

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DARK NIGHTS

BOND OF PASSION

A Demonica Novella

LARSSA
IONE

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

Kitap Açıklaması

Tutku Bağı
Larissa Ione'dan Bir
Demonica Romanı

New York Times ve USA Today çoksatan yazarı Larissa Ione, Demonica serisinde yeni bir hikâye ile geri dönüyor...

O bir suikastçıydı. Kız onun sevgilisiydi. Ve kurbanı. Şimdi, yıllar sonra, ölümden dönmüştür ve intikam peşindedir.

Beklenmedik ve tesadüfi bir felaket sayesinde Tavin'in yeraltı dünyasının Suikastçı Loncası ile yaptığı sözleşme onlarca yıl erken bozulmuştur. Ama özgürlüğü yerine, onu boğan suçluluk ve pişmanlık. Birçok yönden, daha önce olduğundan daha fazla kapana kısılmıştır. Acısını dindirmek için Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi, insanları öldürmek yerine kurtarıyor. Ama hiç bir şey Sevdiği kadını öldürmek... Bunu onu daha da kötü bir kaderden kurtarmak için yaptığını bilmek bile değil.

Deja daha önce yaşadığı onlarca hayatı hatırlıyor ve bunlardan sadece birinde aşkı bulduğunu biliyor... ta ki sevgilisi onu öldürene kadar. Bir ruhun içinde kilitli olarak şeytan cehenneminin kabus gibi sınırlarında Ta ki kaderindeki tek bir olay ona hayatında bir şans daha verene kadar.
Ve intikamda.

Şimdi geçmişten gelen başka bir hayalet ikisini de tehdit etmektedir. İki hasarlı insan, sadece kendilerini değil, aşkta ikinci bir şansı da kurtarmak için geçmişlerinin üstesinden gelebilecekler mi?

****Her 1001 Karanlık Gece romanı bağımsız bir öyküdür. Yeni okurlar için yazarın dünyasına bir giriş niteliğindedir. Ve hayranları için, yazarın serisinde bonus bir kitap. Umarız her birinden bizim kadar keyif alırsınız.****

Larissa Ione hakkında

Hava Kuvvetleri gazisi Larissa Ione, yazma tutkusunun peşinden gitmek için meteoroloji uzmanı olarak kariyerini değiştirdi. O var o zamandan beri düzinelerce kitap yayınladı, New York Times ve USA Today de dahil olmak üzere birçok çok satanlar listesine girdi ve RITA ödölüne aday gösterildi. Artık günlerini pijamaları içinde bilgisayar, sert kahvesi ve kurgusal dünyalar. Her şeyi kutlamaya inanır ve asla bir şişe şampanya olmadan yakalanmaz. Buzdolabında soğuyor. Ne olur ne olmaz. Şu anda emekli olan ABD Sahil Güvenlik eşiyle birlikte ülkenin dört bir yanına bir düzine kez taşındıktan sonra, şimdi kocası, ergen oğlu, Vegas adında bir kurtarma kedisi ve kendi cehennem köpekleri, Hexe adında bir King Shepherd ve bir Duvel adında Belçika Malinois'i.

Larissa hakkında daha fazla bilgi için www.larissaione.com adresini ziyaret edin.

Ayrıca Larissa Ione'dan

Satın almak için tıklayın

~ DEMONICA/LORDS OF DELIVERANCE SERIES ~

[Zevk Bağlanmamış \(1. Kitap\)](#)
[Arzu Zincirlenmemiş \(2. Kitap\)](#)
[Tutku Serbest Bırakılmış \(3. Kitap\)](#)
[Ecstasy Açığa Çıkmış \(4. Kitap\)](#)

[Eternity Embraced ebook \(Kitap 4.5\) \(NOVELLA\)](#)

[Sin Undone August \(Kitap 5\)](#)

[Ebedi Süvari \(6. Kitap\)](#)

[Doğaüstü Antoloji \(Kitap 6.5\) \(NOVELLA\)](#) [Ölümsüz](#)

[Süvari \(Kitap 7\)](#)

[Lethal Rider \(8.](#)

[Kitap\) Rogue Rider](#)

[\(9. Kitap\) Reaver](#)

[\(10. Kitap\)](#)

[Azagoth \(11. Kitap\)](#)

[Revenant \(12.](#)

[Kitap\) Hades \(13.](#)

[Kitap\)](#)

[Temel İçgüdüler \(Kitap](#)

[13.5\) Z \(Kitap 14\)](#)

[Razr \(15. Kitap\)](#)

[Hawkyn \(16. Kitap\)](#)

[Her Guardian Angel \(17. Kitap\)](#)

[Meleklerle Yemek \(17.5. Kitap\)](#)

[Cipher \(18. Kitap\)](#)

[Azrail \(19. Kitap\)](#)

[Kader Bağı \(20. Kitap\)](#)

~ MOONBOUND KLANI VAMPIRLERİ SERİSİ ~

[Bound By Night \(1. kitap\)](#)

[Chained By Night \(2.](#)

[kitap\)](#)

[Kan Kırmızı Öpücük Antolojisi \(kitap 2,5\)](#)

~ÇAĞDAŞ/KADIN KURGU ~

Snowbound
Kaçış Kulübü (Yaz 2023)

Yazarın Teşekkürleri

Tüm Evil Eye ekibine teşekkür etmek istiyorum. yaptıkları her şeyi. Yazmayı seviyorum, ama bu her zaman kolay olmuyor ve 1001 Karanlık Gece'nin inanılmaz kadınlarından destek almak TÜM farkı yaratıyor. Sizi seviyorum hanımlar. Hem de çok.

Ve her kitabı sabırla bekleyen okurlarıma teşekkür ederim. Tavin'in kitabı için uzun bir bekleyiş oldu ve umarım siz de onu benim kadar seversiniz!

Daha fazla 1001 Karanlık Gece yazarını ve onların muhteşem hikayelerini keşfedin...

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

[Lara Adrian](#)
[Dylan Allen](#)
[Jennifer L. Armentrout](#)
[Kristen Ashley](#)
[Tessa Bailey](#)
[Sawyer Bennett](#)
[Shayla Black](#)
[Lexi Blake](#)
[Lauren Blakely](#)
[K. Bromberg](#)
[Claire Contreras](#)
[Tina Folsom](#)
[Melissa Foster](#)
[Heather Graham](#)
[Donna Grant](#)
[Liliana Hart](#)
[Larissa Ione](#)
[Alexandra Ivy](#)
[Lorelei James](#)
[Darynda Jones](#)
[Lisa Renee Jones](#)
[Laura Kaye](#)
[J. Kenner](#)
[Corinne Michaels](#)
[Elisabeth Naughton](#)
[Laurelin Paige](#)
[Carly Phillips](#)
[Jennifer Probst](#)
[Kristen Proby](#)
[C.D. Reiss](#)
[Christopher Rice](#)

Carrie Ann Ryan
Kendall Ryan
Kennedy Ryan
Kylie Scott
Jill Shalvis
Gena Showalter
Cherise Sinclair
Susan Stoker
Tijan
Rachel Van Dyken
Skye Warren
Laura Wright
Joanna Wylde
Rebecca Zanetti

Blue Box Press yazarlarını ve muhteşem hikayelerini keşfedin...

Keşfetmek için [buraya](#) tıklayın

[Jennifer L. Armentrout](#)

[Kristen Ashley](#)

[Sawyer Bennett](#)

[Steve Berry](#)

[Lexi Blake](#)

[Robin Convington](#)

[Kaylea Cross](#)

[Jay Crownover](#)

[Avery Flynn](#)

[C. W. Gortner](#)

[KL Grayson](#)

[Cristin Harber](#)

[Lynn Raye Harris](#)

[Liliana Hart](#)

[Larissa Ione](#)

[Suzanne M. Johnson](#)

[Laura Kaye](#)

[J. Kenner](#)

[Kimberly Kincaid](#)

[Gennita Low](#)

[Randy Susan Meyers](#)

[Corinne Michaels](#)

[Monica Murphy](#)

[Carly Phillips](#)

[Kristen Proby](#)

[Christopher Rice](#)

[Lucinda Riley](#)

[M.J. Rose](#)

[Kennedy Ryan](#)

[Cherise Sinclair](#)

[Susan Stoker](#)

Rachel Van Dyken
Samantha Young

İçindekiler

<u>Larissa Ione</u>	
<u>Hakkında Kitap</u>	
<u>Tanıtımı</u>	
<u>Ayrıca Larissa Ione'dan Yazarın</u>	
<u>Teşekkürleri</u>	
<u>Daha Fazlasını Keşfet 1001 Karanlık Gece</u>	
<u>Yazarları Daha Fazlasını Keşfet Blue Box</u>	
<u>Press Yazarları Önsöz</u>	
<u>Sözlük Önsöz</u>	
<u>Birinci Bölüm</u>	
<u>İkinci Bölüm</u>	
<u>Üçüncü Bölüm</u>	
<u>Dördüncü Bölüm</u>	
<u>Beşinci Bölüm</u>	
<u>Altıncı Bölüm</u>	
<u>Yedinci Bölüm</u>	
<u>Sekizinci Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu Bölüm</u>	
<u>Onuncu Bölüm</u>	
<u>Onbirinci Bölüm</u>	
<u>Oniki Bölüm</u>	
<u>Onüçüncü Bölüm</u>	
<u>Ondördüncü</u>	
<u>Bölüm Onbeşinci</u>	
<u>Bölüm Onaltı</u>	
<u>Bölüm Onyedinci</u>	
<u>Bölüm Onsekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Ondokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Yirmi</u>	
<u>Bölüm Yirmi Bir</u>	
<u>Bölüm Yirmi İki</u>	
<u>Bölüm Yirmi Üç</u>	

Bölüm Yirmi Dört
Bölüm Yirmi Beş
Bölüm Yirmi Altı
Bölüm Yirmi Yedi
1001 Karanlık Gece Koleksiyonu Dokuz'u
Keşfedin Daha Fazla Larissa Ione Keşfedin
1001 Karanlık Gece'nin Dünyasını Keşfedin
Özel Teşekkürler

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim. Felsefe, şiir, tarih, okült, aşk ve büyü sanatı ve bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt fantastik masal topladım.

Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi öğrendim. Mitler, efsaneler ve tüm rüyalar hakkında milenyum boyunca insanlar. Ve okudukça hayal gücüm daha da güçlendi, ta ki hikayelerin içine seyahat edebildiğimi keşfedene kadar... aslında onların bir parçası olabilmek için.

Keşke öğretmenimi dinlediğimi söyleyebilseydim. ve yeteneğime saygı duymam gerekirdi. Eğer saygı duysaydım, şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım.

Ama ben cesaretimle hava atarken aptalca davrandım ve kafam karıştı.

Bir öğleden sonra, efsaneyi merak ederek Binbir Gece Masalları'nda, Şehriyar'ın her gün İran'a gittiğinin doğru olup olmadığını kendi gözlerimle görmek için eski İran'a gittim. (Farsça: شهریار, "kral") yeni bir bakire ile evlendi ve sonra dünkü karısını başının kesilmesi için gönderdi.

Yazılmıştı

Vezirin kızı Şehrazat'la tanıştığında bin kadın öldürmüş olduğunu okumuştum.

Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin ortasına geldim ve bir şekilde

Şehrazat'ın olduğu yerlere - daha önce hiç
gerçekleşmemiş ve bugün hala
açıklayamam.

Şimdi o kadim geçmişte kapana kısıldım. Ben
Şehrazat'ın hayatını aldım ve kendimi korumamın
ve hayatta kalmamın tek yolu onun kendini
korumak ve hayatta kalmak için yaptığını yapmak.

Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken dinler.
Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan
ve daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir
noktada duruyorum. Ve böylece Kral, karanlık
hikâyemin geri kalanını dinleyebilmek için hayatımı bir
gün daha bağışlıyor.

Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir tanesine
başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun daha önce
sahip olduğu gibi

Şimdi.

Sözlük

Aegis, The-Dünyayı kötülükten korumaya adanmış insan savaşçılar topluluğu.

Carceris-Yeraltı dünyasının hapisaneleri. Tüm iblis türleri Carceris'te görev yapmak üzere temsilciler gönderir. Carceris üyeleri iblis yasalarını ihlal etmekle suçlanan iblisleri yakalamaktan ve Carceris hapisanelerinde gardiyan olarak görev yapmaktan sorumludur.

Düşmüş Melek-Çoğu insan tarafından kötü olduklarına inanılan düşmüş melekler iki kategoriye ayrılabilir: Gerçek Düşmüşler ve Düşmemişler. Düşmemiş melekler Cennetten kovulmuş ve dünyaya bağlanmışlardır, ne gerçekten iyi ne de gerçekten kötü oldukları bir hayat yaşarlar. Bu durumda, nadiren de olsa Cennete geri dönmeyi hak edebilirler. Ya da düşüşlerini tamamlamak için iblis diyarı Sheoul'a girmeyi seçebilirler. Şeytan'ın yanında iblis olarak yerlerini alarak Gerçek Düşenler olurlar.

Harrowgate-İblislerin Dünya üzerindeki yerler arasında seyahat etmek için kullandıkları, insanlar tarafından görülemeyen dikey portallar. Sheoul. Çok az varlık kendi kişisel Harrowgate'lerine sahiptir veya onları çağırabilir.

Dirilenler-Yakın zamana kadar Sheoul-gra'nın içinde ruh olarak var olanlar. Yıkımının ardından ruhlar eski fiziksel bedenlerine geri dönerek Azagoth'un savaşında savaşmak üzere dirildiler. Savaştan sağ kurtulanlar şimdi diyarlarda hafızaları bozulmadan dolaşıyor ve birçoğu kendilerini öldürenlerden intikam almak istiyor.

S'genesis-Seminus iblisleri için son olgunlaşma döngüsü. Yaklaşık yüz yaşında gerçekleşir. S'genesis sonrası bir erkek üreme yeteneğine sahiptir ve herhangi bir iblis türünün erkeğine dönüşme yeteneğine sahiptir.

Sheoul-Şeytan diyarı. Dünyanın derinliklerinde kendi düzleminde yer alır ve çoğu kişi tarafından yalnızca Harrowgate'ler ve cehennem ağızları ile erişilebilir.

Sheoul-gra - Eskiden iblis ruhları için bir bekletme tankıydı. Sheoul'dan bağımsız olarak var olan bir diyardı ve Azrail olarak da bilinen Azagoth tarafından denetleniyordu. Şu anda yeniden inşa edilmektedir.

Sheoulic-Herkes tarafından konuşulan evrensel iblis dili, ancak birçok tür de kendi dilini konuşuyor.

Ufelskala-İblisler için kötülük derecelerine göre bir puanlama sistemi. Tüm doğaüstü yaratıklar ve kötü insanlar, Beşinci Kademe ile birlikte beş Kademede kategorize edilebilir kötülerin en kötülerinden oluşuyordu.

Önsöz

Yaklaşık bir düzine yıl önce.

"Gözbebekleri! Böbrekler! Gargantua safra kanalları! Onları buradan alın, sıcak, taze ve gerçek erkek yağında kızartılmış olarak! Getir crisssspy eyeballs!"

Tavin iblis festivallerinden nefret ederdi.

O lanet bir suikastçıydı, ama o bile Büyük etkinliklerde yaşanan çılgınlığı sindirmek. Her boyuttan ve türden on binlerce iblisin mallarını satmak, becerilerini sergilemek ya da olabildiğince çok şeyi katletmek için toplandığı etkinlikler yaratıcı yollarla.

En azından festivaller hem nüfusa hem de birden beşe kadar değişen bir kötülük ölçeği olan Ufelskala'ya göre şaşırtıcı derecede düzenli bölgelere ayrılmıştı.

Birinci ve İkinci Kademe olarak sınıflandırılan türlerden iblislerin sebze satmak, boynuz veya toynaklarını keskinleştirmek veya zihinleriyle orgazm olmak gibi nispeten kötü olmayan işlerini yapmak için kendilerine ait küçük bölümleri vardır. Üçüncü, Dördüncü ve Beşinci Kademe iblisler oyun oynamak gibi şeyler yapmak için çok daha geniş alanlara sahiptir grotesk karnaval oyunları, suikastçılar kiralamak veya alıp satmak lanetli eserler ve işkence aletleri. Hatta "satın almadan önce denemelisiniz!"

Bunu biliyordu çünkü bazı gözsüz, sivri dişli chap şu anda adamın tezgâhının önünden geçerken kulağına bağıırıyordu. Çirkin, çömelmiş bir kabin, nemli bir Gri deri, devasa bir yaratığın göğüs kafesinin üzerine gerilmişti. Ve hayır, Tavin o kemik testeresini yakındaki bir kafese tıkılmış kurbanlardan herhangi biri üzerinde denemek istemiyordu.

Kahretsin, Sheoul berbattı. Ne zaman insan aleminin bir lağım çukuru olduğunu düşünmeye başlasa, bir çeşit onu bir iblis festivaline gönderen görev ve İnsan aleminin çoğunun o kadar da kötü olmadığını hemen hatırladı.

Göreve yeniden odaklanıp, diğer sesleri duymazdan geldi. mallarını satan insanlar, ıslak sesler, acı çığlıkları. İnsanlar dört şeritli bir otoyol kadar geniş caddelerde top gibi koşuşturuyordu ve o da dikkatle ilerlemek zorundaydı. On iki ayak boyunda bir Gorehorn şeytanını kızdırmaktan veya kaburgalarının arasına bir bıçak almaktan kaçının.

Güzel kokulu bir Neethul bitkisiyle tatlandırılmış kızarmış etin aroması ona hedefine yaklaştığını söylüyordu.

Kalabalığın arasından süzüldü, dikenli, siyah ve altın rengi Neethul zırhı gözüne ilişince yavaşladı. Neethul kampına girmek için nöbetçileri geçmesi gerekecekti ama işin zor kısmı bu değildi. Zor olan kısım İşaretini buluyor.

Görünmeyen Gristlen biraz münzevi biriydi, halk arasında pek görülmezdi - adı da buradan geliyor - diğerlerinin aksine paralı asker klan üyeleri. Tavin'in araştırması gösterdi ki Yüksek rütbeli bir Neethul kraliyet mensubu olan Gristlen, klana bir masada hizmet ediyor, mali işler ve programlama ile ilgileniyordu.

Berbat olmalıydı. Neethullar, Ufelskala'daki Beşinci Kademe iblislerdi ve yeraltı dünyasından gelenler kadar kötüydüler. Neethul masaların arkasında olmak istemiyorlardı. Dışarıda acı çektiirmek, savaşmak ve kölelik operasyonları yürütmek istiyorlardı.

Asıl berbat olan şey ise, her ne kadar kötü olsa da Neethullar aynı zamanda yeraltı dünyasının en güzellerindendi. Çılgınca becerikli, hızlı ve zarif, sivri kulaklı, kremi soluk tenli ve beyaz, sarı veya gümüş tonlarında ipeksi saçlarıyla, insan irfanının elflerinin temel aldığı şey onlardı.

En azından dışarıdan.

İçlerinde, diğer canavarların bebek canavarları hakkında

uyardığı canavarlar vardı.

Neethul kampına girdi ve etrafı taradı.
Draghoul Klanı'nın kesik baş arması için kalabalık
Aynı anda satıcı tezgahlarında yaşanan dehşeti görmezden
gelmeye çalışıyordu. Yine de en etli burgerler güzel
kokuyordu ve bir adamın yemek yemesi gerekiyordu.

Bir yiyecek standına doğru ilerlerken gözüne bir hareket
çarptı; gece yarısı zırhı ve Gristlen'in Draghoul klanının
siyah, lacivert ve mor renklerini taşıyan bir pelerin
parlıyordu.

Hamburgerciye son bir kez pişmanlıkla baktıktan sonra,
zırhın bir kulübenin yan tarafında kaybolduğu yere doğru
ilerledi. Cılız kulübelerin arasındaki dar bir patikadan aşağı
kayarken kimse ona dikkat etmedi ve
zırhın başka bir görüntüsüyle ödüllendirildi.

Bir yüz göremedi, sadece kalın, beyaz-sarı saç örgüleri vardı.
Erkek ya da kadın herhangi bir Draghoul Klanı üyesine ait
olabilirdi. Gizemli Draghoul hızlandı
ve iki devasa hayvan barınağının arasına daldı.

Cehennem aygırlarının ağıllarına fazla yaklaşmaktan
kaçınan Tavin elini kalçasındaki hançerin kabzasına indirdi
ve
başparmağını bıçağın hemen üzerinde duran pürüzsüz, buz
gibi yakuta sürttü. Annesinin büyücü halkı tarafından
efsunlanmış olan mücevher, nefes alışının ve kalp atışının
sesini maskeliyordu

Dokunulduğunda, yırtıcı hayvanları avlarken kullanışlı bir özellik.

Neredeyse tam bir sessizlik içinde, nemli çadırlardan
birinin arkasına doğru ilerledi ve çadıra dokunmamaya
özen gösterdi. Cehennemdeki ıslak şeyler zehirli, yakıcı ya
da daha kötü olma eğilimindeydi.

Çıtırtı sesleri... hayır, ağlama sesleri... yükseldi.
Festivalin arka plandaki gürültüsü. Kafese kapatılmış
hayvanların dışkılarından ve idrar birikintilerinden
kaçınmak için dikkatlice adım atarak bir yığın varilin
üzerinden baktı.

Bariyerin diğer tarafında, bir kadın Neethul
kollarında bir çeşit küçük hayvan taşıyordu,
Eldivenli parmaklar, yanardöner pulların arasında tutam
tutam yükselen, kana bulanmış gri kürkü okşuyordu.

Yaratışın geniş kafasına bir gözyaşı damlası düştü.

"Sorun yok," diye fısıldadı. "Her şey yolunda."

Neethul...ağlıyor muydu? Bu da ne? Neethul ağlamadılar. Sempati duymadılar. Ya da empati. Tek hissettiklerinin sadistçe bir neşe ve belki de öfke olduğunu düşünüyordu.

Hayatında birkaç Neethul'la karşılaşmıştı ve eğer sizi köleleştirmeye ya da öldürmeye çalışmıyorlarsa Seks yaparken bile bunun fantezisini kuruyordu. Daha önce de bu yola sürüklenmişti ve bunu kanıtlayacak yol kızarıklıkları vardı.

Neethul'un platin örgüleri, iblis hayvana bakarken yüzünü gizliyordu. Bir eli hayvanın sırtını hafifçe okşadı ama Tavin onun canlı olup olmadığını bile anlayamadı.

Bu çok tuhaftı.

Daha iyi görebilmek için tam bir acemi gibi yer değiştirdi, dirseğiyle bir varile çarptı. Dişi bir hırıltıyla döndü. Yavruyu nazikçe okşayan el

Hayvan artık pençe ağızlı bir bıçak kullanıyordu. Kahrolası Neethler öldürürken çok fazla acı ve hasar vermeyi severlerdi.

Ellerini kaldırarak fiçilerin arkasından çıktı. "Hey, oradaki. Kötü bir niyetim yok. Ben sadece kalabalık. Dışarı çok vahşi." Kertenkele-kedi şeyine başını salladı. "Evcil hayvanın mı?"

Masmavi gözleri küçümseme dolu yarıklara dönüştü. "Neethul'un evcil hayvanı yoktur," diye tükürdü. "Bizim sadece yiyeceğimiz var." "Doğru. Yani yemeğiniz olabilir diye gözyaşı döküyorsunuz, Ne? Yiyemeden ölmek mi?"

"Neethul ağlama!" Elindeki bıçakla ona doğru hamle yaptı. "Bırak beni!"

Hiç espri anlayışı yok.

Ellerini yatıştırıcı bir hareketle uzattı ama yerinde durdu. Kadın hâlâ üç metre uzağındaydı ve adam aradaki mesafeden memnundu.

"Bıçaklamaya gerek yok. Sadece buradan geçiyordum." Çenesini sallayarak, hayvanın kıvrımına sıkışmış gevşek hayvana baktı.

bir kolunu. "İstersen gitmeden önce yemeğini iyileştirebilirim. İstemezsen de sorun değil."

Yüz ifadesi şüphe ve umut arasında gidip gelerek baktı. Sonunda bıçağı biraz indirdi. "Onu iyileştirebilir misin? Gerçekten mi?"

"Elbette. Ben bir Seminus iblisiyim. Yeteneğim iyileştirmektir." Bilmesine gerek olmayan şey, aynı gücün hasarlı eti tekrar bir araya getirmesine de izin verdi sağlıklı eti parçalamasına izin veriyordu. Duruma göre öldürebilir ya da iyileştirebilirdi.

Verdiği cevap korkularını yatıştırmış gibi görünmüyordu. O hala daralmış gözleri ve büzülmüş dudaklarıyla ona bakıyordu ve kıvrak vücudu bir yay kirişi kadar gergindi. Savunmasız haliyle bile olağanüstü bir güzelliği vardı. Neethul iblisleri insana göre devasa pisliklerdi, bu yüzden onun şimdiye kadar gördüğü en güzel dişilerden biri olduğunu kabul etmekten nefret ediyordu.

"Doğruyu söylediğime dair kanıtı mı ihtiyacın var?" Sarsıldı Sağ kolunu ceketinin kolundan çıkararak tırnak diplerinden boğazına kadar derisine işlenmiş sembolleri ortaya çıkardı. Onun türü hakkında bir şeyler bilen herkes bu sembolleri tanıyabilirdi.

Her Seminus iblisin doğuştan sahip olduğu babalık geçmişi. "Sadece hayvana dokunmam gerekiyor."

Kolunu tekrar kolunun içine soktu ve bundan bir kalp atışı sonra, yavaşça ona doğru ilerledi, bıçak hazırды. Yeterince yaklaştığında yaratığı uzattı. Yaratık inledi, iğrenç bir bıçağın etrafında kıvrılmaya çalışırken seğirdi. arka ayaklarında bir yara var.

Kahretsin, zavallı hayvan acı çekiyor olmalıydı. "Ne oldu?"

Neethul sessiz bir hırıltıyla dişlerini gösterdi ve şaşırtıcı derecede keskin dişlerini ortaya çıkardı. "Onun derisini canlı canlı yüzüyorlardı."

Lanet olası piçler. Tavin birçok hayatı söndürmüştü ama bundan zevk almıyordu. Genellikle. Bazı pislikler sadece acı çekmesi gerekiyordu. Sanki bunu çaresiz bir hayvana kim yaptıysa.

Adam ona uzandı ama kadın son saniyede onu elinden aldı. "Bu ona zarar verir mi?"

"Ciddi misin sen?" Bir kez daha, kadın onu şaşırttı. "Böyle bir şeyi umursayan bir Neethul'la hiç karşılaşmadım."

Burnunu çekti, kibirliydi. "Ben çoğu Neethul gibi değilim."

Bu kesindi. Onu iki dakikadır tanıyordu ve şimdiden diğer herkesten daha fazla şefkat göstermişti. Neethul ile birlikte tanışmıştı.

"Biraz yanabilir ama iyi olacak. Yine de kimsenin seni bir hayvan için ağlarken yakalamasına izin verme, yoksa derisi yüzülecek kişi sen olursun."

Hançer aniden boğazına dayanmış, sivri ucu çenesinin hemen altındaki glifin içine saplanmıştı. Kişisel glifi, onu türünün diğer tüm üyelerinden ayıran glif.

"Eğer birine söylersen-"

"Yapmayacağım," diye ağzından kaçırdı. "Yemin ederim. Şimdi bıçağını şahdamarımdan çekebilirsen harika olur." Yeteneğiyle başkalarını iyileştirebiliyor olabilirdi ama Kendini iyileştirmek ve kan kaybından ölmek berbat olurdu. Çünkü insanların İyi Samiriyeli dediği kişi olmak için zaman ayırmıştı.

Bıçağın ucunun derisine battığı yere baktı. "Dürttüğüm bu sembol nedir? Etrafına solucan sarılmış bir kafatası mı? Bu cidden bir solucan mı?"

Dostum, insanlar onun kişisel sembolünün lanet bir solucan olduğunu söylediğinde buna bayılırdı. Diğer Sem'ler

silahlar, şimşekler ya da vahşi hayvanlar gibi şeyler. Elinde sarkık bir solucan vardı. Ufacık kafatası sadece solucanın ne kadar gülünç olduğunu vurguluyordu.

"Bu bir engerek," diye mırıldandı.

Ağzı eğlenerek kıvrıldı. "Öyle değil." "Bak, beni bıçaklarsan senin kedi kertenkeleni iyileştiremem."

Kadın hareket etmedi. Kadın geri çekildiğinde tam da aklından "ya olursa" senaryolarını geçirmeye başlamıştı.

"Bunun bir solucan olduğunu kabul et," diye talep etti onun ulaşamayacağı bir yere doğru ilerlerken.

"Ne? Hayır. Bu bir yılan. Zehirli bir yılan."

"Yalan söylüyorsun." Gözleri parladı, gevşek elini bir kraliçe kibriyle ona baktı. "Ama ben bu hayvanın iyileşmesini istiyorum. Eğer yapabileceğini söylüyorsan, yap. Eğer

Ona zarar verirsen, seni festival meydanında kestiririm ve parçalarını klanımın et standında sattırırım."

Vay canına. Bir an için Neethul'lardan ne kadar nefret ettiğini neredeyse unutmuştu.

Hatırlattığınız için teşekkürler, bayan.

Yine de bu kadında daha fazlası vardı. Sesindeki otorite ve hançerine olan güveni, gözlerinde yüzen ve ağzının kenarlarını çekiştiren hüznle uyuşmuyordu.

Yavaşça yaratığın alnını avuçladı ve yeteneğini çağırdı. Göğsünün ortasında bir ısı oluştu ve sağ kolundaki gliflere doğru ateş gibi yayıldı.

Elindeki güç hayvanın içine aktı ve orada yaraları araştırdı.

Tavin'in zihninde, kırık kemikler ve hasarlı organlar da en az Tavin'i görebildiği kadar net bir şekilde canlanıyordu. Kedi kertenkelenin arka bacağına derinin yüzülmeye başlandığı yerde bir kesik vardı.

Piçler zavallı hayvanı canlı canlı derisini yüzmeye başlamadan önce dövmüş ve işkence etmişlerdi.

Neethul'lardan nefret ediyordu. Suikast düzenlemesi gereken kişiyi harcamak için sabırsızlanıyordu. Belki de sırf eğlence olsun diye kraliyet ailesinden birkaç kişiyi daha öldürürdü.

Gücü kemik ve eti tekrar birbirine örerken dişiye baktı. Kadının delici mavi gözleri hastasına kilitlenmişti, eli kürkünün üzerinde uzun, yatıştırıcı vuruşlar yapıyordu. Endişe yanaklarının çukurlarına gölgeler düşürüyordu ve çenesinin sert çizgisi boyunca. O şeyi gerçekten önemsiyordu.

"İyileştiğinde onunla ne yapacaksın?" diye sordu, sesini alçak tutarak.

"Bilmiyorum. Meeriler onaylanmış bir tür değil."

"Onaylanmış türler mi?"

"Hissetmek için." Dudakları soluk grimsi pembeydi ve ışıltılı, neredeyse buzlanmış gibi ve yukarı doğru döndüler yaratığa bakarken şefkatli bir gülümsemeyle. "Neethul sevgi ya da şefkat hissetmeyi göze alamaz. Bu aslında aile dışında yasaklanmış ve çok kısa bir liste onaylanmış hayvanlar." Gözlerinden yaşlar süzüldü.

"Meeries onlardan biri değil."

"Kulağa yalnızlık gibi geliyor." Ve bu konuda bir uzmandı.

Başını sertçe kaldırdı. "Bana adınızı söylemediniz. Kimsin sen?"

"Adım Tavin," dedi ve hikayesini anlatmaya başladı.

"Tarafsız bölgedeki ilk yardım çadırında gönüllüyüm."

Evet, Underworld General Hospital bir stand sponsor olmuştu ama o bunun bir parçası değildi. Oraya adımını bile atmamıştı. "Mola verdim. Bazılarını görebileceğimi düşündüm

Festival."

"Gerçekten mi?" Narin bir sarışın kaşını kaldırdı.

"Beşinci Kademe bir bölgede gezinecek birine benzemiyorsunuz." Bu da iki kişi olduklarını gösteriyordu.

Neethul.

Utangaç bir gülümseme takındı. Aptal rolünü herkes kadar iyi oynayabiliyordu. "Evet, ah, biraz kayboldum. Festival çok büyük. Tyrantus dokunaçlarını taşıyan koca bir adamı takip ediyordum ve bir de baktım ki buradayım."

"Evet," diye mırıldandı. "İşte buradasın."

Kolundaki parlayan glifler titreyerek iyileştirebildiği her şeyi iyileştirdiğini gösteriyordu. Yaratığa bir çenesinin altına bir çizik attı ve uzaklaştı.

Başını eğen dişi, Tavin'i artık bir damla bile yumuşaklık barındırmayan bakışlarıyla taradı. Artık keskin bakışlı, taş gibi soğuk bir Neethul'du. "Sen bir seks iblisisin, değil mi?"

Aleti, soruya bir gösteriyle cevap vermek ister gibi seğırdi. "Neden?"

"Türünüzün seksi bir silah olarak kullanıp kullanmadığını bilmek istiyorum."

Bu bir ilkti. "Bir silah mı? Hayır. Ama sanırım olabilir, özellikle de son geçiş sürecimizden geçtikten sonra -."

"Son geçiş mi? Kaç tane var?"

Post zırhlı iri bir Neethul, cehennemden gelen aygırı yakındaki bir ahıra götürdü. Adam kulak kesilince devam etti.

"Seminus iblisleri iki geçiş döneminden geçer," diye açıkladı, bir yandan da bu Neethul'u kendi türünün yaşamı hakkında neden eğitime ihtiyacı hissettiğini merak ediyordu.

Yapması gereken bir işi vardı ve soruları onun sorması gerekiyordu. Ama bu kadınla ilgili bir şey ilgisini çekmişti. Ayrıca, şu anda öğle yemeği vaktiydi ve aldığı istihbarat, hedefinin muhtemelen aile üyeleriyle birlikte olacağını gösteriyordu. O vardı öldürmeden önce öldürmek için biraz zaman.

Bazen kendini gülmekten kırıp geçirirdi.

"İlk geçiş yirmi yaş civarında olur. Bu temelde ergenliktir. Bu bizi cinsel yapar ama doğurgan yapmaz. Biz günde birkaç kez sekse ihtiyacımız var, yoksa aklımızı kaybeder ve ölürüz.

Ayrıca doğaüstü yeteneklerimizi ve kişisel sembolümüzü de alıyoruz."

Parmak ucunu dalgınca çene kemiğinin altındaki solucan glifine dokundurdu. Ölümünden sonra ilk uyandığında Geçiş döneminin cehennem gibi günlerinde, kendisine nasıl bir sembol verildiğini görmek için aynanın karşısına geçmişti.

Ne hayal kırıklığı.

"Son geçiş, s'genesis, yüz yıl civarında gerçekleşir. Bu bizi doğurgan ve daha da seks delisi yapar. Eğer bir eş edinmezsek, tüm varlığımız seks etrafında dönüyor ve biz de tecavüzcü canavarlara dönüşüyoruz." Omuz silkti. "Yani... sanırım buna bir silah

diyebilirsiniz, ama hepsi ırkımızın biyolojik üreme dürtüsünün bir parçası."

Neyse ki altmış yıl daha s'genesis konusunda endişelenmesine gerek kalmamıştı ama bu konu hep aklının bir köşesindeydi. S'genesis sonrası birkaç Sems'le tanışmıştı ve diğer türlerin onları neden avladığını ve öldürdüğünü tamamen anladı.

"İlginç," dedi, küçük hayvanı parlak siyah göğüs zırhına sıkıca bastırarak. Yerdeki o zırhla nasıl görüldüğünü merak etti. Bir yatağın yanında. "Neethul için seks öncelikle bir silahtır. Bize seksi her zaman bir silah olarak kullanmamız öğretilir."

"Yani... zevk için değil mi?"

"Acı vermek için silah kullanmak zevktir."

Dostum, Neethul berbattı. Sıçrama zamanı. Hedefini bulması ve arazinin yapısını öğrenmesi gerekiyordu.

"Tamam, bu benim gitmem için bir işaret. Meerie'yi almamı ister misin? Onu Carnage bölgesinde serbest bırakabilirim. Meerie'ler oradan geliyor, değil mi?"

Ona sanki boynuzları çıkmış gibi baktı. Şaka yapıyordu, çünkü bir keresinde boynuzları olan bir Sem görmüştü, annesinden geçmişti. Zavallı adam.

"Sen...sen bunu yapar mısın?" diye sordu.

"Elbette. Neden olmasın? Onu sadece kesime geri göndermek için kurtarmadım." Hayvanı bir kafeste saklayabilir ve işini bitirdikten sonra geri dönebilirdi.

Uzun bir süre orada öylece durup ona baktı. Sonunda belli belirsiz bir adım daha yaklaştı. "Beni büyülüyorsun, Tavin Seminus. Seni... tekrar görmek isterim."

Ah, kahretsin. Bir Neethul kadınına bulaşmasının imkânı yoktu. "Biliyorsun, senin bölgene pek sık gelmiyorum, o yüzden..."

"Ben bir tutsak sayılmam," dedi yumuşak ama bir şekilde kibir kokan bir sesle. Soylu bir kanı olmalı. "Sana gidebilirim."

"Ne için? Bir film için mi? Akşam yemeği mi?"

Kadın ona bir aptalmış gibi baktı. "Seks için tabii ki."

Aleti kot pantolonunun fermuarına çarpıyor, dışarı çıkmak istiyordu. Belki de az önce seks, silahlar ve acı hakkında söylediklerini duymamıştı.

"Az önce seksin Neethul için bir silah olduğunu söyledin ve ben bununla ilgilenmiyorum. Yani, alınma ama-"

Birdenbire ona doğru bastırılmış, gözleri onunkilere dikilmişti. Vücutlarının birleştiği her yerde cızırtılı bir farkındalık dalgası içinden geçti. Daha fazlasını arzulayarak, ereksiyonu onun sert karın kaslarını drtecek şekilde kaydı.

"Sana bir sır vereceğim," diye mırıldandı. "Ve eğer birine söylersen-"

"Evet, evet, festival meydanında katledildiler, yedek parça olarak satıldılar. Bu konuda son derece aıktınız."

Gülümsedi ve tuhaf olan şey, bunun gerçek olduğunu hissetmesiydi. Her ne yapıyorsa bunun bir parçası değildi. Bu kadın Neethul halkıyla olan ilişkilerinde karşılaştığı hiçbir şeye benzemiyordu.

"Senden hoşlandım," dedi Meerie'yi bir masanın üzerine yerleştirirken.

onun yanındaki otostop direği. Dönerken kalçasının fermuarına değmesinin bir kaza olup olmadığını merak etti ve öyle olmamasını umdu. "Sana doğruyu söyleyeceğim ve sen de bana zevk için seks yapmayı ğreteceksin."

Oh, kahretsin. Acil bir görevi olan bir suikastçıydı. Ama aynı zamanda bir karabasandı, tek bir şey için yaratılmıştı. birincil direktif.

Seks.

Seks onun damarlarında dolaşan kandı. Soluduğu havaydı. Hayattı.

Vücuduna dolan ısı, tenini yakıyor ve bu dişinin ötesindeki dünyayı özelliksiz bir dumana dönüştürüyordu. İhtiyaç

onu tüketti. Bu dişiye sahip olma ihtiyacı. İşi bekleyebilirdi. Teknik olarak, bunu yapmak için dört ayı vardı. O sadece tatile çıkabilmek için bu işten kurtulmak istedi.

Tatil de bekleyebilir.

Hızlı ve yumuşak bir hareketle baldırını onunkine doladı, onu etrafında döndürdü ve yığına çarptı

varıl.

"Söyle o zaman, benim küçük Meerie aşığım. Sırrın nedir?"

Çenesi yukarı kalktı ve bir şekilde
En az on santim daha uzun olmasına rağmen burnunu ona doğru eğdi. Ama orada durdukları süre uzadıkça, vücudu Aralarındaki hava şehvetle yoğunlaştıkça, baştan çıkarıcı, kibirli cephesi daha da kırıldı.

"Acıyı sevmiyorum." Sesi titriyordu ama bakışları hiç değişmiyordu. Ona meydan okumayı hiç bırakmadı. Bu savunmasız anı ona karşı kullanırsa onunla dövüşmeye hazırdı. "Silahlardan hoşlanmıyorum. Bir kez olsun kan olmadan seks yapmayı denemek istiyorum. Ve çığlıklar. Onlar her zaman benim," diye fısıldadı.

Sözleri onu çekiştirdi, göğsünü parçaladı. Bundan hoşlanmamıştı. Onun kırılğanlığının kendisinininkini açığa çıkarmasından hoşlanmamıştı.

Onu önemsemek zorunda değildi. Sadece ona istediğini vermek zorundaydı. İçindeki seks iblisi bu kadarını talep ediyordu.

Dudakları, kan tadı almasına neden olan şiddetli bir öpücükle onunkilerle buluştu. Onun mu yoksa kendisinin mi, bilmiyordu. Tek bildiği kızın tadının dumanlı şarap ve kadınsı bir ihtiyaç gibi olduğuydu.

"Çadırım yakında." Onun ağzına karşı nefes nefese kaldı. "Kimse bizi rahatsız etmeye cesaret edemez."

Güzel. Onunla yatacak, yastıkla konuşarak bazı bilgiler alacak ve sonra da aradığı Neethul'u haklayacaktı. "Kulağa hoş geliyor... Adın ne?"

"Ben Gristlen," diye mırıldandı. "Görünmeyen Gristlen, Draghoul Klanı Prensesi, Arcane Hanesi."

Neredeyse dizlerinin bağı
çözülüyordu. Sikeyim. Kahretsin,
kahretsin, kahretsin.
Sikeyim.

Gristlen muhteşemdi. Ona sahip olmalıydı. Ona her şekilde sahip olmalıydı.

Ve sonra onu öldürmek zorunda kalacaktı.

Bölüm 1

Dönen bir renk küresi meteorik bir bulanıklıkla Tavin'e doğru savruldu. Sadece şimşek hızındaki refleksleri, ince bilenmiş kendini koruma içgüdüğü ve yılların acımasızlığı

Bir suikastçı olarak edindiği deneyim onu serseri bir plaj topunun kurbanı olmaktan kurtarmıştır.

Şişirilebilir küreyi, ebeveynlerinin, büyük kardeşlerinin ve bir düzine zebaninin dikkatli gözleri altında kumda oynayan bir grup çocuğa doğru fırlattı.

Tavin bizon büyüklüğündeki bu yaratıklara karşı tetikte bekliyordu ama okyanus dalgalarında oynarken ya da dev köpek yavruları gibi güneşin altında tembel tembel dolaşırken büyük ölçüde ondan kaçıyorlardı.

Dev, insan yiyen yavru köpekler "aaa, çok şirin "den Hayatınızın gözünüzün önünden geçmesinden daha kısa bir süre içinde "oh, kahretsin". Bu özel canavarlar, Ares'e ait Yunan adasında yaşıyorlardı.

Kıyamet, savaş olarak da bilinir. Sizi arkadaş olarak gördükleri sürece muhtemelen ölmezsiniz.

Muhtemelen.

Bu yüzden Tavin kurallara uydu ve onlara uzanmadı, onlarla konuşmadı ya da gözlerinin içine bakmadı. Ares'in karısı Cara, "Onları tamamen görmezden gelin," demişti.

"Peki ya yapmazsam?" diye sormuştu.

Gülümsedi ve omzunu okşadı.

malikaneye giden yolda yanından geçti. "Senin için güzel bir cenaze töreni düzenleyeceğiz. Senden bulabildiğimiz parçalarla."

Bunun bir şaka olduğunu varsayarak gülmüştü. Ama bu varsayımı test etmeyecekti.

"İlk Underworld General personel partiniz hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Tavin, iblishanede çalışmaya başlamadan çok önce tanıdığı bir Seminus iblisi olan Lore'a şöyle bir baktı
Bir yıl önce hastanede.

"İblisler tarafından düzenlenen çoğu partiden daha iyi," dedi. "Pançta gözbebekleri yerine buz var, kimse Bir kancadan sarkıyor ve flamaların bağırsak yerine kağıttan yapılmış olmasını gerçekten takdir ediyorum."

Lore homurdandı. Sanki yarı iblis değilmiş gibi, "İblisler berbattır," dedi.

Tavin, kızları Aleka ile birlikte kumdan bir kale inşa etmekte olan Ares ve Cara'yı işaret etti. "Bu çok hoştu parti için adayı bağışlamalarını istedik."

Lore karanlık başını eğerek selam verdi. "Limos, Ares ve Thanatos böyle şeyler yapmamız için bize yer verme konusunda cömert davrandılar. Onlar taşınmadan önce bir keresinde Reseph ve Jillian'ın dağ evinde de bir parti vermiştik."

Tavin, Dört Atlı'nın tüm arka planını ve Dört Atlı ile nasıl iç içe geçtiklerini bilmiyordu. Underworld General'ı yöneten Seminus iblisleri, ama onlar sıkıydı. Herkes Seminus oğullarını Atlıların kızlarından uzak tutma konusunda şakalaşıyordu ama o Onlar oynarken, çocuklar büyüdüğünde bunun ne kadar şaka olacağını merak ediyordu.

Nedense Tavin, Atlıların ergenlik sonrası babalarının kızlarının, sık sık sekse ihtiyaç duyan yoksa ölecek olan azgın iblis oğlanlarla takılmasını isteyeceklerini düşünmüyordu.

Sems, kız babalarının en kötü kabusuydu. "Hey."

Lore dirseğiyle onun kaburgalarına vurdu. "Gözlerin sikiliyor. Saat iki yönünü kontrol et."

Tavin, hastanenin iki kafeterya çalışanının gönüllü olarak çalıştığı açık büfe masasına baktı. Kırmızı bikinili, kıvrımlı, esmer bir aslan değiştirici olan Evi ona boğucu bir gülümsedi ve cilveli bir el salladı. Yanında, Neethul'a fazlasıyla benzeyen sivri kulaklı bir succubus olan Churla, çatallı dilini ona doğru öyle bir salladı ki ne için kullanmak istediğini açıkça belirtti.

Onaylarcasına başını salladı ama herhangi bir teşvikte bulunmadı. Evi'yle birkaç kez takılmıştı ama şu anda havasında değildi. Churla'ya gelince? Evet,

Hayır. Platin saçları ve soluk, yanardöner teni ona düşünmeyi hak etmediği birini hatırlatıyordu.

Tavin arkadaşına geri döndü. "Beşinci Kademe iblislerin UG'de çalıştığını görmek beni hâlâ korkutuyor."

"Bu bir tür suikastçının cellada katil demesi gibi, değil mi?" Tavin'in isteksiz omuz silkmesi üzerine Lore devam etti. "Hem sen neden orada çalışıyorsun? Eskiden öldürürdün yaşamak için insanlar."

"Sen de öyle," diye belirtti Tavin. "Ama şimdi benimle aynı hastanede çalışıyorsun."

"Evet, ama ben morgda çalışıyorum. Uğraşmak zorunda olduğum insanların çoğu ölü."

Tavin sırtıttı. "Sadece çoğunlukla ölü mü? Tamamen ölü değil mi?"

"Ne?"

"The Princess Bride?" Tavin sordu. "Bu bir referans. Senin ölülerin sadece çoğunlukla ölü mü?" Lore ona aklını kaçırmış gibi bakınca başını salladı. "Prensler film bir klasiktir, dostum. Bir ara izle."

"Wraith gibi konuşuyorsun," dedi Lore düz bir sesle. "Hep filmler hakkında konuşuyorsun. Ve soruya cevap vermedin. Sonra

Atlılar köle ve suikastçı bağlarını yok ettiğinde özgürdün. Her şeyi yapabiliirdin. Neden yaptın hayat kurtarmaya mı karar verdin?"

Tavin bir zebaninin çocuklardan birinin suya girmesini engellemesini izledi. Tazı etrafından koşmaya çalıştığında, büyük canavar çocuğu koltuğundan yakaladı. mayolarını giydirip bir grup yetişkinin yanına oturttu. Vay be. Harika bebek bakıcılarıydılar.

Tavin tekrar Lore'a baktığında adamın bir cevap beklediğini gördü. "Hayat kurtarmaya karar verdim çünkü defterimde kırmızı var."

"Gerçekten mi? Defter mi tutuyorsun?"

"Dostum, cidden mi? Yenilmezler mi? Kara Dul? Bir gün bir film izle."

"Benim bir çocuğum var. Animasyon olmayan filmlere ayıracak vaktim yok."

Tavin, Lore ve Idess'in oğlu Mace ile tanışmıştı. Ve evet, Lore'un zamanının neden az olduğunu anlayabiliyordu. Bu çocuk ele avuca sığmıyordu. Şu anda bağırarak bir grup çocuğun önünden koşuyor, elindeki topu onlarla alay ediyordu.

plaj voleybolu maçından çalındı. Bir zebani onu kontrol etmeye çalıştığında, köpeği ısırıldı.

Zebani onu da diğer çocuğu yakaladığı gibi yakaladı, sarstı ve çenelerinin arasına alarak yetişkinlerin yanına götürdü. Ama yine de. Çocuk bir zebaniyi ısırmıştı.

"Hey," dedi Lore. "Suikastçılardan bahsetmişken, Detharu hakkında hiç düşündün mü?"

Tavin'in yumruğu su şişesinin etrafında sıkıştı.

"Yapmamaya çalışıyorum. Yapmamak için çok uğraşıyorum. O heriften nefret ediyordum."

Lore homurdandı. "Ben de öyle yaptım. Ve beni tahtına çıplak olarak zincirlemedi bile."

Acı, tıkanmış bir lavabo giderindeki kokuşmuş yağ gibi onu boğdu. Bir tahta zincirlenmek, Tavin'in Gristlen'i öldürmediği için Deth'in verdiği cezanın sadece bir parçasıydı.

sözleşmeli zaman dilimi. Tavin zincirlenmiş, acı ve şehvetten çıldırana kadar yiyecek ve sekse aç bırakılmıştı. Sonra, delirmeye başladıktan sonra ama ölüme yenik düşmeden önce, piç bir seyirci çağırmıştı. Deth yiyecek, içecek ve kadınlar getirtti ve onlar da Tavin saldırısı.

Gristlen'in ölümü ve işkence arasında Tavin uzun zamandır kırıldı. Birçok açıdan hâlâ öyleydi. Kişisel glifi sanki şöyle der gibi kırıldı: "Hey, unutma Hayatını nasıl mahvettiğim hakkında!" Sanki bir meleğin bozulmuş gücünün zararsız solucan sembolünü nasıl öfkeli bir yılanı dönüştürdüğünü ve ne dilediğine dikkat et konusunda nihai dersi nasıl verdiğini unutacakmış gibi.

"Deth'in beni neden fırlattığı fırına zincirlediğini ve bana tüm o pislikleri yaptığını biliyor musun?" Tavin hep nasıl olduğunu merak etmişti.

suikastçı arkadaşlarının ne kadarını bildiğini. Ve duyduklarının ne kadarının saçmalık olduğunu.

"Duyduğuma göre senin için iki iyi suikastçıyı takas etmiş ve sen de ilk görevinde çuvallamışsın. Değil mi? tamamla." Lore kum lekeli bira şişesini dudaklarına götürdü ve sağlıklı bir yudum aldı. "Olan bu muydu?"

"Hayır." Tavin görevi kesinlikle tamamlamıştı. Ama ancak diğer tüm seçenekler tükendikten ve köşeye sıkıştıktan sonra.

Lore omuz silkti. "Başka bir suikastçıyı öldürdüğün için cezalandırıldığını da duydum." Parmak arası terliklerini tekmeledi ve kuma bastı. "Hepsi bu mu?"

Bu da işin bir parçasıydı. Tavin'in pişmanlık duymadığı kısmı. Mako ölmeyi hak eden psikopat bir pislikti.

Lore, küçük Mace'i tatlı masasından uzak tutmaya çalışıyormuş gibi görünen arkadaşı Idess'e el salladı. Lore'un ailesine bakarken Tavin'in boğazında kıskançlık acı bir düğüm oluşturdu.

Şanslı piç. Pek çok Seminus iblisi eş bulamaz. Tavin'in deneyimlerine göre, bir seks iblisiyle yüzyıllar sürebilecek ömür boyu sürecektir bir bağ çoğu dışının istediği şey değildi. Sorun şu ki, eğer çiftleşmezlerse ikinci geçiş yüz yaşında, büyük olasılıkla hiç çiftleşmezlerdi. Kıskanç erkeklerin elinde çoğu zaman vahşi sonlarla karşılaşan kötü, tecavüzcü canavarlar haline gelirlerdi.

"Cevap verecek misin?" Lore sordu, karanlık bakışları artık ailesinin ötesinde bir yere sabitlenmişti.

Tavin yön değiştirmeyi düşündü. Uzaklaşmayı. Bir gün boyunca yaşananlar hakkında konuşmaktan başka her şeyi. On yıl önce. O gün bugündür aklından çıkmıyordu. Ama yetişkin hayatında ilk kez istikrarı ve arkadaşları vardı ve eğer bu biraz açılma zamanı değilse, ne zaman olduğunu bilmiyordu.

"Bir görev için gönderildim ve avımın peşine düştüm." İşte. Söylemişti.

Lore'un başı o kadar hızlı döndü ki Tavin boynunun kırıldığını duydu. "Sen ne? Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Ve başka bir suikastçıyı öldürdüm. Duyduklarınızın bu kısmı doğru."

Lore bunu düşündü. "Mako'ydu, değil mi? Aynı zamanlarda ortadan kaybolduğunu hatırlıyorum."

"Evet. Hedefimi öldürmeyi başaramayınca Deth Mako'yu gönderdi. son teslim tarihim. Ölümünü bir Dar'grut gibi göstermeye çalıştım." "Ooh, bir Dar'grut. Zekice."

"Deth'in buna kanmaması dışında." Dar'grut'lar tarafından öldürülenlerin aileleri tarafından yapılan intikam ritüelleri

Suikastçılar çok yaygın değildi, çünkü suikastçılar tanınmama konusunda iyiydiler. Ama arada bir

Bu arada, bir isim ortaya çıktı ve kurbanların ailelerine Sheoul yasaları tarafından sadece intikam alma izni verilmedi, aynı zamanda

aslında gerekliydi. "O piçi öldürdüğüme dair elinde kanıt yoktu ama bunun ne önemi var ki?"

"Kahretsin, dostum." Lore başını salladı. "Anlıyorum. "Anlıyorum. Kynan'ı öldürmem gerekiyordu. Bunu başaramadığımda Deth hiç heyecanlanmadı."

Bu hikaye sadece Yeraltı Dünyası General ailesi arasında değil, tüm suikastçılar arasında efsane haline gelmişti. Sheoul'un içinde. Bir suikastçının bir melek tarafından korunan bir adamı öldürmek için gönderilmesi pek sık rastlanan bir durum değildi, hele ki babası Azrail olarak bilinen bir meleği öldürmek için. İşleri daha da tuhaflaştıran, Lore'un o meleklerle çiftleşmiş olması ve eski hedefi Kynan'la iyi arkadaş olmasıydı.

"Hatırlıyorum," dedi Tavin. "Sayılır. O günlerde aklımı kaçırmış gibiydim."

Lore ona sempati dolu bir bakış fırlattı. "Deth'in sana yaptığı şey..." Ürperdi, bakışları güneşin damlattığı denizi taradı. Bir Seminus iblisi olarak Lore'un, yerine getirilmediği takdirde tıpkı Tavin gibi acı, delilik ve ölüm anlamına gelen ihtiyaçları vardı.

Tavin, Lore'un insan yarısının iblis yarısını yumuşatıp yumuşatmadığını merak etti. Belki bir gün sorardı.

"Sen hiç...?" Tavin boğazına düğümlenen sorunun cevabını bilmek istediğinden emin değildi.

"Öldürdüğüm onca insanı hiç düşündüm mü?" Lore omuz silkti. "Hayır. Çoğu pislikti. Ve artık bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok."

Tavin'in sormak üzere olduğu şey bu değildi ama yakındı. "Bazılarının intikam almak için geri döneceğinden hiç endişe ediyor musun?"

Lore derin bir nefes aldı ve bira şişesini dudaklarına götürüp bir yudum daha alırken eli biraz titredi.

"Revenant ve Reaver, Sheoul-gra'dan gelen Dirilenlerin yarısının Azagoth'un savaşında öldüğünü tahmin ediyor. Geri kalanlar..."

Dalgalara doğru hızla ilerleyen ve Idess'in de yakın takibinde olan oğluna gülümsedi. Bu çocuk Forrest Gump gibiydi. Sürekli koşuyordu. "Çoğu muhtemelen hayattaki ikinci şanslarının tadını çıkarıyor ve intikama odaklanmıyorlar."

Revenant muhtemelen ne hakkında konuştuğunu biliyordu Cehennemde yok edilen diriltiilmişlerin sayısı söz konusu olduğunda, oranın kralı oydu. En azından Şeytan hapisten çıkana kadar kraldı.

Ama eğer Revenant ya da Lore gerçekten de korkunç bir şekilde ölüp Sheoul-gra'da çürüyen iblislerin ölümlerini ve cehennemden sonraki yaşamlarını unutacaklarını düşündüyse, hayal görüyorlardı.

Bununla birlikte, Tavin aynı yerde olmayı umursamazdı. hayalperest bir tekne. Bunun yerine, kendisini yarı umutlu yarı korkulu bir şekilde, daha önce ölmüş olan belirli bir dişinin onun için gelme ihtimalini düşünürken buldu.

Sheoul-gra'daki tüm ruhların yeniden doğduğunu öğrendikten sonra yok edildiğinde onu aramıştı.

ama şu ana kadar eli boş dönmüştü. Neethul sosyetesine girip biraz araştırma yapabilecek eski ortaklarından da birkaç iyilik istemişti. Ama hiç kimse Gristlen'in hayatta olduğuna dair kanıt bulduk, psikopat ailesine geri dönmek şöyle dursun.

Farklı bir şey beklediğinden değil. Ailesinden korkmuş ve onları hor görmüştü ve bir daha onların bir parçası olmak istemesine imkân yoktu. Eğer büyük savaştan sağ çıkabilseydi

Azagoth onu bir yere göndermiş olsaydı, büyük ihtimalle ortalıkta görünmezdi. Son birkaç yılını her şeyi yaparak geçirmiş olacaktı.

diğer Neethul'lardan uzak durabilirdi. Onun nazik ve Nazik doğa, türün nefret ettiği her şeydi ve onlarla birlikte mutsuz olmuştu.

Tavin'in ona yaptıkları için intikam almak ister miydi? Bunu yapabilecek kapasitede miydi?

Tabii ki, bir ihtimal o da

Azagoth'un çıldırdığı ve tüm iblis ruhlarını öldükleri bedenlere saldıgı günden önce başka bir iblis türüne reenkarne olmuştu. Eğer durum böyleyse, Gristlen geçmiş yaşamlarına dair hiçbir anısı olmayan genç bir iblisti. Herhangi bir tür olabilirdi, ama muhtemelen, umarım, ruhunun ahlaki hizasına uyan bir türdür.

Neredeyse onunla tanıştığı andan itibaren, onun son derece kötü bir türün bedenine yanlışlıkla yerleştirilmiş iyi bir ruh olduğuna ikna olmuştu ve sonunda doğru bedende ve huzur içinde.

Durumun böyle olmasını umuyordu çünkü huzurun asla bulabileceği bir şey olmadığından emindi.

Bunu hak etmedi.

Bölüm 2

"Tamam, bayanlar! Şimdi kutlama zamanı!"

Müzik bangır bangır çaldı, ışıklar yanıp söndü ve Deja'nın önündeki sahnede bir perdenin arkasından erkek striptizciler fırladı.

"Dostum, kadınlar gecesine bayılıyorum!" Deja'nın Sora iblisinden sınıf arkadaşı ve dostu Ronnie, kıpkırmızı parmakları ve siyah boyalı tırnaklarıyla sapına sarıldığı şampanya bardağını kaldırdı. "Ve mezuniyet gecesi. Hadi parti yapalım kızlar!"

On iki mezunumuz mezun olurken bir tezahürat korosu yükseldi. Underworld General Hospital'ın hemşirelik okulu 7.04 sınıfı kutlama şampanyalarını içti.

Önce Ronnie bitirdi. Güzel bir hareketle flütü sağ boynuzuna taktı ve ardından kuyruğunu kullanarak yakındaki dolu bardak tepsisinden bir tane daha kaptı. "Bunlardan bir tane daha içersem şuradaki adama katılacağım." O

sahnenin kenarında diz çökmüş ve kalçalarını başka bir sınıf arkadaşı olan Tonya'ya doğru iten tamamen yırtık bir vampiri işaret etti. "Onun tangasına tırmanacağım."

İnsan ve iblis striptiz kulüpleri arasındaki fark buydu. İblis kulüplerinde dokunabilirsin. Yala. Emebilirsin. Ne istersen. Tam orada, sahnede.

"Aşırıya kaçma," diye uyardı Tonya. "Yarınki ilk iş günümüzde akşamdan kalma olmak istemezsin."

Hayır, kesinlikle değil. Seminus iblisleri Yeraltı dünyası generali açıkça belirtti ki ücretsiz tıp eğitimi, işe zamanında ve iyi durumda gelmeniz bekleniyordu. Ve belirli bir UG çalışanıyla yakınlaşmak gelecek planları için kilit önem taşıdığından, Deja ilk gününde geç kalarak ya da hastalanarak işi berbat etmeyecekti.

Bu işe çok fazla şey bağlıydı.

Sürüngen Gnarll iblis halkının peltek aksanına sahip, zarif bir kızıl saçlı olan Chelanne, Deja'nın arkasından yaklaştı ve kısa bir sarılmayla kollarını ona doladı. "Ben sssso

Yarınki iş için heyecanlıyım. Ödevini aldın mı?"

Deja başını salladı. "Acil Servis'te ikinci vardiyada çalıştım."

"Ciddi misin?" Chelanne sevinçle ciyakladı. "Bu senin istediğin şeydi! Sınıftaki en iyi mezunlara görev yerlerinden birini seçme şansı verdiklerini söylemiştim."

Bu iltifat karşısında Deja'nın yanaklarında bir sıcaklık belirdi. Sınıfının en iyisi olmak için çok çalışmıştı ve bunun nedeni sadece acil servisin en seçkin görev olması değildi. Aynı zamanda ilk müdahale ekipleriyle karşılaşma olasılığının en yüksek olduğu yerd.

Sağlık görevlileri.

Tavin gibi.

"Nerede çalışacaksın?"

Chelanne sırtıttı. "Anneliği çizdim. ED'den sonra ikinci tercihim."

"Ooh, bu iyi bir tane. Sanırım ikinci rotasyonum için doğum bölümünü talep edeceğim." Tüm yeni hemşirelerin bir uzmanlık alanına ve/veya daha ileri bir eğitime karar vermeden önce beş farklı departmanda veya disiplinde çalışması gerekiyordu. Ayrıca

Bir uzmanlık alanı seçmemeye ve hastanenin ya da Londra'daki kliniğinin genel becerilerine ihtiyaç duyduğu her yerde dönüşümlü olarak çalışmaya karar verdiler.

Başlangıçta Deja bir kariyer yolu seçmeyi pek düşünmemişti. Fiziksel aktiviteye geri döndükten sonraki hedefi cehennemde geçirdiği on yılın ardından, kendisini öldüren piçi baştan çıkarmak için UG'de bir iş bulmaya çalışıyordu. ve iyiliğe karşılık vermek. Bunun ötesini pek düşünmemişti.

Ancak hemşirelik okuluna gitmesi gidişatını değiştirdi. Her şeyden önce, hoşuna gitmişti. Öğrenmekten gerçekten zevk almıştı.

Tıp hakkında. Ve mezun olmak için çalışırken,

arkadaşlarını sevmeye başlamıştı. Önceki hayatında hiç arkadaşı olmamıştı.

Halkının arasında yaşayan bir Neethul olarak, dışlanmış biriydi. Bir ucube. Hayatları en acı verici şekilde almak yerine onları kurtarmaya çalışan korkak bir ödle.

mümkün olan kalıcı yollar.

Kimse onunla takılmak istememişti, bu da işe yaramıştı çünkü hiçbirini midesi kaldırmıyordu, ya da. Mümkün olduğunca içine kapanmış, sadece ailesi ya da görevleri tarafından zorlandığında insan içine çıkmıştı. Onu sürekli uygun erkeklerin yanına itip kakıyorlardı, içlerinden birinin onu ellerinden almasını umuyorlardı. Tam bir utanç kaynağıydı ve böyle günlerde Tavin'in onu bu sefaletten kurtararak ve başka bir hayatta mutlu olması için ikinci bir şans vererek ona bir iyilik yaptığını düşünebiliyordu.

Sonra onu tüm kalbiyle sevdiğini ve onun da ona en kötü şekilde ihanet ettiğini hatırladı.

Gri teni ve gümüş saçlarıyla artık bir Neethul gibi görünmüyor olabilirdi ama içinde şiddetli bir intikam arzusu kabarmış bir nehir gibi akıyordu.

Tavin'i öldürecekti. Ve her şey bittiğinde işini ve arkadaşlarını da koruyacaktı. Plan buydu ve buna sadık kalacaktı.

"Haydi," diye bağırdı Ronnie müziğin gürültüsü arasında. "Hadi sahneye çıkalım. Herkes çoktan sahneye çıktı!"

Evet, mezun olduğu sınıfın çoğu sahnede idi, Biri kadın olan yarım düzine sert vücutlu dansçıya karşı dönüyorlardı. Rowen ve Eileen onun üzerinde idi.

"Soldaki erkeği görüyor musun?" Ronnie sordu. "Seksi toynakları olan mı? Vücudunun her santimine bal dökceğim."

Dudaklarını yaladı ve sahnenin önündeki baharatlı bal sıkma şişesine uzandı. Kan ve beyin jölesi gibi diğer şişelenmiş çeşnilerin yanı sıra

çeşitli macunlar ve tozlar tercih edilen şovmene uygulanabilir.

"Gececeğim-"

"Oh, hayır, Bayan Sınıf Birincisi." Ronnie Deja'nın elini tuttu. elini tuttu ve onu ayağa kaldırdı. "Şu sahneye çıkıyoruz ve ateşli adamların üzerinde tepiniyoruz." O onu merdivenlere doğru sürükledi. "Sana sıçan bir pisliğe kafayı taktığını biliyorum ama belki bu fıstıklardan birine çıkmak seni kendine getirir."

Deja güldü. Bekarlığa veda ettiğinden beri Ama bunun nedeni Tavin'e takılı kalması değildi. Belki biraz öyleydi. Esas olarak, ondan önce seksten zevk almadığı gerçeği ve bu yolculuğa tekrar atlamayı dört gözle beklemiyordu.

Bunu Tavin'le yapmak için sabırsızlanıyorsun.

Evet, bu doğrudu. Bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, onu baştan çıkarmanın seks kısmı... harika olacaktı.

Tavin yatakta bir fantezinin gerçeğe dönüşmüş haliydi. Bir seks iblisi olarak, içgüdüsel olarak onun neye ve ne zaman ihtiyacı olduğunu biliyordu. Nazik ve uzun mu yoksa sert, hızlı ve şehvetli mi istediğini biliyordu. Ona çok şey öğretmişti.

Şimdi, ona öğrettiği her şeyi ona karşı kullanmayı planlıyordu.

Ve yeni bir isim, yeni bir aksan ve yeni bir Yüz hatlarını değiştiren büyümlü kolyenin yanı sıra, onu öldüğü Neethul bedeninden farklı bir bedene sokan tuhaf bir hata da olsa, bunu asla tahmin edemezdi.

Eileen dans ederek Ronnie'nin Deja'yı merdivenlerden yukarı çekmesine yardım etti.

"Kızım, seksi olmaya hazır mısın?" Eileen bir şişe çikolata şurubunu alıp avucunun içine itti.

Deja arkadaşlarını, çoğu çıplak olan dansçıları ve tatlı, yapışkan çeşniyi düşündü. Bu onun yeni hayatının başlangıcıydı ve oldukça iyi görünüyordu.

Tavin öldüğünde, hayatı mükemmel olacaktı.

Elindeki ikolata sosunun rengine bir tene sahip, uzun boylu, kalın kaslı, sekiz karınlı bir erkeğe baktı. Mmm. Belki de bu akşam tatlı yiyecekti.

Bölüm 3

"Kod Yedi, Kod Yedi. Tüm personel Acil Servis'e. Kod Yedi!"

Tiz ses hastanenin interkom sisteminden geldi ve dışının muayenehanesinde yankılandı. Tavin Guai hastasının karşısında Dr. Shipp'e baktı. "Gideyim mi, yoksa yardıma ihtiyacınız var mı?"

Dişçi, otuzlu yaşlarında bir kadın kurt adamdı. birkaç yıldır Underworld General için çalışıyordu, başını salladı. "Bunu anladım. Diş kurtarılamayacak kadar parçalanmış. Her neyse."

Sandalyede yatan Guai'den korkunç bir ciyıklama geldi, kürklü vücudu zaptedilmiş, yaban domuzuna benzeyen burnu sert lastik takozlarla açılır.

"Kesin şunu," diye tersledi Shipp. "Kendi topraklarında bir kurbağayla kapışırsan olacağı budur," dedi. Sesi köpek dişleri kadar keskindi. "Aptal oyunlar oynayın, aptal ödüller kazanın."

Tavin hastanın boğazının arkasındaki tükürüğü emdi. "Aptal ödüller kazanmakla ilgili bir şeyler biliyor gibisin."

Tavin'e sinirli bir bakış fırlattı ve eldivenli parmağını göğüs kemiğine soktu. "Nasıl bu hale geldim sanıyorsun?"

"Ne, 1.80 boyunda ve 60 kilo mu?"

"Bir kurt adam," diye homurdandı. "Ve ben 1.80 boyundayım, çok teşekkür ederim."

Güldü ama onun için bir şeyler hissetti. Kıvrımlı küçük Sarışın, önlük giymiş doktorculuk oynayan bir çocuğa benziyordu. Yer değiştirdiğinde onun minyatür bir kurt adam olup olmadığını merak etti. Bir Chihuahua gibi. Ya da bir corgi.

Tav, onun kurt adam olmasıyla sonuçlanan o aptal oyunun hikâyesini duymayı gerçekten istiyordu, ama çok da değil

diğer tarafta daha ilginç bir şey olurken sıkıcı bir tuskektomi için takılacak kadar Binanın yan tarafında. İblisler ve diğer çeşitli yeraltı dünyası tarafından yönetilen hastanede sağlık görevlisiydi. Neredeyse bir yıl oldu, ancak en yeni kurtarma personeli olarak, işler yavaşladığında ve çeşitli departmanlarda personel eksikliği olduğunda her zaman başka işlere atanan kişi oydu.

Lanet olası diş kliniği. Bu en kötüsüydü. İblisler genellikle ağız hijyenleriyle tanınmazlardı. Son hasta zehirli nefesi ve çürükleri yüzünden neredeyse hepsini öldürüyordu.

İçlerinde büyük kurtçuklar yaşıyordu. Bunu düşünmek bile Tavin'in midesini bulandırıyordu ve hayatında pek çok bok görmüştü.

Eldivenlerini ve maskesini çöpe attıktan sonra acil servise doğru hızla ilerledi ve yaklaşırken Kod Yedi'nin ne olduğunu bilmediğini fark etti. Karanlık koridorlarda aceleyle ilerleyen diğerlerinin ona attığı şaşkın bakışlara bakılırsa, başka kimse de bilmiyordu.

İleriden kahkahalar ve müzik sesleri geliyordu ve sallanan kapılar parti yapan personel kalabalığına açıldığında, o baharatlı et yemeklerinin ve tatlı hamur işlerinin ağız sulandıran aromalarını yakaladı. Yani bu kesinlikle bir çeşit Kutlama, kitlesel bir kayıp olayı, melek saldırısı ya da hayalet istilasası değil... Görünüşe göre bunların hepsi daha önce yaşanmış.

Siyah-beyaz takke desenli önlük giymiş bir kadın, onun hazırladığı yiyeceklerle dolu masaya doğru giderken yanından geçip gitti. içeri girdiğinde kokuyordu.

"Affedersiniz," dedi ve sonra uzun, samur kirpiklerle çerçevelenmiş parlak mavi gözleri sanki onu gördüğüne şaşırdı. Bu garipti çünkü onu daha önce hiç görmemişti. Bir Neebless iblisi gördüğünü hatırlıyor olmalıydı. Neethul'un uzun süredir kayıp olan akrabaları oldukları söylenen bu ırk, nadir görülen, münzevi bir ırktı. Sheoul'un Khargrave bölgesinden nadiren ayrıldı.

"Sorun değil," dedi, zayıf, atletik vücutuna yavaşça bir göz attı. "Burada yeni olmalısınız. Ben Tavin." Yutkundu. "Ben Deja."

"Deja vu gibi mi?"

"Deja ven'deki gibi." Onun yüz ifadesini sanki belirli bir yanıt arıyor. "Tekrar tekrar intikam almak anlamına geliyor."

Hah. "Ailenin bir derdi varmış gibi görünüyor."

Gece yarısı rengindeki dolgun, parlak dudaklar eğlenerek kıpırdandı. "Onun gibi bir şey."

O ağız. Şehvetli. Yemyeşil. Bir erkeğin ayaklarına kapanması için yaratılmış. Kahretsin, onu kendi vücudunda istiyordu. "Belki bir ara bana anlatırsın."

Omuz silkmesi nazlıydı ama uzun, abanoz kirpiklerinin masmavi gözlerinin üzerinde dalgalanması saf flörttü. "Belki."

Kelimeyi uzatmasına, boğuk sesinin daha da derine inmesine bayılmıştı. Tutkunun sancıları içindeyken ne kadar derine ineceğini merak ediyordu.

Oh, bu hatunu kesinlikle becerecekti ve onun işaretlerine bakılırsa, o da bunu kabul ediyordu.

"Burada yeni olduğunu mu söylemiştin?"

"Aslında bu benim ilk günüm." Tavin'e dönmeden önce parlak kızıl Sora dışisine coşkuyla el salladı. "Özür dilerim. Bu benim arkadaşım Ronnie. Hemşirelikten mezun olduk. okulda birlikte."

"Hey, Tav!" Burayı işleten üç Seminus kardeşten biri olan Shade, hemşire odasının yanındaki punç kasesine bir Solo fincan doldurduğu yerden eliyle işaret etti.

"Affedersin, Deja. Sonra konuşalım. Ve hoş geldin Yeraltı Dünyası Generali." Kız ona o kadar günahkâr vaatlerle dolu başını salladı ki, Shade bir an için onu görmezden gelmeyi düşündü ama insan amirini başından savamazdı.

İsteksizce Shade'e katıldı. "Neler oluyor?" Tavin, dev MUTLU'yu fark etmeden bir saniye önce sordu Odanın bir tarafından diğer tarafına DOĞUM GÜNÜ pankartı asıldı. "Ah. Kimin doğum günü?"

"Underworld General's." Tavin'in kulağının dibindeki ses onu irkiltti ve Shade'in kardeşi Wraith'i görmek için döndü, sarı saçları deri bir

Pardösüsüne uygun bir tanga giymiş, yanına sokulmuştu. Tavin'in eline içi kırmızı sıvı ve meyve dolu plastik bir bardak tutuşturdu. "Pançı boş ver. Sangria ashleech ile aşılannmış, böylece kafayı bulabiliriz."

Seminus iblisleri genellikle alkolün sarhoş edici etkilerini hissetmezlerdi. Ancak bir süre önce, Lore ile birlikte çalışan Wraith, probiyotik ve alkol karışımının ashleech, şeytani bir meyve mantarı, alkolü değiştirdi, böylece Sems ve diğer birkaç tür de katılabiliyordu. Şimdi, bu tamamen bir şeydi ve demlenmiş alkol çoğu yerde mevcuttu. yeraltı pazarları ve Avustralya'daki her mağaza.

Sem kardeşler tescilli formüllerinden bir servet kazanıyorlardı. Ve iyi adamlar gibi, parayı hastaneye geri yatırdılar.

İçkiden bir yudum aldı ve bir kenara koydu. Vardiyasının bitmesine daha üç saat vardı ve bu süreyi sarhoş geçirirse Eidolon muhtemelen bundan hoşlanmayacaktı.

"Bu hafta her gün çalıştım," dedi Tavin, Deja'nın başka bir hemşireyle gülüştüğünü görünce.

Dezenfeksiyon istasyonu. Harika bir poposu vardı. Deja, diğer hemşire değil. Onun dikenli bir kuyruğu vardı ve o böyle şeylerden hoşlanmıyordu. "Peki nasıl oldu da ben bunu bilmiyordum?

Shindig?"

Wraith vampir dişlerini göstererek sırttı. Annesi ona hamileyken vampir olmuştu ve tüm Seminus iblisleri gibi o da birkaç iblis dışında saf bir karabasandı. benzersiz kalıtsal özellikleri vardı. Görünüşe göre Boktan bir anneydi, bu da Tavin'in Fury annelerini daha da takdir etmesini sağladı. Ayrıca, öz annesinden yeşilden maviye değişen kalıtsal gözler Görünür bir sebep ve birkaç sihirli yetenek, dişlerden ya da kana susamışlıktan çok daha iyiydi.

"Bu sürpriz bir parti," diye açıkladı Wraith. "Eidolon'un bile bundan haberi yoktu."

Tav üçüncü Seminus kardeşi bulmak için kalabalığa baktı ve siyah saçlı doktorun şaşkınlıktan çok sinirlenmiş görüldüğünü fark etti, ancak arkadaşı Tayla Harrowgate'ten çıktığında gülümsedi. Kadın Parti için siyah dar kot pantolon, mücevherli siyah babetler ve bordo saçlarını tamamlayan kemerli, uyluk hizasında yeşil bir bluz giymişti. Tavin eski iblis avcısından hoşlanmış, eski ilişkilerinden bahsettiklerinde bir tür akrabalık hissetmişti.

İstihdam. İkisi de katildi, sebepleri farklı olsa bile, ve şimdi her şeyi tersine çevirmeye çalışıyorlardı. geçmiş olumlu bir şeye dönüştürmek.

Arkadaşına dumanlı bir bakış attı ve ona doğru yöneldi. Eidolon da bir başka Sem'di.

S'genesis'in kaderini bir eş alarak değiştirdi ve artık istikrarlı bir hayatı ve bir ailesi vardı. Şanslı piç.

Eidolon'un normalde koyu renk olan gözleri, Seminus'un altın sarısı ışıltısıyla parıldamaya başladı. karısı ona doğru yürüyordu. Kendini röntgenci gibi hisseden Tavin, Wraith'e döndü.

"Anladığım kadarıyla bu partiyi sen düzenledin?"

Wraith'in arkasında Harrowgate kapandı ve Tavin'in gözleri için ışıltılı bir perdeye dönüştü ama yeraltı dünyasından olmayanlar için tamamen görünmez oldu. İnsan çalışanlar triyaj istasyonunun yakınında kordon altına alınmış bir alanda sadece iki direk görüyordu.

"Bu Sin'in fikriydi," dedi Wraith. "Bana sordu, Lore, ve Tayla yardım etti. Ve ağzını kapalı tutabileceğini bildiğimiz birkaç personel."

Sin ve Lore üç Seminus kardeşin üvey kardeşleriydi ve Tavin'in anladığı kadarıyla ilk Aile toplantısı iyi geçmemişti. Buraya gelmek için zorlu bir yol kat etmişlerdi ama şimdi Lore hastanenin adli tabibiydi ve Sin... Tavin onun tam olarak ne yaptığından emin değildi. Bir dokunuşla hastalık üretme yeteneği vardı, yani

Eidolon onu her zaman tedaviler üretmek ve yeni hastalıkları tanımlamakla meşgul etti.

Tayla, Eidolon'u hemşire istasyonunun karşısına kurdukları derme çatma sahneye götürürken bölümden bir alkış tufanı koptu. Yüzünü hafifçe buruşturarak isteksizce sahneye çıktı ve bir kez Shade'in ona uzattığı mikrofonun önünde, teslimiyet içinde içini çekti.

"Lanet olsun," diye mırıldandı ve herkes güldü. Tayla'ya şakacı bir parmak salladı. "Bugün sakın bir gün olduğu için şanslısın."

Saatine dokundu. "Sorun gün değil, saat."

Tavin saatine baktı. Evet, Hallohain'deydi, Sheoul'da zamanın akışkan hale geldiği on dakika kadar. rastgele bölgeler. Bu bölgelere giren ya da bu bölgelerden çıkan herkes saatlerce, hatta günlerce zaman kaybetme riskiyle karşı karşıya kalıyordu. Hangi bölgelerin etkileneceğini bilmek mümkün olmadığından, Hallohain sırasında çok az kişi kendi bölgesinin dışına seyahat etmeyi tercih etti. Gelen hasta sayısı genellikle yavaşladı.

"Resmi duyuruyu sadece bir bültenle yapacağımızı sanıyordum, ama görünüşe göre yanlışım."

yanlış," dedi Eidolon kalabalığa. "İşte haberler. Bildiğiniz ya da bilmediğiniz gibi, Shade, Wraith ve ben bu hastaneyi kurduk - bazılarımız diğerlerinden daha isteksizdi." Wraith'e sert bir bakış attı ve adam sadece sırtıttı ve selamlamak için içkisini kaldırdı.

Eidolon kardeşine umutsuz ama sevgi dolu bir el salladı. ve devam etti. "Her neyse, onlarca yıl sonra, Lore ve Sin'i bulup onları Underworld General çalışanları olarak işe aldığımızda ailemiz büyüdü. Şimdi, denemeler, sıkıntılar ve kıyamete yakın bir iki olaydan sonra, hastanenin Yönetim Kurulu'nda koltukları olan ortak sahipleri olacaklar. Tıbbi ve bu hastaneye katkıları ölçülemez ve onları genişletilmiş bir kapasiteyle aramızda görmekten mutluluk duyuyoruz."

Çok fazla alkış ve tezahürat vardı ve sonra Harrowgate parıldayarak açıldı. Birkaç kıdemli sağlık görevlisi, Luc adında bir kurt adam ve Sin'in arkadaşı Con ortaya çıktı, sedyede kanlı bir insansı iblis taşıyor. Eidolon hemen sahneden inmeye başladı, ancak Con ona el salladı.

"Orada kal," diye bağırdı Con. "Bunu biz hallederiz. Gem bizi Travma 2'de bekliyor." Tavin'e beni takip et işareti yaptı. "Emici bir göğüs yarası üzerinde çalışmak istediğini söylemiştin."

Harika. Tavin iyi şeyleri nadiren görürdü. Son zamanlarda hep çürükler ve kabızlık vardı.

Koşarak geldi ve iki sağlık görevlisine katıldı. travma bölümüne açılan kapıdan geçtiler. Ateşli yeni hemşire Deja da peşlerinden içeri girdi.

Tayla'nın kız kardeşi Gem ve Tavin'in doktor asistanı erkek kardeşi Grim'in hazırlık yaptığı Travma 2'ye vardıklarında, hiç vakit kaybetmeden insansı Erkek sedyeden inip muayene masasına yattı.

Gem mahremiyet perdesini çekiştirerek kapatırken burnu kırıştı. "Bu koku da ne?"

"Burası bir hastane." Grim önlüğünün yakasını kaşdı, çantasının siyah kumaşın altında kaybolduğu yeri. "Kan, bağırsak, dezenfektan olabilir."

"Bu hastane korkusu değil." Gem yeni hastaya doğru sürüklendi, burnu bir zebanininki gibi çalışıyordu.

Grim omuz silkti. "Hiçbir koku almıyorum."

"Ben de kokusunu alıyorum." Deja tansiyon aletine doğru döndü. "Biraz acı gibi."

Tavin hastanın kanından başka bir koku almadı. "Bu konuda kardeşime katılıyorum. Koku almıyorum-" Burun deliklerindeki ani sızı ve ardından gelen acı kokuyla sözünü yarıda kesti

Deja'nın bahsettiği. Tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Onu huzursuz eden bir şey.

Derin bir nefes aldı ve ona ölüm iksirlerinin fokurdayan kazanlarını hatırlatan kokuşmuş notaya odaklandı

Ailesi her zaman müşterileri için bir şeyler hazırlardı.

Sonra anladım.

Kahretsin.

"Çıkın dışarı!" diye bağırdı. "Tahliye edin!" Grim bir aptal gibi orada dikilince Tavin onu itti. "Siktir git. Neden hep senin kışını kurtarıyorum?"

Gem perdeyi araladı ve hem personel hem de hastalar şaşkınlık içinde çırpındı ya da oldukları yerde donup kaldı. Bu gerçek zamanlı bir savaş, kaç ya da donma gösterisiydi. O

çılgınca otopark çıkışına doğru işaret etti. "Kaçın! Bomba var!"

"Bekle!" Deja hastanın sedyesini tuttu ve frenlere tekme attı. "Yardım edin!"

Tavin onun dirseğini yakaladı ve çekiştirdi. "Bırak onu!"

Ona bir canavarmış gibi baktı. Haksız da sayılmazdı.

"Ama hasta!"

O ekşimiş koku odayı ve ağzını doldurdu ve neredeyse öğürüyordu. Zamanları kalmamıştı.

"Bomba hasta!" Onu ikna etmeye çalışmaktan vazgeçti ve ikisini de çıkışa doğru fırlattı.

Neredeyse kapıya varmışlardı ki hava parıldadı. Oh, shi-

Sarsıcı bir şok ona çarptı. Acı yırtıldı

Sırtından ve boynundan. Dünyası siyah lekeler ve parlak ışık noktalarından oluşan bir bulanıklığa dönüştü ve kıpkırmızı oldu.

Pembe sis dağılıp gözleri odaklanmaya başladığında Deja'nın yüzü o kadar yakındı ki burunları neredeyse birbirine değecekti. Onun altında sıkışmıştı, ince kalçası onunkinin arasında. Dudakları kıpırdadı ama adam

anlayamadı. "...Tavin...misin?" Onun omzuna vurdu. Ne olursa olsun

istediği şey acil görünüyordu. Aklına şu geldi.

daha fazla önemsemeliydi ama beyni doğru çalışmıyor gibiydi. "Beni duyabiliyor musun? Kötü kanıyor..."

Ciğerleri yandı ve nefes alamadığını fark etti. Acı her yanını sarmış, onu bütünüyle yutmuştu. Bir an için, boş yere nefes almaya çalışırken, ölmekte olduğunu düşündü. Ama bu doğru olamazdı.

Çünkü görüşü azalırken, gözlerinin önünden geçen şey hayatı değildi.

O son, aydınlık sayılabilecek anlarda gözlerinin önünden geçen şey, aldığı tüm hayatlardı.

Bölüm 4

Hastane kaosa sürüklenirken Deja'nın zihninde milyonlarca şey çalkalanıyordu. Kan, duvarlardan aşağı damlıyor, tıbbi ekipman ve aydınlatma armatürlerinden parlak, ıslak ipler halinde sarkıyordu. Keskin kemik parçaları tavanı, kapıları... insanları delip geçmişti. Acı dolu inlemeler ve dehşet dolu çığlıklar kulaklarındaki çınlamayla karıştı.

Bir patlama olmadığı düşünülüğünde çınlama garip görünüyordu. En azından gürültülü bir patlama olmamıştı. Hatırladığı tek şey Tavin'in üzerine düşmesiyle oluşan güç sarsıntısı ve künt bir acıydı.

Tavin.

Vay anasını, pislik herif gerçekten de onu patlamadan korumuş ve hayatını kurtarmıştı.

Cidden mi? Kalbine bir bıçak saplayan ve kan kaybından ölmesini izleyen adam... hayatını mı kurtarmıştı?

Ne oluyor lan?

Sonraki anlar bulanıktı ama Tavin'in üzerindeki ağırlığının ve sarışın başının farkındaydı. Baygın bedeni sarkarken yanağına yaslandı.

Hâlâ hatırladığı gibi kokuyordu; eski ormanlar ve tercih ettiği dumanlı Islay viskisi.

Sonra eller onu uzaklaştırdı ve Tavin'in erkeksi kokusunun yerini kan ve bağırsak kokusu ile acı ve dehşetin acı, buruk notaları aldı.

Sesler birbirine karıştı ve Gem'in yüzü onunkine karıştı.

"İyi misin?" Gem parmaklarını şıklattı. "Deja? Beni duyabiliyor musun? Ne dediğimi anlıyorsan göz kırp."

Göz kırp. Tamam. Tamam. Göz kırptı. "Ben... iyiyim," diye mırıldandı.

Deja'nın gözlerine bir kalem ışığı tuttuğunda Gem'in gözleri endişeli yarıklara dönüştü. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Underworld General'dayım. Benim adım Deja, Cehennemin Kralı Revenant, bugün on dokuz Haziran ve sonraki sorularınızı yanıtlamak için iyiyim. Diğerlerinin sana daha çok ihtiyacı var." Oturmaya çalıştı ama Gem'in omzundaki eli onu tuttu.

"Affedersiniz." Gem kara bir kaşını kaldırdı. "İlk gün hemşiresi on beş yıllık doktordan daha çok şey bildiğini mi sanıyor?"

Deja'nın yanakları utançtan kızardı. "Özür dilerim. Ben sadece
-."

"Sorun yok. Her şey karmakarışık, ve sen az önce şok." Gem gülümseyerek onun azarlamasının acısını biraz daha hafifletti. "Sadece hareketsiz kalmanı istiyorum. Seni tanıyana kadar hareket etmek yok. omurga yaralanması yok. Oldukça sert düştün."

Onun yanında, siyah bir sağlık görevlisi üniforması giymiş başka bir Seminus iblisi, hala baygın olan, karnının üzerinde yatan ve kemik olduğunu tahmin ettiği bir düzine parçanın içinden çıktığı Tavin'le ilgileniyordu.

"O iyi olacak mı?" Onu öldürmeden önce ölürse çok kızardı.

Gem ona, "Shade en iyisidir," diye güvence verdi. "Tavin emin ellerde. Şimdi, biz seni stabilize edip kontrol ederken rahatla."

Deja, Gem'in Shade adını verdiği Seminus iblisi de dahil olmak üzere birçok personel tarafından ne kadar süre dürtülüp dürtüklendiğinden emin değildi. O tek kişiydi önemli bir yarası olmadığını söyledi ve sonunda oturmasına izin verdi.

Gem onun ayağa kalkmasına yardım etti ve o ilk adımlarını atarken inledi. Yere çarpması daha sert olmuştu. Sırtıyla kalçaları onu öldürüyordu. "Dur bakalım." Gem onu bir kenara çekti, bir reklamın yanında- buzdolabı büyüklüğündeki demir kafes kargaşanın dışında kalmıştı. Uzandı ama elleri Deja'nın yüzüne değmeden durdu. "İzin verir misiniz?"

Kafası karışan ama işteki ilk gününde başka bir ihlali göze almak istemeyen Deja başını salladı ve doktor sordu

eldivenli parmaklarıyla elmacık kemiklerini, çenesini ve boynunu yokladı. "Görünüşe göre nispeten yara almadan kurtulmuşsun."

Tavin sayesinde. Bunu yüksek sesle itiraf edeceğinden değil.

Bunu neden yapmıştı? Sağlık görevlisi olabilir, insanlara değer veriyormuş gibi davranabilirdi ama kadın onun hakkındaki gerçeği biliyordu. O soğukkanlı bir katildi.

"Ama," dedi Gem usulca, "çok fazla eski yara iziniz var."

Tavin hakkındaki düşüncelerinden sıyrılan Deja, karşısındaki siyah-mor saçlı kadına baktı ve Underworld General'daki kıdemli bir doktordan daha fazlasını gördü. Çünkü

ilk kez Gem'in boynunu ve bileklerini çevreleyen dövmeleeri fark etti. Üşüdü.

Onlar büyüydü.

Sınırlama büyüleri.

Doktor onun içinde neyi hapsetmişti?

Peki Deja'ya baktığında ne gördü? Deja'nın vücudu kusursuzdu, bu da büyülü kolyenin bir başka hilesiydi. Bu Neethul halkı arasındaki vahşi yaşamı boyunca aldığı düzinelerce yara izini saklamıştı. Tavin'in ilişkileri boyunca parmaklarıyla ve ağzıyla haritasını çıkardığı yaralar. Ona kanlı detayları tek tek anlattığı yaralar.

Ağzı açıklanamayacak kadar kuru olan Deja, "Ne demek istediğini anlamıyorum," diye mırıldandı.

Gem ona beni boş ver der gibi baktı. "Ben yarı Soulshredder'ım. Başkalarının göremediği yaraları görebiliyorum. Fiziksel ve duygusal olanları."

Soulshredder mı? Deja'nın nabzı titriyordu ve ağzı kumla dolu da olabilirdi. Çok az iblis türü sadist Neethul zalimliğini aşmak şöyle dursun, onunla boy ölçüşebilirdi ama

Soulshredder'lar da bu türlerden biriydi. "Ben hala..." Kararsız bir nefes çekti. "Ne demek istediğinden hâlâ emin değilim."

"Demek istediğim, acı dolu bir geçmişin olduğunu görebiliyorum. İncinmişsiniz." Birkaç personel yanından hızla geçerken Gem sesini alçalttı. "Ve senin cazibenin

ötesini görebiliyorum. Nedenini bilmiyorum

doğal özelliklerini gizlemiş olursun ama her halükarda güzelsin."

Oh, kahretsin. Deja dondu kaldı, kalbi kaburgalarına doğru acı verici bir şekilde çarpıyordu. Sheoul-gra'nın yok edilmesinden sonra fiziksel bir bedene yerleştirildiğinde, eski haline benzediğini görünce şok olmuştu. Soluk teni ve platin rengi saçları yerine gri teni ve gümüş rengi saçları olması dışında.

Yüz hatları ve göz rengi eskiden olduğu gibiydi.

Hayattayken Tavin'i asla böyle kandıramayacağını biliyordu. Yine de bir kolyeye cazibe büyüğü yapabilecek bir büyücünün hizmetini almak yeterince kolaydı. Ve şimdi, büyülü mücevheri taktığı sürece burnu daha geniş, yanakları daha dolgundu ve yara izleri bir illüzyonun ardında gizleniyordu.

Ve bu piliç her şeyi görebiliyordu.

"Lütfen kimseye söyleme," diye sonunda başardı.

"Asla." Gem, Deja'nın bunu söylemesine bile şaşırması görünüyordu.

önerdi. "Burası benim yerim değil. Cazibe, acı ve kalıcılık olmadan estetik ameliyattan başka bir şey değildir.

Herkes bunu farklı bir nedenle yapar ve eğer bu size kendinizi güvende hissettiriyorsa, ben kimim ki yargılayayım?"

Gem'in onu sıkıştırmamasının verdiği rahatlama uzun sürmedi. Doktorun kabulü ve nezaketi bir bakıma daha da kötüydü.

Deja, Underworld General'daki insanların bu kadar... korkunç olmalarını beklemiyordu. Bir Neethul prensesi olarak tüm varlığı dehşet, acı ve üzüntüyle sınırlıydı. Ve Sheoul-gra'daki milyarlarca ruhun arasında yaşayan bir ruh olarak öldüğünde işler sadece biraz daha iyiydi.

Bu yüzden, gerçekten de iblislerin Piç olmak için hastane. Adil olmak gerekirse, bazıları öyleydi. Ama işlerini iyi yapıyorlardı. Eidolon, kardeşleri ve kız kardeşiyle birlikte işlerin yürümesini sağladılar. sorunsuz bir şekilde. İsteki ilk saatinde Wraith'in ukala bir doktoru duvara dayayıp hemşireleri taciz ettiği için azarladığını görmüştü.

Adamın artık ona karşı bir saldırısı vardı ve Wraith Bir sonrakinin can yakacağına söz verdi. Elbette bunun için Wraith'in adamı otoparka sürüklemesi gerekecekti. Çünkü hastanenin içi şiddeti önleyen bir büyüyle korunuyordu - ama görünüşe göre bombalar değil.

İblislerin iyi olabileceğine kim inanırdı ki?

Bir zamanlar Tavin'in öyle olduğunu düşünüyordun.

İnanmıştı. Onun nazik ve sevgi dolu olduğuna ve Neethul halkının olmadığı her şeye inanmıştı. Ve sonra o o kadar keskin bir bıçakla kalbinden bıçakladı ki Hatta sıcak kanı göğsünden akıp şok edici bir hızla soğuyan derisinin üzerine akana kadar bunu hissetti.

Şimdi, tıp eğitimi sayesinde, neden üşüdüğünü biliyordu. Ve neden başının döndüğünü. Ve Tavin'in gözyaşı olamayacağı için su damlayan yüzünün, o uzaklaşırken neden karanlığa gömüldüğünü de.

Alnında sivri, kemikli çıkıntılar olan yeşilimsi tenli bir adam koşarak yanlarına geldi ve neyse ki Deja'yı şu anda kafasında olmasını istemediği anılardan uzaklaştırdı. Bu gibi şeyler en iyi intikam fantezileri için yakıt olarak saklanırdı.

Kemikli adam Gem'e, "Eidolon ve Shade'in ameliyathanede sana ihtiyacı var," dedi.

"Tavin mi?" Gem eldivenlerini çıkarırken sordu. "Evet."

Adamın kesik yakut gözleri aşağıya doğru eğildi. Deja'nın tahminine göre endişeliydi. "Kötü bir durumda."

Lanet olsun. Ölmese iyi olur. Çok erken olmuştu. "Siz devam edin Doktor," dedi Deja. "Ben iyiyim. Buradaki işlerin halledilmesine yardım edeceğim."

Gem eldivenlerini dağınıklığın geri kalanıyla birlikte yere fırlattı. "Eğer baş dönmesi ya da bilinç kaybı yaşarsanız-"

"Biliyorum. Ben artık bir hemşireyim." Daha önce yaptığı gafı kabul ederek belli belirsiz bir gülümseme verdi. "İlk gün, biliyorsun."

Gem saçlarını at kuyruğu yaptı. "Ateşle imtihan gibisi yok, değil mi?"

"Bana burada çalışmanın heyecan verici olduğu söylenmişti." şaşkınlık içinde katliama baktı. "Sadece nasıl olduğunu bilmiyordum heyecan verici."

Gem ameliyathanelere doğru ilerlerken, "Buna alışın," diye seslendi. "Bu tür şeyler daha çok olur düşündüğünüzden daha sık."

Tavin'den intikamını almadan önce bu tür bir şey onu öldürmediği sürece, bununla bir sorunu yoktu.

Bölüm 5

Önlüğüne kan sıçramış, siyah saçları ameliyat başlığıyla dümdüz olmuş ve şimdi çöpe atılmıştı, Eidolon, Shade ile birlikte Acil Servis'e ve personeline verilen zararı incelerken öfkelenmişti.

"Bu saçmalıktan bıktım," diye homurdandı. "Sanki her hafta bir felaket oluyor. Ölümcül salgınlar, kıyamete yakın felaketler, katil düşmüş melekler, hayaletler, patlayan insanlar. Saçmalık bu."

Shade ağzına bir parça sakız attı. "Ben Bir sonraki bahis deprem. Lore asteroit diyor. Wraith zombilere para yatırdı."

"Ciddi misin?" Eidolon gözlerini kardeşine dikti. "Başa çıkmamız gereken bir sonraki felaket üzerine bahse mi giriyorsunuz?"

Shade omuz silkti. "Sin'in fikriydi. Satan'ın hapisten erken çıkmasına 20 dolar yatırdı."

Bir iniltiyi bastıran Eidolon paspası kaptı ve çöp kutusunun yanındaki kova. "Bunun onun fikri olmasına şaşırmadım ama Şeytan teorisini benimsemesine şaşırdım. Dün partide uzaylı istilasını umuyordu."

"Hayır dostum, bu farklı bir konuşma. En iyi kıyamet türünün ne olacağını tartıştığımızı duydun. Nükleer, biyolojik, doğal afet gibi şeyler. Bir uzaylı istilasının en iyisi olacağını düşünüyor." Durakladı, düşünceli görünüyordu. "Ben de aynı fikirdeyim. En azından herkes, insan ve iblis, ortak bir düşmana sahip olacaktı. Ama onun bahse girdiği şey bu değil. Şeytan'ın bin yıllık zamanlayıcı dolmadan kafesinden kaçması çok daha Muhtemelen."

Anlaştık. Eidolon sadece bunların hiçbirinin gerçekleşmemesini umuyordu. Paspasla işe koyulurken, hiçbir şeyin olmadığı iki yıl geçirirse mutlu olacağına yemin etti.

Hastaneye ya da değer verdiği insanlara korkunç bir şey olmasın. Bunu istemek gerçekten çok mu fazlaydı?

"Doktor olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Ne?" Eidolon paspaslamaktan başını kaldırdı.

Düşüncelere dalmış, Shade'in hâlâ orada olduğunu fark etmemişti bile.

Shade yeri işaret etti. "İnsanlara temizlik yapmaları için para ödüyoruz."

Eidolon dermoire kolunu kardeşine uzattı. Günün büyük bir kısmında yanmıştı ama şimdi iyileştirici gücünün iletkenleri olan glifleri derisinin üzerinde işe yaramaz bir halde yatıyordu.

"Meyve suyum bitti."

Tüm gün çalıştıktan sonra, neredeyse Saldırı gerçekleştiğinde iyileştirme enerjisi tükenmişti. Takip eden bir saat içinde, kalan son damlasını da kullanmıştı.

"Sen hala bir doktorsun. Paspas yapmak yerine insanları tedavi ediyor olabilirsin."

Shade anlamadı. Wraith de anlamazdı. Lore anlardı ama. Ve belki Sin de.

Eidolon harabeye dönmüş Acil Servis'e baktı. UG'nin başına gelen felaketler tarihinde bu sonuncusu nispeten küçük olsa da, yine de bir yaraydı ve Eidolon obsesif-kompulsif bir şifacıydı.

"Hastalarla ilgilenecek yeterli personelimiz var, Shade. Hastanemi onarmam gerekiyor."

Shade sanki anlamış gibi yavaş ve düşünceli bir şekilde başını salladı.

Belki de öyleydi. Hastaneyi bu şekilde görmüyor olabilir. Eidolon sanki kendisinin bir uzantısıymış gibi burayı hep sevmişti ama Shade de burayı seviyordu.

"Wraith'e bir ekip oluşturmasını söyleyeceğim." Shade dedi ki. "Bundan kimin sorumlu olduğunu bulacağız."

"Uyandığında Tavin'le konuştuğunuzdan emin olun. Hastanın bomba olduğunu biliyordu. Nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Ayrıca patlayıcı dedektöründen nasıl geçtiğini de bilmek istiyorum."

Shade'in gözlerinde gölgeler titreşti ve ifadesi

Eidolon'un hissettiği kadar acımasızdı. "Aynen öyle. Sin ve Lore ile de konuşacağım. Eğer Tavin bombayı bir suikast silahı olduğu için tanımladıysa, onlar bu konuda bir şeyler biliyor olabilirler."

"Mükemmel." Eidolon paspası kırmızı kanlı su dolu kovanın içinde gezdirdi. Lore ve Sin'in ikisi de Eidolon onlarla ilk tanıştığında suikastçılardı ve suikastçı arkadaşları Tavin için verdikleri karakter referansları Eidolon'un onu işe almasında büyük rol oynamıştı. "Lore bugün izinli, ama ben Sin'i yaklaşık on dakika önce Con'la birlikte otoparkta gördüm." "Lore morgda." Shade başparmağını merdivenlerden. "Olanları duyduktan sonra içeri girdi. Bombacıdan geriye kalanları inceliyor. Cevapları bir an önce almak isteyeceğinizi düşündüm."

Lore, Sheoulin markları içinde ağırlığınca değerliydi. Eidolon'un onu kadrosunda bulundurduğu için minnettar olmadığı bir gün bile geçmedi.

Shade, Eidolon ve Wraith, yarı insan ikiz kardeşleri Lore ve Sin'i yüz yılı aşkın yaşamlarının sadece on yılı boyunca tanımışlardı, ancak bu süre daha uzun gibi görünüyordu ondan daha fazla. Başlarda işler zordu. Gerçek lanet Kaba. Ne Sin ne de Lore, Eidolon ve kardeşlerini tanımakla fazla ilgilenmemişlerdi ve açıkçası, onlar da aynı şeyi hissetmişlerdi. Bugün bulundukları noktaya gelmek çok zaman ve travma almıştı ama buna değmişti.

"Wraith'i gördün mü?" Shade sordu.

Eidolon yere su döktü ve başladı tekrar paspaslıyor. "Patlamadan hemen sonra kaçtı. Bombacı hakkında bulabildiği her şeyi bulmaya gidiyor."

"Tamam, ona yetişeceğim ve Sin'in izini sürebilecek miyim bir bakacağım."

Mükemmel. Yarın öğleden sonra buluşabilirler. Umarım o zamana kadar bazı cevaplar bulunur. Bombacının yanı sıra bir kişi ölmüş ve birkaç kişi de yaralanmıştı.

Birinin ödemesi gerekiyordu.

Bölüm 6

Her şey acıyordu.
Gözler. Kaslar.
Kemikler. Ama
neden?

Tavin gözlerini kısarak başının üzerindeki yakıcı parlaklıktaki ışıklara baktı. Onlara bakmak beynine hançer saplamak gibiydi ama dikenli telden göz kapaklarını kapatmak da bir o kadar acı veriyordu.

"Bakın kim uyanmış." Bir kadın sesi ona ulaştı Kulaklarındaki gürültüye rağmen, ki kulakları acımayan tek yeri gibi görünüyordu. Bunun yerine, hoparlörün sesini suyun altındaymış gibi çıkaran aralıksız, düşük seviyeli bir drone ile çaldılar.

Başını ona doğru çevirmeye çalıştı. Ne oluyor be? Hareketsiz mi kalmıştı? Bu yaralandığı anlamına geliyordu. Kötü. Kalp

Göğüs kafesinde "oh, kahretsin" anlamına gelen Mors alfabesi işaretini bulduktan sonra boynunu yokladı ve bir boyunluk bulduğunda pek de rahatlamadı.

O şeyler kötü haberdi.

Sert bir el bileğine indi ve bir yüz görüş alanını doldurdu. Bu daha önce tanıştığı hemşireydi. Sıcak gri tenli ve saf saçları olan muhteşem hemşire. Adı neydi? Hatırlayamıyordu. Boynu kırık mıydı? ve beyin hasarı?

"Hey, ben Deja," dedi boşluğu doldurarak. Psişik miydi? Neebless ırkının bu tür yeteneklere sahip olup olmadığından emin değildi. "Nekahet odasındasın. Bugün seninle oturmak için gönüllü oldum."

"Bugün mü?" Sesi paslanmış gibiydi. Ve belki biraz da sarhoş.

"Dün geceki patlamadan beri komadasın."

Patlama. Hasta. Kokular. Her şey bir renk cümbüşü ve bulanık anılar halinde gözünün önüne geldi. Deja

hasta için geri dönmüş ve onu oradan çıkarmaya çalışmıştı.

Sonra sadece kan ve acı vardı. Ne kadar kötü olmuştu? Ne kadar yaralanmıştı?

"Tavin?" Deja onun omzunu sıvazladı. "Biraz sakinleşmeni istiyorum. Nabzın çok hızlı atıyor. Henüz ölmene izin veremem."

"Nasıl... ne kadar kötü?" Ve henüz... demiş miydi?

"Sen dahil dördü ağır olmak üzere on iki yaralı var. İki ölü var, artı bombacı. Biri anında. Diğeri yaklaşık bir saat önce yaralarına yenik düştü."

"Kim? Personel mi? Hastalar mı?"

"Nevox ilk patlamada öldü," dedi ve adam zihinsel bir lanet savurdu. Genç X-ray teknisyeni buradaydı Tavin'den bile daha kısa bir süre. "Diğeri kalp rahatsızlığı nedeniyle getirilen bir hastaydı. Kemik şarapnelini aldığı anda zaten kötü durumdaydı. Kalp ameliyatından çıktı. ancak kısa bir süre sonra vefat etti."

"Siktir." El ve ayak parmaklarını oynattı ve işe yaradıklarını görünce çok rahatladı. "Benim olayım ne?" "Omuriliğin neredeyse kopmak üzereydi. Üç kaburgan kesilmiş.

temizlenmiş. Karaciğer ve dalak yırtılmış. Kalın bağırsak delinmiş.

Şiddetli beyin sarsıntısı." Tekerlekli koltuğunda öyle bir kaydı ki, adam sadece başının gümüş tepesini görebildi.

"Ölmüş olmalıydın. Doktor Eidolon, Shade ve Gem olmasaydı, ölmüş olacaktın."

Nedense sesi neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyordu. "Şimdi benim durumum nedir?" diye sordu. "Kahretsin, Grim nasıl?"

"O senin kardeşin, değil mi?" Yüzünü tekrar görebilmesi için sandalyeyi yaklaştırdı ama Grim'in bağlı olduğunu tahmin ettiği bir monitöre bakıyordu. "Grim bazı küçük yaralar aldı. Birkaç dakika içinde burada olacak."

Kardeşinin iyi olduğunu öğrenince rahatladı ve dikkatini çekmek için elini salladı. "Peki ya sen?"

"Yere çok sert vurduğum için biraz ağrım var ve başımın arkasında bir düğüm var, ama her şey

düşünüldüğünde, ben

harika gidiyor." Ona döndü, masmavi gözleri lazer gibi ona odaklanmıştı. Çarpıcıydı. Böyle gözleri sadece bir kez görmüştü.

Bir avuç dolusu kez ve onu bir kalp atışına bir hayalet gibi çektiler. "Hayatımı kurtardın. Neden?"

"Neden?" Göz kapaklarının nasıl bu kadar acıyabildiğini merak ederek gözlerini kırıştırdı. "Bir hastanede çalışıyorum. Sağlık görevlisiyim. Hayat kurtarmak benim iş tanımımda var."

"Mmm. Anlıyorum."

Anladım mı? "Bu da ne demek oluyor?"

"Hiçbir şey." Ayağa kalktı ve bip sesi çıkaran bir şeyle oynadı. "Hastanede yeniyim. Sadece anlamaya çalışıyorum insanlar dışarı." Kadın adamın görüş alanından çıktı. Hafif ayak sesleri ve kâğıt hışırtıları duydu. "Hastanenin ihtiyaç duyduğu işler için tıbbi personelini eğitmesi oldukça havalı."

Dikkatini dağıttığı için minnettar olan adam, hareketsiz ve yarım yamalak bir durumda yattığı gerçeğini kafasına takmaktan vazgeçti. "İnsan olarak geçebilen herkesi dünyanın en iyi tıp okullarına göndermek de işe yarıyor."

"Gerçekten mi? Bunu bilmiyordum."

Tavin aslında bunu düşünüyordu. Eidolon dedi ki hastane tüm masrafları karşılayacaktı, ayrıca sahte İnsan kimlik bilgileri ayarlandı, böylece bir geçmişi ve belge izi olacaktı. "Bu iyi bir şey-" Sol pazusuna kramp girince sözünü yarıda kesti. "Ah, kahretsin."

Deja yine yüzündeydi, parmakları bileğini çevreliyordu. "İyi misin? Neyin var?"

"Kol krampı." Kolu esnerken ve sarsılırken çenesini sıktı. "Hey, türünüzün Neethul gibi felç edici bir ısırığı olduğu doğru mu?"

Adamın kolu gibi o da sarsıldı. "Neden?"

"Sadece... Neebless'in Neethul ile akraba olduğunu düşünüyordum, değil mi? Böylece kolumu ısırabilirsin. Krampın durmasını sağlarsın."

"Oh." Dolgun alt dudağını ısırды ve eğer bu başka bir durum olsaydı, adam bunu takdir ederdi.

Beyaz dişlerinin pürüzsüz, koyu tende çukurlar oluşturduğunu gördü. "Zehrimiz uzun süre dayanmaz. Birkaç saniye."

Pazuları tekrar gerildi, bükülüp kıvrıldı ve acıyla tısladı. "Dene bakalım. Bakalım ne olacak."

Bakışları onunkileri yakaladı, gözlerindeki yoğunluk ona spazmı unutturdu. Ne de olsa her şeyin üstüne bir ağrı daha eklenmişti. Ama gözleri... onlar özel bir şey.

Gristlen'inkilere çok benziyorlar.

Bu düşünce ona bir kaya trolünün balyozu gibi çarptı. Gristlen öldüğünden beri böyle gözler görmemişti. Belki de Çünkü o günden beri pek çok Neethul iblisiyle yolu kesişmemiştir. Ve onların nadir kuzenlerinden biriyle hiç karşılaşmamıştır. Tüm Neebless'ların gözleri berrak bir dağ gölü gibi miydi?

Birden kapı hızla açıldı ve Deja sanki yaramazlık yaparken yakalanmış gibi ondan uzaklaştı. Tıbbi nedenlerle onu ısırarak

Yaramazlık sayılır mı?

Şimdi öğrenmek istiyordu. O dudakların, o mükemmel, dolgun ağzın ve o güçlü, beyaz dişlerin üzerinde olmasını istiyordu. Her yerinde.

Diğer her şey bozulmuş olabilir ama cinsel dürtüleriniz harika bir şekilde çalışıyor.

Bu da mantıklı. Eğer bir gün boyunca uyuduysa, birkaç orgazmı kaçırmış olmalıydı. Ölmediği ya da sefalet içinde olmadığı gerçeği, ona bir cinsel baskılayıcı verildiği anlamına geliyordu. Ama ilaçlara rağmen Deja'ya karşı duyduğu çekim cızırdıyordu.

Sonra Eidolon'un sesini duydu ve tüm umutları suya düştü.

Güzel bir hemşire tarafından ısırılan bir çift kullanılmış ameliyat eldiveni gibi çöpe gitti.

Bu, güne umut verici bir başlangıç değildi.

Eidolon'un aniden ortaya çıkmasıyla Deja, hissettiği kadar suçlu görünmeden Tavin'den olabildiğince uzaklaştı. Gerçi neden suçlu hissetmesi gerektiğinden emin değildi.

Yanlış bir şey yapmamıştı. Onu ısırmasını istemişti ama ısırmamıştı. Ayrıca neşterle boğazını da kesmemişti, yani genel olarak oldukça iyi olduğunu düşünüyordu.

Yine de onu ısırarak istemişti. Bir zamanlar yaptığı gibi dudaklarını onun üzerine koymak istemişti. Onun nasıl hissettiğini hatırlıyordu. Tadını. Ona nasıl karşılık verdiğini. Onu çıldırtacak şekilde dişlerini teninde gezdirdi.

Eidolon ve yıpranmış kot pantolon ve siyah Stranger Things atleti giymiş siyah saçlı bir kadın Tavin'in odasına girdiğinde yüzü anılarla ısındı. Kadının çıplak Eidolon'un kişisel sembolü hariç gliflerinin daha soluk versiyonlarıyla sarılmış sağ kolu onu kolayca tanınır hale getirdi,

Deja onunla hiç resmi olarak tanışmamış olsa da. Sin, Eidolon, Shade ve Wraith'in üvey kardeşi, Lore'un öz kardeşi ve bilinen tüm tarihteki tek dişi Seminus iblisiydi.

"Merhaba." Karanlık bakışları Deja'ya kilitlendi. "Yeni olmalısın. Ben Sin'im."

Deja selamlamak için başını salladı. "Deja. Seni partide gördüm ama daha önce tanışma fırsatımız olmadı..." Olaya ne diyeceğinden emin olamayarak sözünü kesti. "Olay" muhtemelen işe yarayacaktı ama olanları küçümsüyordu.

"Pisliğin teki hastanemi havaya uçurup bir sürü insanı öldürmeden ve sakat bırakmadan önce mi?" Eidolon homurdandı ve Deja öfkesinin şiddetinden geri adım attı.

"Bunu kişisel algılamayın," dedi Sin. "Hepimiz bu tür saçmalıklardan gerçekten bıktık."

"Gem bunun yaygın bir olay olduğuna dair bir şeyler söyledi."

"O kadar da yaygın değil." Sin rahat bir omuz silkti. "Sadece sonu Y ile biten günlerde olur."

"Keşke abarttığını söyleyebilseydim." Eidolon elini Tavin'in omzuna koydu ve Tavin'in dermoire'ı aydınlandı. yeteneğini diğer Seminus iblislerine yönlendirdi.

Tavin de aynı şeyi Meerie'ye yapmıştı ve Tavin'in bunu sadece onu baştan çıkarıp öldürmek için mi yaptığını merak etti.

Ona yapacağı gibi.

"Deja sana durumun hakkında bilgi verdi mi?" Eidolon Tavin'e sordu.

"Evet." Tavin başını sallamaya çalışmış olmalıydı çünkü parmak eklemlerini hayal kırıklığıyla boyunluğa vurdu.

"Dedi ki gerçekten boku yedi."

"O kelimelerle değil," diye ağzından kaçırdı, patronunun bu kadar amatörce davrandığına inanacağını düşününce dehşete kapılmıştı.

"Hayır," dedi Tav. "Tüm tıbbi jargonu kullandı olması gerektiği gibi saçmalıyor." Ona göz kırptı, mavi yeşil gözleri tropik su havuzları gibiydi ve eğer onu etkileyecek bir şey.

Haklıydı, lanet olsun ona. Özellikle de böyle gülümsediğinde, sanki evrendeki tek dişi oymuş ve o gamze tamamen onun içinmiş gibi.

Bir gülümseme, bir göz kırpma ve yasadışı miktarda cazibe hiçbir şeyi değiştirmede. Hâlâ korkunç bir şekilde ölmek zorundaydı. O Hâlâ hissettiği her şeyi hissetmek zorundaydı. İhanet. Şok. Acı. Bu düşünce başını döndürdü. Belki de sonunda iyi bir Neethul'a dönüşüyordu.

"Tavin, şanslıymışsın." Doktor elini Tavin'in vücudunda gezdirirken Eidolon'un glifleri ya daha parlak parlıyor ya da neredeyse hiç yokmuşçasına sönükleşiyordu. "Kemik parçalarını çıkarmak için ameliyat olman gerekti; hem senin hem de bombacının. Ayrıca kaburgalarını tekrar birleştirmek zorunda kaldık. Gem ve ben kalın bağırsağınız, karaciğeriniz ve dalağınızdaki hasarı onarabildik ama yine de sakın olmanız gerekecek. Organ fonksiyonlarını sadece yüzde seksen oranında iyileştirebildik."

Tavin uzandı ve boynundaki tasmaya dokundu. "Peki ya

bu?"

Eidolon'un kolu, gücünü kestiği için parlamayı kesti. "Omurgan C3'te kırılmıştı ve omuriliğın neredeyse kopmuştu. Eğer pamuk ipliğine bağlı olmasaydı, onu tamir edemezdin."

"Kahretsin," diye nefes aldı Tavin, yüzü solgunlaştı ve sarardı, ailesinin mali durumunu kaydetmek için kullandığı parşömenin rengini aldı. "Şansım yaver gitti. Ama sen tamir ettin, o zaman neden Hâlâ bu destekte miyim?" Sesine küçük bir panik karıştı. "Ayak parmaklarımı ve el parmaklarımı hissedebiliyorum, yani iyiyim, değil mi? Değil mi?"

Deja neredeyse onun için üzülüyordu. Neredeyse.

"Tav, onarımları başlatabildim ama tamamen iyileşmen biraz zaman alacak." Eidolon'un sesi Deja'yı adamın yanında tedirgin eden korkutucu bir tarafı vardı.

Adamın ses tonuna şefkat karışmıştı ve kız bunu fark etti. Hemşirelik okulunda mezuniyet konuşmasını o yapmıştı.

Mezun olduktan sonra yeni işlerinin sürekli öğrenmeyi gerektireceğini söylemişti. Daha iyi olmaya çalışmaktan asla vazgeçmemeliydiler. Bir rol model olarak Eidolon'dan daha kötüsünü bulamazdı.

"Shade bağışıklık sisteminizi ve iyileşme tepkilerinizi optimize etmek için daha sonra gelecek. Bazı motor fonksiyon egzersizleri yapacak ve o zaman daha fazlasını öğreneceğiz. Şu anda hareketsiz ve sakın kalmanız gerekiyor."

"Kahretsin."

"İyi olacaksın. Söz veriyorum." Eidolon Sin'e yanına gelmesini işaret etti. "Birkaç soru sormak ister misin?"

Tavin gözlerini tavana dikti. "Yapacak daha iyi bir şeyim yok gibi görünüyor."

Sin tekerlekli tabureye oturdu ve Tavin'in yanına geçti. "Patlamadan önce herkesi uyardın. Bomba olduğunu nereden biliyordun?"

Güzel soru. Deja da bunu merak ediyordu.

"Pis koku," dedi. "İlk başta bomba olduğunu anlayamadım çünkü ölüm iksiri gibi kokuyordu. Annemlerin

yaptığı türden."

Annem mi? Deja kaşlarını çattı ve bir kalp atışı sonra her şey aklına geldi. Tavin ona kendisinin ve iki kardeşinin

her biri aynı gün, aynı saatte üç Fury kardeşten farklı birinden doğmuştu. O ve kardeşleri daha sonra beşikte karıştırılmıştı, böylece kimse kimin kimi doğurduğunu bilmiyordu. Fury'ler basitçe "Anneler "di.

Tavin dudaklarını yaladı ve kızın aptal bir yanı onları öpmek istedi. "Ama bir şeyler ters gidiyordu. Sonra kemik bombalarının Zeph'in en sevdiği öldürme yöntemlerinden biri olduğunu hatırladım. hedefler."

Şimdi Deja gerçekten kaybolmuştu. Zeph kimdi? Ve Tavin neden adamın en sevdiği öldürme yöntemlerini biliyordu?

"Zeph ortalığı dağıtmayı severdi." Sin tırnaklarını inceledi, ölüm hakkında konuşurken her zamanki gibi soğukkanlıydı.

Neethul. "Con ve ben onu yakana kadar. Ama sonrasında olanları görünce bir kemik bombasından şüphelendim. Eminim Lore da onaylayacaktır."

"Peki burada neden bahsediyoruz?" diye sordu Eidolon.

"Suikastçı silahları," dedi Tavin. "Kemik bombaları Genellikle kurbanın haberi olmadan yiyecek veya içecek yoluyla kurbanın içine yerleştirilir. Bir kez tetiklemek için programlanmışlar belirli bir hedefin yakınlarındadırlar."

Deja duvarın yanında durmuş, orada değilmiş gibi davranmaya çalışıyordu ama o kadar irkilmişti ki, "Bunu nereden biliyorsun?" diye ağzından kaçırdı.

Bakışları ona kaydı, gözlerindeki maviyi kesen soğuk, çelik gibi parıltı sözlerini daha da anlamlı hale getirdi

Daha keskin. "Yaklaşık bir yıl önce burada çalışmaya başlayana kadar suikastçıydım."

"Bir suikastçı mı?" Taze ihanet onu yıkadı ve yüzündeki kanın çekildiğini hissetti. "Ama bana söyledin-" Sözünü kesti, ama bakışları ona daralmadan önce değil.

"Sana ne demiştim?"

Tanıştıkları gün ona festivalin sağlık çadırında çalıştığını söylemişti.

Yeraltı Dünyası Generali. Sonra, onların seyri boyunca

Dört aylık ilişki boyunca hastanede çalıştığını söylemişti.
Bir kere bile lanet bir suikastçı olduğunu söylememişti.
Hızlı düşün, hızlı düşün... "Bana sıhhiyeciliği sevdiğini söylemiştin, ben de bir süredir bu işi yaptığını düşünmüştüm."

Kaşlarını çattı. "Ben mi yaptım?"

Başını salladı. "Bombadan hemen önce," diye yalan söyledi. "Hatırlamıyor musun?" Adam cevap vermeyince omuz silkti. "Beyin hasarı yüzünden olmalı."

"Eskiden ikimiz de suikastçıydık," dedi Sin. "Lore da."

Vay be. Deja'nın büyüdüğü insanlar ilk nefeslerinden son nefeslerine kadar öyleydiler. Kimse büyümedi. Kimse değişmedi.

Deja'nın bakışları Sin'den Tavin'e gidip geldi. Acaba onlar -Ve Lore, soğukkanlı katillerden başkalarına yardım eden insanlara mı dönüştüler?

"Tamam, belli ki birileri hedef alınmış," dedi Eidolon. "Sadece kim olduğunu bulmamız gerekiyor. Sonra nedenini belirleyebiliriz." Sin ve Tavin'in arasına baktı. "Bombanın aktif hale gelmesi için hedefin ne kadar yakın olması gerekiyor?"

"Yaklaşık üç metre." Tavin göğsünün üzerinden uzanarak pazılarına masaj yaptı ve Deja yine kramp girip girmediğini merak etti. Öyle olmasını umdu. Umarım acıyordur.

"Ama hemen patlamıyor," diye ekledi Sin. "Silahlanması zaman alıyor."

"Ne kadar zaman?"

Sin omuz silkti. "Programlanabilir, o yüzden bir şey söylemek zor.

Ama genellikle beş ila otuz saniye arasında bir süredir."

Eidolon bunu düşündü. "Hasta, odaya bırakılmadan önce yoğun Acil Servis'in içinden geçirildi. Odada düzinelerce insan vardı.

aktivasyona neden olabilecek rotayı bulmalıyız. Bölgedeki herkesin ismine ihtiyacım olacak."

Sin başını salladı. "Idess'le birlikte çalışıp bir tane hazırlayacağım.

Nasıl yardım edebileceğini öğrenmek istedi."

Cep telefonu çaldı ve Eidolon pantolonunun cebini karıştırırken konuştu. "Mükemmel." Önce ekrana sonra da Tavin'e baktı. "Gitmem gereken bir toplantı var, ama Shade seni gördükten sonra kontrol edeceğim."

"Teşekkür ederim, Doktor."

Hepsi kapıya doğru ilerledi ama eşikte Eidolon, Deja'nın önünde durakladı. "Helluva intro to Yeraltı Dünyası Generali."

Deja ona bakabilmek için bir adım geri çekildi. Tavin gibi uzun boyluydu ve aynı dumanlı cinselliği ve özgüveni yayıyordu. Ama Tavin'in -her ne kadar kabul etmek istemese de- oldukça yumuşak başlı olduğu yerde, Eidolon affetmez ve buz gibi soğuk görünüyordu.

"Evet, efendim."

"Sen iyi misin? Gem'in çalışmana izin verdiğini biliyorum ama nasıl olduğunu görmek istedim. Bir danışmanımız var. Biriyle konuşmaya ihtiyacınız olursa departmanı arayın."

"Ben iyiyim," diye kekeledi, onun endişesi karşısında şaşkına dönmüştü. Ve sadece onunki de değildi. İki gün içinde tıbbi, zihinsel ve kişisel durumuyla ilgili aldığı soruların sayısı

bir Neethul prensesi olarak tüm hayatı boyunca elde etmişti. Yatağında hareketsiz yatan Tavin'i işaret etti. "Bu bir

İşim zor ya da başka bir şey."

"Şey," dedi Eidolon, "kafana önemli bir darbe aldın. Amirine seni Tavin'in gözetiminde tutmasını söyleyeceğim. Eğer senin için de uygunsa, bir süreliğine bebek bakıcılığı yapabilirsin."

Bu iyi miydi? Daha iyi bir görev umamazdı.

"Mükemmel."

Eidolon kapıdan dışarı çıkmaya başladı ama son saniyede. "Oh, bir şey daha. Size kişisel bir soru sorabilir miyim?"

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. "Elbette."

"Bu sabah Annette ile konuştum. DNA veritabanını o yönetiyor ve henüz bir örnek göndermediğinizi söyledi. henüz."

"Ah... o. Biraz unutmuşum. Meşguldüm." Tamamen yalan değil.

"Sorun yok. Gönüllü olarak. Sadece sizinki bir Neebless'tan alınan ilk örnek olacak."

Bu yüzden henüz bir tane göndermemişti. O bir Neebless değildi. Öyle görünebilirdi, ama sadece

Sacı ve ten rengi yüzünden. Diğer her şey Tavin onu öldürmeden önceki haliyle tamamen aynıydı. "Hemen hallededeğim Doktor," diye söz verdi.

Ve sonra sorular başlayana kadar günleri saydı.

Bölüm 7

Söz verdiği gibi Shade, Eidolon gittikten birkaç saat sonra geri döndü, Tavin'e bir şifa suyu verdi ve Tavin'in yaralarının kapsamlı bir incelemesi. Değerlendirmenin en kötü kısmı, Deja gelene kadar bebek bakıcılığı görevini üstlenen Shade ve Grim tarafından yuvarlanmak olmuştı. bir sonraki vardiyada.

Şimdi yüzüstü yatıyordu, hastane önlüğü açıktı ve kıcı soğuk havaya maruz kalmıştı. Grim, sonunda merhamet gösterip tuvalete gitmek için ayrılana kadar aptalca şakalarla doluydu.

banyo yapmak, seks yapmak ya da her neyse.

Shade'in eldivenli elleri Tavin'in sırtındaki hassas noktaları dürttü. "İyi iyileşiyorsun. Sırtında hâlâ bir sürü morluk var ama iki yerine on günlük gibi görünüyor. Sen harika gidiyor."

Kapının fısıldayarak açıldığını duydu, çıplak poposunda bir esinti hissetti.

"Çok hızlıydı," diye mırıldandı Grim ve kendini daha fazla alay edilmeye hazırladı. Ne de olsa kardeşler ne içindi?

"Vardiyam için biraz erken geldim ama hızlı diyemem."

Deja. Lanet olsun.

Tüm vücudu aşağılanmanın etkisiyle ısındı. Poposu kırmızı mıydı? Çünkü kırmızı hissediyordu. Sora iblisi kıpkırmızı. Tüm o Görünümü tamamlamak için sallanan bir kuyruğa ihtiyaç vardı.

"Deja," dedi Shade. "Burada olmana sevindim. Tavin'i sırt üstü yatırmamız gerek."

Tavin nefesinin altından küfretti. "Biliyor musun, boyunluğuş çıkarabilirsin ve ben de kendim yapabilirim."

"Elbette," dedi Shade, neşeli bir tavırla. "İç Kafa kesmek her zaman eğlencelidir." Sonra Shade onun kışına bir tokat attı ki bu hiç de profesyonelce değildi.

"Hadi ama dostum," diye yalvardı Tavin, içinde bulunduğu durumda toplayabildiği kadar ağırbaşlılıkla.
"Boynumun

tamamen iyileşmiş olacak."

"Bana kalsa, korseyi çıkarırdım. Ama bu Eidolon'un kararı." Shade yatağın başına doğru ilerledi. "Deja, onu sırt üstü yatıralım."

Tavin, kadın yanına geldiğinde havanın bacaklarının ve kalçalarının üzerinde gezindiğini hissetti ve döndüklerinde Yumuşak elini kasıtlı olarak adamın sol kalça yanağında gezdirdi.

Bu da şu anda elbiseyi yırtan azgın bir ereksiyona sahip olduğu anlamına geliyordu.

"Eh," diye mırıldandı Shade, "bunda yanlış bir şey olmadığını görmek güzel." Rahat bir tavırla battaniyeyi Tavin'in kalçalarının üzerine çekti ve Tavin daha önce hiçbir erkeğe o anda sarıldığı kadar sıkı sarılmak istememişti.

"Sağ ol dostum," dedi Tavin, yüzünde bir yanma hissederek. Deja'ya bakma riskini göze aldı ama neyse ki o bir tepsi yemek getiriyordu. Öğle yemeği vakti. Midesi minnettarlıkla guruldadı.

"Sonra görüşürüz," dedi Shade. "Seni kısa sürede sıhhiye görevine geri getireceğiz."

Tavin'i Deja'yla baş başa bırakarak çekip gitti; odanın içinde dolaşırken gördüğü kadarıyla göz alıcı gümüş rengi saçlarını dağınık bir topuz yapmış, narin elf kulaklarını ortaya çıkarmıştı. Hassas mıydılar? Gristlen'inkiler öyleydi.

Kahretsin, çok güzeldi.

Çünkü Gristlen'e çok benziyor. Senin bir tipin var, dostum. Sivri dişler, sivri kulaklar ve dolgun, gür dudaklar.

Kafasının içindeki ses haklıydı. Atletik yapılı ve köşeli hatlara sahip kadınları her zaman sevmiştii ama Deja'nın Gristlen'den ayrıldığı nokta, rengi kadar bu ikincisiydi. Gristlen'in burnu daha dar ve şahin gibiydi, elmacık kemikleri ise daha sivriydi.

Yanardöner soluk bir ten. Onun şimdiye kadar gördüğü en güzel kadın olduğunu düşünmüştü.

Deja'ya kadar. Her nasılsa, o daha da güzeldi.

Ona gülümsedi. "Demek yine bebek bakıcımsın?"

"Ne şanslıyım."

"Sesin pek heyecanlı gelmiyor."

Adam ona yumruk atmış gibi sarsıldı ve birden gülümsemeye başladı. "Özür dilerim. Sadece bir DNA örneği verdim ve onlar da ve beni dürttü. Ve bu işte yeniyim, bu yüzden her zaman çuvalliyormuşum gibi hissediyorum. Sanırım biraz gerginim."

Evet, bunu görebiliyordu. Hastanede çalışmaya başladıktan sonra haftalarca korkmuştu. Hastaneden İnsanları öldürmek yerine onları kurtarmaya alışmak biraz zaman almıştı. Her gün gördüğü bazı insanların geçmişini bildiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

Bir de gerçekten öldürmeye çalıştığı insanlar vardı. Shade'in kayınbiraderi ve Mahşerin tek kadın Atlısı Limos'un kocası Arik gibi.

Partilerde garip olduğu kesin.

"Alışırırsın. Acemi olmak zor." "Bütün bunları sana itiraf ettiğime inanamıyorum." O tekerlekli tabureyi çekti ve yatağını oturacak şekilde ayarladı. Aptal boyunluk yüzünden hâlâ dümdüz karşıya bakmak zorundaydı, ama bu daha iyiydi. Dev kancalardan sarkan zincir ve ağların olduğu tavana bakıyorum.

"Ne zamandır burada çalışıyorsun?" diye sordu. Onun sesini sevmişti. Gristlen'inki gibi boğuk ve alçaktı ama daha az resmi ve kırılmıştı.

"Yaklaşık bir yıl önce işe alındım ama ilk dört ayım çoğunlukla eğitimle geçti."

"Kariyer değişikliğine mi ihtiyacın vardı?" Yemek tepsisiyle birlikte masayı onun kucağına doğru salladı. "İnsanları öldürmek eskidi mi?"

Ahh. Bunu biraz ısırarak söylemişti. Isırılmayı sevmesi iyi bir şeydi.

"Pislikleri öldürmek asla eskimez."

Soluk gümüş rengi bir kaşı alnına doğru tırmandı. "Yani sadece pislikleri mi öldürüyorsun? Bunu hak eden insanları mı?"

Kahretsin. Neden oraya gitmek zorundaydı ki? "Yapmam

gerekeni yaptım."

"Demek düzgün insanları öldürdün." Birdenbire ona, az kalsın üzerine basacağı bir köpek pisliği yığınıymış gibi baktı. "Bunu mu söylüyorsun?"

"Vay be," dedi. "Çok mu yargılayıcı?"

Puslu gri yanaklarında koyu pembe lekeler belirdi. "Özür dilerim. Sanırım yatağımın başucundaki tavrım üzerinde çalışmam gerekiyor."

Homurdandı. "Ben olsam o terimi kullanırken dikkatli olurum." "Ne terimi?"

"Hasta başı tavrı. Underworld General'da birden fazla şey ifade ediyor. Burası seks iblisleriyle kaynıyor, biliyorsunuz."

"Farkındayım," diye mırıldandı ve nedense onlardan birinin, hatta belki de kardeşi Grim'in onu erzak dolabına soktuğu düşüncesiyle irkildi.

"Sana asıldılar mı?" Burayı işleten Sem kardeşler, eşleri dışında hiçbir dişiyle flört etmezdi ama diğer inkübilerin - ya da succubilerin- çok azı

özel aşıklar. Eidolon binadaki seks maceralarını umursamasa da -ki Tavin'in düzenli seks partnerlerinin çoğu burada çalıştığı için bu iyi bir şeydi- kurallar vardı.

"Bir ya da iki kez. Üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil." O bir itti

ağızına bir çatal dolusu köfte attı. "Lafı açılmışken, hastanenin sahibi olan aileyle bir akrabalığınız var mı?" Parmakları, sanki haritasını çıkarmaya çalışıyormuş gibi adamın kolundaki dermoire'in üzerinde gezindi ve adam neredeyse inleyecekti.

Birkaç gündür seks yapmıyordu ki bu normalde bir Sem için ölüm fermanı olurdu. Ancak Shade'in bedensel sistemleri manipüle etme yeteneği sayesinde Tavin iyileşirken cinsel dürtüleri yavaşlamıştı. Eidolon ayrıca ona libido baskılayıcılar verdi, ama bu onun vücudunun hassas bir bölgesine bir kadının dokunuşunu takdir edemezdi.

Ve dolabı ekstra hassastı.

"Dirseğimdeki sembolü görüyor musun? Yıldıza benzeyen şeyi?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Hepsinde aynı şey var.

Bileklerinin yanında bir sembol var. Yani milyonlarca nesil önce ortak bir atamız vardı. O kadar uzağız ki bahsetmeye bile değmeyecek kadar akrabaydılar." Yirminci dereceden kuzen gibi bir şeydiler.

"Birisi bana bir keresinde en üstteki sembolün dermoire sizin kişisel sembolünüzdür. Seninki ne?"

Yılan glifinin çenesinin hemen altında durduğu boğazına dokunmak için otomatik olarak uzandı ama boynunda bir destek olduğunu unuttu ve elini kırdı. plastik üzerinde parmak eklemleri. Kendini utanç külahı takmış lanet bir köpek gibi hissediyordu.

"Bu bir yılan," diye hırladı. O şeyden nefret ediyordu.

Deja bir kaşık dolusu bezelye yüzüne on santim kala donup kaldı. "Yılan mı? I-ah, emin misin?"

Güldü. Bu da canımı yaktı. "Oldukça eminim."

Hayır, doğuştan sahip olduğu sembol bu değildi ama bunu ona söylemedi. Bu çok utanç vericiydi. Yine de ısırmayı ve onu akılsız, cani bir canavara dönüştürmeyi seven lanetli engerekten kurtulmak anlamına geliyorsa, sarkık solucanı geri kabul edin.

Ona bezelye yedirdi ve o da köfte yemeye karar verdi. Kafeterya bezelyesi iğrençti. O kafeterya değil. köfte ev hakkında yazılacak bir şeydi. Neyden yapıldığını kim bilebilirdi ki?

"Kişisel sembollerin dönüşebildiğini de duydum," dedi. "Bu size de oldu mu?"

İlginç. En azından bir Seminus iblisiyle oldukça iyi tanışmış olmalı. "Bunu sana kim söyledi?"

Biraz patates püresi alırken yere baktı. "Eski bir aile... tanıdığım."

"Hm. Şey, o haklıydı. Bazen, içinde değiştirilecek İkinci olgunlaşma evremizden sonra bir şekilde, ama genellikle, eğer bir değişiklik olacaksa, bu çiftleşme sırasında olur. bağ."

Şimdi onun dikkatini çekmişti ama bunun iyi bir şey olduğundan emin değildi. Kadının bakışlarındaki yoğunluk ona kendini laboratuvardaki mikroskoplardan birinin altındaymış gibi hissettirdi. "Peki senin sembolü değiştirildi mi?" diye tekrarladı.

"Kişisel glifimi çok merak ediyorsunuz."

"Meraklı bir zihnim var," dedi, patatesleri bir bebekmiş gibi ağzına tıktırarak. Dostum, bu berbattı. "Ve sembolün destek tarafından kapatılmış, yani bu bir gizem. I gizemleri seviyorum."

Yapışkan patatesleri yuttu. "Kitaplar gibi mi? Filmler gibi mi?" "Gerçek suç gizemleri gibi. Hemşirelik okulumdan bazı

Arkadaşlarım beni gerçek suç podcast'lerine ve hafiyeliğe alıstırdı." "Demek hobin bu, ha? Cinayet gizemlerini çözmek?" "Aslında oldukça eğlenceli. İnsanların arasına karışamıyorum

ama Sheoul'daki cinayetlere konsantre olabilirim."

"İblisler için gerçek suç podcast'leri mi var?"

Pipetli bir bardak meyve suyunu onun dudaklarına doğru kaldırdı. "Öyle. Hem de çok sayıda. Sheoul şiddet dolu bir yer." Ona ters ters baktı. "Senin de çok iyi bildiğin gibi, eminim. Kurbanlarınız bazı podcast'lerin konusu olabilir."

"Vay canına," diye mırıldandı. "Zehirli küçük bir şey değil misin?"

"Özür dilerim." Özür dileyen gülümsemesi gözlerine ulaşmadı,

hançer gibiydi. Soğuk, mavi buzdan hançerler. Sürekli bir çelişkiydi ve bu onun hoşuna gidiyordu. "Neebless barışçıl bir halktır. Cinayetle ilgili podcast'leri dinlemek başka bir şey, podcast'çilerin bahsettiği cinayetleri işleyen biriyle tanışmak başka bir şey."

"Çifte yikes. Baharatlı hemşire yine saldırdı."

Bu kez gülümsemesi samimiydi ve hatta güldü. "Belki de konuyu değiştirmeliyiz."

"Harika. Hadi senin hakkında konuşalım-" Kapı hızla açılıp Eidolon içeri girince sözünü kesti. Adam kapıyı hiç çalmadı.

Ama burası onun hastanesiydi ve bir odaya girmek isterse

girerdi. Sadece bir aptal onu bu konuda uyarabilirdi.

"Haberler iyi, Tav." Yatağın yanındaki tezgâha birkaç ilaç şişesi ve şırınga bıraktı. "Eve gitmen için sana izin veriyorum."

Evet! Evet! Doktor kapıyı çalmadığı için affedilebilirdi. "Sonunda."

Eidolon Deja'yı başıyla onayladıktan sonra Tavin'e döndü. "Ama..."

Tavin inledi. "Ama ne?"

"İyileşmeye yardımcı olmak için birkaç gün boyunca günde iki kez enjeksiyona ihtiyacınız olacak."

"Bunu yapabilirim."

"Hayır, yapamazsın." Eidolon duvardaki dağıtıcıdan bir çift ameliyat eldiveni çıkardı. "Boynunun arkasına değil. Ya içeri gelmeniz gerekecek ya da bunu sizin evinizde yapması için birini gönderebilirim."

"Ben gönüllü olurum," diye teklif etti Deja, sesi istekli geliyordu. Muhtemelen patrona yağ çekiyordu. "Zaten bakımının çoğuyla ben ilgilendiğim için, bu mantıklı."

Eidolon başını salladı. "Mükemmel. Hayati değerlerini almanız gerekecek.

ve birkaç fonksiyon testi de yapın. Yemek yediğinden ve ilaçlarını aldığından emin olun. Bunların üzerinden daha sonra geçeceğiz."

Deja'nın günde birkaç kez evinde olması kulağa ne kadar hoş gelse de, bu aynı zamanda bebek bakıcılığı gibi de geliyordu.

"Neden bana şifa suyu vermiyorsun?"

"Çünkü bu noktada, iyileştirebileceğim her şeyi iyileştirdim." Eidolon

getirdiği şırıngalardan birine uzandı. "Shade'in Vücudunuz zaten yolun geri kalanını kendi kendine iyileştirmek için optimize edilmiştir, ancak yerel sinirlerin ve dokuların biraz daha fazla yardım."

"Ee... bu iğneler de neyin nesi?"

"Laboratuvara Seminus iblis fizyolojisine özgü bir sinir dokusu rejenerasyon serumu hazırlattım."

Tavin gözlerini kıstı. "Peki bunu test etmek için gönüllü olan enayi kim?"

"O enayi sen olabilirsin." "Ben de
öyle düşünmüştüm."

Eidolon parlak turuncu içeriğini incelemek için şırıngayı havaya kaldırdı. "Şimdi ilkin ben yapacağım. Deja, yardım eder misin? Sana ne yapacağını göstereceğim ve bir sonrakini sabah onun evinde enjekte edebilirsin."

Başını salladı. "Elbette, Doktor. Bu ona zarar verecek mi?" "Muhtemelen."

Dönerek Tavin'e en kısa, en şeytani küçük gülümsemesini verdi. "Bu çok kötü oldu."

Kesinlikle bunu kastetmiş gibi görünmüyordu. Dostum, karışık sinyallerle doluydu. Bir an çarşafların arasında birkaç tur atmaya bayılacak gibi görünüyordu, sonra, çarşafı kefen olarak kullanmaya hazır görünüyordu.

Cidden, bu da ne böyle? Neebless ve Neethul'un yakın akraba olduğunu duymuştu ama şu anda Neebless'ten çok Neethul gibi görünüyordu. Hoşuna gidip gitmediğine karar veremedi. Sevmemeye meyilliydi.

Eidolon, "Bir çimdik hissedeceksin," dedi. parlak, keskin bir iğneyi ortaya çıkarmak için şırınganın kapağını açtı. "Ya da belki yakıcı bir acı mermisi. Gerçekten emin değilim."

"Doktor, alınma ama bazen berbat-Orospu çocuğu!"

Acıdan sulanan gözlerinin arasından Deja'nın gülümsediğini gördü. Deja
Gülümsedi!

"Düşündüm de..." Keskin bir nefes çekti. "Neebless'ların empatileriyle tanıdıklarını sanırdım."

Omuz silkti. Onu asla çözemeyecekti. Ama denemek hoşuna gidebilirdi.

Bölüm 8

"Deja!" Ronnie mutfaktan koşarak çıktı. Sydney'de diğer iki oda arkadaşıyla paylaştıkları dairede, elinde tropikal bir içecek. "Tam zamanında geldin."

Deja, Ronnie kolundan tutup onu birkaç iblis ailesinin bulunduğu parka bakan güverteye götürmeden önce iş çantasını girişteki bankın üzerine atacak zamanı ancak bulabildi.

çocuklarıyla şeytani şeyler yapıyorlardı.

Artık Avustralya'nın tamamı iblisler adına sahiplenilmişti ve büyük bölümü en kötü iblis türleri tarafından istila edilmişti

bir vaha gibiydi. Ancak Sydney çölde bir vahaydı, insanları öldürmek yerine onlara uyum sağlamak isteyen iblisler tarafından yönetilen, büyüyen, modern bir şehirdi. Burada yaşayan iblisler saygı görmek istiyordu, hor görülmek değil.

İnsanların farklı görünenleri hoş karşılamama konusunda uzun ve çirkin bir geçmişe sahip olması çok kötü.

Yine de... bu durumda, temkinli olmak için nedenleri vardı. Çoğu iblis kötüydü.

Ama yine de.

Chelanne ve Eileen verandadaki masada oturmuş, Chelanne'ın dizüstü bilgisayarındaki Zoom çağrısı aracılığıyla biriyle konuşuyorlardı.

Eileen sırttı. "Bugün kız kardeşimin doğum günü. Uygun bir şarkı söylüyoruz."

Şarkı, iyi yemek, içmek, seks yapmak için şehvetli ve kanlı bir Sheoulic dileğine dönüştü ve Düşmanların yenilgiye uğratılması ve kutlama bittiğinde konu işe ve UG'deki ilk haftalarında yaptıkları tüm harika şeylere döndü.

Ronnie, biri acil tıbbi durum olmak üzere dört bebeğin doğumuna yardımcı olmuştu. Eileen bir kalp krizi, iki kopmuş uzuv ve yarım düzine enfekte ısırik yarası üzerinde çalışmıştı. Chelanne çok sayıda kırık kemiği tedavi etmiş ve

bir sürü lazımlığı boşaltmıştı.

Eileen, Deja'ya, "Şansını kaybettin," dedi.
"İyileşmekte olan bir hastayla baş başa kaldın."

"Evet, ama onu gördün mü?" Ronnie yüzünü yelpazeledi. "Seminus iblisi. Gerçek bir şaft almış olabilir." Deja'ya bilmiş bir göz kırptı ve Deja gözlerini devirdi.

"Ooh." Eileen öne doğru eğildi. "Ona birden fazla şekilde yardım mı ediyorsun?"

Güldü. "Tabii ki hayır. Ne kadar amatörce." "Ama sen bunu düşündün."

"Hayır." Evet. Yine de bu onun hatası değildi. Tavin çarşafın içinde kocaman bir çadır gibi yatıyordu. Hayal gücünün kendisinden uzaklaşmasına engel olamıyordu.

Shade'in onu çevirmesine yardım ederken eliyle kaslı kışını okşaması da onun suçu değildi. Eğer kışı bu kadar dokunulabilir olmasaydı, bunu yapmazdı.

Tamamen onun hatası.

Yalancı.

Ronnie içkisinden bir yudum aldı ve gözlerini kırptırdı. "Kardeşiyle takıldım."

Bütün başlar Ronnie'ye çevrildi. "Grim?" Deja'nın nefesi kesildi. "Grim'le mi yattın?"

Ronnie, "Uyumak falan yok," dedi ve herkes güldü. "Bu gece ortaya çıkarsa şaşırmayın. Gürültüyü azaltmaya çalışacağız."

"Sakın buna cüret etme," dedi Eileen. "Senin aracılığınla yaşamak zorundayım."

Görünüşte insan olsa da, Eileen'in türü kendilerinden başkasıyla ilişkiye giremezler. Vajinal dişlerle ilgili bir şey.

Tüylerim ürperdi.

Chelanne masanın ortasındaki kâsedan bir çip aldı ve Deja'ya doğru salladı. "Ee... ödeyecek misin
"Hayatını kurtardığı için onu geri mi istiyorsun?" Biraz salsa sosu aldı. "Göz kırp, göz kırp."

Deja gülümseyerek parmaklığın yanındaki buz kovaşından bir bira aldı. "Ona borcumu ödeyeceğim," dedi.
"I

söz veriyorum."

* * * *

Tavin eve dönmek için hiç şu anda olduğu kadar heyecanlanmamıştı. Harrowgate kapısı parıldayarak açıldığında Nemli, soğuk İrlanda havası ve sıcak bir ateş ve soğuk bir bira beklentisiyle gülümsedi. Tropik ortamlarda tatil yapmayı, güneşi içine çekmeyi ve okyanusta yüzmeyi seviyor olabilir, ancak günlük yaşamın farklı gereksinimleri vardı.

Bir kere, yalnızlığa ihtiyacı vardı. İrlanda'nın engebeli batı kıyısındaki küçük kulübe onun sığınağıydı. Kimse onu rahatsız edecek kadar yakınında yaşamıyordu ve binlerce yıllık Harrowgate, evinin tam kenarında dururken mülk özel değildi, nadiren kullanılırdı. Etkinleştğinde kendisini uyarması için koğuşlar kurmuştu ama evin sahibi olduğu on beş yıl boyunca Harrowgate kendisi ya da arkadaşları dışındaki kişiler için sadece dört kez etkinleşmişti.

Aile.

Soğuk ve sefil havayı da severdi. Ayaktakımını uzak tutuyordu. Uyumak için harikaydı. Ve daha az böcek vardı. Böceklerden nefret ederdi.

Saat gecenin dokuzuydu ama Haziran alacakaranlığı sonsuza dek sürüyordu ve sis olmasa okyanusa kadar her yeri görebilecekti. Yuvarlanan yeşil tepeler gri sisin içinde kayboluyordu,

Ama taş kulübesi, çitlerden oluşan bir halkanın ortasında bir mücevher gibi duruyordu. Mavi ve beyaz çiçekler, hafif okyanus esintisiyle kıpırdanarak kırları süslüyordu.

Home.

Yine de eve gitmeden önce koğuşlarını kontrol etti.

"Thalishni."

Anında, görünmez koğuşların kavisli sırası parıldayan kırmızı ışıklarla aydınlandı ve ona bulunduklarını haber verdi.

tetiklendi. Ancak sistemdeki kusur, Harrowgate'in onun

dışarı çıkması için her harekete geçtiğinde

koğuşlar. Yani o yokken kapıdan biri girmiş ya da çıkmış olabilir.

Geçidin ne kadar az kullanıldığına bakılırsa, büyük ihtimalle kimse kullanmamıştır. Ama çok fazla düşmanı vardı, bu yüzden hala bir Bir komutla koğuşları sıfırlarken davetsiz misafirlere dikkat etti ve sonra evine doğru yöneldi.

Ödünç aldığı hastane önlükleriyle yaptığı bu kısa yürüyüş, çoğunlukla iyileşmiş olan ve daha zayıf olan vücudunu test etme şansı verdi.

İstediğinden daha fazla. Acı çekmiyordu ama başta sırtı ve kaburgaları olmak üzere bazı yerleri ağrıyordu. Ve kasları sanki günlerdir suda yürüyormuş gibi lastik gibi hissediyordu.

Kendi yatağında uyumak harika hissettirecekti. Bu ve şehirdeki en sevdiği barda birkaç doyurucu İrlanda yemeği arasında, yeni gibi iyi olacaktı.

Bir an önce cinsel bir partner bulması gerekiyordu. Eidolon'un gitmeden önce verdiği libido baskılayıcı uzun süre dayanmazdı ve ne kadar çok alırsanız o kadar az etkili olurdu. E

Tavin'in belki de tek bir dozu kaldığını göstermişti. Bununla birlikte, Deja sabahleyin ona katılacaktı ve Tavin'in bu seksi kadını yatağa atma konusunda büyük umutları vardı. Aksi takdirde, kısa bir mesajla birkaç dakika içinde birkaç nöbetçi ortaktan birini çağırabilirdi.

Hiçbirini istemiyorum. Deja'yı istiyorum.

Kahretsin. Onu gerçekten istiyordu ve nedenini bile bilmiyordu. Kız tam bir sinyal karmaşasıydı. Bir an flörtöz ve nazlı, bir an öfkeli ve hırçındı. Bir anda sıcaktan Bir tempestus iblisinden daha hızlı soğuk, bir dokunuşla sizi kaskatı dondurabilir ve sonra ateş nefesiyle sizi pişirebilir.

Ve Tavin bunun için buradaydı.

Yeniden bir kadına aşık olmak iyi hissettiriyordu. Son on iki yılını yas tutarak geçirmişti.

Bir dişiye yaklaşmasına izin vermediği için suçluluk duyuyordu. Biyolojisi seks gerektiriyordu, bu yüzden kadınlarla yakınlaşmıyor değildi. Ama onlar arkadaşı -

çıkarları olan arkadaşlar- ya da gösterişsiz, taahhütsüz,
gündelik partnerlerdi. Bundan daha fazlasını istememişti.

Şimdiye kadar.

Onu bu şekilde istemiyorsun. Bu geçici bir aşk. Hepsi bu. Daha fazlasını hak etmiyorsun. Onu al, doyur ve bırak gitsin.

Kafasının içindeki ses muhtemelen haklıydı.

Duygusal mesafeyi koruması gerekiyordu. İşi fiziksel tutmalıydı.

Kesinlikle.

Evine giden taşlı yolda ilerlerken, suikastçı olduğu günlerde kalbini yutan o soğuk boşluğu aradı. O bir katildi. Odaklanmış, net kafalı. Buz gibi.

Gristlen'e kadar.

Kapa çenen!

Adını acımasız bir şekilde bir kenara itti.

Başka bir şey düşünebilirdi.

Deja gibi.

Hayır! Hayır!

Tıpkı Gristlen'le ilgili düşünceleri gibi Deja'yla ilgili düşüncelerini de gömdü. Kimseye ihtiyacı yoktu. Kimseye hazır değildi.

Ve asla da olamayabilir. Geçmişinin bedelini ödemesi gerekiyordu ve bu bir ömürden fazla sürebilirdi.

Annelerinin ona ve kardeşlerine hep bir ağızdan "Karma gerçektir. Her zaman ziyaret etmez şu anki hayatınızda sizi etkilemeye devam edecek, ancak gelecek yaşamlarında ders olacak. Ve bir iblis olduğun için, Karma sana insan olsaydın vereceğinden on kat daha sert ve on kat daha uzun süreyle karşılık verecektir."

Harika. Müthiş. Bir kez olsun insanların kısa ve kırılgan hayatlarına imrenmişti. Eğer boktan bir hayatları varsa, sadece

yaklaşık seksen yıl sefalet çektiler. Sonra öldüler, cennette mutlu bir zaman geçirdiler ve yeniden doğarak hayata başladılar.

her şeyi baştan ve doğru yap. Belki de öldürdükleri, tecavüz ettikleri, dolandırdıkları veya yavru köpekleri tekmeledikleri önceki hayatlarından kalan bazı Karma'larla başa çıkabilirler.

Eğer kendini öldürtmezse, Tavin'in yaklaşık dört Beş yüz yıllık ömrünün geriye kalan yüz altmış yılında yaptığı kötülüklerle yaşayacaktı. Ve şansı genellikle böyle giderse, bir sonraki hayatında işkence görecekti ve öldürülecekti.

Bu sefer vurduğu birini.

Bu iş o kadar boktandı ki, tek suçlusu kendisiydi.

Hiçbir yere varamayan kendi kendini kırbaçlama rutinini bir kenara bırakarak, sözlü bir komutla ön kapısının kilidini açtı. Sırada, biraz huzur ve sessizlik ve belki de en yeni Dr. Strange filmini yeniden izlemek vardı.

Ve bir duş. Kesinlikle bir duş. Kapıyı açtığı anda, soğuyana kadar sıcak suyun tadını çıkarma düşüncesiyle neredeyse inledi. Önce bira, sonra duş ve sonra-

Eşiği geçerken dondu kaldı. Bir şeyler ters gidiyordu. Bunu açıklayamazdı, kafa derisindeki hafif bir karıncalanmanın ötesinde tarif bile edemezdi.

Kapının kilidini açtığı anı düşündü. Kilit büyüğü devre dışı kaldığında bir tık sesi duymamıştı.

Oh, kahretsin.

Kapı çoktan açılmıştı.

Otomatik olarak

Kalçasındaki hançere uzandı ama boş havayla karşılaştı. Eve dönmeye o kadar hazırdı ki gitmeden önce hastanedeki dolabından silahlarını almamıştı.

"Integumentum!"

Kapıya doğru bir-sekiz adım atarken etrafında bir kalkan büyüğü etkinleşti.

Ve ağzında jilet gibi keskin dişleri ve pençe yerine dikenleri olan kıllı bir canavara çarptı.

Onu tanımak bir kalp atışı sürdü. Ve başka bir Tavin'in duvara monte edilmiş hançeri alıp o şeyin boğazına saplaması ve yirmi yıl önce o piçi öldürdüğü gibi onu da öldürmesi için bir kalp atışı yetti.

Ancak iblis yere düşmeden önce Tavin'in kalkan büyüü bozuldu ve iki, belki de daha fazla iblisin Üç iri adam onu yumruklarla, bıçaklarla ve bir noktada Tav bir yaba gördüğüne ve hissettiğine yemin etti.

Seminus yeteneğini ateşlemeye ve biraz hasar vermeye çalıştı. Hiçbir şey olmadı. Bir kıvılcım bile çıkmadı. Kafasına bir tekme bir saniyeliğine görüşünü kaybetti, ama o sadece daha fazla savaştı. Yumrukladı, tekmeledi, bıçakladı. Ona yaptıklarının acısı.

Yine de kötüydü. Eğer yerdeki ve duvardaki tüm o kan onunsa? Evet, kötü.

Yılan hangi cehennemdeydi? Neden onu ısırıp öfkeli bir canavara dönüştürmüyordu?

Hadi dostum.

Tanrım, o piçin uyanması için yalvarıyorsa çaresizdi. O şeye sahip olduğu beş yıl boyunca sadece ısırmasından korkmuştu. Şimdi, ona en çok ihtiyaç duyduğu anda-

"Hey, seni orospu çocuğu."

Pençeli eller onu kabaca sırtüstü çevirirken pis nefes gözlerini ve burun deliklerini yaktı. Ayak bileklerinde bir gümüş parıltısı yakaladı. Bracken Kelepçeleri. Bu da kalkan büyüünün neden çöktüğünü ve Sem hediyesinin neden işe yaramadığını açıklıyordu.

Ve o lanet engerek yılanının onu neden ısırmadığını.

Kelepçeler

giyenin özel yeteneklerini ve tüm büyüleri yok etmek üzere tasarlanmıştır.

Orospu çocuğu.

Kokuşmuş nefesli adam yüzüne doğru eğildi, parlak, soluk derisi keskin kemik ve azgın büyümelerin üzerine gerildi.

"Beni tanıdın mı?"

Evet. Evet, o yaptı. "Hey, Roland." Tavin öksürerek Roland'ın yüzüne kan sıçrattı. "Sana verdiğim zehri görüyorum.

kalıcı bir hasar vermedi." Tekrar öksürdü.

Lütfen ciğerim delinmesin. "Peki neden kalkmama izin vermiyorsun?"

Roland yanağını sildi ve hırladı. "Kalıcı hasar yok mu?
Ben öldüm, seni pislik. Ve bedenimi aldığım da

Ama artık çok geçti. Eşim bir başkasını almıştı. Onu, eşini ve tüm yavrularını öldürmek zorundaydım. Hayatımı mahvettin, seni pislik."

"Benimki de!" diye bir ses yükseldi.

"Ve benimki."

"Aynen."

"Benim hayatım iyi," diye seslendi bir adam, "ama yine de onu öldürmek istiyorum."

Hay sikeyim. Nefes almak zorlaşıyordu.

"Dar'grut'una hoş geldin Tavin." Roland Tavin'in elindeki kanı yaladı, sadist gülümsemesi bir dünya vaat ediyordu acıtıyor." Düzinelerce kez ölmek üzeresin."

Tavin acı dolu, tıkırtılı bir nefes çekti. Kesinlikle akciğeri delinmişti. Eğer şanslıysa, bu onu onlardan önce öldürecekti. Eğer değilse, keşke ölseydi diyecekti.

Onlarca kez.

Bölüm 9

Sin'in savaş botları, sadece bir avuç kafesli ışıkla aydınlatılan karanlık koridorda yürürken gıcırdıyordu.

Yeraltı Dünyası Generali'nin
morgu.

Squeak. Squeak. Gıcırtı.

Dostum, bugün kimseye gizlice yaklaşmıyordu.

Squeaksqueaksqueak.

Ses, karanlık salonu olduğundan daha da ürkütücü hale getirdi.

Zaten gri duvarları Sheolic yazısı ve şiddeti önlemeye yönelik sembollerle çizilmişti. Buhar fışkırıyordu birkaç kat yukarıdaki su iblisi tanklarına güç sağlayan bir odanın kapısının altından tempo. Ürkütücü şeylere alışkındı ama aynı zamanda çok fazla korku filmi izlemişti ve birçoğu bunun gibi bodrumlarda başlıyordu.

Squeak. Squeak. Gıcırtı.

Çok da gizli olmayan botlarını görmezden gelmek için elinden geleni yaparak, havanın daha da soğuk olacağı morgun kapısına yaklaşırken çıplak kollarını ovuşturdu.

Atlet giymek için yanlış günü seçmişim.

En azından kot pantolonu delikli değildi. Seminus iblisleri sıcak ve soğuktan pek etkilenmezdi ama Sin bodrumlarda her zaman üşürdü. Bu Muhtemelen psikolojikti, belki de esaret günlerine kadar uzanıyordu. Ama kafasında ya da değil, nefret ediyordu. soğuk olmak.

Kapıyı iterek açtı ve içeriden gelen buz gibi havayla ürperdi. "Hey, kardeşim. Bir dakikan var mı?"

Lore dirseklerini ölü bir çömelmiş iblisin gövdesine gömdüğü yerden başını kaldırdı. "Elbette. Bu adam hiçbir yere gitmiyor."

Yüzünü buruşturdu. "Neden öldü?"

"Eğer bilseydim, vücudunun içinde dolaşıp durur muydum?"

Omuz silkti. "Eğlenmek için ne yapmaktan hoşlandığını bilmiyorum."

Lore'un asistanı Max kıs kıs güldü ama mikroskobundan başını kaldırmadı.

"Her neyse," diye devam etti Lore, "bu çömelmiş adam hastaneye kendi ayakları üzerinde geldi ve bayılmadan önce yaklaşık bir galon kan kustu."

"Hepimiz ölümlere gösterdiğiniz saygı seviyesine ulaşmaya çalışmalıyız," diye mırıldandı Max, hâlâ mikroskopla göz göze geliyordu.

Lore homurdanarak ellerini cesetten kurtardı ve bir emme sesi çıkardı. "Birlikte çalışmamın bir nedeni var. yaşayanlar yerine ölü insanlar." Üstünü çıkardı otopsi eldivenleri ve konuşurken onları çöpe attı.

"Dokunuşumun insanları öldürdüğü gerçeğinin yanı sıra."

Sin, Max'e "Lore hiçbir zaman empati kurmasıyla tanınmadı," dedi.

"Peki ya sen?"

"Ben mi?" En masum yüz ifadesini takındı ve sonra el sallayarak başından savdı. "Her neyse, sana bir şey sormak istiyorum."

Max uzun, siyah perçemlerinin arasından ikisine de baktı. Her zaman altı aylıkmış gibi görünürdü. saç kesimi için gecikmiş. "Yürüyüşe çıkmamı ister misin? Zaten biraz kahve içebilirim."

Lore başını salladı. "Teşekkürler, Max."

Max ayağa kalktı ve kimlik kordonunu taktı. "Bir şey ister misiniz?"

Hem Lore hem de Sin başlarını salladılar ve Max, Nike'ları koridorda neredeyse Sin'in botları kadar yüksek sesle gıcırdayarak uzaklaştı.

"Tamam kardeşim, ne var ne yok?" Lore yıkama istasyonuna giderken onun yanından geçti.

Adam geçtikten sonra kalçasını masasına dayadı. ve rahatladım. "Havaya uçan adamı düşünüyordum. Kullanılan malzemeleri tespit ettiniz mi?"

"Laboratuar raporunu bekliyorum," dedi ellerini ve kollarını lavabonun üzerinde ovalarken, "ama sadece ne yaptığımızı doğrulamak için

zaten biliyorum."

"Kemik bombasıydı, değil mi?"

"Yüzde doksan dokuz eminim, evet. Yani, bir vücudu içeriden patlatabilecek pek çok şey var." Konuşurken yakındaki rafa su sıçratarak duruladı.

Boynuzları, toynakları ya da pulları olanlar için çeşitli temizlik malzemeleri içerir. "Ama kemik bombaları havaya uçurmak için yapılır

kemiklerin içinden. Sağlam bir iskeletin olmaması kemik bombasına işaret ediyor."

"Bombalar kemik iliğinde basınç yaratmıyor mu?" Lore dağıtıcıdan bir kâğıt havlu kopardı. "Doğru," Eidolon gibi konuştu. Kardeşleriyle çok fazla zaman geçiriyordu. Kardeşleriyle takılması gerektiğinden değil. Wraith de öyle. Shade belki de en az iğrenç olanıydı. Yine de hepsini seviyordu ve bazen Lore'u dinlemediği için kendini tekmeliyordu. Eğer dinleseydi, onlar bir aile daha erken.

"Ama bütün kemiklerde ilik yok, değil mi? Peki bu kemikler nasıl şarapnel parçası oluyor?"

"Lore sağ eline deri bir eldiven geçirdi, yanlışlıkla temas eden insanları öldüren bir eldiven. Gerçekten de mükemmel bir işi vardı.

"İksirdeki maddeler hala kemiklerin içine, tüm küçük köşelere ve çatlaklara giriyor ve onları patlatıyor. ayrı." Çarşafı kaplı otopsi masasını işaret etti. "Adamdan geriye pek bir şey kalmamıştı."

Evet, sonrasını görmüştü. Bir tren hamburger torbasına çarpmış gibi görünüyordu. "Başka patlayıcılar var mı? aynı şeyi yapabilir mi?"

Lore mini buzdolabından iki kutu kola aldı ve birini ona attı. "Max'e derin bir araştırma yaptırım ama şu ana kadar bildiğim bir şey yok."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Gazozunun kapağına vurdu ve patlattı. "Bu silahı sadece suikastçıların kullandığını duymuştum, bu yüzden diğer silahları biraz araştırdım. kullanımlar."

"Ve?"

Dokunaçlı şeylerle dolu bir kavanozu eliyle dürttü. boş elini uzattı ve sallanmalarını izledi. "Düşündüğümde daha yaygın. Görünüşe bakılırsa halk arasında popüler bir silah.

Sheoul'daki intihar bombacıları. Kimyasal patlayıcılar, bilyeler ya da çivilerden yapılmış bir yelek kadar tahrip edici değil ama korumaları atlatıyor."

"Siktiğimin manyakları," diye tükürdü Lore ve o da aynı fikirdeydi. "Yani intihar bombacısı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Idess ve ben, Acil Servis'te bulunan ve bu hastalığa sahip olabilecek herkesin listesini gözden geçirdik.

tetikledi, ama herkesin geçmişine girmeden..."

"Bunu söylemenin bir yolu yok."

"Kesinlikle," dedi. "Demek istediğim, bu hastane binlerce kez hedef alındı, ama ben bir hastanenin peşinden gidiyor olsaydım

hastane değil de bir birey olsaydı, daha fazla hasara yol açan bir patlayıcı kullanırdım."

Lore kolasının yarısını geri attı ve kutuyu rafa koydu. İçinde organlar ve başka şeyler olan kavanozlarla dolu.

"Kimse standart bir kimyasal ya da büyü patlayıcı kullanamaz çünkü

Eidolon bir süre önce Aegis'in karıştığı olaydan sonra bir tespit sistemi kurdu."

Doğru ya. Tayla'nın hastaneyi havaya uçurmaya çalıştığı zaman. Çılgınca bir şeydi. UG'yi yok etmeye ve Eidolon'u öldürmeye çalışmıştı ve sonra Eidolon gidip onunla çiftleşmişti.

"Tamam, yani... bekle. Algılama sistemi kemik bombasını neden durdurmadı?"

Lore çöp kutusundan bir çarşaf aldı ve Croucher iblisi. "İksir bir kez yutulduğunda tespit edilemez."

"Pekâlâ, teorime geri dönelim." Dürttü Dokunaç kavanozu tekrar hareket etti ve bu sefer içindeki şeyin hareket ettiğine yemin etti. "Bir suikastçının birinin

peşinde olduğunu varsayalım. Partinin konuk listesi bana hiçbir şey söylemedi ve gerekirse insanları sorgulayacağım ama sorgulayacağımı sanmıyorum."

"Neden?"

Evet, o şey kesinlikle hareket etti. "Sanırım hedef Tavin olabilir." Sin kavanozdan uzaklaştı, botları her adımda kendini ele veriyordu.

Lore ona merakla baktı. "Bunu sana söyleten ne?"

"Bu sadece bir teori ve dayanıksız. Ama Mako adında bir suikastçıyı hatırlıyor musun? Ter'taceo piçi mi? Rus mafyasına benziyordu?"

"Tıknaz adam. Omuzları ve pazuları jambon gibi. Her zaman çok fazla mücevher takar ve çok fazla saçma sapan konuşurdu." Lore homurdandı. "Tavin ve ben de tam onun hakkında konuşuyorduk.

Ares'in evinde personel partisi."

"Söylentilere göre bir suikastçı arkadaşı tarafından öldürülmüş.

En sevdiği silah da-" "Kemik bombalarıydı."

"Evet."

Lore elini kısa saçlarının arasından geçirirken söylediklerini düşündü. "Tavin bana Mako'yu onun öldürdüğünü söyledi. Duvarlardan kazıdığımız adamın o olduğunu, Sheoul-gra'dan serbest bırakıldıktan sonra intikam için geri döndüğünü mü düşünüyorsun?"

"Mako kendini öldürmez," dedi Sin. "O da bombayı birinin içine yerleştirdi ve sonra onu becerip ambulans çağırdı. Bunu düşünmek zor değil intikam hakkında. Azagoth Sheoul-gra'yı yok ettiğinden beri birçok iblis, Sheoul-gra'yı yok eden insanlarla ödeşmek için geri döndü. onlara haksızlık ettik. Henüz izimizin sürülmemiş olmasına şaşırdım."

Lore onun çizmeli ayaklarına baktı ve tüyleri diken diken oldu. "Lore? Hey, kardeşim. Bana söylemediğin bir şey mi var?"

Ellerini önlüğünün ceplerine soktu ve küfretti. "Geçen hafta. Kırk yıl önce bir serseri öldürmüştüm. beni otoparkta yakaladı. Luc, ben onu öldüremeden önce bir ambulansla ezdi. Yine."

Öfke onu içerisinde ne kadar soğuk olduğunu unutturacak kadar ısıttı.

Odaya. "Ve bana birinin seni hayata döndürmeye çalıştığını söylemeyi düşünmedin mi?"

"Unalive? DemonTok'a çok fazla girmişsin."

Yumruklarını kalçalarına sıkıştırdı. "Ve sen de saptırıyorsun."

"Önemli bir şey değildi, Sin." Lore gazozunu getirdi. Hiç şüphesiz şu anda viski ve ashleech ile karıştırılmış olmasını diliyordu. "Hepimiz bir süreliğine Ares ve Cara'yla kalacağız, yani Idess

ve Mace güvende. Ama şu anda herkes aynı gemide. Yeraltında yaşayan birini öldüren herkes intikam için bir hedef. Her zaman tetikte olmamız gerekecek. Her birimiz. Shade, E, Wraith, Con, Idess, Atlılar, Dün Kynan ordu günlerinde başını kestiği bir iblis tarafından saldırıya uğradı. Hades Sheoul-gra'yı tekrar çalışır hale getirene kadar hepimiz mahvolduk."

Bunun bile faydası olmazdı. Olan olmuştu. Yeni bir İblis ruhları için bekletme tankı, beden verilmiş ve serbest bırakılmış milyarlarca iblis ruhundan kurtulamazdı. İlk bekletme tankı yok edildiğinde. Yeni Sheoul-gra sadece yeni ölmüş iblislerin ruhlarını eninde sonunda yeniden bedenlendirmeden önce tutmak için orada olacaktı. Yani, kardeşi haklıydı; uzun bir süre için mahvolmuşlardı. Muhtemelen yüzyıllar.

"Pekala, şimdi tüm kıyamet ve kasvet konularını ele aldığımıza göre, ben yukarı çıkıp Tavin'in Mako'nun peşinde olabileceğini düşünüp düşünmediğine bakacağım."

Lore'un telefonu bipleyerek onun sesini kesti. Fırçalı pantolonunun cebinden çıkardı, kaydırды ve kendinden memnun bir ses çıkardı

zaferin sesi. "Ha. Onaylandı. Laboratuarda lityum, magnezyum ve Sheoulic kükürt taşı izleri bulundu, bir kemik bombası için gereken tüm malzemeler."

"Sheoulic kükürt taşı mı? Bunun insan diyarı kükürt taşından ne farkı var?"

"Kükürt, insanlar aleminde sülfür olarak da bilinir."

Parmakları telefonun ekranında gezinirken

bildirime bir cevap olduğu varsayıldı. "Sheoul'da, Kükürt kırmızıdır ve kana maruz kalmak gibi doğru koşullar altında daha sıcak yanar ve oldukça patlayıcıdır. Bu Bir ruhu yakabilen birkaç maddeden biri. Bu yüzden hayalet tutma ayinlerinde, ritüellerde ve büyüler."

"Yikes."

"Aslında biraz havalı." Telefonunu tekrar cebine soktu. "DART ruh yaratmak için onunla deneyler yapıyor tuzaklar."

Ooh, bu çok havalıydı. Kısa bir süre önce Ölülerin Koruyucusu olarak atanan Hades, yeni Sheoul-gra'nın tamamlanmasının onlarca yıl alabileceğini söyledi. Yeni Sheoul-gra'da

Bu arada, gidecek hiçbir yeri olmayan ruhlar Sheoul'un ve insan diyarının her yerini kasıp kavuruyordu. İblis Faaliyetleri Müdahale Ekibi onları yakalayabilirse, bu uzun bir yol kat edecektir.

İşleri yoluna koymak için. İnsanlar artık yeraltı dünyalılarının varlığından tamamen haberdardı ve Gerçeği iyi idare ediyorsun.

Ofisin kapısı açıldı ve Eidolon her zaman yaptığı gibi, sanki buranın sahibiymiş gibi içeri girdi.

O da öyle yaptı. Ama artık Lore ve Sin de ortaklı ve bu çok havalıydı. İşkence dolu geçmişlerinden kaçıp sadece eş ve büyük bir aile değil, aynı zamanda saygı ve gezegeni vuran hemen hemen her büyük krizin ön sıralarında yer bulabilecekleri kimin aklına gelirdi?

Cidden harika.

"Selam çocuklar," dedi E. "İkinizin de burada olmasına sevindim. Umarım yeni bilgiler edinmişsinizdir."

Lore boğazını temizledi. "Hangi patlayıcının kullanıldığını ve neden alarmları çalıştırmadığını biliyoruz. Bombayı taşıyanın kim olduğunu henüz bilmiyorum ama Sin'in bir teorisi var."

Sin başını salladı. "Ben de tam Tavin'le bu konuyu konuşmak için iyileşme koğuşuna gidiyordum."

"Onu dün gece taburcu ettim." Eidolon saatine baktı. "Deja birazdan iğnesiyle birlikte orada olur."

Sin ve Lore birbirlerine baktılar. "Kahretsin," diye nefes aldı. Eidolon gerildi, bakışları aralarında gidip geliyordu. "Ne oldu?"

Sona eren her türlü senaryo ile zihin dönüyor
Tavin için kötü olan Sin, kardeşinin karanlık bakışlarıyla karşılaştı. "Hedefin o olabileceğini düşünüyoruz."

Eidolon küfrederek telefonunu aldı ve aradı. Soğuk sessizlikte, hattın diğer ucundan gelen sonsuz zil sesinin tınısı içini korkuyla doldurdu.

Sesli mesajdaki hatun konuşmaya başladığında, Eidolon telefonu kapattı. "Uyuyor olabilir. Ya da duş alıyor."

Ya da ölü.

Eidolon telefonunda gezinmeye başladı. "Deja'yı deneyeceğim." "Sen yap." Sin kapıya doğru yöneldi.

"Ben gidip kontrol edeceğim
Tavin. Onu ilk kim ele geçirirse..."

Eidolon anlaştıklarını onayladı ve kardeşine el salladı. Sonra gıcırdadı, gıcırdadı, koridorda gıcırdadı.

Bölüm 10

Deja Harrowgate'ten çıktı ve sabah sisinden bir duvarın içine adım attı. İrlanda tıpkı hatırladığı gibiydi. Tuzlu bir okyanus esintisi teninin üzerinden akıyordu ve anılar su basmış.

Tavin bir keresinde onu bir hafta sonu için buraya getirmişti ve iki gün boyunca yatakta ya da yürüyüş yaparak geçirmişlerdi. sahil şeridi. İnsan diyarını ziyaret etme şansını nadiren elde etmişti - insan olarak geçemeyen iblislerin Sheoul'dan ayrılması neredeyse yasaktı. Ama bunu göze almışlardı ve kulübesi çok izole olduğu için İnsanların kanıksadığı mucizenin tadını çıkarın.

Güneş. Manzara. Barış.

Saçları esintiyle omuzlarında savrulurken, patikadan kulübeye doğru ilerledi. Deniz kuşları tepesinde uçuyor, keskin çığlıkları ayaklarının etrafında salınan uzun otların yumuşak sesine katılıyordu. Deri giymişti Bugün kot pantolonu ve beyaz bluzuyla tenis ayakkabısı giymişti ve su geçirmez malzemeden damlacıklar Her adımda bitki örtüsü sıçradı.

Tepeden aşağı inip kulübeye yaklaştığında, çitler mini bir labirent oluşturarak kulübeyi meraklı gözlerden ve meraklı komşulardan gizliyordu. Yürümekten zevk alıyordu Yıllar önce bahçede dolaşırken insanlar tarafından görülmeyeceğini ve gerektiğinde hızla eve girebileceğini biliyordu.

Keşke-

Yedi ayak boyunda, on iki inçlik boynuzları olan bir Viking özentisinden bir saniye önce bir hırıltı onu yerinde durdurdu.

Kıllı kafasından çıkan bir sopa, bir çitin arkasından çıkıp onun yolunu kesti.

"Dar'grut için mi buradasın?"

Dar'grut da neydi?

Adam orada durmuş, kalın kollarını geniş, kürklü göğsünün üzerinde kavuşturmuş, kopya çektiği bilinen birini sınavda izleyen sert bir öğretmen gibiydi. Sinir bozucuydu ama korkutucu değildi.

Belki biraz korkutucu. Bay Boynuzlu Viking İblisi muhtemelen kalçasındaki o kötü görünümlü baltayı gözünü kırpmadan kafatasına saplayabilirdi.

Doğru cevabın ne olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu ve yanlış cevap yüzünden ölmek istemiyordu. Neethul prensesi olarak öğrendiği her şeyi.

Çenesini kaldırıp doğrudan onun boncuk gibi siyah gözlerinin içine bakarak küstahça, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Lanet olsun." Kederli bir şekilde kollarını indirdi ve yanlarından gevşekçe sarkıyor. "Onu öldüreceğimi sanıyordum." İç çekecek kadar uzun süre somurtmayı bıraktı. "Yüzün aptal gibi. Neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

"Yüzüm... aptal mı? Ne? Kafam mı karıştı yani?"

Bunu düşünüyor gibiydi. "Kafası karışmış," diye düşündü.

Sonra başını salladı. "Evet. Yüzün karışmış. Hepimiz bizi öldüren erkeklerle hesaplaşmak için buradayız ve en son gelen kişi onu öldürecek. Sen gelene kadar o ben olacaktım. ortaya çıktı."

Deja'nın kalbi acı dolu bir şekilde durdu. Vay anasını. İnsanlar Tavin'den intikam almak için buradaydı. Tıpkı onun gibiydiler.

Yutkundu. Sertçe. "Nerede... Tavin şu anda nerede?"

Adam homurdandı. "Dural'ın gazabını hissediyor. Ama on beş dakikası her an bitebilir."

"Yani diyorsunuz ki gelen herkes ona on beş dakika işkence edecek ve sonra ben onun sefil hayatına son vereceğim öyle mi?"

Harrowgate'e doğru eliyle işaret etti ve kadın onun çürümüş et kokusunun kokusunu aldı. "Bir saat içinde başka biri gelmezse tabii. Kapıyı kapatmalıydım." Adam tekrar ona odaklandı, tek kaşlı, tüylü

O kadar kısıktı ki neredeyse gözlerini saklıyordu. "Eve git. Sıra bana gelmeden önce Tavin'in birkaç dakika çığlık atmasını izleyebilirsin. Dural özel zaman geçirmeyi tercih etmedi."

"Özel zaman mı?"

Başıyla onayladı. "Size ayrılan on beş dakikanın onunu izlemek isteyen seyircilerle geçirmeniz gerekiyor. Beş dakikasını Tavin'le özel olarak istediğinizi yapmak için kullanabilirsiniz."

Bağırsakları çalkalandı. Bu çok... iğrençti. İntikam almak istiyordu ve Tavin'in başına geleni hak ettiği kesindi ama yine de. "Kaç kişisiniz?"

"Başta üç düzine vardı ama çoğu gitti. Zamanları dolunca gittiler. Sadece birkaçı onun ölümünü izlemek için kaldı."

Üç düzine mi? "Otuzdan fazla kişi ona işkence yaptıysa nasıl hala hayatta?"

"Her seanstan sonra iyileşiyor, böylece her birimiz temiz et ve sağlıklı organlarla başlayın." Tek Kaşlı Viking alay etti. "Zaten bağırsakları çıkarılmış birinin bağırsaklarını çıkaramazsınız. Besbelli."

"Belli ki," diye mırıldandı. Vay canına. Bunca zamandır intikam hayalleri kuruyordu ve ne kadar kanlı olursa o kadar iyiydi.

Ama ne kadar hak etmiş olursa olsun, başkalarının Tavin'e zarar verdiği fikri midesini bulandırıyordu.

Ona işkence edecek biri varsa, bu o olmalıydı.

"Sadece yolu takip et." Kocaman ağzı köşeli yüzünü ikiye bölerek gülümsedi. "Ve çığlık sesini."

Ne yaptığını fark edene kadar neredeyse koşar adımlarla uzaklaştı. İblislerin sevdiği erkeğe korkunç şeyler yapmasını izleyecekti.

Neredeyse yavaşladı. Onu çok sevmiştı.

Parmakları, içinde tansiyon aleti, stetoskop ve birkaç başka tıbbi aletin yanı sıra ona yapması gereken iğnenin bulunduğu tıbbi çantaya sıkıca yapıştı

-Onu hayatta tutacak şeyler.

Onu
seviyordun.

Evet,
seviyordu.

Ama bu geçmişte kaldı. Onu sevmiştı. Şimdi ondan
nefret ediyordu.

Ve olacakların her saniyesinden zevk alacaktı.

Öyleydi.

O zaman kendini buna ikna etmek neden bu kadar zor
oluyordu?

Bölüm 11

"Ne oluyor lan?"

Sin, Underworld General'ın Harrowgate'inde duruyordu, duvardaki parlayan haritaya bakıyordu. Büyük ekran TV boyutundaki harita ilk girdiğinde gayet iyi çalışmıştı ve iki seçenekten birini seçti: İnsan diyarı ya da iblis diyarı. İnsanı seçti ve harita tüm gezegeni gösterecek şekilde genişledi. İrlanda'yı seçti ve bir kez daha harita genişledi ve adanın ve tüm Harrowgate'lerinin ayrıntılı bir grafiğine yakınlaştı. Ama hiçbir şey olmadı. Tavin'in evine en yakın kapıya dokunduğunda.

Tekrar dokundu. Ve tekrar. Bu da neydi böyle? Harrow Geçidi özel olsaydı, bir şifre gerekirdi. Ama bu halka açık bir kapıydı, yani açılmalıydı.

Aptalın birinin çok yakın durup kapıyı açık tutması ya da kapının arızalı olması her zaman mümkündü. Ancak, biri çalışmıyorsa genellikle kapı sembolü karanlıkta kalırdı.

Derin, sakinleştirici nefesler alarak karanlık, klostrofobik alanda bir dakika daha bekledi ve tekrar denedi. Hiçbir şey yoktu. Eğer biri kapıyı açık tutuyorsa, çok öfkelenenecekti. Elbette, başka biri Underworld General'a ulaşmaya çalışıyor olabilirdi ve o da kapıyı açık tutuyordu.

Harrowgate de meşgul. Ve sonra onlar da kendilerininkini meşgul edecekler... Büyük bir trafik sıkışıklığına dönüşecek.

Tavin'e en yakın kapıyı bulmak için haritayı taradı, ama en az on mil uzaktaydı, bu da bir araba ya da bisiklet kiralayamazsa ya da yakındaki bir kasabada bir Uber yakalayamazsa uzun bir yürüyüş anlamına geliyordu.

Orospu çocuğu.

Sembolün üzerine dokundu ve kapı, bir kale harabesi olabileceğini düşündüğü şeyin içinde açıldı.

Hiçliğin ortasında. Yani, kiralık bir bisiklet için bile umut yok.

Küfrederek büyümüş patikadan aşağı doğru koşmaya başladı.

Onu Tavin'in evine götürecek bir yol bulma umuduyla.

Kötü bir şeyler olduğuna dair hiçbir kanıtı olmamasına rağmen bir aciliyet duygusu onu harekete geçirdi. Uyuyor olabilirdi. Ya da duş alıyor. Ya da okyanusta yüzüyor.

Yine de, yüz yılı aşkın tecrübesi ona şunu öğretmişti Bazı zor dersler aldı ve bunlardan biri de içgüdülerini görmezden gelmenin bir bedeli olduğuydu.

Her zaman.

"Dayan dostum," dedi hızını artırırken. "Geliyorum."

Bölüm 12

Deja, Tavin'in ön kapısının önünde dururken ciddi tereddütler yaşıyordu; kapının neşeli beyaz boyası, gelip giden iblislerin kanlı lekeleri ve el izleriyle kirletilmişti. İçeride bulacaklarından korktuğu için En azından birkaç dakika zaman kazanmak için oyalanıyorum. Belki daha fazla. Sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Henüz herhangi bir ses duymamıştı - en azından Tavin'den bir şey duymamıştı.

Ancak içeriden çok sayıda kahkaha ve tezahürat geliyordu.

Onun aptal bir suratı olduğunu söyleyen iblis, çitlerin kenarında nöbet tuttuğu yerden ona baktı.

Kahretsin. Bu hiç de şüpheli görünmüyor.

Ona cilveli bir gülümseme gönderdi ve başka ne yapacağını bilemediği için Tavin'in bunu hak ettiğini söyleyerek kapıyı hafifçe aralayıp içeri süzüldü.

Bir anda kanın, yanmış etin ve acının keskin, metalik kokuları onu sardı ve Tavin'in çığlıklarını neden duymadığını anladı.

Çünkü inliyordu.

Eğlenceli sesleri ve şamatalı kahkahaları takip ederek tertemiz gri ve yeşil mutfağın hemen dışındaki oturma odasına ulaştığında midesinin çukurunda acının alçak, yankılanan sesini hissetti. Mobilyalar duvarlara itilmişti ve birkaç farklı yeraltı türünü temsil eden erkekler odanın etrafında duruyordu, bazıları duvarlara yaslanmış, diğerleri Tavin'in rahat sandalyelerine yayılmıştı. Turuncu tenli, üç gözlü ve dudaksız ağzı iğneye benzer dişlerle dolu bir iblis olan bir adam, peştamalıyla bir iç çamaşırı modeli gibi kanepeye uzanmıştı.

Ve odanın ortasında, bir sandalyeye bağlı olarak Tavin duruyordu. Çırılçıplaktı, vücudunun her santimi

Kan. Altındaki zeminde kıpkırmızı bir havuz oluşmuştu; ağzından, burnundan ya da her iki çıplak bacağından akan her kan damlasında küçük dalgacıklar meydana geliyordu.

"On saniye kaldı," diye seslendi yemek masasının üzerine çömelmiş ince yapılı bir erkek.

Hardal rengi dar kot pantolon, uzun kollu, kiremit kırmızısı düğmeli bir bluz ve modaya uygun İtalyan deri ayakkabılar giymiş olan bu adam, günümüzün insan toplumunun dışa dönük vampirlerinin bir örneğiydi. Karanlıkta kalmayı bırakmışlardı. Mecazi anlamda, Tabii ki. Çoğu vampir güneş ışığında kızarırdı. O altın saatine baktı ve Fransız aksanıyla geri sayımı başlattı.

"Dokuz. Sekiz. Yedi."

Elinde kanlı bir hançerle Tavin'in önünde duran sivri başlı erkek, Tavin'in nemli saçlarını kavradı ve gözlerinin içine bakmak için başını geriye çekti. Tavin'in görüp göremediğini ya da gözlerinin açık olup olmadığını bile söyleyemedi. Çok şişmiş ve renkleri solmuştu ve çok fazla kan vardı.

Deja artık gençliğinde olduğu gibi alıngan bir prenses değildi ama bu olay onu o dünyaya bir yumruk gibi geri götürdü. Bir şeyi izlemenin çaresiz hissi Bu konuda hiçbir şey yapamadan korkmak çok fazlaydı. Tavin'i de aynı şekilde yakalamak istedi. Meerie ve kaç.

En azından Meerie onu öldürmeye çalışmamıştı.

"Seni bağırtmak için bir hafta harcayabilirim," diye hırladı dikenli erkek. "Ama bunu beni bitirmek için kullandığın silahla bitirmeye razıyım."

"Dört. Üç. İki..."

İblis bir bulanıklık içinde dönerken, gümüş bıçak parıldarken havadaki heyecan elle tutulur hale geldi, teninde dans etti,

Vampirin son sözlerini kesen ıslak deri yırtılma sesi.

"Bir. Bitti!"

Hançer, Tavin'in hırıltılı çığlığı arasında yere düştü. Sonra, dayanılmaz derecede yavaş bir hareketle Karnı kıpkırmızı oldu, derisi yarılana ve organları kucağına kayana kadar gittikçe genişledi.

Oh, Tanrım.

Korku onun düşünme yeteneğini yok etti. Nefes almasını. Siyah kanatlı, gri saçlı bir erkek gibi herhangi bir şey yapmak için Birdenbire ortaya çıktı ve iki avucunu Tavin'in kafasına vurdu.

Gördüklerini anlamaya başladığında Deja'nın midesi altüst oldu. Hissettiğı şey karşısında kötü niyetli enerji derisini büzüştürdü.

Adam düşmüş bir melekti, olağanüstü güce ve kötülüğe sahip bir varlıktı. Her besin zincirinin en tepesinde. Deja daha önce hiç görmemişti. Hiç görmek istememişti.

Yumruklarını sıktı ve dumana benzeyen karanlık, mürekkep gibi sütunlar oluşurken geri çekilmemek için kendini zorladı.

Avuçlarının altından püskürdü ve mavi çizgiler Tavin'in vücuduna orman yangını gibi yayıldı. Tekrar çığlık attı. Düşmüş melek bağırsaklarını topladı ve yırtık iyileşmeden önce onları vücudunun içine geri itti. Bir süre sonra Tavin inledi ve merhametli bir şekilde bilincini kaybetti, başı bir tarafa düştü.

Düşmüş melek ellerini birbirine vurdu, sanki böyle yapmak ellerine bulaşan kanı temizleyecekmiş gibi. "Ona beş dakika verin ve sonra uyandırın. Sıradaki kim?"

"Gorm," diye seslendi biri.

"Ona haber verin." Düşmüş melek tek bir adım attı ve göz kırparak odadan çıktı.

Deja tekrar nefes alabiliyordu. Rahatlama gücünü tüketti, ve insansı bir erkek dönüp ona çarptığında neredeyse devriliyordu. Onu uzun uzun süzdü.

onaylarcasına homurdanmadan önce tüylerini diken diken etmeye yetti.

"Sen burada yenisin. Suikastçıyı sen mi öldüreceksin?"

"Ah, evet." Hayır. Onu öldürmek istemiyordu. Henüz öldürmek istemiyordu. Ona aşık olana kadar değil. Bu çok erkendi. Ama bundan nasıl kurtulacaktı ki? Şüpheliydi. Tavin'in ellerinde öldüğü anlaşılan bu adamlara onu eninde sonunda öldüreceğine dair söz verebilirdi. Biri bu saçmalığı bir Neethul üzerinde deneseydi, sonu ölüm olurdu.

Bir Neethul da burada durup tereddüt etmezdi. Bir Neethul sadece sineye çeker ve Tavin'i öldürürdü.

Theesum trellopio shine gen cha. Sana haksızlık edenleri öldürme fırsatını asla kaçıрма.

Deja'nın annesi Neethul bilgeliğinin bu özel parçasının hayranıydı. Ama bu durumda geçerli gibi görünüyordu.

Bu iblisler muhtemelen Tavin'e ona yaptıklarını telafi edecek kadar işkence etmişlerdi. Tüm bunları uzatmasına ve onu kendine aşık etmesine gerek yoktu. Ona doğru yürüyebilir, kim olduğunu söyleyebilir ve yüzündeki ifadenin tadını çıkarabilirdi.

Bıçağını göğsüne saplarken yüzünü.

Erkek tekrar homurdandı. "Seni nasıl öldürdü?"

Vay canına. Bir insana sormak için kaba bir şey gibi göründü. Ama o zaman, başka ne hakkında konuşulabilirdi ki?

Suikast kurbanları mı?

"Hançer," dedi, yeni bir öfke dalgası hissederek.

"Kalbinden."

Adam bunu düşündü. Ve homurdandı. Belki de türü bu şekilde iletişim kuruyordu. "Şanslısın. Çabuk kaptın."

Şanslı mıydı? Şanslı sayılmazdı ve hiç de hızlı olmamıştı. Hem de hiç. Farkındalık, hayatının aşkının onu bıçakladığı bilgisi, saatler gibi gelen bir süre boyunca sürmüştü.

"Evet, ne şanslıyım," diye tükürdü, neredeyse sesindeki acıyı tadıyordu. Aşık olma planını bırakıp onu şimdi öldürme planını tercih etmek gittikçe kolaylaşıyordu. "Seni nasıl öldürdü?"

Adam Tavin'e ters ters baktı, yeşil gözleri lazer gibi odaklanmıştı, dudakları nefretle bükülmüştü. "Bir

yangında. Beni yakarak öldürdü." Deja'nın yumuşak soluğu üzerine ona döndü ve gülümsedi.

"Oh, ödeşdik. Anius'un onu iyileştirmesi fazladan zaman aldı. Neredeyse yapamıyordum." Derin bir nefes aldı. "Kuzenimin barbekü mekânı gibi kokuyordu. Yeterince derin nefes alırsan hâlâ kokusunu alabilirsin."

Tavin'e bakarken hiç nefes almamaya çalışıyordu. Anius düşmüş melek olmalıydı. İşkenceden sonra sırf tekrar işkence görebilsin diye birini iyileştirmek ne kadar iğrençti?

"Ben onu ateşe vermeden önce," diye devam etti adam, "o sözleşmesinde nasıl öleceğimin belirtildiğini itiraf etti. Onun sözleşmesi," diye tükürdü. "Şimdi onu kiralayan kişiyi bulacağım ve Tavin'den bile daha yavaş yanacak."

Adam beklentiyle ona baktı ve kadın onun bir yanıt istedi. "Elbette," dedi hemen. "Bu çok mantıklı."

Kapı gıcırdayarak açıldı ve dışarıdan gelen Viking adam Gorm içeri girdi, kocaman, çizmeli ayakları ahşap zeminde takırdıyordu. Deja'yı görünce sırttı.

"Hey, küçük hanım. İyi şeyleri görmek için zamanında geldin mi?"

İyi şeyler mi? Karın deşme gibi mi? Tavin'in çektiği acıları hatırladıkça öfkesi azaldı. O boktan biriydi. Neethul.

Konuşursa kusabilirdi, bu yüzden sadece gülümsedi ve başını salladı.

Ona göz kırptı. "Şimdi seni bir ziyafet bekliyor." Kadının sadece coşku olarak tanımlayabileceği bir ürperti onu sarı sakalından çizmeli ayaklarına kadar sarstı. "Yıllardır bunun hayalini kuruyordum. Bir demiryolu çivisi çakacaktım kafatasını delip onu öldürecektim ama sen bunu mahvettin." Elinde bir çivi ve bir tokmak tutuyordu. "Bunu bu şekilde yapmak istemezsin herhalde?"

Midesi bulandı ve konuşabilmek için safra yutmak zorunda kaldı. "Bu... seni böyle mi öldürdü?"

"Beni bir trenin önüne itti," dedi Gorm. "Bir sonraki en iyi şeyin bu olacağını düşündüm."

"Bu çok... şiirsel."

Çiviği ve tokmağı ona doğru itti. "Yani yapacak mısın?"

Adamın bir dev olduğu ve kendisinin burada olmaması gerektiği düşünüldüğünde, açıkça reddetmek pek akıllıca görünmüyordu. Peki ya

Bir kayıt listesi falan vardı ve o listede yok muydu?

"Bunu düşüneceğim."

"Teşekkür ederim, küçük hanım!" Elini kızın omzuna vurdu ve ona kocaman bir sırıtış attı. "Şimdi izin verirsiniz, gidip biraz kemik kıracağım."

* * * *

Işık zerrecikleri Tavin'in gözlerini ve beynini cam kırıkları gibi deldi.

"Ne?" Sersemlemiş sesi boğazına takıldı. Hastalanıyor muydu? Neredeydi?

"Uyan, pislik."

Gerçeklik tekmeledi. Sert. Kahretsin.

Bir işkence partisindeydi ve onur konuğuydu.

Bu gerçeği tam olarak kavradığında, dehşet içini kapladı ve nefesini kesti.

Aç gözlerini. Aç şu lanet gözlerini! Verme Bir santim bile. Bir şekilde göz kapaklarını yukarı kaldırdı, bu déjà vu saçmalığından nefret ediyordu. Bu kaç kez tekrarlanmıştı? Altıda saymayı bırakmıştı.

Bekle, bu déjà vu değildi. Deja ven'di. Ne oldu? Baharatlı hemşire bunun ne anlama geldiğini söylemişti? Tekrar tekrar intikam almak mı? Buna neredeyse gülecekti. Histerik, dengesiz bir kahkaha, ama şu anda aklına gelen tek şey buydu.

Önüne büyük bir erkek çıktı. Gorm.

Tavin onu eğlenceyi izleyen ahmak kalabalığın içinde gördüğünü sanıyordu ama şimdi önünde duran erkeğin Draegor olduğundan emindi

Yedi yıl önce uzun, kara bir trenin önüne ittiği iblis.

Şimdiye kadar işkencecilerinin çoğu, acılarını ölüm şekilleriyle ilişkilendirmek için yaratıcı yollar bulmuştu. Ateş, iç boşaltma, kafa kesme. Açıkçası Tavin'in kafası kesilmemişti ama on iki yıl önce Tavin'in kılıcının ucunda kafasını kaybeden eski suikastçı Mako'nun kafası kesilmişti. Tavin'in boynuna dairesel bir kesik attı. Sonra da sanki sebze spiralinden geçmiş gibi derisini soyana kadar devam etti.

"Hastanede ölmediğin için bunu alıyorsun," demişti. "Senin için bir kemik bombası harcadım."

Görünüşe göre Tavin'in ölümden kurtulmasına sinirlenmiş ve Dar'grut'a kaydolmuştu.

Güzel zamanlardı.

Bir de sırf tekrar işkence görebilsin diye onu iyileştirmeye devam eden o düşmüş melek vardı. Ama Tavin her uyandığında kendini daha az iyileşmiş hissediyordu. Her şey daha çok acıyordu. Ve yorgundu. Çok yorulmuştu.

Şansı yaver giderse onu yakında öldüreceklerdi. Ne yazık ki Tavin'in son zamanlarda şansı pek yaver gitmiyordu.

Şansı ve seçenekleri azdı. Kaçmaya çalışmıştı ama prangalanmıştı, hem de öyle sıradan prangalarla değil. Hayır.

Onu Bracken Kelepçeleri ile asmışlardı ve tüm yetenekleri işe yaramaz hale gelmişti. Seminus'un iyileştirme ya da öldürme yeteneklerinden, doğuştan gelen büyü yeteneklerine kadar her şey Fury annesinden.

Annelik yeteneklerinin pek bir faydası olmazdı. En iyi zamanlarında bile düşük seviyeli savunma büyüleri ve efsunlarla sınırlıydı ama ara sıra işe yarıyorlardı.

En çok özlediği yetenek, eğlenceli göz kamaştırıcıydı Rakiplerini kör, şaşkın ve acı içinde kıvrılırken bırakan bir şey yaptı.

Dağınıktı ama bu piçlerin her birini optik patlamış mısıra dönüştürmek için saatler süren temizliğe değecekti.

Gorm eğildi, böylece burun buruna geldiler. Bu adamın siyah gözleri bir botun altında erik gibi patlayacaktı.

"Beni hatırladın mı?"

Tavin onun yüzünü inceliyormuş gibi yaptı. Sonunda tanıyormuş gibi yaptı. "Ah, evet. Hey, Amtrak. Uzun zaman oldu."

Oda kahkahalara boğuldu ve adamın yüzü kıpkırmızı oldu. "Komik olduğunu sanıyorsun. Hadi seni görelim bu konuda bir şaka ile."

Dude kolunu yukarı doğru salladı ve acı Tavin'in göğsünde patladı. Çığlık atmamak için dişlerini sıktı. Gorm'un seansında bunun için çok erkendi.

Ama sonra yere baktı ve bir kancanın vücudunu deldiğini gördü.

Göğüs kafesinin hemen altında, ucu ikinci ve üçüncü kaburgasının arasından çıkıyordu. Beyni acıyla başa çıkmaya çalışırken, kancayla sandalyesinden çekildi ve kendi tavanındaki kirişlere asıldı. Vücudunun ağırlığı kaburgaları için çok fazlaydı ve Acı onu parçaladıkça kemik ve et.

Bu sefer çığlık attı. Gözleri bulanıklaşana ve çığ boğazından kan akana kadar tekrar tekrar. Her nefesi su altında nefes almak gibi olana kadar. O asılı gibi Orada, şoktan neden bayılmadığını merak ederken, seyircileri gördü; onların gülümsemelerini ve memnuniyetlerini.

Yalnız... arkada daha önce görmediği bir kadın vardı. Ama bir şekilde tanıdık geliyordu. Acıdan gözlerini kırptırdı, görüşü biraz açılana kadar tekrar tekrar.

Bu da ne?

Deja?

Gözlerini daha fazla kırptı. Evet, oydu. Her şeyi izliyordu. Ama yüzündeki ifade zevkten değildi. Bu... şok muydu? Korku mu?

Halsiz beyni bir açıklama aradı. Kadın bu sabah iğnesiyle birlikte gelmiş olmalı. Tehlikede miydi? Belki de bunu kabullenmiş gibi davranıyordu? Belki de Yardım çağırmıştı.

Umutsuzca, kalbi beklentiyle çarparak, hastaneden gelen diğlerlerini bulmak için odayı taradı. Gölge, Belki. Ya da Wraith. Muhtemelen Luc ve Con da. Dördü birlikte buradaki herkesi haklayabilirler.

Düşmüş melek hariç. Ama eminim o adam için de bir planları vardır.

Üzerine daha fazla acı yağıyordu ama her şey başladığından beri ilk kez -ne? Bir milyon yıl önce mi? Umudu vardı. Kurtarma buradaydı ve tüm bu pislikler bunu hayatlarıyla ödeyeceklerdi.

Tekrar.

Déjà. Lanet olsun. Ven.

Bölüm 13

Deja'nın kalbi Tavin'e gitmek istercesine göğüs kafesine çarpıyordu. Bakışlarını Neethul acımasızlığıyla kaçırdı ama Tavin'in görüntüsünü asla unutamayacaktı.

Acıyla parlayan gözlerinde umutsuz bir umut vardı.

Ona yardım etmek için orada olduğunu sanıyordu.

Mide bulantısı ve suçluluk duygusu onu boğuyordu ki bu çok saçmaydı,

Burada olup bitenlerden zevk almaya hakkı olduğu düşünülürse. Bay Green ile birlikte tezahürat yapmaya hakkı vardı.

Yanındaki Sümüksü Adam ya da Kurtçuk Yüzlü Adam'ın yaptığı gibi Tavin'in ayaklarına tükürdü.

Öyleyse neden odanın arka tarafına çekiliyordu ve Kel Buruşuk Dişli Buruşuk Adam görüşünü engelliyordu?

Sanki rahatlamaya ihtiyacı varmış gibi kalçasındaki bıçak kılıfına uzandı ve kabzasını okşadı.

Tavin'i öldürmeyi planlıyordu. Sadece bunu bugün yapmak istememişti. Ve kendisine verdiği tüm Neethul moral konuşmalarına rağmen, yine de henüz yapmamayı tercih ediyordu. Ayrıca, bu noktada onu öldürmek bir nezaket olurdu ki bu kesinlikle istediği bir şey değildi.

Tuhaf kedi saatine bir göz attı ama bakışlarını üzerinde asılı duran kılıç çekti. Kılıç, Şeytan'ın kendi madenlerinden çıkarılan metallerle dövülmüştü.

O kılıcı Tavin'e aşkının bir simgesi olarak vermişti.

Neethul halkı arasında bir gelenek. Bunu neden saklamıştı?

Çok değerli olduğunu düşünüyordu. Ve duvarları

Eski insan ve Sheoulic silahlarıyla süslenmişti, yani bir koleksiyoncuydu.

Belki de bir ödüldü. Belki de tüm bu silahları kurbanlarından hatıra olarak toplamıştı.

Piç kurusu.

Kedi saatinin kuyruğu sallandı ve ona Tavin'in herhangi bir şeyi yapma nedenlerini incelemekten daha önemli işleri olduğunu hatırlattı. Gorm'un beş dakikası kalmıştı. Hangi Bu durumla nasıl başa çıkacağını bulması için beş dakikası olduğu anlamına geliyordu.

Tavin'i öldürmeyi reddetmeyi deneyebilirdi ama Tavin'in hayatına son verme onuru Gorm'a kalacaktı. Ya da belki de kura çekeceklerdi. Her iki durumda da, daha sonra onu öldüreceğine dair ne kadar söz verirse versin, Tavin'i buradan canlı çıkarmasına izin vermeyeceklerinden emindi.

Daha sonra, ona aşık olduktan sonra. Daha sonra, ihanetinin en çok acıtacağı zaman.

"Zaman doldu!" diye bağırdı masadaki vampir. "Biz neredeyse bitti. Dişinin ona ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum." Dişlerini küstahça Deja'ya doğru şaklattı. "Dişiler genellikle en acımasız olanlardır. Seviyorum. Seviyorum."

Herkes ona bakmak için döndü, gözlerinde beklenti parlıyordu. Yani, gözleri olanlara.

İblislerden birkaçı evden dışarı çıkıp kanlı eğlenceye verilen aradan yararlanırken Düşmüş melek Tavin'i iyileştirdi. Bu sefer sonsuza dek sürecektir gibi görünüyordu ve Anius işini bitirdiğinde Tavin hâlâ ölü görünüyordu.

İyileşme derisindeki kanı da yok etmedi ama vampir masadan inip Tavin'i yalayarak temizledi. Diliyle alamadığını ıslak bir bezle sildi.

"Sanatın için temiz bir tuvale ihtiyacın var," dedi vampir ona neşeli bir gülümseme ve kanlı dişlerle.

Başını sandalyenin arkasına yaslamış, gözleri kapalı, nefes alış veriş sığı olan Tavin'e yaklaştı. Çok kan kaybetmişti ve soluk, grimsi teni Sanki bir ay boyunca aç kalmış gibi kaburga ve kalça kemikleri çökmüştü.

Buna hazırlıklı değildim. Bir insan bunu nasıl kabullenebilirdi?

Neethul ailesiyle geçirdiği yıllara dair anılar, o zalim toplumda yaşamının çirkinliği ve dehşeti beynine tokat gibi çarptı. Bir aile olarak Neethul festivallerine gitmişlerdi. insan korku filmlerini uysallaştırdı. Texas Chainsaw Massacre? Hostel? Testere mi? Bunlar komediydi. Çocukça şeyler.

"İki dakikan var," dedi vampir. "Bir şeyler iç, çişini yap, birini ye, her neyse. Ama iki dakika içinde burada ol."

Tavin'e baktı. Tavin onun bakışlarını hissetmiş gibi gözlerini açtı. Puslu mavi derinlikler Yorgunluk ve bu sefer, içlerinde en ufak bir umut kırıntısı bile yoktu. Pes mi etmişti?

Acıma, suçluluk ya da sefil bir duygu onu pençesine almış, onu kurtarması için yalvarıyordu. Keşke onu kurtarabilseydi. Sonra intikam.

Ama nasıl? Bu kana susamış insanlar onu bağışlamasına izin vermeyeceklerdi. Ve hepsiyle tek başına savaşamazdı. Yardıma ihtiyacı vardı.

Eidolon'u araması gerekiyordu.

Keşke bu karara daha önce varmış olsaydı -Gorm'la dışarıda ilk karşılaştığında iyi olurdu- diye düşündü. Çantasını düşürdüğü girişe doğru aceleyle yürüdü. Telefonunu bulmuş ama UG'yi aramış ama ulaşamamış. Ronnie'yi denedi ama aynı sonuçla karşılaştı. Ne oluyor be?

"Anius bir kalkan kurdu, böylece kimse elektronik cihazlarını kullanarak bunları canlı yayınlayamayacak," diye önerdi bir iblis.

geçip gitti. Kitaplığın üzerine yerleştirilmiş bir kamerayı işaret etti. "Ama size seve seve elli dokuz, doksan dokuza bir kopyasını satar," dedi, sesinden alaycılık akıyordu.

"Sanki Dar'grut için yeterince ödeme yapmamışsınız gibi. Ne soygun ama."

"Hey!" diye seslendi vampir diğer odadan. "Gösteri zamanı. Özel seansını önce mi istersin sonra mı?"

Ağzı konuşamayacak kadar kuruydu. Biraz nem topladı ve sonunda "Sonra" diye mırıldandı. Bu ona

Telefon edemediğine göre ne halt edeceğini düşünmek için on dakikası vardı.

"Kullanabileceğin aletler var" -vampir kanlı işkence aletleriyle dolu bir masayı işaret etti- "ya da ne getirdiysen onu kullanabilirsin. Tek kural, on beş dakikanız boyunca onu öldüremezsiniz. İyileşecek ve sonra onu öldürebilirsiniz."

"Tabii ki." Lanet olsun, bundan nasıl kurtulacaktı?
"Mantıklı. "Mantıklı.
ölür."

Vampir yine cilveli ve gösterişli bir tavırla dişlerini şaklattı. "Bunu biliyorsun. Ama onu hemen öldür. Ben öldürmem.

Ben onu boşaltmadan önce kan kaybından ölmesini istiyorum." Tavin'e baktı ve dramatik bir şekilde suratını astı. "Geriye pek bir şey kalmadı."

"Merak ediyorum," dedi, zaman öldürmek için olduğu kadar gerçekten merak ettiği için de. "Tavin seni nasıl öldürdü?"

"Ben mi?" Vampir güldü. "O yapmadı. Anius ve ben bir intikam işi yürütmek. Tüm olayı biz ayarlıyoruz. Eskiden suikastçıların izini sürer ve kurbanların ailelerine haber verirdik ama artık kurbanların yerlerini bizzat biz tespit ediyoruz. Azagoth nükleer enerjiye geçip ölüleri geri getirdiğinden beri işler patlıyor." Ona göz kırptı. "Ayrıca daha küçük işlerle de ilgileniyoruz ve çocuk partilerine de katılıyoruz. Size kartımı vereceğim. bitti."

"Teşekkür ederim," dedi en çekici, sahte gülümsemesiyle. "Girişimci ruhunuz herkesin arzulaması gereken bir şey."

Ona gülümsedi. "Merak ediyorum, Tavin'in Dar'grut'undan nasıl haberiniz oldu? Sizi takip etmedik."

Gülümsemesi duraksadı ama hemen toparlandı ve biraz zaman kazanmak için boğazını temizledi. Eğer bir işyeri işletiyorsa, muhtemelen bir web sitesi ve reklam araçları vardı.

"Sanırım bir ilan gördüm. Belki bir mesaj panosunda. Son dakikada gelmeye karar verdim."

"Peki, daha sonra buralarda ol. Ödemeni o zaman alırız." Adam kronometresine baktı ve kadın rahat bir nefes aldı. "Sıra sende." Zamanlayıcıya bastı. "Eğlenceniz şimdi başlıyor."

Eğlenceliydi. Bunun eğlenceli olması gerekiyordu. Uzun zamandır istediği şey buydu.

Ama korkunun ağırlığıyla ayaklarını Tavin'e doğru sürüklerken, bu o kadar da eğlenceli gelmiyordu.

Düşün. Düşün! Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Tavin'i serbest bırakabilirse, bir şansları olabilirdi.

Ama gerçekçi olmak gerekirse, ikisi de ölecekti. Ve onu zincirlerinden kurtarmanın hiçbir yolu yoktu-

Tabii kullandıkları kelepçeler Bracken Kelepçesi değilse.

Evet! Evet! İcat etmişlerdi! Bu şeyleri onun insanları icat etmişti. Fiyata bağlı olarak birden fazla seçenekle kilitlenip açılabiliyorlardı. En temel ihtiyaç fiziksel anahtarlar. Diğerleri sözlü bir kelime kullandı. Diğerleri ise hassas bir dokunuşa ihtiyaç duyuyordu.

Ama her kelepçe bir Neethul'a yanıt verirdi. Bu, yerleşik bir arıza emniyeti ve yakından korunan bir sırdı.

Neethul, Bracken Kelepçeleri ile bağlıyken parmaklarıyla bir iç kenara dokunabildikleri sürece bu kelepçeler tarafından tutulabilirdi.

Şimdi tek yapması gereken Neebless dokunuşunun bir Neethul'un ki kadar işe yarayacağını ummaktı. Ve Tavin'in de kaçma planı. Çünkü savaşacak kadar iyi durumda olsa bile sayıca üstündüler. Şu anda, orada vampirle birlikte beş iblis toplanmıştı. Düşmüş melek kayıptı ama muhtemelen yakındaydı ve en az dört iblis daha dışarıdaydı.

Derin bir nefes alarak Tavin'in karşısına geçti. Ve ikisinin de bu işten canlı çıkmasını umdu.

* * * *

Tavin göz kapaklarının açık olduğundan oldukça emindi ama

Deja'yı zar zor görebiliyordu. Ve ne olmak üzere olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Görüşü berbattı ama oturma odasında dolaşan ahmakların hiçbirinin arkadaşı ya da Underworld General'dan iş arkadaşı olmadığından emindi. Gerçi Underworld General dışında hiç arkadaşı yoktu. Suikastçı kontratından kurtulduktan sonra geçmişindeki herkesle tüm bağlarını koparmıştı. Yeni iş, yeni hayat ve diğer her şey

Londra'da bir kafede kitapçıdan aceleyle aldığı kişisel gelişim kitaplarından birinde okuduğu çiçekli saçmalıklar.

Ayrıca daha pozitif olması gerekiyordu.

Mükemmeldi. Çünkü bugün öleceğinden emindi. Deja onu kurtarmak istese bile kurtaramazdı.

Yardım olmadan olmaz. Hesaplarına göre, yaklaşık on beş dakikalık ömrü kalmıştı.

Bulanık görüşünü netleştirmek için birkaç kez gözlerini kırptırdı. Daha iyiydi. Biraz daha iyi. Çevresini göremiyordu ama siyah uçuşan şeyler dışında her şey Deja'nın ona baktığını görebilecek kadar iyi çalışıyordu. Sadece... bakıyordu.

Bu kurtarma planının bir parçası mıydı?

Lütfen bir kurtarma planı olsun.

"Devam edin!" diye seslendi biri.

Homurdanan bir "Evet," onu takip etti.

Sonra, "Hey, kadın. Tokmağımı ister misin?"

"İşte," diye bağırdı bir adam, "peynir rendemi al!"

Olamaz. Yine peynir rendesi olmaz.

"Hey!" Deja dönüp gruba baktı, yumrukları kalçalarında ve bir kraliçe gibi mağrurdu. Dar kot pantolon ve göğüs dekoltesini fazlasıyla gösteren bir bluz giymiş bir kraliçe.

Ölüm karşısında bile güzel bir rafı takdir ettiğinizi bilmek güzel.

"Bu benim zamanım," dedi. "Ve tüm silahlar fiziksel değildir. Bazılarımızın acı vermek için daha gelişmiş

yöntemleri var."

Vay be. Kraliçe için bir puan.

Adamlar yeterince korkmuş görünüyordu ve Tavin sağ çıkma şansının daha da arttığını düşündü.

Tekrar döndü ve öncekinden daha da sert baktı. Daha önce paniklediği ve nasıl ilerleyeceğinden emin olamadığı izlenimini edinmişti ama bu sefer ona oyun oynar gibi baktı.

Bunu yapabilirdi.

Tüm bu sikiklere yaptığı gibi meydan okurcasına baktı. Bu inandırıcı olmalıydı.

"Bana zarar verebileceğini mi sanıyorsun, tatlım?

Yapabileceğini düşünüyorsun

-" Sahte bir acı çılgılığıyla sözünü kesti. Ve sonra bir tane daha. Sonra sesi ve enerjisi azaldığında sona eren bir acı feryadı.

Nefes nefese sandalyesine çöktü ve gizlice odaya göz gezdirdi. Herkes hafiften eğleniyor gibi görünüyordu. Güzeldi. Ama yine de seyirciler arasında hiç arkadaşını görememişti.

"Bu nasıl hoşuna gitti, seni piç kurusu?" Deja hırladı, öfkesi o kadar gerçektir ki neredeyse inanacaktı. "Biraz daha ister misin?"

Sanki kadın beynini eziyormuş gibi çılgılık attı. Öyle bir çılgılık attı ki, bir acı patlaması ve bir kulağında şiddetli bir patlama oldu. Sesi boğuklaştığında tekrar sarktı, Zor nefes alıyordu ama bu sefer rol yapmıyordu. Böyle çılgılık atmak için şaşırtıcı miktarda enerji ve oksijen gerekiyordu.

Kalabalıktan birkaç kıkırdama geldi ama sıkılmaya başlamışlardı. Ne kadar acı çekiyormuş gibi yaparsa yapsın, bu yeterli olmayacaktı. Yakında kan isteyeceklerdi.

"Dişi." Tavin, keçi kafalı bir adamı, erkek iblisleri öldürmeyi sevdiği için ücretsiz olarak öldürmüştü, ileri atıldı. "Seni nasıl öldürdü?"

"Bana onu bıçakladığını söyledi," diye seslendi başka bir sik kafalı. Adı Muscov'du ve herifin elinde hâlâ Tavin'in

Sanki mutfak lavabosu üç metre ötede değilmiş gibi elleri kan içindeydi. Pis canavar.

Tavin ona ters ters baktı, hâlâ pişmanlık duymayan suikastçı rolünü oynuyordu. "Evet, o kaltağı bıçakladım. Tam ortasından

lanet olası kalp." Deja'ya baktı ve gülümsedi, şimdi gerçekten işin içine girmişti. "Sulu bir bifteği kesmek gibiydi."

Deja'nın gözleri fal taşı gibi açıldı ve adam onun gri teninin birkaç ton daha solduğuna yemin etti. Çok mu ileri gitmişti? Çok fazla Hannibal Lecter titreşimi mi?

"Bunu sana o yaptı ve sen sadece zihninle ona zarar mı veriyorsun?" Goatfucker söyledi. Tavin onun gerçek adını hatırlayamıyordu ve umurunda da değildi.

"Bu saçmalık," diye mırıldandı biri.

"Evet, saçmalık! Hadi biraz içini görelim!"

Herkes bunu kabul etti, bağırarak Deja'ya pek çok öneriyle birlikte cesaret verdi. Tavin hepsinden nefret ediyordu ama yaratıcılıklarını da yadırgamıyordu.

"Siz pislikler içimi yeterince görmediğinizi mi düşünüyorsunuz?"

Deja onu tokatladı. Sertçe. "Kapa çeneni, seni suikastçı pislik.

Hak ettiğini buluyorsun. Buradaki herkesi öldürdün."

Adamım, o harika bir oyuncuydu. Öfke, gözlerinin ve elmacık kemiklerinin altındaki gölgeleri koyulaştırmış, ona sade, neredeyse iskelet gibi bir görünüm vermişti. Sesi bile koyulaşmıştı. Daha yankılı. Biraz ateşliydi.

"Buradaki herkes onlara yaptıklarımı hak etti," diye karşılık verdi ve yalan söylemiyordu. Bu pisliklerin hiçbiri iyi ya da az da olsa iyi insanlardı. Katiller, tecavüzcüler ve daha kötöleri. Hepsi.

"Bunu hak ettim mi?" diye bağırdı. "Bir parça biftek gibi doğranmayı hak ettim mi?"

Kaşlarını çattı. Bu bir rolden çok gerçek bir şikâyet gibi gelmeye başlamıştı.

Kalabalığın alkışları arasında ona yumruk attı. "Cevap ver bana!" Yumruk. "Beni neden öldürdün?"

Çenesini test ederken, bir yanıt bulmaya çalıştı. Doğaçlama konusunda hiç iyi olmamıştı ve Ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığında daha da kötü oluyordu. Gerçekten çok kızgın görünüyordu.

"Kişisel bir şey değildi bebe im. Sen sadece bir s zle meydin."

"Sadece bir sözleşme mi?" diye bağırdı. "Senin için sadece bir sözleşme miydin?"

Vay canına. Oscar'ı hak etmişti. İlk kez bir underworlde Oscar kazanmıyordu. İnsanlar çok görebildikleri iblislere odaklandılar. Kom uları ya da en sevdikleri film ve dizilerdeki karakterleri oynayanlara dikkat edin.

Ama bu bir senaryo değildi ve bir film de değildi. Zaman mı kazanmaya çalışıyordu? Kurtarma ekibini mi bekliyordu?

Erkeklerden biri güldü. "Tavin yatmı  ve  lm   gibi görünüyor." Bir tsk sesi çıkardı. "Cehennem, sikilmi  bir di i kadar gazaplı değildir."

"Bu iyi olacak," dedi vampir Tavin'in arkasında bir yerden.

"Sen sadece bir kontrat ı de ildin," dedi Tavin, bu durum rahatsız edici olmaya ba lasa da karakterine sadık kalarak. "Aynı zamanda boktan bir yatı tın."

Deja bir kükremeyle fırladı ve ilk birkaç yumrukla onu hazırlıksız yakaladı. "Seni piç! Senden nefret ediyorum! Senden çok nefret ediyorum!"  fkesi akıl almaz boyutlardaydı ve Deja kan tadı alıncaya ve acı ba ını döndürünceye kadar adama darbe üstüne darbe ya dırdı. "Sen ölmeyi hak ediyorsun bana ne yaptın!"

Birden bir bı a ın ucu kaburgalarına, tam da kalbinin acı verici bir hızla attığı yere saplandı. Deja'nın gözleri mavi bir ateş gibi yanarken, ona burun buruna bakıyordu.

"Bunu yapmamam için bana tek bir neden söyle," diye hırladı. "Sadece bir tane."

"Çünkü henüz zamanı gelmedi." Vampir ona dokundu omzuna. "Artık senin özel zamanın. Kamerayı kapattım. Beş dakikan var ve onu öldürmesen iyi edersin."

"Yoksa ne olur?" diye tersledi, gözlerini hâlâ Tavin'den ayırmıyordu.

"Yoksa seni öldürürüz." Öfkelendi. "Merhaba, kuralları okumadınız mı? Web sitesinde yazıyordu."

Birkaç gergin kalp atışı boyunca, Tavin'i öldürmenin artılarını ve eksilerini tartar gibi göründü.

O benim takımımda, o zaman neden nefesimi tutuyorum?

Sonunda bir küfür savurdu ve geri adım attı, bıçak kalçasındaki kılıfın içinde kayboldu.

"Zamanı gelmişti," diye fısıldadı adam ve kadın ona ters ters baktı.

Neden ölümle arasında sadece bir bıçak mesafesi olduğu hissine kapılmıştı?

"Herkes dışarı." Yine o kraliçe otoritesiyle girişe doğru eliyle işaret etti. "Ve birisi bana duffel."

İnsanlar kapıya doğru ilerlerken, biri ona çantayı attı. Bir şırınga çıkarırken "Teşekkürler," diye seslendi. "Bu asit. Onu içten içe kaynatacağım."

"Ah, tabii. Biz izleyebiliyorken bunu yapamazdın," diye mırıldandı Gorm. "Onu zihninle karıştırmak zorundaydın. La-de-da, çok evrimleşmiş."

Sonra kapının çarpma sesi duyuldu. Ve sessizlik.

Ama nedense, yalnız olmalarına rağmen rol yapmayı bırakabilirdi, Deja ona hâlâ hayatta olduğu için şanslıymış gibi bakıyordu.

Hâlâ bıçağının kabzasını okşadığı göz önüne alınırsa, durum böyle olabilirdi.

Bölüm 14

Onu neredeyse öldürüyordu. Altmış saniye önce, bıçağını Tavin'in kalbine saplamanın eşiğindeydi.

Kişisel bir şey değildi, bebeğim. Sen sadece bir sözleşmeydin. Ayrıca boktan bir yatıştın.

Mantiken, Deja onun acımasız suikastçı rolünü oynadığını biliyordu. Ama bir noktada rol yapmayı bırakmıştı. Duygularının kontrolü ele geçirmesine izin vermişti ve her şeyi mahvetmediği için şanslıydı.

"Peki," dedi ona uzattığı kanlı dudakların arasından, "plan nedir?"

Bir süre orada durdu, kendini toparlamak için değerli saniyelerini kullandı. Sonunda şırınganın kapağını açtı ve arkasından dolaştı.

"Plan," dedi açıkça, "benim yapmam gerektiği gibi sana iğneni yapmak. Sonra da Bracken Kelepçelerini serbest bırakacağım."

İğnenin batması onun hava emmesine neden oldu ve kadın gülümsemekten kendini alamadı. Bu konuda nazik davranmıyordu. Hem de hiç.

"Harika," dedi kabaca. "Ve bu arada harika bir oyunculuk. Tamamen inandırıcı."

Çünkü bu bir rol değildi. "Teşekkürler."

"Rol yapıyordun, değil mi?" Adam durakladı ve kadın Sessizlik ölü bir et parçası gibi asılı kaldı. "Çünkü biraz kızgın görünüyordun."

Onun önünde hareket etti. "Cidden bunu şu anda tartışmak istiyor musun? Üç dakikamız falan kaldı. Ve belki çığlık atabilirsin."

Muhtemelen saatlerce acı çekerek bilenmiş, kan dondurucu bir çığlık attı ama sesi birkaç saniye sonra cılızlaştı ve düzleşti. "Bu nasıl?"

"Biraz daha güçlü olabilirdi ama idare eder."

"Oomph? On iki saatlik işkenceden sonra oomphed out."

"Belki de tüm o insanları öldürmemeliydin." "Baharatlı hemşire yine iş başında," diye mırıldandı.

Onu görmezden geldi ve parmaklarını bacak prangalarının kenarlarında gezdirirken bakışlarından -ve çıplaklığından- kaçındı. "Kelepçelerin kilidini açacağım ama kimse özgür olduğunu anlamasın diye onları takılı bırakacağım. Düşmüş melek seni iyileştirmeye geldiğinde bir tane de ona tak."

"Anahtar sende mi?"

Kelepçeler gevşedi. "Onun gibi bir şey." Adamın şişmiş bileklerindeki kelepçeleri çözerken gözünü pencerelerden ve kapıdan ayırmadı. Özel zaman özel olması gerekiyordu, ama iblisler iblislerdi ve o saf değildi.

"Diğer herkes nerede?"

Doğruldu. "Başka kimse yok. Sadece biz varız, umarım savaştaki enerjin vardır."

Adamın gözleri, renk değişimi ve şişlik göz önüne alındığında, kadının tahmin edebileceğinden çok daha fazla büyüdü. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Bana şaka yaptığını söyle."

"Hayır. Kendi başımızayız."

En az altı dilde küfür etti. "Boka batmış durumdayız."

"Durumu anladığına sevindim," dedi sertçe. "Umarım belalı birisindir çünkü sayıca azız ve rakibimiz yok. Ama eğer düşmüş meleği kelepçeleylebilirsen, bir şansımız olabilir."

"Bracken Kelepçeleri düşmüş melekler üzerinde işe yarar mı?"

Omuz silkti. "Bağışık olduklarını iddia ediyorlar ama abartıyorlar. Güçlerine bağlı olarak etkileri bazen geçici olabiliyor. Hızlı çalışmamız gerekecek."

"Bracken Cuffs hakkında bu kadar çok şeyi nereden biliyorsun?"

"Uzun hikâye ve vaktimiz yok." Aslında bir hikayesi de yoktu. "Tekrar çılgık at."

Acı dolu bir çığlık attı, umarım bahçede büyük final için bekleyen sadistleri tatmin etmeye yeterdi. Nefesini topladığında, "Bir saniye beni dinlemenı istiyorum, tamam mı?" dedi.

Pencereden dışarı bakarak herkesin pozisyonunu not aldı. Düşmüş melek ortalıkta yoktu ama Vampir verandada gölgede asılı duruyordu. Çoğu iblisler bahçede dolaşıyor, sigara içiyor, bir şeyler atıştırıyor ya da... şu adam sıçıyor muydu? Evet, evet, yapıyordu. Ugh.

Tavin'e geri döndü. "Ne oldu?"

"Hani benim kişisel sembolümü soruyordun ya? Engerek yılanı mı?"

"Evet..."

"Yaşıyor." Sandalyesinde kayarken gevşetilmiş bağları takırdadı. "Sayılır. Birkaç yıl önce beni iyileştirmeye çalışan ve her şeyi berbat eden bir melekten aldığım eski bir suikast laneti. Dövüşürken beni ısırıyor ve beni çılgına çeviren bir zehirle dolu."

"Ne kadar çıldırmış?"

"Bilmiyorum. Venom'u hiç gördün mü?" Kadın başını sallayınca tekrar denedi. "Hulk'u?"

"Hulk'u duymuştum ama emin değilim-" "Dr.

Jekyll ve Bay Hyde?"

"Ooh, bu bir klasik. Ailem Bay Hyde'ı çok severdi."

Adam ona tuhaf bir bakış attı ve kadın kendini tekmeledi. Çünkü

Gristlen, ona ailesinin evcil hayvanı olan bir kısırdan bahsetmişti,

Ailesinin Bay Hyde adını verdiği arakora denen örümcek benzeri bir şey.

"Yani, ondan nefret etmeyi seviyorduk," dedi hızla, "Jekyll Takımı'na gidin." Etkili olması için yumruğunu sıktı ama şimdi adam ona sadece bir kaçıkmiş gibi bakıyordu. "Tamam, iki dakikalar kaldı. Sana bir silah bulalım. Neyle dövüşmek istersin? Bununla belki?" Şöminenin üzerindeki kılıcı işaret etti. Diğer hayatında ona verdiği kılıcı. "Sandalyenin yanına koyabilirim."

Bakışları bıçağa kaydı ve hüzünlü bir gülümseme dudaklarını büktü. "Mükemmel." Ona bir göz attı. "Tabii kılıçla aran iyi değilse. Onu alabilirsin."

Hançerinin kınını okşadı. "Bununla en iyisiyim." Beşikte bir hançerle nasıl dövüşüleceğini öğrenmişti. Tüm Neethul'lar öyle yapardı. Büyürken aldıkları eğitimin yarısı savaşmak ve öldürmek üzerine kuruluydu.

Kedi saatine hızlı bir bakış attı. Bir dakika. Kahretsin. Aceleyle kılıcı aldı ve Tavin'in arkasındaki duvara dayadı.

Otuz saniye kala ona doğru ilerledi. "Vakit neredeyse geldi."

"Deja?"

"Öyle mi?"

"Teşekkür ederim. Sizi bu duruma soktuğum için özür dilerim."

Saçmalık. Kız umurunda bile değildi. Sadece kendi canını kurtarmak istiyordu. "Kes şunu," diye bağırdı. "Kes şunu!"

umurundaymış gibi davranıyorsun."

"İstiyorum," diye ısrar etti, yumruğu kucağında sıkılıyordu. "Benim yüzümden kimsenin ölmesini istemiyorum. Kendini kurtarmak için beni otobüsün altına atman gerekiyorsa, at. Ve eğer ben bir Sana karşı bir tehdit... Öldür beni. Sana zarar vermeme izin verme." İnanamayarak baktı.

"Ciddi misin sen?" "Söz ver bana."

"Neden? Beni tanıımıyorsun bile. Bana ne olacağını neden umursuyorsun?"

"Bunu açıklayacak vaktim yok, açıklasaydım benden nefret ederdin."

Güldü çünkü ondan zaten nefret ediyordu. Yine de nedense bunu yapmak gittikçe zorlaşıyordu.

* * * *

Neden gülüyordu?

Tavin az önce Deja'ya gerekirse onu kurban etmesini ya da öldürmesini söylemişti ve o gülüyor muydu? Çünkü, elbette, onun

Potansiyel ölüm komik bir şeydi.

Ön kapının kolu tıkırdadı ve aniden kızın patlamasının bir önemi kalmadı. Ayağıyla onu dürttü.

"Gösteri zamanı."

Adı Denis olduğu anlaşılan pislik vampir önce içeri girdi, birkaç iblis ve şekil değiştiren de onu takip etti. Tavin'in sevdiği Anius

isminde i harfi olmadan hitap edilen, son bir şifa seansı için oturma odasına uğradı.

"Şimdi," dedi Anius, "seni iyileştireceğim, böylece bu Neebless iblisin sana yaptığı her şeyi hissedeceksin." Boncuk gibi siyah gözleri Deja'ya ahlaksız bir merakla bakıyordu. "Onu nasıl öldüreceksin?"

Hançerini çekti. "Kalbinden. Bana yaptığı gibi." Aferin ona, kendinden emin konuşuyor. Sanki o gerçekten bunu yapmaya niyetliydi.

Ya da en azından istedim.

"Ne kadar yavan." Anius gözlerini devirdi. "Gorm'un demiryolu çivisi planını daha çok sevmiştim."

"Merak etme," dedi Tavin'in gözlerinin içine bakarak. "Yavaş gideceğim. Bıçağı çevir. Biraz zaman alacak."

"Sözler, sözler." Anius, Tavin'in kafatasını elleriyle kavrarken içini çekti.

Tavin'in içinden güç akıyordu, iyileştirdiği yaralardan daha çok acı veren yağlı, lekeli bir güç.

Çılgılık atma.

Sertçe ısırdı, acı ve etin örülme hissi hafifleyene kadar dişlerini sıktı. Sonra, düşmeden önce Melek onu serbest bırakınca Tavin sandalyesinden fırladı ve Anius'u duvara çarptı.

"Bu da ne-?" Anius tökezledi ve Tavin hamle yaparak Bracken Kelepçelerinden birini bileğine geçirdi.

Güçleri kesilen Anius, Tavin'in parmaklarını adamın koluna dolaması, gücünü devreye sokması ve o aptal düşmüş meleğin gözlerini patlamış mısır gibi patlatması karşısında çaresizdi.

Seyirciler Deja'nın acımasız ama zarif saldırısına karşı koymaya çalışırken aniden acı ve küfür dolu bağırışlar ve homurdanmalar odayı doldurdu. Kadın sanki elinde bir bıçakla doğmuş gibi dövüyordu. O bir O bıçakla kasırga gibi esiyor, kurbanları daha ne olduğunu anlamadan kesip biçiyordu.

Tavin'in kalçasına bir şey saplandı. Acı bir Yere düşüp yuvarlanırken, kendi şömine demiri tarafından kazığa oturtulmaktan zor kurtuldu. Hırlayarak tekme attı ve vampir saldırırganını yakaladı. dizinin arkasından. Denis, Tavin'in zincirlendiği sandalyeye çarparken elindeki sopayı düşürdü.

Tavin umutsuz bir hamleyle vampirin bileğini yakaladı. ve yeteneğiyle onu aydınlattı. Vampir çılgılık attı ve parçalanmış gözlerini pençeledi, Tavin'e dalma şansı verdi Bir balta büyük bir yay çizerek ona doğru geldiğinde güvendeydi.

Boynuna bir şey saplandı ve dehşet dolu bir an için bıçağın hedefini bulduğunu sandı. Ama damarları kaynar zehirle dolduğunda ve düşünceleri öfke, nefret ve ölüme dönüştüğünde sıırttı. Engerek uyanıktı ve işini yapıyordu.

Adrenalin partiye katıldı ve yılanın savaş toksiniyle karışan enerji hücumunu memnuniyetle karşıladı. Onun Kasları seğirdi ve gerildi, sanki kendi kalp atışları varmış ve derisinden çıkmak istiyormuş gibi nabız atıyordu. Öfke zihnini lapaya çevirdi ve bir kükremeye ayağa fırladı, ne acı, ne merhamet, ne de mantık hissediyordu.

Canavarı serbest kalmıştı ve tek bir şey istiyordu: odadaki her şeyi öldürmek. Özellikle de Mako'yu.

Ama kadın değil.

Onun için başka planları vardı.

Bölüm 15

Her şey çok hızlı oldu.

Deja döndü, çalım attı ve havada takla attı, bıçağı bir blender bıçağı gibi dönüyordu. Tarzı, dikkat dağıtıcı acıya ve büyük kan kaybına neden olacak sığ kesiklerdi ve ayrıca hançerinin kemiğe ya da pullara saplanmasını engelledi. Kan donduran bir kükreme herkesi sese doğru çevirdiğinde onu öldürmeye çalışan dört iblisin vücuduna binlerce yara açmış olmalıydı.

Tavin.

Kutsal cehennem, Tavin sanki iblisler bez bebeklerden başka bir şey değilmiş gibi etleri, uzuvları ve kemikleri parçalıyordu. Ayaklarını, kılıcını ve dişlerini kullanıyordu. Çok fazla

çıplak vücudu öylesine dövülmüş ve kanlar içindeydi ki Her hareketinde kendi kanını odanın her tarafına sıçratıyordu.

Onun da daha büyük olduğuna yemin etti. Dişleri daha keskindi. Ve gözleri kutsal olmayan kızıl bir ışıkla parlıyordu.

Tav çabalarını keçi kafalı adama yoğunlaştırırken Gorm demiryolu çivisiyle Tavin'in üzerine yürüdü.

Oh, hayır. Tavin onu öldürecekti.

Deja Gorm'un sırtına sıçradı ve hançerini kafatasının tabanına saplayarak onu anında yere düşürdü. Ayaklarının üzerinde yere çarptı ve kanlı hançerini saplamak için döndü-

kaplı bıçağı, göz çukurlarında etten başka bir şey olmayan başka bir adamın boğazına sapladı.

O nedenini düşünemedi Tavin sağ elini keçi adamın boynuna doladı ve bir kalp atışı sonra, pat! Artık göz yok.

Lanet olsun.

Tavin'in dövüşünü izlerken bir saniye bile boş durmadı. Hâlâ onu öldürmeye çalışan iki pislik vardı.

Zaman uzadı ve çığlıklar yükseldi. Düşman silahları ve yumrukları hedeflerini vurdukça birkaç homurtu ve bağırış onunkilerdi. Neredeyse hiç acı hissetmiyordu ama hasar alıyordu.

Duvarlar kana boyanmıştı ve çığlıklar, bundan önce sadece kâbuslarında hayal edebileceğı bir sahnenin müziğı olmuştu. Savaşmayı, işkence etmeyi ve öldürmeyi öğrenerek büyümüşü ama bunların en kötüsünden kurtulmuştu Çünkü ailesi onun zayıf olduğuna inanıyordu. Hayır. Değerli. Onu korumuşlar, aile işinin evrak işleriyle uğraşmaya zorlamışlardı çünkü ailesinden ve halkından dehşete düşmüştü.

Ama şu anda, sahip olduğu her şeyi öldürmek için harcıyor.

Onu öldürmeye çalışanlarla. Şimdiye kadar öğrendiğı tüm öldürme derslerini hatırladı ve bir canavar gibi savaştı.

Bir Neethul gibi savaştı. Ve son iblisin de yere düşüşünü izlerken kendisiyle gurur duyuyordu. Aşırı eleştirel kardeşi bile onunla gurur duyardı.

Nefes nefese, milyonlarca kesik, sıyrık ve çürük yüzünden zonklayan bir acıyla kanepeye doğru tökezledi ve kendini koluna yasladı.

Tavin odanın karşısında duruyordu, kan damlıyordu. parmak uçlarından ve dişlerinden, gözleri erimiş altın gibi yanıyordu. Adamın nasıl dik durduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ayak bileklerinden biri açıkça kırılmışı ve diğer bacağındaki uyluk kemiğinin sivri ucu deriden dışarı çıkmıştı. Göğsü derisi yüzölerek sağ tarafındaki göğüs kafesi ortaya çıkarılmışı ve bir gözü neredeyse bir tüy kalem tarafından delinmişı yanağından dışarı çıkmış.

Yine de ayakta durmaya devam etti, bakışları ona kilitlenmişı, her nefes alışında omuzları sarsılıyordu.

"Gristlen," diye fısıldadı. "Benim Gristlen'im..."

Gristlen? Bunu neden söylesin ki? Neden-?

Havada bir şey ısıık çaldı ve aniden Tavin yere düştü, omzundan bir ok sarkıyordu.

Deja hırlayarak döndü ve silahını kaldırdı.

"Sakin ol, Deja." Giysileri kana bulanmış olan Sin içeri girdi, ellerini barış jestiyle kaldırdı. "Yardım etmek için buradayım. Aptalca bir şey yapmadan önce Tavin'i bırakmam gerekiyordu."

Tanrılara şükür. Deja bıçağı indirdi. "Hiç kimseyi gördüğüme bu kadar sevinmemiştim."

"Evet, geciktiğim için üzgünüm. Pisliğin teki en yakın Harrowgate'i kapatmış. On mil yürümek zorunda kaldım. Aslında dokuz. I

Son bir kilometre için bir çiftçinin traktörüne bindim." Başparmağını omzunun üzerinden arkasına doğru salladı. "Sonra ön tarafta cinayet çetesi vardı."

"Ve onlar...?"

"Tost. Çok fazla tost. Tavin'in evini kontrol etmeliyim. tereyağı ve reçel için buzdolabı." Sin bakışlarını Deja'nın üzerinde gezdirdi

kaşlarını çatarak. "Saçını falan mı değiştirdin? Farklı görünüyorsun." Omuz silkti. "Kan yüzünden olabilir."

Panik, Deja'nın bağırsaklarını ayaklarına düşürdü. Gristlen'e çok fazla benzemesini engelleyecek kadar yüz hatlarını değiştiren büyümlü kolye için boğaz. Kolye gitmişti. Bu da Tavin'in sayıklaması sırasında ona neden eski adıyla seslendiğini açıklıyordu.

Umarım hatırlamaz.

Sin odayı geçti, botları parke zeminde gıcırdarken kıpkırmızı ayak izleri bıraktı. "Yardım birazdan burada olur. Çitlerde nöbet tutan bazı sürüngenleri görür görmez takviye çağırdım."

Takviye kuvvetler. Tanrılara şükür.

Deja derin bir nefes aldı, Tavin'i kontrol etmek için diz çökerken kendini toparlamak ve biraz sakinleşmek için bir saniyesini ayırdı. İlk olarak, acil tıbbın ABC'si. "Yani dışarıdaki tüm adamların icabına tek başına mı baktın?"

Tavin'in solunum yolu açıldı ama nefes alışları rahatlatamayacak kadar zordu.

Sin omuz silkti. "Tek yapman gereken dokunmak olduğunda

ve onlara saniyeler içinde öldüren bir hastalık vererseniz, tek başınıza olsanız bile sayıca onlardan üstün olursunuz."

Tamam, Deja Tavin'in bir sürü gözü patlattığını ve bir sürü insanlar neredeyse zararsızdır.

Gözüne bir metal parıltısı takıldı, bir iblisin kolunun altından gümüş bir zincir çıkmıştı.

Kolyesi.

Sin ayağıyla bedenleri dürterken, Deja hızla takıları taktı ve Tavin'in durumunu değerlendirmeye geri döndü. durumdaydı. Çok fazla gerçek dünya deneyimi yoktu, ancak eğitimi tazeydi ve sınıfının en iyisi olarak mezun olmuştu. Bunun üstesinden gelebilirdi.

Moral verici konuşması ellerinin titremesini engellemedi ama ABC'nin dolaşım kısmına hitap etti. O Tavin'in o kadar işkence ve kan kaybından sonra nasıl bu kadar kötü kanıyor olabileceğini bilmiyordu ama etrafında bir havuz oluşuyordu. Çabucak, kendi yaraları çığlık atarken, yatar koltuktan bir battaniye kaptı ve açık bir karın yarasına baskı uyguladı.

Sin'e bir bakış attı. "Tavin'i iyileştirebileceğini sanmıyorum?"

"Özür dilerim." Sin sağ kolunu kaldırdı, dolabını esneyen kasların üzerinde kıvranıyor gibi görünüyordu. "Benim yeteneğim böyle çalışmıyor. Tüm o melez, insan anne şey." Eğilerek ölü bir iblisi sırt üstü yatırdı. "Görünüşe göre herkes ölmüş."

"Düşmüş melek hariç herkes," dedi Deja. "O kör ve Bracken Kelepçeleri takıyor. Nerede olduğunu bilmiyorum."

Sin etrafında döndü. "Etrafta dolaşan düşmüş bir melek mi var? Düşmemiş mi yoksa Gerçek Düşmüş mü?"

"Doğru."

"Kahretsin. Bununla başlamalıydım." Sin arka cebinden bir telefon çıkarıp aradı. Anius'un cep telefonu sinyal engelleyicisi kelepçelendiğinde dağılmış olmalıydı. "Hey, Than," dedi telefona. "Ben Sin. Senin için yeni bir oyuncağım var."

Zindan. Koordinatları Şimdi gönderiyorum. Kaçmadan ya da bizi öldürmeden önce acele edin."

Deja çantasından gazlı bez ve bandaj çıkardı. "Kimdi o?"

"Dört Atlı'dan biri. En harika zindana sahip. Ayrıca, güçlü olduğunu bildiğim tek insanlar onlar. bir düŐeni devirmeye yetecek kadar."

Deja öylece bakakaldı. Şeytan'ın yarattığı en acımasız, en kötü iblislerin arasında büyümüş olabilirdi ama iblislerin kutsal kitabı Daemonica'daki efsanelerin var olduğunu duymak bambaŐka bir Şeydi. Söylentileri, hastane personeli arasındaki karanlık fısıltıları bile duymuştu ama gerçek çok daha inanılmazdı.

Bip sesiyle birlikte Sin telefonuna baktı. "Güzel fasulyeler. En yakındaki bloğu temizlediler Harrowgate. Eidolon bir dakika içinde burada olacak."

Rahatlama Deja'nın gücünden geriye kalanları neredeyse tüketiyordu. Tavin başka bir gün ölecek kadar yaşayacaktı.

Bölüm 16

Önlük giymiş ve tıbbi bir çanta taşıyan Eidolon, Sin'in söylediği gibi bir dakika sonra geldi. Koşarak geldi. Hemen Tavin'in baygın bedeninin yanına gitti, stetoskopi önlüğünün cebindeki kadüs sembolüne çarpıyordu.

Endişesi sert yüz ifadesine kazınmış olan Deja'nın karşısında diz çöktü ve elini Tavin'in göğsüne, omzundan göğüs kafesine kadar uzanan yırtığın hemen üzerine koydu.

"Ne oldu?" Odanın etrafındaki su birikintilerine, sıçrayan kanlara ve cesetlere baktı. "Lanet olsun, Deja. Burada neler oldu böyle?"

"Bir çeşit intikam ayini. Suikastçiyken öldürdüğü bir grup insan ona işkence etmeye ve öldürmeye gelmiş."

"Bu hikâyeyi dinlemek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı dikkatini tekrar Tavin'e çevirirken. Kolundaki glifler

ışıkla canlandı, hastasına iyileştirici güçler aktarırken parlak kırmızımsı altın renginde yandı.

"Bir sorun olduğunu nereden biliyordunuz?"

Eidolon konuşurken gözlerini kontrol etmek için Tavin'in göz kapaklarını kaldırdı. "Sin ve Lore bombanın Tavin için olduğunu anladılar. Öldürdüğü birinin intikamını almak için. O geldi

onu uyar." Durakladı. "Lanet olsun."

Deja sertçe başını kaldırdı. Kimse bir doktorun bunu söylediğini duymak istemezdi. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Doktor başını salladı ve gözlerini kapattı. yeteneğini Tavin'e yönlendirdi. Uzun bir dakika bekledi, kanın kolundan aşağı sızmasını izledi. suçluluk duygusunun çirkin başını kaldırmasını engellemeye çalışıyordu. Tavin'in durumu hakkında suçluluk hissetmesi için hiçbir neden yoktu. Hem de hiç. Onun acı çekmesini istiyordu. Onun hasta olmasını istiyordu.

Ve yine de... onu görmeye dayanamıyordu.

Her zaman berbat bir Neethul olmuştı ve nedeni de buydu.

Tavin bir keresinde ona, bir kadının ruhuna sahip olduğunu söylemişti.

Bir iblisin derisinin içindeki sinek kuşu. Bundan emin değildi ama adamın ne dediğini anlıyordu. Ona narin bir sinek kuşu gibi davranmıştı - özen ve sevgiyle.

Onu öldürene kadar.

"Deja?" Eidolon ayağa kalktı ve ona bir el uzattı. "Ona tam olarak ne yaptılar?"

Eidolon'un sorusu onu acıma partisinden çıkardı. Onun elini tuttu ve kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Bunu yaparken, Eidolon ona iyileştirici güç aktardı ve o da bunu izledi

En kötü yaraları kapanırken şaşkınlık içindeydi.

"Neredeyse ölene kadar ona işkence ettiler ve sonra düşmüş bir melek onu iyileştirdi, böylece sıradaki kişi onu incitti."

Eidolon onu serbest bıraktı ve Tavin'i güçlü kollarının arasına almak için eğildi. "Bu işlemi kaç kez tekrarladılar?"

Tavin'i yatak odasına götüren doktoru takip etti. "Sanırım düzinelerce."

Cevabına birden fazla dilde küfürler savuran bir tiradla karşılık verdi. "Grim neden onun acısını hissetmedi?"

Adamın soruyu mırıldanarak sorduğu hissine kapıldı. Tavin'i yatağa yatırırken kendi kendine söyleniyordu ama cevabı biliyordu. Tavin ona kardeşlerinden bahsetmişti, ikisi de birkaç saatlik sevişmenin ardından aynı yatakta uzanmışlardı.

"Tavin, diğer kardeşleri öldükten sonra annelerinin bir daha böyle bir acı hissetmemeleri için bir tür ayırma büyüsü yaptığını söyledi."

"İlginç. Yine de artıları eksilerinden daha ağır basıyor mu bilmiyorum." Uzun bir nefes verdi. "Elimden geleni yaptım," dedi ona dönerken. "Ama onu iyileştiren pislik ya yetenekli değildi, ya da sadece asgari düzeyde

Yama işi çünkü Tavin'in gelecekteki yaşam kalitesiyle ilgilenmiyorlardı. Organları ve kemikleri iyileşmişti. Kötü bir şekilde." Durakladı, kara gözleri gölgelendi. "Bir tane var

deneyebiliriz ama ne zaman müsait olur bilmiyorum." "O mu? Başka bir şifacı mı?"

"Bir çeşit," dedi. "Birkaç gün Tavin'in yanında kalabilir misin? Hemşire olarak tabii ki. Sana ödeme yaparız."

"Oh." Hazırlıksız yakalandığı için gözlerini kırptırdı.

"Evet, tabii."

"Yapmanız gereken bir şey varsa başka birini gönderebilirim-" "Hayır," diye ağzından kaçırdı. Bu mükemmeldi. "Sorun değil. Ben mutluyum onunla vakit geçirmek için."

"Mükemmel. Teşekkür ederim." Tıbbi çantasını getirip şifonyerin üzerine bıraktı. "Ona bir tane vereceğim Cinsel ihtiyaçlarını bastırmak için daha fazla enjeksiyon. Bu sana 12 saat kazandırır ama Sleevea'yı buraya getirmeye çalışacağım. ondan önce."

Tavin'in yatağının karşısındaki ana banyo, Eidolon'u görmesini ve yıkanırken sohbeti sürdürmesini sağlıyordu. "Sleevea?" Lavabodaki sıcak suyu açarken Eidolon'a baktı. "Ben anlıyorum."

"O bir Seminus iblisi." Eidolon çantasından bir şırınga çıkardı. "Sekse ihtiyacı var, yoksa ölecek. Enjeksiyon bu ihtiyacı bir süreliğine kontrol etmesine yardımcı olacak."

"Hayır, anlıyorum." Yıkandı, giderden akan kırmızı su miktarına bakarak ürperdi. Bu kanın ne kadarı ona aitti ve ne kadarı kaç farklı iblise aitti? "Sleevea'dan bahsediyorum."

Şırınga iğnesinin kapağını açtı. "Şimdiye kadar gördüğüm en güçlü iyileştirme yeteneklerinden bazılarına sahip. Londra UG kliniğinde doktorluk yapıyor ama asıl yeteneği succubus yetenekleri."

Deja kollarından akan sıcak suyla donakaldı. "Seks mi demek istiyorsun?"

Tavin'in omzuna iğne yaparken başını salladı. "Onun türü eşlerinden sağlık alabilir ya da onlara sağlık verebilir. O

zamandan beri

Underworld General tarafından istihdam ediliyor, ondan sadece pisliklerden sağlık almasını istiyoruz." Şıringayı kapattı ve çantaya geri attı. "Bence onun normal bir yaşam sürebilecek kadar iyileşmesi için tek şansı o."

Eidolon'un söyledikleri kafasına dank edince Deja'nın midesi bulandı. "Yani gelip onunla seks yapmasını istiyorsun."

"Evet. Bu noktada, bir eş edinmediği sürece, tamamen iyileşmesi için en iyi şansı bu." Saatine baktı. "Gitmem gerek ama onu ne zaman bekleyebileceğinizi size bildiririm. İğnenin etkisinin geçtiği saatlerde burada olmasını sağlamaya çalışacağım. kapalı."

Suyu kapatırken uyuşmuş bir şekilde başını salladı. Tavin'in yanında başka bir kadın olması fikri...

Hayır. Bu şekilde düşünemezdi. O artık onun değildi. Zaten onu istemiyordu. Ondan nefret ediyordu. Ölmesini istiyordu. Onun kimi becerdiği neden umurunda olsun ki?

Öfkeden kudurdu. Çünkü tüm sert inkarlarına rağmen Bakım. Tezgahtan bir havlu kaptı ve kurulandı. Yeni iyileşmiş yaralarının etrafında dikkatli davranıyordu. Eidolon'un hediyesi açık yaralar yerine kızgın kırmızı yaralar bırakmıştı ama hassas olsalar da dokunmadığı sürece acımıyorlardı.

Tavin inledi ve gözleri birkaç saniyeliğine açıldı. Ona kilitlendiklerinde altın gibi parlıyorlardı. Kadın İçlerindeki ham duygular karşısında sert bir nefes çekti. Şehvet, acı ve okunamayan bir şey.

Ama sıcak.

Tepki olarak sıvı ısı içine yayıldı. Lanet olsun, Seminus iblisleri tehlikeli bir türdü. Onları istemeyen dişiler için tehlikeliydiler. Ve Tavin'in durumunda, genel olarak tehlikeliydiler.

Kadın izledi, bakışları sanki esir tutulmuş gibi Tavin'in bakışlarına kilitlenmişti. Tavin yavaşça elini uzattı. Buldu Kendisi ona doğru ilerlerken, bakışları onunkilere kilitlendi. Dudakları kıpırdadı ama ne dediğini anlayamadı.

"Ne oldu?" diye sordu bir adım daha yaklaşırken.

"...len..."

Eidolon'a baktı, sanki o yorumlayabilirmiş gibi. O sadece omuz silkti.

"Grist...len." Zar zor duyulabilen bu fısıltılı kelime kadının içini titretti. Eli düştü, gözleri kapandı ve geniş göğsü sabit, sığ bir ritme yerleşti.

"Bunu anladın mı?" Eidolon sordu. Kadın yutkundü. "Hayır," diye mırıldandı. "Hayır."

Eidolon onu soğukkanlı ve ölçülü bir bakışla inceledi. terlemeye başlamasına neden oldu ama neyse ki adam bu konuda ısrar etmedi. Onu kandırmak gittikçe zorlaşıyordu. Sadece onun ruhunu doğrudan görebiliyormuş gibi hissetmekle kalmıyor, aynı zamanda Ona saygı duyuyordu ve yalan söylemek Saygısızlık.

"İğnenin etkisi geçtiğinde çaresiz kalacak," dedi Eidolon. "Belki kontrolden bile çıkabilir. Ona yardım etmek isteyebilirsin.

Sleeve gelene kadar onu zapt edin." Tavin'in morarmış, kanla kaplanmış vücudunun üzerine bir çarşaf çekti. "Nasıl oldu da

ikinizi de buradan canlı çıkarmayı başarabilecek misiniz?"

Çoğunlukla şans. Yine de kulağa pek kahramanca gelmiyordu. "Onun suikast kurbanlarından biri gibi davrandım." O

havluyu banyonun yanındaki sepete attı. "Ona işkence etme sırası bana geldiğinde, onu

onun kısıtlamaları. Ama bir manyağa dönüşmemiş olsaydı, Sin'in yardımıyla bile başarabileceğimizden emin değilim."

"Onun engerek glifi." Eidolon Tavin'in başını ve sembolü inceledi. "Bu lanetli. Onu çok tuhaf şekillerde etkiliyor. Uyandığında bunu ona sorun."

"Bu ne zaman olacak?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum." Hayal kırıklığına uğramış bir elini

siyah saçlarının arasından geçirdi. Adamın bir şeyleri bilmemekten hoşlanmadığı hissine kapıldı. "Oldukça hırpalanmış. Muhtemelen

Açtır ve proteine ihtiyacı olacaktır. Etrafında bolca yiyecek

olduğundan emin olun. Eğer yoksa, bir şeyler gönderirim.

Ben de

Bakalım Wraith beyin taraması için uğrayabilecek mi? Tavin

çok şey yaşayacak ve bazı zihinsel travmalar geçirecek."

Eidolon'un ne dediğini anlaması bir saniye sürdü. Ama Tavin'e göz attığında anladı. Onu öldürmeden önce, Tavin'in kim olduğu hakkında biraz açıklama yapmıştı. ve iyileştirme yetenekleri. Üçü arasında en nadir olanı, birinin kafasının içine girip zihinsel travmayı iyileştirme yeteneğiydi. Ya da buna sebep olmak. Görünüşe göre, bu özel yeteneğin asıl amacı dişileri seks için baştan çıkarmaktı ve diğer iki yetenek gibi, iyi ya da kötü amaçlar için kullanılabilirdi.

"Tamam," dedi. "Teşekkür ederim, Doktor."

"Sadece onunla ilgilen." Eidolon tıbbi çantasını omuzlarken ona sert bir bakış attı. "O bizim için çok önemli."

Tabii ki biliyordu. Tavin muhtemelen öldürmemişti ya da öldürmeye çalışmamıştı.

-Herhangi biri.

"Elbette." Sözleri kulaklarına ürkek ve zayıf geliyordu. Aslında suçluluk duygusu olsa da Eidolon'un bunu samimiyet olarak algılamasını umuyordu. Bir kez daha. Bu kez suçluluk duyuyordu çünkü sadece Tavin'i kandırmakla kalmıyor, aynı zamanda Eidolon'a da yalan söylüyordu. Onu öldürdüğünde sadece Tavin'i değil, Underworld General'daki herkesi incitmişti. Bu insanlar ona bir eğitim, bir iş ve arkadaşlar sağladı.

Bu, düşündüğünden çok daha karmaşık bir durumdu.

Eidolon onu temizlik işlerine yardım etmesi için bıraktı ve Tavin'in dolaplarını ve buzdolabını karıştırırken içinde bulunduğu duruma lanet etti. Bir sürü konserve yiyeceği vardı. Acı biber, çorba ve kuru fasulye. Bir konserve dana yahnisi buldu ve uyandığında ısıtabilmek için ocağın yanına koydu. Sonra evi temizlemeye yardım etmek için gelen yarım düzine UG çalışanına katıldı.

Parçalanan iblislerin bıraktığı yağlı lekeleri kazımak ve şeytanları sürükleyerek çıkarmak acımasız bir işti. iki erkeğin cesetleri. Bunlar Sin'in savaşından kalan birkaç cesetle birlikte evin yanına yığıldı.

ve bir muşamba ile örtüldü. Tavin uyandıktan sonra bununla uğraşmak zorunda kalacaktı.

Dört saat sonra, UG yardımcıları ayrılırken Wraith geldi. Eidolon'un kardeşi yatağın üzerinde yanına oturup Tavin'in kafasına enerji aktardığında Tavin kıpırdamadı bile. Hatta Tavin daha da rahatladı.

Eidolon ve Wraith arasındaki farklara hayret ediyor, nasıl bu kadar benzemediklerini merak ediyordu. Omuz hizasındaki sarı saçları ve mavi gözleriyle Wraith, Eidolon'dan bir Neethul'un bir Neebless'tan farkı kadar farklıydı. Ancak farklılıklar sadece dış görünüşleriyle başlıyordu.

Eidolon'un çekingen, düşünceli ve ciddi olduğu yerde, Wraith dışa dönük, öngörülemez ve filtresizdi. Peki o dişleri nereden bulmuştu?

Sormanın kabalık olacağını düşünerek çenesini kapalı tuttu ve Wraith gittikten sonra yerleri ve dolapları fırçalamayı bitirdi. Ne kadar fırçalarsa fırçalasın duvarlardaki kan lekelerini yok edememişti ama boyanın çoğunu kazımayı başarmıştı.

Yapabileceği her şeyi yaptıktan sonra duş aldı. Tavin'in siyah Pink Floyd tişörtlerinden birini giymiş ve çekmecedен bulup çıkardığı bir çift maksi boy boxer'ı giymişti. Şimdi ortalığı topluyor ve Tavin'i aramayı düşünüyordu.

Ronnie ya da Eileen. Arkadaşları neler olduğunu merak ediyor olmalıydı. Yeraltı Dünyası Genel Dedikodu Değirmeni'nin bir düzine farklı hikâye ürettiğine şüphe yoktu.

Ovma kovasındaki iğrenç, kan rengindeki suyu boşaltmak için ayağa kalktığı anda, yatak odasından gürleyen bir inilti geldi.

"Tavin?" Kovayı lavaboya bıraktı ve aceleyle içeri girdiğinde onu oturmuş, gözlerini kırptırırken buldu. "Hey, nasıl hissediyorsun?"

Adam soruyu anlamamış gibi boş gözlerle ona baktı.

"Aç mısın?"

Yutkundu. Dudaklarını yaladı. Gözlerini kırptırdı. Göz kapaklarını kaldırdığında mavi gözlerindeki bulanıklık biraz

dağılmıştı. "St-

açlıktan ölüyorum."

"Tamam, bir saniye." Aceleyle mutfığa girdi ve yahniyi bir kaseye boşaltıp mikrodalgaya attı. İki dakika bekledikten sonra

Hala yatakta oturan, kafası karışmış ve sallanan Tavin'e dumanı tüten yemek.

Kadın odayı geçerken bakışları kâseye yapışmıştı. Gerçekten açlıktan ölüyordu. Eidolon aç olacağını söylemişti,

Ama adamın yemeğe adeta saldırmasına, o kadar hızlı ağzına atmasına hazırlıklı değildi. nefes almak için zaman ayırdığında.

O yalayıp temizlemeden önce boş kâseyi aldı ve aceleyle mutfığa gidip bir kutu daha yemek hazırladı. Ancak bu kez, bir tur daha yemesine izin vermek yerine kaseyi bir kenara koydu.

"Ne zamandır dışarıdayım?" diye sordu bir ses tonuyla. Gargantua pulları üzerinde kazınmış gibi ses çıkarıyordu.

Kâseyi alırken yatağın yanındaki saate baktı. "Yaklaşık yedi saat."

"Ve bunca zamandır burada mıydın?"

Başını salladı. "Ne kadarını hatırlıyorsun?"

Bir ürperti koca bedenini sarstı. Çarşaf beline kadar düşmüş, tüm gövdesindeki morlukları ve derin bordo yaraları ortaya çıkarmıştı. Kurumuş kan derisini çizmiş ve vücudunu keçeletirmişti.

alnındaki saçları.

"Çok fazla." Perili bakışları banyoya odaklandı. "Duş almam lazım. Bütün parçalarımın hâlâ yerinde olup olmadığına bakmalıyım." Yumruklarını şilteye vurup ayağa kalktı ama tek bir adım bile atamadan tökezledi. Bir anda Aniden ve hiç düşünmeden onu dirseğinden yakaladı.

"Seni tuttum," dedi, yardım etme içgüdüğü, kıcının üstüne düşmüş olsaydı hissedebileceğini düşündüğü sevincin önüne geçti.

Onun sıkı, çıplak kıcı.

Kolunu kadının elinden çekip aldı. "Ben iyiyim." O banyoya doğru sendeledi, vücudu kaskatı kesilmişti, çenesi

Sanki her adımda acı çekiyormuş gibi sıkılmıştı. "Tavin, yardım etmeme izin ver-"

"Dedim ya, iyiyim." Sesi kırılmış, hırçın ve saçmalıklarla doluydu.

"İyi sayılmazsın," diye tersledi. Hemşirelik okulundaki öğretmenlerinden biri olan Helga, sınıfı şu konuda uyarmıştı Tıp uzmanları en kötü hastalardı ve Tavin bunun doğru olduğunu kanıtlıyordu. Ama sağlık görevlisi olmasaydı bile baş belası olacağına dair bir his vardı içinde. "Ama git Devam et ve yüzüstü düş. Yerden yardım için bana yalvarabilirsin."

Onu görmezden gelerek üç adım daha attı ve sağ ayağı dördüncü adım için aşağı indiğinde bacağı tutmadı. O da Duvara doğru savruldu ve yere düşmeden önce kendini zorlukla yakaladı.

Kalbi boğazına düğümlenmiş bir şekilde adamın dik durmak. Vücudu tarafından ihanete uğramış gibi hissediyor olmalı.

çıplaklığı içinde korunmasız. Ve bunun tanıkların önünde olması.

Onun aşağılanmasından zevk alıyor olmalıydı. Zayıflığı yüzünden onunla alay ediyor olmalıydı.

Ama tek yapmak istediği yardım etmektir.

Uzun bir süre duvara yaslanmış bir şekilde durdu, geniş omuzları gücünün etkisiyle bir yükselip bir alçalıyordu. nefes alıp veriyordu. Kendini bir röntgenci gibi hissederek pencereden gecenin karanlığında İrlanda kırsalına baktı, engebeli arazisi gümüş ve gri tonlarında Dolunayın ışığı. Kurtadamlar bu gece dışarıda olacaktı.

"Deja?"

"Evet?"

"Ben iyi değilim." Tavin'in sesini ve kalbini bir titreme sarstı. "Bana yardım edebilir misin?"

Sözlerindeki hüznün ve kırılma onu mahvetti.

Bu planın böyle gitmemesi gerekiyordu. Onun kendisine karşı bir şeyler hissetmesini sağlaması gerekiyordu, tam tersi değil.

etrafta. Ama birkaç saat, hatta birkaç dakika içinde çoktan öldüğünü düşündüğü duygularını ateşledi. Bu kadar güçlü birinin anılarıyla, duygularıyla ve parçalanmış bedeniyle savaştığını görmek onu derinden sarstı.

"Elbette." Birkaç saat içinde onu öldürmek isterken nasıl olup da ona yardım etmek istediğini merak ediyordu. aceleyle yanına gitti ve omzunu onun omzunun altına sıkıştırarak kolunu beline doladı.

Ağırdı.

Ama kafası karışmış kalbinin ağırlığından daha ağır değildi.

Bölüm 17

Tavin, Deja'dan ayrılırken bir inilti tuttu ve banyo lavabosuna yaslandı. En azından soyunması gerekmiyordu. Kaslarının iyi olduğundan emin değildi. Giysilerini çıkaracak kadar koordineli. Duşa kendi başına girebileceğinden bile emin değildi.

Ne kadar aşağılayıcı.

Neyse ki çok yorgun ve çok acı çekiyordu da pek umursamıyordu.

Sanki Deja onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi, yanından geçip gitti. "Dur, senin için duşu hazırlayayım."

Gururundan dolayı itiraz etmek istedi - daha önce onun yardımını reddettiği gibi. Ama siktir et. Yorulmuştu. Ağrısı vardı. Muhtemelen kokuyordu.

Yine de bunların hiçbirisi onun uzun, kaslı bacaklarını ve boxer'ının içinde kıcının nasıl görüldüğünü fark etmesini engellemedi. Boksörün kalçalarını korumak için onları iyice sıkmış olmalıydı.

belinin etrafında. İyi görünüyordu. Aklını bir saniyeliğine acısından uzaklaştıracak kadar iyi.

Avucuyla suyu test etti ve ona döndü. "Ilık ama sıcak değil. Girmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Duş bir metre ötedeydi. Ondan daha uzak görünüyordu. "Hayır. Teşekkürler. İdare edebilirim."

"Tamam, ama bir şeye ihtiyacın olursa bağır."

Sıcak spreynin içine adım atmadan önce kadının kapıyı arkasından kapatmasını bekledi ve zevkle inledi.

Su, kurumuş kanı yıkarken ayaklarının dibinde kırmızıya döndü. Belki anılar da akıp giderdi.

Çünkü bu hiç eğlenceli değildi.

Yıllar önce, Şeytan'ın tutsaklarından birini, Mahşerin Dört Atlısı'ndan biriyle çiftleşmiş olan bir insanı iyileştirmek için görevlendirilmişti. Aynı insan daha sonra öldürmek için sözleşmişti. Arik hapsedilmişti.

ve acımasızca işkence görmüştü ve ölmemesi için onu iyileştirmek Tavin'in göreviydi.

Bu Tavin'in en kötü görevlerinden biriydi, Gristlen'inkinden sonra ikinci sıradaydı.

O insanın her gün acı çekmesini izlemiş ve o anda işkencenin yapılması gereken bir şey olduğuna karar vermişti.

kaçınmak için çok uğraştı. Bu yüzden adamı defalarca iyileştirmişti, hatta Arik ondan onu hayatından çıkarmasını istediğinde bile.

sefalet. İnsan için ne kadar üzülse de, onu öldürmek Tavin'in onun yerine işkence görmesine neden olacaktı.

Arik, Tavin'in başından geçenleri duysa muhtemelen çok hoşuna giderdi. Özellikle de Tavin'in neredeyse Arik Şeytan'ın hapishanesinden kaçtıktan sonra onu öldürdü. Kişisel bir şey değil. Sadece başka bir görev.

Sadece başka bir sözleşme.

Kanalizasyona acı acı tükürdü.

"Orada iyi misin?" Deja'nın muffled sesi duşun sesinden zar zor duyuluyordu ama yine de Sanki gaza gelmiş gibi sıçradı. Ne zaman gizlice içeri girmişti?

"Evet." Tavin sabunu kaptı ve boş yere son yirmi dört saati vücudundan temizlemeye çalıştı.

"Kardeşin az önce seni görmek için uğradı. Duşunu bitirmeni bekleyecekti ama işine ara vermişti ve gitmesi gerekiyordu."

Grim hiçbir zaman bir şey için bekleyen biri olmamıştı, bu yüzden iş telefonu muhtemelen saçmalıktı. "Onu sonra ararım."

Onun gitmesini bekliyordu ama bir an sonra, "Şey, o iblisler sana söyledi mi bilmiyorum ama hastanedeki bomba senin içindi-öldürdüğün birinin intikamını almak için. Bilirsin işte. Daha önce. Sen bir suikastçıyken."

"Ah, evet, teşekkürler. İnsanları öldürdüğüm zamanları biliyorum.

yaşıyordu." Ayrıca engerek onu ısırıldıktan sonraki savaşı ve kılıcının onu nasıl kestiğini de biraz hatırlıyordu.

Mako aracılığıyla kristal berraklığındaydı. Ve tatmin

ediciydi.

Gölgesi buzlu duş perdesinin diğer tarafına kaydı. "Özür dilerim."

Üzgün görünmüyordu. Ama üzgün olmasına gerek yoktu. Onun hayatını kurtarmıştı ve ona savunmadan daha fazlasını borçluydu.
ve snark.

"Her neyse," diye devam etti, "kavgadan sonrasını ne kadar hatırlıyorsun?"

Mako'nun eğlenceli ölümünün yanı sıra, prangalarından kurtulduğunu ve onlarla Anius'u durdurduğunu hatırlıyordu. Yılanın onu ısırıldığını hatırlıyordu. Bazı parçalar vardı.
ve bunun ötesinde, dişleriyle bir adamın boğazını parçaladığı ve insanların kafalarından gözbebeklerini patlattığı ekran görüntüleri.

İmza hareketi, patlayan göz küresi şeyi. Adamım, her savaşta oyunun kurallarını değiştiren bir şeydi. Göremediğinizde savaşmak zordu.

Ve çok acı çekiyorlardı.

Ancak bundan sonra sadece bir görüntü öne çıktı.

"Oturma odasının ortasında durduğumu hatırlıyorum. Pencerenin yanındaydın. Son pisliği daha yeni öldürmüştün." Çok seksiydi. Nefes nefese, dişleri parlıyordu. ve zombi avlayan bir belalı gibi hançerini tutuyor.

Yılandan gelen zehir damarlarında sıcak bir şekilde akıyordu. O kadar sıcaktı ki aldığı tüm hasarın acısını bloke etmişti. Kendine baktı ve Yaralar ve çürükler karşısında hafif bir şok geçirdi, uyluk kemiğinin sivri ucu parçalanmış kaslara saplanmıştı.

Umursamamıştı.

Savaş şehveti şiddetleniyordu. Ama bakışları önündeki dişiye tararken, başka bir tür şehvet kükreyerek canlandı. O

Önündeki savaşçı kadını istiyordu. Onu yere fırlatmak ve savaş alanında ona sahip olmak istiyordu.

Ona seslenmişti... Deja... hayır, Gristlen. Sonrasında bildiği tek şey, yere yığıldığı oldu. Ve sonra

Hiçbir şey.

Gözlerindeki suyu silkeledi. Neden görmüştü Gristlen Deja'da mı? Sayıklıyor olmalıydı. "Bayıldım mı?"

"Şey..."

Umut verici bir yanıt değil. "Hadi, Deja. Dökül."

"Biraz yardım aldın," diye geçiştirdi.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Sin, biz son pisliği öldürdükten hemen sonra buraya geldi."

Duş perdesinin arkasından onun ecza dolabını karıştırdığını gördü. Eğer ilginç bir şey arıyorsa, fena halde hayal kırıklığına uğrayacaktı. İçindeki tek şey diş fırçası ve diş macunuydu. "Sen hâlâ

Biraz öfkeliydi, o yüzden seni bir çeşit dartla düşürdü. Eidolon ve temizlik ekibi kısa sürede buraya geldi. sonra."

Sin her zaman uyku dartlarına düşkün olmuştu. Bıçaklarının ve fırlatma yıldızlarının yanında bir tane taşınması onu şaşırtmamıştı.

Tavin tamamen spreyn içine adım atarak suyun kafasından ve yüzünden akıyordu. Yeterince temizlenebileceğinden emin değildi. "Peki, Eidolon buradaysa, neden hâlâ birkaç saatimi endüstriyel bir çamaşır kurutma makinesinin içinde yuvarlanarak geçirmiş gibi hissediyorum?"

Kalbinin çarpmasına neden olan kısa bir sessizlik anı oldu.

Sonra, "Sadece yeni hasarı iyileştirebildi, düşmüş melek seni son kez iyileştirdikten sonra dövüşte aldığın yaraları. Anius'un berbat bir iş çıkardığını ve birçok kemik ve organının doğru şekilde iyileşmediğini söyledi."

Tavin gözlerini kapadı ve saçlarını şampuanladı.

"Kahretsin."

Bir kez daha, Arik'in nasıl hissettiğini biliyordu. Tavin işkence seanslarından sonra onu iyileştirdiğinde, Tavin İyileştirme konusunda yetenekliydi. Yeteneği her zaman daha çok öldürmekle ilgiliydi. Yeraltı Dünyası'nda düzgün bir eğitim alana kadar

General, kırık kemikleri onarma ve hasarlı eti yenileme konusunda gerçekten uzmanlaşmıştı.

"Eidolon onun yapabileceğinden daha fazlasına ihtiyacınız olduğunu söyledi, bu yüzden..."

Parmakları kafa derisindeki köpüklere gömülmüş halde donakaldı. "Ne olmuş yani?"

"Yardım edebilecek bir uzman gönderiyor. UG'nin kliniğinden bir doktor."

"Ne tür bir uzman?"

Hafif bir duraklama oldu. "Seksle iyileşiyor."

Gözlerini kırıştırdı ve bunun bedelini gözlerindeki köpüklerle ödedi. "Sen ciddi misin?"

"Adı Dr. Sleeva."

Sleeva... Grim'in, Sleeva hakkında konuştuğunu hayal meyal hatırlıyordu.

Bazı hastalarına gelmiş geçmiş en iyi ilaçları veren seksi bir doktorla tanışmak.

Onun bir tür X-rated süper kahraman olduğunu söyledi. O da

Gündüzleri insanları orgazmı iyileştiriyor, geceleri ise vajinasıyla kötü adamları öldüresiye beceriyordu.

Bir süper kahraman ismi bile olduğunu iddia etmişti.

Tavin, Grim'in saçmaladığını ve çok fazla çizgi roman okuduğunu düşünmüştü. Ama kim bilir?

Vagilante gerçektir.

O kostümü görmeyi çok isterdi.

"Her neyse, baskılayıcı ilacın etkisi geçmeden burada olur."

Orospu çocuğu. Bunu hiç düşünmemişti, bu da ne kadar yaralı ve dikkatinin dağınık olduğunun bir göstergesiydi.

Seks

her Sem'in hayatındaki iki numaralı önceliktir, havadan sonra ikinci sırada gelir. Bu yüzden, bastırıcı etkisini yitirdiğinde, vücudu seks talep ettiği için tamamen öfkeye kapılırdı.

Şu anda hissettiği ağrı ve sızılarının yarısı muhtemelen son birkaç gündür en az bir düzine orgazm kaçırmış olmanın fiziksel etkileriydi. Seks dürtüsü bastırılmış olabilirdi ama vücudu bunun eksikliğini kesinlikle fark

etmişti.

Eidolon, bir Sem'in muhtemelen dört gün boyunca bastırıcı ve bekâr kaldıktan sonra öleceğini teorize etmişti, ancak her zaman bu sayıyı uzatmak için çalışıyordu. Amacı bunu hap formuna sokmaktı, böylece Semler bunu doğum gibi her gün alabilecekti.

kontrol hapları. Üç hafta normal hayat, bir hafta bozulmuş bir hayat. Yine de Sem haftası, insan dışı haftasından çok daha iyi olacaktır.

Tavin bu deneme için gönüllü olacaktı. Hayatını yönetecek kadar zorlu bir biyolojik dürtüye bağlı olmamanın getireceği özgürlük? Eş seçmek için İhtiyacı olduğu için değil de istediği için mi?

Hepsi. İçinde.

Deja'nın gölgesi kaymış, kıvrımları arkasındaki ayna ışıklarıyla belirginleşmişti. Deja, onun için bir örnekti. Fizyolojisi serbest bırakılmasını gerektirdiği için değil, ona duyduğu arzudan dolayı seçti. Ve bu sadece bir Bir kadın partner.

Serbest bırakılma ve Deja düşüncesi sikini kıpırdattı. Onu kesinlikle istiyordu, daha önce de istemişti ama onun kendisi için savaştığını gördükten sonra, onu her zamankinden daha çok istiyordu. Dar'grut pislikleriyle başa çıkma şekli onu çok etkilemişti. ondan. Zeki, cesur ve müthiş bir savaşçıydı.

Adam duşta ona katılmasını isterse ne yapardı?

Bu düşüncenin hemen ardından, uzun zamandır ilk kez, dar bir alanda hızlı bir sevişmeden daha fazlasını istediğinin farkına vardı. Onu yatağında istiyordu. Ve onu bütün gece orada istiyordu. Ya da bütün gün. Seçici değildi.

Saçlarını durularken onun silüetine hayranlıkla baktı. "Bastırıcının etkisi ne zaman geçecek?"

"Bilmiyorum, beş saat kadar."

Beş saat. Şu anda nasıl hissettiğine bakılırsa, bu sürenin çoğunda uyuyor olacaktı. Tam şu anda bile, yatağa tırmanıp Yastığına olan tutkulu aşkı aklına sinsice giriyordu.

Uyandığında açlıktan ölüyordu, vücudu bir dişiye hasretti. O kadının Deja olmasını istiyordu. Beş saatlik uyku vücudunu da iyileştirmek için uzun bir yol kat ederdi, bu yüzden belki Dr. Sleeve'a ihtiyacı olmazdı.

"Uyandığımda kendimi daha iyi hissedersen, doktoru reddedeceğim."

Akan suyun sesinden bile Deja'nın şaşkın nefesini duydu.

"Bunu neden yaptın?" Silueti artık gergindi, yavaşça yükselip alçalması dışında kıpırdamıyordu. yuvarlak omuzlar. "Her halükarda sekse ihtiyacın olacak, değil mi? Yoksa, bilirsin işte... ölürsün. Ve o zaman tüm bunlar boşa gitmiş olur. Ben yapmadım-" Boğazını temizledi ve gölgesi kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Hayır. Onu becermek zorundasın. Doktorun emri."

"Ama ben onu istemiyorum."

"Şu anda seçenekleriniz oldukça sınırlı, değil mi? Bu o ya da-"

"Sen," diye bitirdi, onu çıplak ve yatağında hayal ederken sesi buhar ve sıcaktan alçalıyordu.

"Ya o... ya da sen." Dişlerini boğazına gömerken kendini onun kalçalarının arasında iterken görebiliyordu. "Seni istiyorum."

"Ne istediğini bilmiyorsun." Burnu havaya kalktı, kibirliydi ve sesi de ona uyuyordu. "Onlarca kez ölümün kıyısından döndün. Muhtemelen beyninde hasar var. Beyin hasarının üstüne bir de hastanede patlama." Omuz silkti. "Gerçekten, ben salyalarınızı akıtmadan bir cümle bile kurabilmenize şaşırdım."

Güldü ve sonra sırf gülebildiği için tekrar güldü. Yaşadığı onca acı ve dehşetten, içinin dışını görmesinden sonra kendini travmaya maruz bıraktı. Ve muhtemelen bir dereceye kadar yaşadı. Ama Gülmek - gerçekten eğlenmiş türden, manyakça değil - gülme yeteneğini koruduğunun bir işaretiydi. mizahı deneyimlemek. Hayattan zevk almak için.

Bekle bir saniye.

Duş perdesini iterek açtı. Deja'nın gözleri şaşkınlıkla parladı, sonra yüz ifadesini düzelitti ve adamın temiz olduğunu fark etmemiş gibi yaptı. Ve ıslak. Ve çıplak. Önemli değildi. İstediği kadar buz kraliçesini oynayabilirdi. Ama o hala seksi. Onun kıyafetlerini giydiği için bile daha seksiydi. Onu bu kıyafetler içinde ilk gördüğünde şaşırmıştı. Deja'dan önce evin içinde gömleklerini giyen kadın Gristlen'di ama o bunu çabuk atlatmıştı. Ayrıca Deja'nın üzerinde duruşları da hoşuna gitmişti. Kesinlikle çok büyüktüler ama onu yutmayacak kadar uzun boyluydu. Sadece ne kadar iyi giyindiğini vurguluyordu. bir şey giymek.

"Wraith burada mıydı acaba?"

"Ah, evet. Unutmuşum." Gözleri aşağıya doğru kaydı. Geri sıçramadan önce yanaklarına koyu bir kızarıklık yayıldı. Gördüğü şey hoşuna gitmişti ve o da kendinden emindi.

takdir edecek kadar. "Sen uyurken uğradı. Zihin birleştirme dediği bir şey yaptı ve sonra kardeşinin Vulkan olduğu konusunda histerik bir şekilde güldü, ama zihin birleştirme yapan oydu... bu hiç mantıklı değildi. Her neyse, bazı çatlakları onardığını söyledi, her ne demekse."

Gizem çözüldü. Wraith'in iyileştirme yeteneği fiziksel doğa. Zihinseldi. Adam parçalanmış zihinleri onarmaya yardım edebilirdi. PTSD. Bunun gibi şeyler. Bir Seminus iblisi olarak, zihin değiştirme yeteneği öncelikle bir baştan çıkarma aracıydı, ancak Wraith bazen ailesine ve arkadaşlarına yardım ediyordu.

"Demek ki kafamın içine girmiş ve birkaç yıpranmış ipliği koparmış."

"Oh. Güzel." Kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Bırakayım da işini bitir."

"Bana cevap vermedin."

"Cevap vereyim mi?" Kadın ona doğru döndü, gümüş rengi saçları omuzlarında cicili bicili sallanıyordu. "Bana bir soru sormadın."

Teknik olarak haklıydı. Ama onun ne istediğini biliyordu. Perdeyi çekerek kapattı ve spreyn altına geri adım attı.

"Durulanacağım ve yatağıma geri döneceğim. İstiyorum ki Ama libidom buna pek yardımcı olmuyor. Bu yüzden beş saat sonra uyandığımda kaya gibi sert olacağım ve senin içine girmekten başka bir şey düşünemeyeceğim. İlk sefer sert ve çiğ olacak. Buna yardım edemem. Ama sana bakacağıma söz veriyorum. Bunu yapmama izin verecek misin, Deja?"

Sessizlik. Ölüm sessizliği. Ama gitmemiştir. Ayak seslerini duymuş olmalıydı.

"Deja?"

"Senin... senin şifacıya ihtiyacın var, Tavin."

"Ben-" Sanki vücudu da aynı fikirdeymiş gibi, kalçasından solar pleksusuna doğru bıçak gibi bir ağrı saplandı ve bunu atlatmak için nefes nefese kalarak iki büklüm oldu.

"Evet, lanet olsun, biliyorsun!" diye tersledi. "İyileşmen gerekiyor. Mümkün olduğunca sağlıklı olmanı istiyorum, anlıyor musun?"

Beni anlıyor musun? Eğer iyileşmezsen bunların hiçbirinin önemi yok."

Kapı çarparak kapandı ve ne biliyorsun, onun ayak seslerini duymamıştı.

Bölüm 18

Tavin duşunu bitirirken, Deja televizyon izlemek için kendini kanepeye attı. Tavin'in az önce söylediklerini aklından çıkarmak için her şeyi yapardı.

"Beş saat sonra uyandığımda kaya gibi sert olacağım ve senin içine girmekten başka bir şey düşünemeyeceğim. İlk sefer sert ve çiğ olacak. Buna yardım edemem. Ama sana bakacağıma söz veriyorum. Bunu yapmama izin verecek misin, Deja?"

İzin vermek mi? Neredeyse duşta ona katılacak ve bunu talep edecekti.

Ve sonra aklı başına geldi. Sleeve'ya ihtiyacı vardı.

Ama gerçekten iyileşti mi? Tamamen iyileşmesi neden umurunda olsun ki?

Bilmiyordu. Bu yüzden televizyonda kanallar arasında gezindi çünkü bu düşünce tarzı onu hiçbir yere götürmüyordu

Cinsel olarak hüsrana uğramak dışında ve gerçekten de insan programlamasından bıkacağını hiç sanmıyordu.

Sheoul'da da televizyon, internet ve insanlar aleminde bulunan kolaylıkların çoğu vardı. Sadece Sheoul medyası iblis programlarıyla doluydu ve

İblis programları berbattı. Oh, insan filmleri ve şovları bulabiliyordunuz, ama çoğunlukla sadece reality TV ve korku,

iblisler için komediydi.

Ancak hemşirelik okuluna başladıktan ve Avustralya'da üç öğrenciyle ortak bir daire tuttuktan sonra televizyona takıntılı hale geldi. Tavin'in çok fazla kanalı yoktu ve gerçekten düzgün yayın yapan tek şey BBC News'du, bu yüzden onunla yetindi.

Yine de yorgunluğun baş göstermesi uzun sürmedi. Birkaç dakika içinde gözlerini açık tutmak için savaşıyordu. Her nasılsa, Tavin'in duştan çıkıp yatağa girdiğini duyana kadar uyanık kalmayı başardı.

Bu Şimdiye kadarki en uzun gün olabilir.

Hayatı için savaşmak ve sonra ağır bedenleri evden dışarı taşımak gibi tüm fiziksel aktivitelerin yanı sıra duyguların gamını çalıŐtırın. Yıllar içinde   rendi i bir Şey varsa o da nefret, öfke ve korkunun daha fazla enerji-zihinsel ve fiziksel- savaŐmaktan daha fazla.

Esneyerek kanepede bir top gibi kıvrıldı ve gözlerini kapattı.

Göz kapaklarının ardında beliren ilk görüntü Tavin'di. Onu tam da bu eve getirdiği zaman. İnsan diyarına ilk kez geliyordu ve Her Şeye takıntılıydı. Temiz hava. GüneŐe.  i eklere. Güzel olmayan tek bir Şey bile bulamamıŐtı.

Tavin de dahil.

Defalarca seviŐmiŐlerdi.

"Bir gün benim eşim olmanı istiyorum, lirsha," derdi. kulağına fısıldadı. "Sonsuza dek benim olmanı istiyorum."

Rüya görüyordu. Şimdi rüya görüyordu.

Ve aniden, onunla birlikte duŐtaydı. O otelde.

Ve rüyayı durduramıyordu. İstiyor muydu ki? Çok iyi hissettirdi.

Kollarındaki erkeğe duyduğu aŐkla beslenen bir zevk patlamasıyla kendinden geçti. Tavin hareket etti çılgınca ona karşı, neredeyse Şiddetli bir açlıkla kalçalarının arasına vuruyor, sanki her onsunu sıkıyormuŐ gibi her ikisinden de zevk ve duygu.

Serbest kalırken kükredi, daha önce duyduğu hiçbir Şeye benzemeyen acılı, işkence dolu bir ses. "Seni seviyorum Grist," diye homurdandı. "Seni... seviyorum..."

Bo azını öperken g  s nden bir hıçkırık koptu. Nefes nefese, ona tam erişim sağlamak için başını ıslak fayansa doğru geri attı. Sadece boğazına değil, kalbine ve ruhuna da.

"Ben de seni seviyorum." Son dalgalanmalarla birlikte inledi

coşku, bir Seminus iblisin verebileceği uzun zevk dakikalarına doğru yeniden güçlenmeye başladı.

Orgazm onu tekrar tekrar ele geçirdi ve ondan da üç tane daha saydı. Yorgunluk ve sıvı, uçucu bir his onu lastik gibi hissettirdi ve onu dik tutan güçlü kolları için minnettar kaldı.

Ve tam bittiğini düşündüğü anda, adam kalçalarını bir kez daha pompaladı ve başka bir orgazm onu parçalara ayırdı.

Onu paramparça ediyor.

"Çok üzgünüm bebeğim," diye fısıldadı ve kız nedenini sormadan bir şey canını yaktı. Sadece biraz, ama göğsünün derinliklerinde.

Soğuk duş suyu yüzünden, boynundan ve göğüslerinden aşağı damlıyordu ama suyun altında ılık bir dere akıyordu.

Sızı acıya dönüştü ve ciğerleri betona dönüşürken nefesi kesildi.

Ne oluyordu?

"Tav-" Adını söylemeye çalıştı. Bir şey söylemeye çalıştı ama hiçbir şey çıkmadı. Kandan başka bir şey çıkmadı.

Vücudu titriyordu ama kendi başına hiçbir şeyi hareket ettiremiyordu. Tavin geri çekildi, kolları onu yavaşça yer karolarına doğru yönlendirdi ve gözleri yaşlarla doldu.

Ama eli... Tanrım, eli.

Yumruğunda sıkılmış ince, kanlı bir bıçak vardı. Bir anda az önce ne olduğunu anladı.

Onu öldürmüştü. Hayatının aşkı onu öldürmüştü.

Deja bir çığlıkla koltuktan fırladı. İlkel bir acı ve ihanet çıığıydı bu ve durduramıyordu.

Sesi tükendiğinde bile kafasının içinde çığlık atmaya devam etti.

Yaptığı şeyden dolayı suçluluk duyarak bekliyordu.

Ama artık değil. Tavin ona yaptıklarının bedelini ödeyecekti. Belki o zaman çığlıklar dururdu.

* * * *

Çığlık atıyordu. Gristlen'in çığlıklarını duydu.

Tavin yatakta savruluyordu, olmak ile olmamak arasında bir yerdeydi.

Uyanık ve evde olduğunu bilmek ile uykuda ve bir kabusun eşiğinde olmak.

O kabus.

Kendini uyandırmaya çalıştı ama iyileştirici uykunun çekiciliği onu daha da derine götürdü.

Hafızaya.

Çıplak ve hâlâ Gristlen'in kanıyla kaplı olan Tavin banyodan tökezleyerek çıktı.

Kendini toparlaması gerekiyordu. Ream her an burada olabilirdi.

Gristlen.

Karnı guruldadı ve etrafında dönerek, yediği her yemeği kaybetmeden sadece birkaç saniye önce tuvalete ulaşmayı başardı.

Hayatının aşkını öldürmüştü.

Titreyene ve boğazı düğümlenene kadar kasıldı, kasıldı. Sonunda, yüz yıl gibi gelen bir süreden sonra, ayağa kalktı. Uyuşmuş bir halde, dişlerini fırçalayıp giyinirken duşa bakmaktan kaçındı.

Daha sonra, dikkatlice, saygılı bir şekilde vücudunu bir çarşafla örttü. Burada, iblis diyarında, parçalanmayacaktı ve patronu Detharu kanıt isteyecekti.

Gristlen'in ölmüş olması, özellikle de Tavin'in onu belirlenen süre içinde öldürmemiş olması. Kısacası, akla hayale gelmeyecek bir şey yapmış ve bir anlaşmayı bozmuştu.

Tavin bahaneler üretmiş ve bunlar artık işe yaramadığında, onunla birlikte kaçmış, onu evinde ve Sheoul'un her bölgesindeki bir dizi otelde ve hatta onu gizlice sokabileceği insan aleminde saklamaya çalışmıştı. Ve tüm bu süre boyunca onun romantik olduğunu düşünmüştü.

Sonra, geçen hafta, Mako onları yakaladı. Ve Tavin o piçi öldürmüş olsa da, Mako Tavin'in zamanının dolduğunu açıkça belirtmişti. Eğer Gristlen'i ldürmezse, Peşlerine düşen bir sonraki suikastçılar, o izlerken muhtemelen günlerce ona işkence edeceklerdi. Ve sonra ikisini de öldüreceklerdi.

Onun bu şekilde ölmesine izin veremezdi.

Sırt antası yatağın yanında duruyordu ve onu karıştırırken, keşke birazını kullanabilseydim diye içinden geçirdi.

silahları kendine doğrulttu. Acı onu sarmıştı, hiçbir bıçağın kesip atamayacağı bir acı, ama bu onu kara kalbine bir bıçak saplayabilmeyi dilemekten alıkoymadı.

Ne yazık ki suikastçı bağı kendini öldürmesini engelledi. Yine de özgür olduğu gün bunu yapacağına yemin etti. Bu şekilde yaşayamazdı. Yaşamak istemiyordu.

Yavaşça, metodik olarak silahlarını kuşandı. Bıçaklar botlarında. Belindeki kesede fırlatma yıldızları. Cebinde bilye büyüklüğünde bombalar. Ayrıca bir tabancası da vardı, her ne kadar kurşunlar çoğu iblise karşı etkili olmasa da.

Giyinmeyi bitirdiğinde yatağa uzandı ve Ream'in gelmesini beklerken bakışlarını kapıya kilitledi.

Çok beklemesi gerekmedi.

Kilit açacağıının fısıltıya benzer yumuşak tıkırtısı odadaki sessizliği bozdu. Bir an sonra kapı fısıltıyla açıldı ve

Ream içeri adım attı, ağır botları halının üzerinde sessizdi.

Tavin'i görüncü gözleri parladı ama hemen Soğukkanlılığını yeniden kazandı, ifadesi düzleşti ve soğudu -Ne kadar istemese de görevini tamamlamaya zihnen hazır bir suikastçının yüzü.

"Nerede o?" Ream usulca sordu.

Tavin tuvaleti işaret etti ve Ream içeride kayboldu.

Zaman soğuk bir sessizlik içinde uzayıp gidiyordu. Ream'in orada ne gördüğünü biliyordu çünkü Tavin'in kafasında sürekli tekrarlanıyordu.

Sonunda Ream banyodan çıktı, turuncu gözlerindeki

acıma duygusu soğuk görev maskesini yumuşatıyordu.

"Zor olmuş olmalı."

Acı, Tavin'in göğsünü kötü dişleri olan bir ayı kaparı gibi sardı. "Hiçbir fikrin yok."

"Seni aptal!" Ream tısladı. "Bu işte birini sevmenin tehlikeleri hakkında vaaz verdin. Asla aşık olmayacağını söylemiştin. Şimdi ne yaptığına bir bak Tavin! Bir anlaşmayı bozdun, başka bir suikastçıyı öldürdün ve şimdi hayatın cehenneme dönecek. Detharu seni hayal bile edemeyeceğin şekilde cezalandıracak. Onu uzun zaman önce öldürmeliydin. Neethul amcığı asla değmez-"

Tavin kendini yataktan fırlattığını hatırlamıyordu. Öfke onu sardı; nefret, kendinden nefret etme ve öfke fırtınası tüm mantıklı düşünceleri tüketti. Onun Ream tepki veremededen yumruğu solgun vampir yüzüne çarptı.

Vücutları ve kan sıçraması duvara çarptı. Tavin, Ream'in karnına iki darbe ve bir diz daha indirdi. Sonra Ream, kulaklarını çınlatan bir aparkatla onu çivileyecek kadar toparlandı.

Tavin bir kükremeyele kalçasındaki kılıftan bir bıçak çıkardı ve yıldırım hızıyla kesti. Kesilen kumaşın kuru sesi, eti kesen bıçağın ıslak şırıltısıyla karıştı. Ream acı içinde tısladı ve sıçrarken küfretti.

Tavin'in takip eden bıçağından kaçınmak için geriye doğru.

Aniden boynunda bir şok kaleminin elektrik zonklamasını hissetti. Vücudundaki her kas kaskatı kesildi, kramplar acı veriyordu ve kemiklerinin kırıldığını hissettiğine yemin etti. Bir tahta gibi yere düştü ve Ream ağzından ve burnundan kanlar akarak başında dikilirken çaresiz bir şekilde yattı.

"Bu şekilde olmak zorunda değildi. Eğer sen de gelseydin

Ben..." İçini çekti ve başını salladı. "Artık benim elimde değil." Cep telefonunu çıkardı ve birkaç tuşa bastı. Bir saniye sonra cihazla konuştu. "Onu yakaladım. Kadın öldü. Toplama ve temizlik ekiplerini gönderin ve Deth'e haber verin."

Tavin'in dehşete düşmesi gerekirdi. Onun yerine, hiçbir şey hissetmedi. Kesinlikle hiçbir şey. Detharu ona ne yaparsa yapsın, daha önce hissettiği şeyden daha kötü olamazdı.

bıçağını Gristlen'in nazik kalbine sapladı.

Bölüm 19

Deja cehennem gibi hissetti.

Yan odadaki iblisin ne yaptığına dair kabuslar görürken bir kanepede uyumanın dinlendirici bir uykuya elverişli değildi. Gözlerinin altındaki koyu halkalar doğrudan Tavin'in bıçağının jilet gibi keskin ucuna bağlanabilirdi.

Giyinmeyi bitirdiğinde telefonu çaldı, Rüyanın neden olduğu teri temizlemek için çok ihtiyaç duyulan bir düşün ardından. Eidolon'dan gelen mesajda Dr. Sleevea'nın her an gelebileceği yazıyordu.

Elbette, daha ona cevap yazamadan kapı çalındı. Deja'nın evin önüne doğru yürürken korku hissetmesi için hiçbir neden yoktu ama belli ki Beyin ve kalp, Tavin'in başka bir kadınla birlikte olması konusunda hissettikleriyle çelişiyordu.

Kapıyı açtığı anda, kadının kimliğini teyit etmesine gerek kalmadı. Dr. Sleevea bir süper modele benziyordu. Uzun boylu, dalgalı siyah saçlı, bronz tenli ve göğüsleri eve geri kalanından çok daha önce girmişti. Ve gerçekten de yarı opak siyah bir mikro-mini etek ve dar bir atlet mi? Gerçekten mi?

"Sen Deja olmalısın," dedi Sleevea şehvetli bir ses tonuyla ve manikürlü elini uzattı.

Deja onu aldı, diğer dışının nasıl olup da uzun, kıpkırmızı boyalı mükemmel tırnakları korumak.

"Ben. Sleevea, değil mi?"

"Evet." Sleevea birbirlerinden ayrılırken ellerine baktı. "İnsanlar arasında garip bir gelenek, değil mi? Ben çok Buna o kadar alıştım ki, iblis dostlarımin elini sıkmak için sosyal geleneklere bağlı olmadığımı unutuyorum. Ama," diye mırıldandı saf baştan çıkarıcı bir sesle, "bu bana insanları ölçme şansı."

"Gerçekten mi?" Birden kendini mikroskop altındaymış gibi hisseden Deja'nın avuçları nemlendi ve nabızı hızla atmaya başladı. "Peki kısa el sıkışmamızdan benim hakkımda ne öğrendin?"

Sleevea'nın kıvrak vücudu sıvı gibiydi ve Deja'nın konfor alanının en uç noktasını test ederek yaklaştı. "Bu sen iyileşmeye ihtiyacım var."

Gem de benzer bir şey söylemişti ve bu artık eskimeye başlamıştı. "Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi, anlamasına rağmen.

Sleevea, Deja'nın konfor alanına girdi ama Deja kıpırdıyamadı, daha da gevşeyen kaslarıyla olduğu yere bağlanmıştı.

Succubus yaklaştıkça daha da yaklaşıyordu. Tavin ona ateşli bir bakış attığında hissettiği şey buydu. Cinsel, tahrik olmuş, muhtaç. Açgözlü.

Çok açgözlü.

Sleevea ipeksi, boğuk bir sesle, "İçten içe hasar görmüşsün," dedi. "Kötü yaralanmışsın."

Bir adım daha attı ve Deja'nın tenine sıcaklık yayıldı. "Bunu düzeltmeye çalışıyorum..."

"Doktor, kendini iyileştirir misin?" Sleevea, Deja'nın omzunu okşamak için uzanarak mırıldandı.

"Ben hemşireyim ama aynı konsept sanırım..."

Succubus başını geriye atarak güldü; Deja'nın göğüslerinin zonklamasına neden olan saf, baştan çıkarıcı, derin boğazlı bir ses.

Neler oluyor?

"Yardım edebilirim." Sleevea yavaşça, akıcı bir şekilde, ağzı Deja'nın kulağına kıl payı yaklaşıp kadar eğildi.

"Tavin henüz uyanmadıysa, acını dindirmek için zamanım var."

Deja aralarındaki yoğun ağrıyı azaltmak için nafile bir çabayla kalçalarını sıktı. "Ama... Succubi'lerin sadece-"

"Erkekleri mi sikeyim?" Sleevea konuşurken sıcak nefesi Deja'nın yanağında gezindi. "Bazı succubus ırkları biyolojik olarak

sadece erkek partnerler için kablolu, ama hepsi değil.
şimdi size yardım edeyim."

Eli ödünç aldığı Guinness tişörtünün üzerinden Deja'nın göğsünü kavradı ve Deja coşkulu bir dalgayla nefesini tuttu.

üzerine düştü. Nefis yanık onu öyle bir yere savurdu ki dengesini bulamadı. Bu özel şey Succubi cinsi nefesleri ya da derileri yoluyla afrodizyak mı salgılıyor?

Sleeva ona doğru bastırdıkça kendi teni bir hisler santraline dönüştü. Zevk kıvılcımları yaygın karıncalanmaları ateşledi, ta ki tüm vücudu dev bir Dokunmayı gerektiren bir sinir ucu. Vuruşlar. Yalar.

Isırıklar. "Evet," diye mırıldandı Sleevea diğer avucunu Deja'nın çıplak uyluk. "Daha fazlasını arzuladığını duyabiliyorum."

Gerçekten mi? Çünkü Deja kulaklarındaki kalp atışlarının gürültüsünden hiçbir şey duyamıyordu. Nefes alışını duyabiliyordu. Ve ayak seslerini.

Ayak sesleri mi?

Sersemlemiş bir şekilde başını sese doğru çevirdi. Birden içindeki ateş bir cehenneme dönüştü.

Ben de bunu istiyorum.

Tavin birkaç adım ötede duruyordu, dağınık saçları diken diken olmuş, çenesi sert bir çizgiye oturmuştu. Erimiş altın kadar parlak gözleri kızın içine dikilmiş, onu en lezzetli şekilde haşlıyordu.

Tavin'e doğru ağır ağır kayarken Sleevea'nın göğsünün derinliklerinden bir onay sesi titreşti.

"Uyanmışsın. Ve benim için hazırsın, görüyorum."

Deja'nın bakışları, saf bir kadın beğenisiyle çıplak göğsünden aşağı kaydı. Yara izleri sıkı, bronz tenini işaretliyordu ama sert kesimli göğüs kaslarını ve kaslı karın kaslarını azaltmıyordu.

lacivert uyku şortunun altında kayboldu. Uyarılmışlığını gizlemek için hiçbir şey yapmayan uyku şortları.

Belli ki Eidolon'un ona yaptığı iğnenin etkisi geçmişti.

"Uyandığında çaresiz olacak," demişti Eidolon.
"Belki kontrolden bile çıkabilir."

Sleevea Deja'nın elini tuttu ve onu Tavin'e doğru çekti. "Bunu üçlü yapabiliriz," dedi. "Ben güçlüyüm İkinizi de iyileştirmeye yetecek kadar." Kadın adamın göğsünü avuçladı ve Deja'nın seks düşkünü halinde bile bir kıskançlık kıvılcımı alevlendi. "Ah, Tavin," diye mırıldandı. "Çok fazla şeye ihtiyacın var."

Tavin homurdanarak ondan uzaklaştı, yumrukları sıkılıydı ve bakışları hâlâ Deja'ya kilitlenmişti. "Hayır."

"Affedersiniz?" Sleevea'nın o boğucu, beni beceren sesi gitmişti. Duruşu bile rahat ve sıvıdan sert ve ben bir doktoruma dönüşmüştü. Tek ihtiyacı olan bir laboratuvar önlüğüydü.

"Eidolon beni fiziksel yaralarınızla ve cinsel ihtiyaçlarınızla ilgilenmem için gönderdi."

"Deja bunu yapabilir."

Sleevea'nın değerlendirici bakışları Deja'nın tüylerini diken diken etti. "Eminim cinsel ihtiyaçlarınızı karşılayabilecek kapasitededir.

Ama seni iyileştiremez."

Tavin acı bir kahkaha attı. "Bunu kimse yapamaz Doktor."

"Aptal olma." Bir eli kıvrımlı kalçasında, tırnakları eteğine hafifçe vurarak Deja'ya doğru döndü. "Bu konuda ne söyleyeceksin?"

"BEN... BEN..." Lanet olsun, bu oyunu nasıl oynaması gerekiyordu? Eidolon'un istediğini, Tavin için en iyisini isteseydi, onu yatağa iter, Sleevea'yı yanına sokar ve Onlara seks oyuncakları ver.

Siktir et.

Tamam, biraz kıskançlık duyduğunu kabul edebilirdi. Ne de olsa onun yatakta nasıl olduğunu biliyordu.

Onu sevdiğin için kıskanıyorsun.

Belki de onu hâlâ seviyordu, bunu kabul etmek ne kadar korkunç olsa da. Ama ondan daha çok nefret ediyordu. Bu nefreti beslemek ve büyütme için on yıldan fazla zamanı olmuştu ve şimdi

intikam talep etti. Nefret her zaman sevginin önüne geçti.
Nefret aşkı kanlı, titreyen, ciyaklayan bir teslimiyete
sürükledi. Her zaman

Neethul, sevginin nefretin üstesinden gelebileceği fikri çok saçmaydı.

Yani, evet, nefreti iyi bir Zorathki kan şarabı gibi yıllanmıştı. İntikam almak için buradaydı, bu da onu kendine aşık etmek anlamına geliyordu. Bu da Deja'nın onun cinsel ihtiyaçlarını karşılayacağı ve Sleevea'yı göndereceği anlamına geliyordu.

İyi ki Tavin de bunu istiyordu.

"Bence Tavin kararını vermeli," dedi.

Deja, Sleevea'nın karşı çıkmasını bekledi ama Sleevea sakince başını eğerek onayladı. O bir çeşit Eidolon'un kadın versiyonu.

"İkinize de konuşmanız için bir dakika vereceğim. Ama Tavin'in yaralarının boyutunu gördüğümü unutmayın. Yeteneklerime ihtiyaç var, yoksa hayatının geri kalanında gereksiz yere acı çekecek." Kapüşonlu, dumanlı gözleri Deja'yı tepeden tırnağa taradı ve derisi yeniden karıncalandı. "Ve senin... senin buna ihtiyacın var. Neredeyse o kadar kötü, ama aynı nedenlerle değil. Ayrıca," dedi yavaşça göz kırparak, "tadının nasıl olduğunu görmek istiyorum." Onun sesi tekrar alçaldı, tropik güneşin altında seks gibi gelen boğucu bir tona dönüştü ve Deja bunu biliyordu Çünkü Tavin onu bir keresinde uzak bir Pasifik adasına götürmüştü. "İkiniz de bilin diye söylüyorum, tadım sıcak bal gibi."

Sleevea dışarı çıktı, kalçaları sallanıyordu ve mükemmel poposu eteğinin pırıltılı kumaşının altında esniyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldı Deja. "Bu kadın-"

Tavin ona çarptı, onu duvara doğru itti, elleri omuzlarını kavradı. Yanağı onunkini okşarken kulak memesini dişlerinin arasına aldı. Acı, kulağından seksine doğru yayılan erotik bir şok gibiydi. Vay anasını, Bunun için o kadar hazırdı ki çoktan orgazmın eşğine gelmişti.

"Onun ağzını bacaklarının arasında mı hayal ediyorsun?"

Nektarını mı yalıyor? Dilini üzerinde gezdiriyor klitoris?" diye mırıldandı. "Çünkü daha iyisini yapabilirim."

Eli

Bacaklarının arasına kaydı ve parmakları ödünç aldığı
boxer'ının ince kumaşı üzerinden onu okşadı.

Tanrım, evet. Göbeğinde tatlı, sıkıştırıcı bir nabız atmaya başladı ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak onun dokunuşuna doğru eğildi. Adam onu reddetti, hafif dairelerle acımasızca alay etti.

"Bu benim dilim olabilir." Bir parmağını kumaşın altından geçirdi ve kadının içine daldırdı. "Hayal et. Ağzıma girdiğini hayal et."

Hayal etmesine gerek yoktu. Hatırlıyordu. Onu diliyle becerirken, yalayıp emerken ve çığlık attırırken diline karşı sallanmanın nasıl bir his olduğunu biliyordu.

Onu arzularken bile ona lanet okuyarak inledi. Adam onun savunmasını o kadar kolay, o kadar ustaca indirmişti ki buraya onu baştan çıkarmak için geldiğini zar zor hatırladı.

Fark etmez. İçeri girdiği sürece onu tuzağa nasıl getirdiğinin bir önemi yok.

Parmağı yukarı doğru kıvrıldı, o mahrem yere vurdu-

Kapı açıldı ve Tavin vahşi bir hırıltıyla arkasını döndü. Onu koruyucu bir şekilde -sahiplenici bir şekilde- sıkıştırdı. Arkasından. "Çık dışarı."

Nefes nefese Tavin'in omuzlarına yapışan Deja, gözlerini kırıştırarak

Doktor. Onu unutmuştu. Tavin bunu yapmıştı, onun dışında her şeyi unutmasını sağlamıştı.

"Sakin ol." Doktor ellerini kaldırdı. Deja'ya endişeli bir bakış fırlattı ama Deja'nın başını sallamasıyla Sleeva iç çamaşırlarıyla podyuma çıkan bir manken gibi adım attı.

"Sana biraz şifa enerjisi aktarabilirim," dedi. "Ve sen de bunu ona aktaracaksın. İhtiyacı olduğu kadar değil ama hiç yoktan iyidir."

"Neden sadece ona transfer edemiyorsun?"

Kıvrımlı adımlarla daha da yaklaşırken uzun kirpikleri, çökmekte olan pürüzsüz, koyu tenine gölgeler düşürüyordu. "Bu... halkımın dişileri arasında bir hediyedir. Başka bir dişiye yaşam gücüyle doldurarak geçici olarak daha güçlü kılmak için kullanılır. Onu taşıyan kişiyi iyileştirmez ama bir başkasını iyileştirmek için özgürce verilebilir." Sleeva bir kol boyu uzakta durdu. "Onaylıyor musunuz?"

"Evet." Deja'nın sesi muhtaç ve nefessiz çıkmıştı ama o anda umurunda bile değildi. Etrafındaki hava çatırdıyordu. Succubus ve bir incubus olan Tavin arasındaki enerji çarpıştığında erotik bir fırtına ile. Deja'nın o anda tek istediği

o an yıldırımın düştüğünü hissetmekti.

Succubus Tavin'in etrafından dolandı, Deja'nın saçlarını kavradı ve ağzını onunkinin üzerine kapattı. Şaşkınlık Deja'nın dengesini bozdu ama Sleevea onu bir kez daha kendine doğru çekti

onu açlıkla dolduruyordu. Sleevea'nın keskin, neredeyse çiçeksi özü ağzına doldu ve dilini kapladı ve açlık doyumsuzlaştı, göğüslerinde ve bacaklarının arasında yoğunlaştı.

Sleevea öpücüğü derinleştirdi, Deja inleyene kadar baskıyı artırdı, Tavin arkasından yaklaştıkça hafifleyen bir çaresizlik sesiydi bu. Duygulara kendini kaptıran Deja Dişleriyle boynunun arkasını sıyrırken ve sert uzunluğunu ona doğru bastırırken tekrar inledi.

"O benim," diye hırladı tenine karşı ve Deja İki seks iblisi arasındaki çatırdayan gerilimin tadını dilinde hissedebiliyordu.

"Biliyorum, Sem. İkiniz için de bir tehdit değilim." Sleevea yavaşça Deja'nın bacaklarının arasına uzanırken dikkatli bakışları Tavin'e kilitlendi, okşaması hafif ve kısa sürdü. Çıldırıcı. "Göğüslerim," diye fısıldadı Deja'ya, "şimdi dokun onlara."

Deja elini diğer kadının karın kaslarına doğru kaydırırken nefes nefese kalmıştı. Yukarı, yukarı, Sleevea'nın sert göğsünü kavrayana kadar. Tavin onun arkasında hareket edip ereksiyonunu sallarken iblis haykırdı ve Deja'nın kalçasına sürtünerek kavis çizdi onun kıkına karşı.

Bir his kasırgası Deja'nın düşüncelerini karıştırırken Sleevea tekrar haykırdı, bu sefer kaskatı kesilirken başını geriye attı. Elektrik enerjisinden oluşan bir sel Deja bir şok dalgası gibi, bir coşku tsunamisini tetikledi. Bu zevk tüm vücudu saran bir fenomendi, sanki teninin her santimi iltihaplı, erotik bir sinire bağlıydı.

Tavin'in ona dokunduğu yerdeki mutluluk ateş gibiydi, Kavurucu ve tavizsiz. Sleevea'nın ona dokunduğu yer, tatlı ve enfesti, zevk içinde boğulmak ve zevk tarafından tüketilmek gibiydi.

Ve fırtına cephelerinin şiddetli bir gök gürültüsüyle buluştuğu iki duygu arasındaki uçurumda, Deja tüm bunların gücüyle savruldu.

Bir noktada Sleevea geri çekildi ve nazik bir hareketle Parmaklarını Deja'nın yanağında gezdirdikten sonra geri çekildi. "Yan etkileri... olabilir," dedi nefes nefese, durgun bir sesle. "Eğer ikinizden biri beni tam randevuya davet etmek isterse arayın. oturumu."

Tavin'in onu sabit tutmak için kollarını sarmasına minnettar olan Deja başını salladı. Succubus gitti, Tsunami benzeri enerjisini de beraberinde götürüyordu. Ama hava sakinleşmek yerine, farklı bir güçle daha da sıcak bir şekilde çatırdadı, ihtiyaç, şehvet ve çaresizlikten oluşan bir ateş fırtınası.

Tavin onu döndürmeden ve elini boxer'ının içine daldırmadan önce nefesini tutmasına bile fırsat vermedi. İki parmağını kızın kaygan kanalına sokarken gözlerini kızıdan ayırmadı.

"Şimdi," diye homurdandı, onu başka bir şiddetli, hayat değiştiren doruğa getirerek, "tamamen benimsin."

Evet. Evet, evet, evet. İntikam bekleyebilir.

"Söyle," dedi. Başparmağı klitorisini daire içine aldı ve sonra bastırarak başka bir serbest bırakmayı tetikledi.

"Söyle."

"Ben seninim," diye bağırdı. "Seninim!"

Şimdilik.

Ve şimdi sahip oldukları tek şeydi.

Bölüm 20

Kana susamışlık Tavin'in içinden bir suikastçının zehri gibi akıyor, damarlarını haşlıyor ve düşüncelerini karıştırıyordu. Şimdi Doktor gitmişti, tek düşünebildiği şey Kollarındaki kadın ve onun okşayışının dokunduğu teni hem ısıtması hem de serinletmesi. Kadın bir şekilde onu yatıştırıyor ve heyecanlandırıyordu. Yılanının bile İlk uyandığında ve evin başka bir odasında tahrik olmuş iki kadın hissettiğinde içinde bulunduğu tedirgin durumdan sakinleşti.

Tavin çaresiz ve ihtiyaç içindeyken piç her zaman canlanırdı. O daha uzun gittiğinde Bir dişi olmadan engerek yılanı huzursuz olmuş, bu da Tavin'i endişelendirmiş, bu da yılanı korkutmuş... tüm bok döngüsü.

Seks sırasında onu hiç ısırمامıştı ama denemediği için değildi ve bir gün irade savaşını kazanacağı korkusu Tavin'in aklının bir köşesinde hep vardı.

Başını eğerek Deja'nın saçlarının kulağının hemen altından kıvrıldığı hafif, temiz kokusunu içine çekti. Topraksı bir nota da vardı, insanın içini gıdıklayan belli belirsiz tanıdık bir baharat. seks bağımlısı beyninin arkasında. Her neyse. Önemli değildi.

Avuç içleri omuzlarından aşağı kayarak pazularını kavrarken inledi, keskin tırnakları batıyordu. Acı mükemmeldi, ona yaşadığını hissettirecek kadar yeterliydi ama yılanı tekrar uyandıracak kadar değil.

Sanki yılanı düşünmek bir tetikleyiciymiş gibi, onu hissetti Teninde kıvrılır ve sonra sıcak bir kucakta mutlu bir kedi gibi kıvrılır.

Vay be. Bunu hiç yapmamıştı. Bir dişiyle birlikteyken yapmamıştı. Genellikle, seks sırasında o şekilde savaşırdı. onu ısırmasını ve öldürücü bir öfkeye kapılmasını

engellemek için elinden gelen her şeyi yaptı.

Deja'nın kim olduğunu gayet iyi anladığını sanıyordu ama şimdi daha da meraklanmıştı. Yapmak zorundaydı. onun hakkında daha fazla bilgi edinin.

Sonra görüşürüz.

Çok sonra.

Bir ihtiyaç dalgasıyla onu duvara doğru itti ve kalçasını onunkinin arasına sıkıştırdı.

"Evet," diye fısıldadı, kavis çizerek ve çekirdeğini bastırarak

ona karşı. Kadının uyarılması, sıcak ve güçlü bir şekilde yükseldi ve içindeki seks şeytanını çağırdı. İçgüdüleri dışıye arzuladığı şeyi vermesini istiyordu ve o kimdi ki buna karşı çıksın?

Aleti şortuna yapıştı ve elini uzattı.

serbest bırakmak için aşağı indirdi, ama elini yolundan çekti. "Bunu yapmak istiyorum," diye homurdanarak adamın şortunu aşağı itti.

Doğrulurken dudaklarını yaladı, ama sıcak parmaklarını onun shaftının etrafında kapatırken nabzının beklentiyle atmasına neden olan şey dudaklarının yaramazca kıvrımıydı.

Ah, evet. O zamandan beri arzuladığı şey buydu. Deja'yı hastanede gördüğü an. Onun ellerini üzerinde görmek istemişti. Ağzı daha da iyi olurdu, ama buna kadar çalışabilirler.

Yumuşak, narin parmakları adamın sikinde aşağı yukarı kayıyor, tırnakları her inişte sakin başını kazıyordu. Diğer parmakları eli taşaklarını kavradı, çimdikledi ve yoğurdu ve daha fazla tırnak hareketini esirgemedi.

Bu konuda hiç nazık değildi. Kadın onu zevk ve acının bıçak sırtında ustalıkla dengede tutarken her geçişte tıslıyordu. Sanki ya onun nelerden hoşlandığını biliyordu ya da ona karşı bir kini vardı. Belki ikisi de.

"Siktir," diye homurdandı. "Deja... fuuuuck..."

Terazi acıya dönene kadar otuz saniye daha oynamasına izin verdi. Sonra intikam zamanı geldi.

Dizlerinin üzerine çökerek ödünç aldığı şortunu ayak bileklerine kadar çekti ve ağzını pürüzsüz tümseğin üzerine

kapattı

onun seksinin. Diliyle onu mızraklarken onu izledi. Dilinin ucunu sırayla kızın üzerinde gezdirirken kız inledi ve ona doğru eğildi.

klitoris ve sonra onun uzunluğunu yaladı.

Tatlıydı, çok tatlıydı, dişi bir tang ile Onu başka bir tahrik seviyesine çıkardı ve sonra o loş aşinalık hissine geri döndü.

Ve yılan hâlâ sessizdi. Bir sorunu mu vardı? Belki Dar'grut faaliyetleri sırasında o da yaralanmıştı.

"Tavin," diye fısıldadı. "Daha fazla."

Ona daha fazlasını verecekti. Başparmaklarıyla onu araladı, parlayan etini aç bakışlarına açtı. O daha yeni başlıyordu. Ama daha bayram edemedi, arkasındaki duvarda beliren kırmızı bir çizgi onu olduğu yerde dondurdu.

Kan.

Etrafında, sadece birkaç saat önce burada yaşananların hatırlatıcıları düşüncelerinin arasına karışmıştı. Hayır, hiçbir şey onu Deja'yı aklına gelebilecek her şekilde ele geçirmekten alıkoyamazdı ama bunu burada yapmayacaktı.

Tek ve yumuşak bir hareketle ayağa kalktı ve onu kollarına aldı. Kadın ona sarıldı ve adam onu yatak odasına taşıırken ona tutundu. Yürürken onu öptü, kendisine açılmasını istedi. Ağzını. Seksini. Kalbini.

Kalbi mi? Ne oluyor lan?

Sanki ayaklarıyla ilk günüymüş gibi tökezledi, ikisi de takla atmadan önce kendini zar zor yakaladı.

Pürüzsüz, dostum.

Gerçekten pürüzsüz.

Salak.

Deja fark ettiyse bile belli etmedi. Aksine, bu itiş kakışı yeniden pozisyon almak için kullandı ve kalçalarını adamın belinin etrafında daha da sıktı. Aleti kızın kaygan vadisinde duruyordu ve kız kalçalarını her pompaladığında hassas ucu neredeyse yuvasını buluyordu.

Onun içine girmek için sabırsızlanıyordu.

Her nasılsa, düşmeden ya da onu ezmeden yatağa yatırdı, ama ona binmek için hareket ettiğinde, kadın onun altına girdi ve onu sırtüstü çevirerek üstte kalmasını sağladı.

Harika.

İstedliğini alan kadınlardan her zaman hoşlanmıştı.

Yüzü bir coşku maskesiydi, kendini aşağıya bırakırken hafifçe ayrılmış dudaklarının arasından dişleri parlıyordu onun sikine. Boşaldığında onu ısıracak mıydı? Dişleri olan hatunlar bunu sık sık yapardı.

Gristlen bunu yapmıştı.

Çabucak, vahşice, Gristlen'i aklından çıkardı. Düşünmesi gereken şey aletini süren kadındı. Onun uyarılması onun için yakıt gibiydi ve o

Yavaş hareketlerle ona binerken yukarı doğru itmeye başladı, mücevherli kolyesi ve göğüsleri hareket ettikçe hipnotik bir şekilde zıplıyordu.

Kadının sıkı sıcaklığı onu enfes bir baskıyla kavıyor, duvarları şaftını aşağı yukarı dalgalandırıyor ve onu çok hızlı bir şekilde kaynama noktasına getiriyordu. Doruk noktası taşaklarında oluşuyor ve sıcak buhar gibi yukarı doğru ilerliyordu ve o

hemen durdurmak zorundaydım-

Öne doğru düşüp boynunu ısırırken onun adını haykırdı.

Glifi ısırdı. Onun yılan glifini.

Dehşet, çoktan başlamış olan orgazma katılmak üzere harekete geçti. Ama hiçbir şey olmadı. Aksine, ısırığının anlık felci geçtikten sonra yeni bir şey hissetti bir his, iç gıcıklayıcı bir farkındalık. Bir şey vardı oluyor. Sleeva'nın bahsettiği iyileşme olayı mı?

Taşakları, siki ve tüm vücudu coşku dalgaları içinde patlarken, coşku diğer tüm düşünceleri alıp götürdü. Deja'nın elini tuttu, parmaklarını birbirine geçirdi ve Deja'yı ısırarak için garip bir istek duydu.

O da öyle yaptı. Bileğini ağzına götürdü ve ısırdı.

Kızın sıkıca kavradığı erkeği sağarken ikisi de inledi. Orgazm üstüne orgazm ve dünya sanki kritik bir devre tamamlanmış gibi zevk içinde dönüyordu. Kendini tamamlanmış hissediyordu.

Yıllarca acı, öfke ve suçluluk duygusu içinde yalnız kaldıktan sonra, kaybettiği bir şeyi bulmuş gibi hissetti.

Ve türünün menisinin tetiklediği düzinelerce orgazm boyunca Deja'yı tutarken, neden böyle hissettiğini anladı.

Sol kolunda semboller beliriyordu. Sağ kolundakilerle aynı semboller.

Yaptıkları şey onu iyileştirmekle kalmamıştı. Onu bu dişiye bağlamıştı. Ömür boyu.

Bölüm 21

Deja altı saat boyunca ölü gibi uyudu. Tavin'in kaslı kollarında, başı onun omzunda, elleri güçlü göğsünde uyuyakaldığı pozisyondan bile kımıldamadı.

Karın kasları derin nefes alış verişleriyle inip kalkıyordu ve kadın parmaklarının adamın gövdesinin yontulmuş düzlemlerinde oynamasına izin verdi. Çarpıcıydı, mükemmel bir erkek örneğiydi ve yara izleri sadece cazibesini artırıyordu.

Neethul'un görünüyor. Evet, öyle olduğunu sanıyordu. Onun halkı için yara izleri onur nişanı ve cesaret ve erkeklik.

Adam ona karşı kıpırdandı ve kadın bunu hissedebildi, kelimenin tam anlamıyla hissedebildi.

-Ona olan ihtiyacı. Kalçasına bastıran ereksiyonu değildi. Göğsünü avuçlayan avucu değildi.

Kalbinin derinliklerinde cesur, karıncalı bir farkındalıktı. Ruhunda.

Bu da ne?

"Sana ihtiyacım var, lirsha," diye mırıldandı kulağına.

"Şimdi."

Lirsha. Sevgilim.

Ona sadece sevgilim demişti, daha önce yaptığı gibi.

Reddetmeyi aklından bile geçirmedi. Yan yattı, böylece adam onu kaşıklıyordu, aşağı uzandı ve onu girişine doğru yönlendirdi.

"İşte bu kadar." Sesi, kadının merkezine sıvı ısısı akıtan gırtlaktan gelen bir törpüydü.

Onu yavaşça doldurdu, her bir santimlik parçayı yeni, yüksek bir his şoku haline getirdi. Oh, nasıl da bunu hatırladım. Acele etmediği zamanlarda onu o kadar heyecanlandırabilirdi ki, daha adam tam olarak oturmadan boşalabilirdi.

Beklenti içinde titreyerek, kendini bir mutlu bir pus içinde, yetenekli elinin nasıl hissettirdiğine odaklanarak

göğsünü okşadı. Omurgası boyunca uzanan hassas deriyi öperken dudakları boynunu nasıl da gıdıklıyordu.

Tanrım, onun ihtiyacını hissedebiliyordu. Onun arzusuna daha önce olduğundan çok daha fazla uyum sağlamıştı.

Onu öldürmeden önce.

Kesin şunu!

Şimdi geçmişe dönmenin zamanı değildi. Bu son kez seks yapmaları olabilirdi ve bunun iyi, en iyisi olmasını istiyordu.

Yine de dün gece yaptıklarını yenmek zor olacaktı. Bu patlayıcı olmuştu. Akıllara durgunluk vericiydi. Dönüştürücü.

"Şimdi," diye soluk soluğa kaldı, neredeyse boşalmak için titriyordu.

Daha derine inmek için yer açmak üzere bacağına kaldırırken kalçalarını pompaladı ve kadın yeni hisler karşısında haykırdı. Adam karşılık olarak homurdandı, daha hızlı hareket etti ve kesesini okşamak için aşağı uzandığında, adam kasıldı, ona o kadar güçlü bir şekilde vurdu ki, yatağın üzerinde kayan sıyrıkların sesini duydu.

Parke zemin.

Zevk artıyordu ve adam ona karşı sallanırken kadın onun sert şaftının etrafında kenetlendi. Adamın kesesi avucunun içinde sıkışıp zonkluyordu ve sonra adam onun adını haykırıyordu. İçinde, şişmiş horozu her dalışta hassas etini okşadı. Bu şimdiye kadarki en erotik şeydi ve sıcak boşalmanın içine sıçraması ve bir doruk tsunamisini tetiklemesiyle çığlık attı.

Tekrar tekrar kasılıyor, bazen oburca bir mutluluk içinde haykırıyor, bazen de bir çeyreklik için yalvarıyordu.

Sonunda, merhametli bir şekilde, erotik fırtına dindi ve orada yattılar, nefes nefese, titreyerek, başka bir akıllara durgunluk veren birleşmeden kurtuldular.

Gristlen olduğu zamanlarda, seks onunla olmak inanılmazdı. Ama şimdi... bunu tarif bile edemiyordu. Tek bildiği daha fazlasını istediğiydi.

Bağımlı olmadan önce onu öldürmek zorunda kalacaktı.

"Lanet olsun," diye nefes aldı. Bitkin düşmüştü, vücudu gevşemişti, ciğerleri yeterince oksijen almaya çalışırken neredeyse acı verici bir şekilde sıkışıyordu.

"Anlaştık." Sesi çakıllı, yıkılmıştı ve bu onun kadınsı bir gururla gururlanmasına neden oldu.

Memnun bir iç çekişle dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. Ve elini kafa derisinin üzerine koyarak dondu kaldı.

Kolunu. Sol kolu. Ne oluyor be?

Gri teninde zar zor fark edilen koyu renkli işaretler, samimi bir duvar yazısı gibi ona bakıyordu.

Bir dermoire idi.

Kolunda bir dermoire vardı.

"Tavin?" İşaretlere bakarken bir anda ayağa fırladı.

"Tavin, bak!"

Çok yavaşça, sanki iskeleti ağırlığını taşıyamıyormuş gibi, Tavin ayağa kalktı ve parmaklarını bir banda dokundurdu

Boğazının etrafında, daha önce orada olmayan Sheoulic gliflerinden oluşan bir desen vardı.

"Evet. Biliyorum." Bacaklarını diğer tarafa doğru salladı. yatağa uzandı ve utançla ona baktı. "Lanet olsun Deja, özür dilerim. Nasıl oldu bilmiyorum. Her şey kontrolden çıkmıştı ve ben... kahretsin." Başı öne eğildi, kollarını kalçalarına dayarken omuzlarından sarktı. "Çok özür dilerim."

Neden bahsediyordu? İçgüdüsel olarak onu teselli etmeye çalışıyordu ama lanet olsun, onun için üzülmemesi gerekiyordu. Onun mutsuz olmasından mutlu olması gerekiyordu. Bu yüzden, son saniyede geri çekildi ve ona güveç.

Bunu yapmak gittikçe zorlaşıyordu, ama o nedenlerini düşünmek istemedi. Bu yüzden onu rahatlatmak yerine, parmağını çeşitli desenlerin üzerinde gezdirerek kolunu inceledi.

"Ne için üzgünüm? Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

Sessizlik uzayıp gidiyordu. Dışarıdaki deniz kuşları bile ses çıkarmıyordu. Sonunda Tavin derin bir nefes aldı.

"Senin kolun... benim boğazım... bunlar eş izleri. Bunlar eş-bağlı olduğumuz anlamına geliyor," dedi yere doğru.

"Bu, nerede olursak olalım birbirimizin ihtiyaçlarını ve güçlü duygularını hissedebileceğimiz anlamına geliyor."

Eş bağıyla mı? Nasıl? Birbirlerinin ihtiyaçlarını hissedebileceklerini söylerken ne demek istiyordu? Saçma görünüyordu ama sonra... "Seni daha önce hissettim," diye ağzından kaçırdı. "Uyandığımızda. Sekse ihtiyacın olduğunu biliyordum."

"Ve şu anda korktuğunu biliyorum."

Durakladı, düşüncelerini ve hislerini araştırdı. Oh, vay canına. Onu hissedebiliyordu. "Ve sen de öylesin."

"Birazcık."

Evet, kesinlikle bir damlacık alıyordu... bu korku muydu? Bahsettiği bağdan geliyor gibi görünüyordu. "Neden korkuyorsun?"

Küfür etti. "Çünkü bu bağ hayatımı senin ellerine teslim ediyor."

Bu kulağa çok umut verici geliyordu. Kız canlandı. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, şu anda birlikte olabileceğim tek kadın sensin. Hayatımın geri kalanı için. Eğer bir şekilde ulaşılamaz olursan ya da beni terk edersen, ölürüm."

Eyvah. "Ben de ölecek miyim?" Bu kötü olurdu.

"Hayır."

Vay be. "Ölürsem ne olur?"

"Ben de ölürüm."

"İlginç," diye mırıldandı ve adam homurdandı.

"Ben olsam bu kelimeyi kullanmazdım."

Hiç şüphesiz. "Ama bu nasıl oldu? Daha önce olmamıştı-" Neredeyse dilini yutacaktı. Neredeyse söyleyecekti: Daha önce ben

Gristlen. "Diğer kadınlarla birlikteyken böyle bir şey olmamıştı. Peki neden şimdi?"

Bir an sessizlik oldu ve sonra ona döndü. "Sleevea gittikten sonra ilk kez bir araya geldiğimizde, kendini... bilmiyorum, ısıltılı hissettin mi?"

Tam olarak böyle yapmasına rağmen güldü. tarif edebilirdi. Yoğun zevk sayesinde her hücrelerinde inanılmaz bir coşku hissetmişti, sanki... pırıl pırıl parlıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Büyük, sert bir seks iblisin... ısıltılı olduğunu düşünmek çok komik."

Ağzının bir köşesi tembel bir sırıtışla yukarı kalktı ve kadının kalbi çırpındı. Bu ağız dün gece ona en az bir saat zevk ve sayısız gülümseme vermişti.

"Ama hissettin mi?" diye sordu. "Parıltıyı mı?" Kadının başını sallaması üzerine düşünceli göründü. "Sanırım bu bir etki olabilir.

Sleevea'nın sana aktardığı iyileştirme sihrini kullanabilirsin."

Tabii ya! Bu çok mantıklıydı. "İyileşme dalgasının senden geçtiğini hissettim ve sonra her şey çok... rüya gibi oldu ve ısıltılı."

"Aynen öyle." Yatağın başucundaki masadan telefonunu aldı ve tıklamaya başladı. "Evet, tamam, kahretsin."

"Ne oldu?"

"Sleevea'nın türünü araştırdım. İyileşme süreci coşkulu olduğunu söyledi," dedi ve o da bunu doğrulayabilirdi. Daha önce başka bir kadınla hiç yakınlaşmamıştı, dişi bir seks iblisinden bahsetmiyorum bile. Ve şimdi Tavin'le çiftleştigiğine göre, bir daha kimseyle yakınlaşamayacaktı. Bu gerçeğin onu rahatsız etmesini bekledi ve rahatsız etmediğinde, sadece Tavin'le birlikte olmakta sorun olmadığını fark ettiğinde, bunun onu rahatsız edip etmemesi gerektiğine karar veremedi.

"Ve ne zaman... oh, tabii, harika."

Omzunun üzerinden telefon ekranına bakmak için yatağın üzerinde süründü. "Güç başka bir türden bir dişiye aktarıldığında beklenmedik yan etkilere yol açabileceğini söylüyor."

"Büyücülerin seks sırasında bilinçsizce aşk büyülerini yapmaları gibi," diye yüksek sesle okudu Tavin. "Ya da birinin diğerini en güzel dilekler gerçek olur."

"Ya da bağlanma," dedi, ileriye okuyarak. "Oh, vay canına."

Telefonu öyle bir fırlattı ki duvara çarpıp parçalandı. "Ben de dünün berbat olduğunu sanıyordum."

Ani patlamasından ve Onunla çiftleşmenin işkence görmekten daha kötü olduğunu düşündü, orada aptal gibi oturdu. Sonra öfke onu içten dışa kavurdu ve yataktan fırladı. Hâlâ çıplaktı, kasları ağrıyordu, cildi her şeyden dolayı hassaslaşmıştı. Ama bu onun öfkesini daha da artırdı.

"Yani bu ne? Bir ceza mı? Ölümünden daha kötü bir kader mi?" Adamın üzerinden yırttığı tişörtü kaptı ve üzerine geçirdi. "Bunu mu demek istiyorsun?"

"Hayır!" Ayağa kalktı. "Bu sadece... kahretsin... Bu şekilde olmasını istiyorum. Bu, Elvis'in arabalı düğün şapelinde yuvarlanıp ertesi gün şipşak bir fesih değil," dedi ve ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu, ama ana fikri anladı. "Bu ömür boyu sürecek. Artık ömür boyu bana bağlısın. Başka biriyle seks yapamazsın, yoksa acı seni mahveder. Bunu anlıyor musun?"

"Oh, yani benim için endişeleniyorsun? Öyle mi? Endişelenme. Ben böyle iyiyim." Gerçekten de, onu kendine aşık etmek için yaptığı plan daha iyi gidemezdi. Bu çok daha fazlasıydı planladığından çok daha fazlasıydı: kucağına düşen özel bir silah.

Halkının dediği gibi, bu onun yarasının acısını dindirdi. Zaferin gururunun onu yenmesini bekledi.

Ama olmadı. Olan şey kafa karışıklığıydı. On iki yıl önce Tavin'in bağlı eşi olmak için her şeyini verebilirdi. Üç gün önce de neredeyse aynı heyecanı duyardı ama farklı nedenlerle. Şu anda sadece sert bir içkiye ihtiyacı vardı.

Orada öylece durdu, göğsü derin nefeslerle inip kalkıyordu. "Bununla nasıl başa çıkabiliyorsun?" diye sordu sessizce. "Beni tanı mıyorsun bile."

"Yeterince biliyorum."

Başını sallayarak bir çift şort giydi. Ondan ne kadar nefret etse de zayıf, kaslı vücuduna ve yaptığı her harekete hayran olmaktan kendini alamıyordu.

Kesin ve amaca yönelikti, sanki bir sonraki hamlesinin ne olacağını tam olarak bilmediği sürece enerjisini boşa harcamıyordu. O

Bir silah gibi bilenmiş, tüm sert uçaklar ve öldürme gücü - bir suikastçı olarak mükemmel olmasına şaşmamalı.

"Peki, şimdi ne olacak?" diye sordu.

"Aramızda mı?"

"Bunu daha sonra çözebiliriz," dedi taze yara izlerini inceleyerek. Renkleri daha açık ve daha az kabarık görünüyorlardı. Çürüklerinin çoğu da gitmişti. Ve kabul etmeliydi ki eş yüzüğü ona çok yakışmıştı. Sağlam. İlkel. Sahiplenilmiş. "Şu anda sağlığını merak ediyorum. Sleeva şifa enerjisi verdi ve Eidolon şöyle dedi çiftleşme hakkında bir şeyler söyledi. Çiftleşme bağının iyileşebileceğini mi kastetti?"

Başını salladı. "Bir bakıma." Kollarını, bacaklarını ve sırtını test ederek gerindi. "Aslında oldukça iyi hissediyorum. Ağrım var." Sinsi bir dudaklarına bir gülümseme değdi. "Yaptıklarımızdan dolayı olabilir."

Her şeyi hatırladıkça vücudu ateşle kızarıyordu. ve o konu üzerinde kalmak için mücadele etti. kaslarını test etmesini izledi, "Peki ya tüm o Seni öldürmeye çalışan insanlar? İntikam almaya çalışan daha fazla kişi olabileceğinden mi endişeleniyorsun?"

Adam şifonyerinin çekmecelerinden birini karıştırıyordu ve kadın onu görmezden geldiği hissine kapıldı. "Tavin? Kaç tane daha olabilir mi?"

"Bilmiyorum." Çekmecedan beyaz ve yeşil bir Dublin pub tişörtü çıkardı. "Takip etmedim."

Birden kendini savunmasız hissederek boxer'ını çekiştirdi ama havadaki ani soğuğa karşı pek bir şey yapamadı. "Bana insanları öldürmenin o kadar kolay olduğunu ve saymaya bile zahmet etmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Hayır. Sana bunun hakkında düşünmek ya da konuşmak istemediğimi söylüyorum."

"Suçlu hissettiğin için mi?"

Küfretti ve tişörtünü başından çekti. "Bu konuda konuşmak istemediğimi söyledim."

Zor iş. Onu öldürmüştü. Konuşacaktı.
bu konuda. "Çok yazık oldu. Senin hayatını kurtardım ama
bu sırada kendi hayatımı da kaybedebilirdim. Bence en
azından bana borçlusun.
o kadar."

Yanaklarına kırmızı lekeler yayıldı ve... bir şeyin
farkındalığı... içinden süzüldü. Utanç mı? Belki de. Daha
fazla

Muhtemelen ona saçmalıklarını söylediği için kızgındır.

Gözlerinde altın rengi kırpıntılar belirdi. O zaman öfke. O
Birkaç uzun nefes boyunca ona ters ters baktı, sonra
gözlerini kapadı ve iki eliyle yüzünü ovaladı.

"Haklısın. Siktir git, haklısın." Ellerini iki yanına indirdi.
"Ne bilmek istiyorsun?"

Havadaki ısırığa karşı kollarını ovuşturdu. "Nasıl
suikastçı oldun?"

Kaşlarını çattı. "Gerçekten mi? O kadar geriye mi gitmek
istiyorsun?" Kız omuz silkince, kaderine razı olmuş gibi
göründü ve ona bir çift eşofman fırlattı. Bağ sayesinde
onun üşüdüğünü hissetmiş miydi?

"Kumar borcu. Genç ve aptaldım ve başımı belaya soktum.
Beni suikast loncasına sattılar." "Seni nasıl satabilirler
ki?" Kıpırdandı ve

Pantolon. "Yasalar var. Judicia, Carceris-"

"Kendi isteğimle imzaladım. Kanla. Ya bu olacaktı ya
da ailemi öldürüp beni parçalayacaklardı.

Gerçekten çok yavaş. Ya da belki beni karaborsada
menimizden afrodizyak yapan insanlara satarlar.

Alternatiflerin hiçbiri eğlenceli gelmedi, bu yüzden
hayatımın neredeyse bir yüzyılını suikastçı olarak
imzaladım. İki patrona hizmet ettim ve Atlılar köle
tacirlerinden başlayıp suikastçı loncalarına kadar insanları
kontrol etmek için bağları kullanan herkesin peşine
düştüğünde, geçen yıl elli yıl önce bağlarımdan kurtuldum."

Yine Atlılar. Bu insanlarla tanışmak istemeye başlamıştı.
Thanatos, Ölüm olarak bilinen atlı,
düşmüş melek için gelmişti, ama o kontrol ediyordu

Tavin geldiğinde onu görme şansı olmamıştı.

"Artık köle ya da suikastçı kalmadığını mı söylüyorsun? loncalar?" Bir ruh olarak Sheoul-gra'da hapsedilmişken çok şey kaçırmıştı ama iblisin köleliğinin sona ermesi gibi önemli bir haberi duyacağını sanıyordu. yeniden bedenlendikten sonra.

Neethul halkı büyük ölçüde köle ticaretine bağımlıydı. Çok öfkeli olmalılar.

Tavin telefonunu eline alırken kin dolu bir homurtu çıkardı. "Köle pazarı ve suikastçı loncaları her zaman var olacak. Artık sadece farklı türde bağlarla ve Atlıların dikkatini çekmeden yapıyorlar."

Hmm. Şimdi Atlılar'ı biraz daha fazla merak ediyordu. Ama Tavin'i daha da çok merak ediyordu. "Yani, sen bir suikastçı olarak çalışmaya gitti. Kimi öldürdün?"

"İn efendimin öldürmemi söylediği herkesi öldürdüm." O telefonunun paramparça olmuş ekranını kontrol etti. "Loncadan bir sözleşme alır ve bunu yerine getirmesi için bir suikastçı seçerdi. Biz bu konuda söz hakkı yoktu. İş iştir ve zaten çoğu da pislikti. Kimse bir tetikçiyi Mahalledeki tüm iblisler için taşlık kurabiyeleri pişiren büyükanne, biliyor musun?"

"Reddetseydiniz ne olurdu? Örneğin, hedefiniz bir pislik olmasaydı?"

Gristlen gibi.

Acı bir kahkaha atarak telefonunu yatağa fırlattı. "Bir in ustasını reddetmezsin."

"Hiç mi?"

"Bazıları yılda bir kez reddetmenize izin veriyor. Diğerleri daha fazla. Çoğu hiç reddetmeye izin vermiyordu. Görevi son tarihten önce yerine getirmemenin ya da hiç yapmamanın ciddi cezaları vardı." Adam yatak odasının penceresine doğru ilerledi ve kayalıkların ötesindeki okyanusa baktı. ona bakmaktan kaçınıp kaçınmadığını merak etti.

"Peki intikam için gelen tüm insanlar... neden üzerlerinde sözleşmeli vuruşlar vardı?"

"Bilmiyorum," dedi, hâlâ pencereden dışarı bakarak. "Nedenini nadiren öğrendik. Anlaşmanın arkasında kimin olduğunu asla bilemedik. Bize kimi öldüreceğimiz ve bazen de nasıl öldüreceğimiz söylendi. onları öldürdüm, hepsi bu."

"İnsanlar size kurbanın nasıl ölmesini istediklerini mi söyledi?
Ne gibi?"

Sorusuna yanıt olarak bir omzunu silkti ama görüş alanından dönmedi. "Şunlar gibi şeyler istediler Boğulma ya da bağırsakların çıkarılması. Bazen intihar ya da kaza gibi göstermemi istiyorlardı. Bunun gibi şeyler. Ya da cesede bir şey yapılmasını istiyorlardı. Gömülmesini, lav akıntısına atılmasını, öğütülmesini ve kurbanın yavrular..."

Yetiştirilme tarzı göz önüne alındığında, söyledikleri karşısında şok olmamalıydı. Eğer zorla bir Neethul dostum, bir çocuğu bir ebeveynle besleyebileceği fikrine gözünü bile kırpmazdı. Ama bu Tavin, ona ilk kez beyaz kumu göstermek için onu bir Yunan sahiline götürmüştü. Ve ona gelgit havuzlarındaki değerli deniz yaşamını göstermek için bir Oregon sahiline. O Tavin ki Ayak parmağı battığında onu öptü ve ona rengarenk çiçekler ve çikolatalı mus adında çökmekte olan bir insan tatlısı getirdi.

"Bunu sen mi yaptın? Birini öğütüp çocuklarına mı yedirdin?"

İğrenir gibi bir ses çıkardı. "Hayır, o konuda şanslıyım. İn ustam o sözleşmeyi aldığı anda bacağım kırıldı, bu yüzden işi başka bir suikastçı aldı." Başını iki yana salladı. "Bu berbat bir şeydi."

Böyle bir şey yapmak zorunda kalacağını hayal bile edemezdi. Yine de normal bir Neethul gözünü bile kırpmazdı.

Bu çok eğlenceli olurdu.

"Peki... hiç işten çıktın mı?"

"Birkaç tane." Parmağıyla camın diğer tarafındaki bir örümcek ağını boş yere çizdi. "Sorun şu ki, sen onları geri çevirsen bile, bir başkası bunu yapmaya devam edecek. Bir hayat kurtarmıyorsunuz. Sadece sorumluluğu başkasına atıyorsunuz. Muhtemelen ölümlerini daha da kötüleştiriyorsun."

Ağa ait örümcek bir sineğin peşinden ağın üzerinden geçti. "Yani sen sadece işini yaptın ve arkana bakmadın."

Döndü ve buz gibi gözlerini ona dikti. "Bunu biraz kişisel algılıyorsun gibi görünüyor."

Hay aksi. Öfkesini bir çentik aşağı çekme zamanı. Duygularını kontrol etmek için çalışması gerekecekti. Onun yeteneği

Bağ aracılığıyla ondan güçlü duygular hissetmek şimdiden baş belası olmaya başlamıştı.

"Sanırım içine girdiğim intikam olayı yüzünden hâlâ biraz sarsılmış durumdayım," dedi ve bu tamamen yalan değildi.

Tüm bu durum korkunçtu ve bir türlü aklından çıkaramıyordu. Babası bir keresinde ona travmatik şeyleri zihinsel bir torbaya koyup ağzını kapatmasını söylemişti ama torbası her zaman deliklerle dolu görünüyordu.

"Kimseyi görmekten hoşlanmıyorum ya da hiçbir şey işkence görmez. Sana bile."

"Ben bile mi? Bu da ne demek oluyor?"

Kahretsin. Duygularını -ve ağzını- kontrol altına almak düşündüğünden daha zor olacaktı. Gülümsemeye çalıştı.

"Şaka yapıyorum, Tavin."

"Ah. Özür dilerim. Sanırım ben de hâlâ sarsılmış durumdayım." Pencereden uzaklaştı. "İşkenceyi sevmemekle ilgili söylediklerinde ciddi miydin? Yoksa o da mı şakaydı?"

Muhtemelen bunu söylememeliydi. Adamın öldürdüğü kadından farklı biri olmaya çalışıyordu. Kılık değiştirmesi ne kadar iyi olursa olsun, kusursuz değildi, özellikle de ona tanıdık gelebilecek kişisel detaylar vermeye devam etti.

"Peki ya öyle değilse? İnsanları acı içinde görmek istememek beni kötü bir iblis mi yapar?"

Aralarındaki mesafeyi yarım düzine adımda kat etti. İri vücudu boşluğa hükmediyor, onu sahiplenici bakışlarıyla buluşmak için yukarı bakmaya zorluyordu. Tanrım, onu aldı nefesi kesildi. Orada dururken nabızı hızla atıyordu, hayranlığının çekimi ve aralarındaki bağdan akan sevgi dalgaları karşısında hareketsiz kalmıştı.

"Empati yeteneğiniz sizi toplumumuzda bir anomali haline getiriyor. Bu da sizi zayıf olarak nitelendiren bir dünyada hayatta kalabilmek için herkesten daha güçlü olmanız gerektiği anlamına geliyor." Gözleri şiddetli bir ışıkla parlıyor, engebeli yüz hatlarını uzaktaki uçurumlar gibi daha da sertleştiriyordu. "Hayat bana yoğun duygularla yaşamamanın, kayıtsızlık duvarının arkasına saklanmaktan daha fazla güç gerektirdiğini öğretti." Yavaşça, neredeyse çekingen bir tavırla yanağını kavradı, dokunuşu teninde sadece bir fısıltı gibiydi. Vücudu yeniden canlanmamalıydı ama canlandı. "Bana çok fazla birini hatırlatıyorsun."

Sıcaklık etrafını sarmış, bağdan içeri dolmuştu. Sadece aşk diyebileceği bu güç onu büyüledi, "Kim?" diye fısıldarken tamamen şaşkına dönmüştü.

Birdenbire gözlerindeki şehvetli ışık söndü ve şefkatinin sıcaklığı buza dönüştü.

"Yemek ister misin?" Döndü ve odadan çıkmaya başladı. "Acı biber konservesi yaparım."

"Tavin-"

"Evet, evet, sana borçluyum. Ama asıl konudan uzaklaştık. Ve ben açım."

Adam mutfağa doğru kayboldu ve kadın onu bıraktı. Bunalmıştı ve yalnız değildi. Adam kadının dengesini tamamen bozmuş ve onu öldürenin bu erkek olduğunu anlayamamıştı.

Nefes almak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Bir duş, bir Arkadaşlarından birini aramak... düşüncelerini çözmesine yardımcı olacak bir şey, herhangi bir şey.

Çünkü Tavin'i öldüremeyebileceği aklına gelmeye başlamıştı.

Daha da kötüsü, onunla çiftleşmişti. Ve bu planın bir parçası değildi.

Bölüm 22

Yeşil ve beyaz renkli çiftlik tarzı mutfak Tavin'in evinin kalbiydi. Çok iyi bir aşçı değildi ama olmak zorunda değildi. İnsanlar lezzetli yemekleri önceden paketlenmiş olarak marketlerde satışa sundular ve yaptıkları çok az şey diğerlerinin yüzde doksanından daha iyi değildi.

Sheoul'da yemek zorunda olduğun bok.

Ancak mutfağı bu kadar özel kılan en üst düzey gazlı ocak ve adanın üzerindeki gurme şefin tencere rafı değildi. Hayır, bu onur kahvaltı köşesine aitti. sürgülü cam kapıdan kayalıklara ve okyanusa bakmaktadır. Muhteşem manzara bu rahat mekânı güzel havalarda rahatlatıcı, kötü havalarda ise heyecan verici kılıyordu. Ama ne olursa olsun, kırsal kesime bakmak Tavin'in tüm sorunlarının uzak görünmesini sağlıyordu.

Genellikle.

Şu anda sorunları, yıkılmış oturma odasında başlayıp kendi evinde sona erecek kadar yakındı.

Yatak odası. Son birkaç gün acı, şehvet, pişmanlık ve kafa karışıklığından oluşan bir bulanıklık içinde geçmişti.

Ve şimdi çok az tanıdığı ama şimdiden, açıklanamaz bir şekilde sevdiği bir dişiyle çiftleşiyordu. Bu hiç mantıklı değildi. Bu

Muhtemelen bağ bu duyguları enjekte ediyordu, ama bu kalbinin zaten onu özlediği gerçeğini değiştirmiyordu. Aleti de onunla birlikteydi ama uzun konuşmalar, sahilde yürüyüşler ve romantik randevular için beklemek istemiyordu.

En sevdiği film, hemşire olma nedenleri ya da en iyi James Bond'un kim olduğunu düşündüğü umurunda bile değildi.

Duşta ona katılmak istedi.

Her neyse. Bu saçmalığa daha fazla dalmadan önce kafeine ihtiyacı vardı.

Kahve makinesine su doldururken kapı hafifçe çalındı ve ardından Lore'un sesi duyuldu: "Hey, Tav? Ben Lore. Burada mısın?"

"Mutfakta." Tavin zihnine bir not düştü Harrowgate koğuşları. Ve onları geliştirmek için. Deja olmasaydı ölümcül olabilecek bir tuzağa düşmeden önce bir uyarı almak iyi olurdu.

Lore deriler giymiş ve bir sonraki kıyamet için silahlanmış olarak geldi, göğsünde bir silah kayışı vardı ve kemeri bıçaklar, el bombaları ve bumeranglarla doluydu. Tavin adamın savaş botlarının içine bıçak ve oklar sıkıştırdığına da bahse girerdi. Belki bazıları derisine bağlanmıştı.

Homurdanarak iki poşeti tezgâhın üzerine bıraktı.

"Biri Deja için. Oda arkadaşları kıyafetlerini ve makyaj ve kız eşyaları. Diğeri de ilaçlar. Başka bir omurga enjeksiyon ve cinsel baskılayıcı." Son iki kelimeyi duyunca yüzünü buruşturdu. "E zaten çok fazla aldığını söyledi. tam etki göstermeyecektir, ancak acil bir durumda hiç yoktan iyidir."

Tavin iki çantaya baktı, biri pembe ve ısıltılı, üzerinde gökkuşağı vardı, diğeri ise düz ve siyahtı. "Hangisi hangisi?"

Lore ısıltılı pembe çantayı okşadı. "Bu Deja'nın..." Tavin'e ters ters baktı. "Seni pislik."

Tavin gülerek kahve cezvesini makineye itti. "Bittiğinde bir fincan ister misin?"

"Teşekkürler, hayır. Ben... lanet olsun, dostum!" Lore Merkez adanın etrafında kendi boyundaki bir insanın olabileceğinden on kat daha hızlı dönerken bakışları yeni eşine kilitlenmişti Tavin'in bildiği yüzük boynundaydı. aslında henüz görmemişti. "Bağlandın mı? Kime? Nasıl? Neden?"

"Uzun hikaye."

Kaçınma modu devreye girdi ve Tavin pembe çantayı kaptığı gibi yatak odasına götürdü. Duş yoktu

koşuyordu ama Deja hala banyodaydı, kapı kapalıydı.

"Deja? Oda arkadaşların kıyafet falan gönderdi. Yatağın üzerine bırakacağım."

Cevap vermedi ama telefonda konuştuğunu duydu. arkadaşlarından biri olduğunu düşündüğü biriyle gülüyordu. Çantayı bırakarak mutfığa döndü, Lore adada bir sandalye çekiyordu. Tavin etrafta dolanıyordu resmi bir kahve istasyonu hazırlıyordu. Bunun başlıca nedeni, Lore ona ızgara olacağından emin olduğu şeyi verirken ona elleriyle yapacak bir şey vermesiydi.

"Bana hikayeyi anlat." Lore yanındaki sandalyeye bir tekme attı.

"Siktir git." Süt. Sütü hazırlaması gerekiyordu.

"Yapabilsem bile, benim için çok kıllısın. Hadi ama. Dökül bakalım.

Deja'nın senin dolabını kullandığını varsayıyorum. Nasıl oldu?

Ne oldu? Çok acayip bir hikâye olmalı çünkü alınma kardeşim ama onu ne kadardır tanıyorsun? Bir haftadır mı?"

Hiç de bile. Şeker. Lore şeker aldı mı?

"Tav!"

Tavin, konuyu saptırmanın bir anlamı olmadığına karar vermeden önce kahverengi ve beyaz şekerleri çıkardı. Hikâye yakında ortaya çıkacaktı.

"Sanırım bu Sleevea'nın işiydi." İç çekti. "Bilerek yapmadı. Seks büyüsünün bir yan etkisi ya da öyle bir şey."

"Bekle." Lore öne doğru eğildi, gözleri kısılmıştı.

"Eidolon, Sleevea'nın işini yapmadığını söyledi."

"O yapmadı," dedi Tavin. "Benimle değil. İyileştirici hislerini Deja'ya aktardı ve Deja ve ben bunu yaptığımızda..."

"Anladım." Lore getirdiği çantaya dokundu. "Eidolon bu yüzden beni ilaçlarla birlikte gönderdi. Bir doktor ya da sıhhiyeciyi uğraşmaktansa benimle uğraşmayı tercih edeceğini düşündü." O

çantayı açmaya başladı. "Ayrıca, burada bir Sem isteyeceğinizi varsaydı. Bu boku biz alıyoruz."

Eidolon her şeyi düşünmüştü. Doktorun ayrıntılara

gösterdiği özen etkileyici olduğu kadar zaman zaman can sıkıcıydı da.

Lore'un bakışları Tavin'in boynunda daraldı. "Dostum. Kişisel sembolün. Vay canına."

"Ne?" Tavin elini yılanın üzerine vurdu. Çünkü İlk seferinde onu ısırmadı. Hatta kıpırdamadı bile. Misafir banyosuna koştu ve aynada burun buruna geldi. Ve...Tanrım.

Ne gördüğünü anlayamadan öylece bakakaldı.

Boynunu çevreleyen ve ince bir Kelt örgüsüne benzeyen yeni yüzüğün üzerinde kişisel sembolü yer alıyordu. Bir zamanlar bir solucan ve bir kafatasıydı, utanç vericiydi, ama birkaç yıl önce bir savaş sırasında dönüştüğü şeyden çok daha iyiydi.

Cehennemde kurtarma görevi. Bugüne kadar, melek Kazara lanetlenen sembol bunu düzeltmemiştir.

Ama şimdi, kafatasının etrafına sarılmış olan yılan, kafatasının etrafında sonsuz bir halka oluşturarak kendi kuyruğunu yutuyordu.

Ve yılan onu ısırmıyordu. Hareket bile etmiyordu. Orada öylece oturuyordu. Kuyruğunu yiyordu.

Lore, Tavin'in arkasındaki aynanın yansımasında belirdi. "Bunun neyi sembolize ettiğini biliyorsun, değil mi? Doğum, ölüm ve yeniden doğuş döngüsünü."

Evet, evet. Evet, Lore anladı. Bir Seminus iblisin cinsel olgunluğa ilk geçişi sırasında kendisine bahşedilen kişisel sembolü bazen değiştirdi. Tavin'in beş yıl önce geçirdiği türden bir dönüşüm değil - o bir kerelikti ve ilahi müdahalenin bir sonucuydu.

Genel olarak, eğer bir Sem'in sembolü

Başka bir şey, çiftleştiklerinde oldu - farklı bir şeyin parçası olduklarında.

Lore onun omzuna hafifçe vurdu. "Deja'yla aranızdaki bağ neden bu hale geldi?"

"Hiçbir fikrim yok." Yılanın başını okşadı, neredeyse ısırması için onunla alay ediyordu. En azından o zaman tüm bunların gerçek olduğundan emin olacaktı. "Belki de beni ölümün eşliğinden hayata döndürdüğü içindir?"

Lore'un kara kaşları şüpheci bir ifadeyle çatıldı. "Yani ölmeyerek yeniden mi doğdun? Bu bir çeşit yeniden doğuştu.

Sıralama?"

"Biliyorsam ne olayım." Kahve makinesi bip sesi çıkardı ve

kafeine ulaşmak için Lore'u itip kaktı. Belki Lore'un getirdiği çantada bir serum kiti vardı. Kahveyi gönderebilirdi.

Doğrudan damarlarına. "İlaçlar ve saçmalıklar için teşekkürler, ama tek istediğin buysa, yapacak işlerim var."

Bu bir yalandı. Kafasında çok fazla şey vardı ve bunları çözmek için sıcak bir dakikaya ihtiyacı vardı.

"Buraya gelmemin tek sebebi bu değil."

Düşündüm. Tavin dolaptan üç kahve fincanı aldı. Deja kahve sever miydi? Muhtemelen severdi. Tıp alanındaki herkes bu şeyle yaşıyordu.

"Bunun neden savaş başlatacakmış gibi görüldüğünüzle bir ilgisi var mı?"

"Başlamak değil. Bitir." Lore'un sesi kasvetliydi. yüz ifadesi daha kasvetli. "Arkanı kollaman gerek. Bu sabah Sin, altmış yıl kadar önce öldürdüğü bir Orphmage tarafından saldırıya uğradı. Ve görünüşe bakılırsa, dışarıda iblisler tarafından yönetilen ve tüm işleri

"Dirilenlerin, ölümlerine sebep olanlardan intikam almalarına yardım etmek."

"Söylemiyorsun," diye mırıldandı Tavin. "Sadece dikkatli olmanı istiyorum."

Tavin, bir kısmını tezgâha dökmüş olmasını umursamadan kahveyi fincanlara doldurdu. "O pislikler ki

beni buldu ve Dar'grut'un öldüğünü ayarladı. Mako hakkında konuştuğumuzu hatırlıyor musun? O piçi tekrar öldürdüm." Ve,

İşin komik tarafı, Sheoul-gra'nın yok olmasıyla Mako'nun ruhunun gidebileceği bir yer olmadığından, Mako çoğu varlık tarafından görünmez bir şekilde dolaşacak ve arzularının hiçbirini yerine getiremeyecekti.

Açlık. Bu eşsiz bir işkence türüydü. "İyi olacağıma eminim."

"Yine de bazı savunmalar kurmalısınız. Eğer onlar sizi bulabildiyse, başkaları da bulabilir."

Tamam, evet, bu sağlam bir tavsiyeydi. Tavin'in kendini toparlaması gerekiyordu ve kesinlikle Harrowgate koğuşları. Evinin etrafına gerçek bir savunma kurması ve bir kaçış yolu inşa etmesi gerekecekti. A

Tünel, belki. Bu konuda yardımcı olabilecek pek çok insan tanıyordu. Harrowgate'te kullandığı koğuşlar büyü yeteneklerinin sınırlarını aşıyordu ama muhtemelen annelerinden biri, evini kendi onayladıkları dışında tüm iblislere görünmez kılacak bir büyüde ona yardımcı olur.

Tavin bir kupayı Lore'a uzattı. "Ben hallederim." Lore'un evinde

Tavin şüpheli bir ifadeyle gözlerini devirdi. "Söz veriyorum. Sadece birkaç şeyi kafamda oturtmam gerekiyor."

"Yeni Neebless arkadaşın gibi mi?"

"Aynen öyle."

Lore kupasını ağzına götürdü. "Çok ateşli."

Tavin onun yatakta ne kadar ateşli olduğunu hatırlayınca vücudunun ısındığını hissetti. İçgüdüsel olarak biliyor gibiydi tam olarak neyi sevdiğini. Ne kadar baskı. En hassas olduğu yer.

"Onu tanımak eğlenceli olacak." Kahvesini yudumlarken kaşlarını çatı. "Bir bakıma, zaten tanıyormuşum gibi geliyor."

"Belki onu bir kez öldürmüşsündür." Lore'un sesinden eğlence damlıyordu ama bu hiç komik değildi. Eve çok yakındı.

"Sanırım Sheoul'daki en nadir iblislerden birini öldürdüğümü hatırlardım."

"Üzgünüm, dostum. Çok mu erken?" Lore kupasından bir yudum aldı. "Ondan önce hiç Neebless görmemiştin bile. Neethul'a çok benziyorlar."

Kahve Tavin'in ağzında ekşidi. Lore az önce Tavin'in barikatlarından birine çarpmıştı. Deja'ya aşık olduğuna şüphe yoktu. Ama bir bakıma Gristlen'in gölgesi gibiydi. Tüm kalbiyle sevdiği dışının daha karanlık bir versiyonu.

Diğer yönlerden, o eşsizdi. Daha sert. Daha az resmi. Daha az üzgün. Gristlen'in içe dönük ve korunaklı olduğu

verde,

Deja daha açık ve çabuk gülüyordu. İşini ve arkadaşlarını seviyordu.

Bunu anladı. Çünkü suikastçı dünyasından uzaklaşıp hastanede çalışmaya başladığından beri hayatı gerçekten yeni başlamıştı. Artık gerçek bir hayatı vardı. Gerçek bir eşle.

Sadece ikisinin de ne kadar süreceğini merak ediyordu.

* * * *

Deja iyi arkadaşları olduğu için çok minnettardı. Yanlarına bir takım önlük, pijama, iç çamaşırı ve hem rahat hem de

seksi kıyafetler, ona kıyafet seçeneği sunuyordu. Ayrıca makyaj malzemeleri, mücevherler ve dört çift ayakkabı göndermişlerdi.

Büyürken pek arkadaşı olmamıştı. Neethul iyi bir arkadaş, aile kadar güvenilir birine sahip olmaya inanırdı, ama asla bundan daha fazlasına değil. Gristlen'in şimdiye kadar sadece bir arkadaşı olmuştu, Venge adında bir kadın.

Gristlen sekiz yaşındayken. Bir tane daha olmamıştı ve şimdi insanların deyimiyle üç tane kankası vardı. Artı, hastanede yeni arkadaşları.

Arkadaşlar en iyisiydi.

Deja duştan çıkarken Ronnie aramış ve Deja, Ronnie'nin ona Sora iblisi gibi davranmasını can kulağıyla dinlemişti. Onun güvenliği için endişeleniyor ve Hastanedeki işine ne zaman döneceğini merak ediyordu. Tavin'in olayıyla ilgili söylentiler yayılmıştı. Görünüşe göre Deja onu kurtardığı için bir kahramandı.

Ronnie, onu patlayan hastadan kurtarmasının romantik olduğunu düşündü ve sonra onu bir İntikam peşindeki iblis çetesi.

Keşke Ronnie bilseydi.

Ama arkadaşına kendisinin de intikam peşinde olduğunu nasıl söyleyecekti?

onunla ömür boyu bağ kurdun mu?

Duş, kafasında bazı şeyleri çözmesine yardımcı olmamıştı.

kafası hiç çalışmıyordu. Ve Ronnie ile yaptığı görüşme, onu

ruhları ve destek için minnettar olmasını sağlamış, yalan söylediği için kendisini bir pislik gibi hissetmesine neden olmuştu.

Her şeyin ötesinde, duygularına da dikkat etmesi gerekiyordu. Tavin güçlü duyguların ama güçlü ve güçlü olmayan arasındaki çizginin nerede olduğunu bilmiyordu. Şu anda Tavin'den ara sıra gelen endişeli bir damlama dışında hiçbir şey hissedemiyordu. Stresliydi.

İkisi de öyleydi.

Tüm bu karmaşayı nasıl düzelterceğini merak ederek kot pantolon, spor ayakkabı ve Ronnie'nin gözleriyle uyumlu olduğunu söylediği mavi düğmeli bir bluz giydi. Bir kez

Makyajını ve saçını tamamladıktan sonra mutfağa yöneldi, ancak sesler onu koridorda durdurdu.

"Yeni Neebless arkadaşını beğendin mi?" Lore gibi geldi.

"Aynen öyle." Kesinlikle Tavin.

"O çok ateşli." Evet, Lore.

Tavin tekrar konuşmadan önce hafif bir duraklama oldu. "Onu tanımak eğlenceli olacak." Duraklama. "Bir bakıma, zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum."

"Belki onu bir kez öldürmüşsündür."

Deja neredeyse tükürüğüyle boğuluyordu. Tavin'in kızgınlığı

bağdan içeri akarak kalbinin çarpmasına neden oldu.

"Sanırım en nadide hayvanlardan birini öldürdüğümü hatırlardım.

Sheoul'daki iblisler."

"Üzgünüm, dostum. Çok mu erken?" Lore'un sesi Deja'ya pek üzgün gelmedi ama Tavin'in kızgınlığı geçti. "Ben asla ondan önce bir Neebless gördüm. Neethul'a çok benziyorlar."

Sessizlik uzadı. Deja'nın tek duyabildiği kulaklarındaki nabız atışlarıydı.

"Öyle." Tavin'in sesinde bir nota vardı... bu hayal kırıklığı mıydı? Her neyse, aradaki bağı açacak kadar güçlü değildi. "Hiç D&D oynadın mı? Neebless bana drow elflerini hatırlatıyor."

"Yine de drowlar kötüdür. Daha çok Neethul gibi. Sert bir kötü olmayan lanet bir Neeth ile hiç tanışmadım.

Piç kurusu," dedi Lore.

Deja kulak misafiri olmakla suçlanmak istemediği için mutfağa yaklaştı ama girişte durduğunu hâlâ görmemişlerdi.

Tavin eline baktı. "Evet," diye mırıldandı. "Ciddi misin? Kadın mı?"

"Evet." Tavin'in ses tonunda yeterince konuşmak istemiyorum havası vardı ve Lore buna izin verdi.

Ama Deja yapmadı. Onun bu konudaki hisleri yeterince açık bir şekilde ortaya çıkıyordu. "Onu iyi tanır mıydınız? Sevgili miydiniz?"

Başını sertçe kaldırdı ve bakışlarını tekrar indirmeden önce bir saniye boyunca onu inceledi. "Evet."

Şimdi, bağdan bir şey geliyordu. Keder mi? Hayır, olamaz.

Lore ılık çaldı. "Dostum. Bir Neethul ile yakınlaştım birkaç kez kadın. Acıyı seviyorsanız yatakta harikasınız. Ve kanıyor. Ve o seni öldürmeden önce en azından kafayı bulup bulamayacağını merak ediyorsun."

Abartıyordu ama o kadar da değil. Kan ve acı çiftleşme ritüellerinin bir parçasıydı. Bir kez daha, Deja aykırı biriydi. Acıyı sevmezdi. Ya da kandan. Hemşirelik okulunda titizliğinin çoğunu atlatmıştı.

"Gristlen öyle biri değildi," dedi Tavin ve kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Onun adını tekrar söylediğini duymak...

Kesin şunu. Gristlen'i öldürdü. Onu göğsünden bıçakladı ve duş fayanslarında kan kaybından ölmesine izin verdi.

"Tamam, her neyse dostum. Sadece ne hakkında konuştuğumuzu hatırla. Şu anda hiçbirimiz güvende değiliz." Lore kahve fincanını itti ve ayağa kalktı. "Ben buradan gidiyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Lore gitti ve Deja Tavin'in uzattığı kahve fincanını aldı. "Evi temizlediğin için teşekkür ederim," dedi. "Bunu yapmak zorunda değildin."

"Hiç sorun değil." Kahvesine kaşıkla bolca şeker attı. Tavin onu daha önce de şekerle tanıştırmıştı ve bol şekerli içilebileceğini anladıktan sonra, onu sevmeye başlamıştı. Hemşirelik okulu boyunca neredeyse onunla yaşamıştı. "Yani... bu Gristlen." Tereddüt etti, adamın kendisine bakmasını beklerken duygularını kontrol etmek için elinden geleni yaptı. "Kimdi o?"

Lore fincanına biraz daha kahve doldurdu. "O bir Neethul prensesiydi."

Kalbi duracak gibi oldu. Onun kendisinden bahsettiğini duymanın garip olacağını biliyordu ama bunu hiç düşünmemişti.

acı verici olduğu hakkında. Hemşirelik okulu kitapları eski yaraların açılmasıyla nasıl başa çıkılacağı konusunda çok zaman harcadı.

Sakin ol, dedi kendi kendine. Nötr.

"Bir prenses," dedi fincanına. "Lore'a sevgili olduğunuzu söylediniz. Ama aşık mıydınız?"

"Evet. Hem de çok."

Yalancı!

Bir arada tutun, bir arada tutun...

Yalancı dilini koparmamak için parmaklarını kupanın etrafına sıkıca sardı. Eğer onu sevseydi onu bıçaklayarak öldürmezdi. "O şimdi nerede?" "O öldü."

Sesi, sanki bir şeylerin içinden geçmiş gibiydi. bir kıyma makinesine dönüştü ve daha önce içinde hissettiği keder damlası bir nehre dönüştü. Bu da onu kızdırdı. Adamın hiç üzölmeye hakkın var.

"Bu senin için çok zor olmuş olmalı," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, duygularını kontrol etmeye çalışarak. "Ne oldu?"

Buzdolabından biraz yumurta aldı ve tezgâhın üzerine koydu. Ona bir kez bile bakmamıştı. "O öldüröldü."

Öfkesini bastırırken şaşırılmış gibi yaptı. "Çok özür dilerim. Kimin yaptığını biliyor musun?"

"Evet." Bir kâseye yumurta kırmaya başladı. "Evet, biliyorum."

"Yaptıklarının bedelini ödediler mi?"

Elinde bir yumurtayla hareketsiz kaldı. Bakışları onunkilere kaydı ve gözlerinin derinliklerinde perili bir gölge titreşti. "Yeterince ödeme yapmadılar."

Bağdan gelen acı, nefesini kesecek kadar güçlüydü. Ama onun paçayı sıyırmasına izin vermedi. Adam haklıydı; ona yaptıklarının bedelini yeterince ödememişti.

"Bunu yapan kişiyi öldürdün mü?" diye sordu, samimiyetsizliğin bağdan geçmemesini umarak.

"Gerek yok." Yumurtayı kâseye kırdı, iri elleri hassas ve ustaca çalışıyordu; onu rahatlatmaktan boşalmasını sağlamaya kadar her şeyi yapıyorlardı. "Her lanet gün işkence çekiyor."

"Ve bunun yeterli olduğunu mu düşünüyorsun? Onun ölmesini istemiyor musun?"

Tavin bir çatalla yumurtaları çırttı ve ona ilk kez bu mutfakta omlet yaptığı mutlu ama istenmeyen anıları canlandırdı. Süreci ve malzemeleri anlatmış ve yanından her geçişinde onu ensesinden öpmüştü.

Sonunda çatalından omleti ona yedirdiğinde, tadına bakıp neredeyse ağlayacaktı. İnsan yemeği iblis yemeğinden çok daha lezzetli ve daha az iğrençti.

"Gristlen'in katili ölmüş olsaydı," dedi Tavin öfkeyle kırbaçlarken, "borcunu ödeyemezdi."

Elbette şaka yapıyordu. "Cidden yaptıklarının bedelini ödeyebileceğini mi düşünüyorsun?"

"Artık hayat kurtarıyor." Tavaya biraz tereyağı koydu. Eskiden onu yemek yaparken izlemeyi çok severdi. Bunu yapmaktan hoşlanmadığını, bu yüzden bir şey yaptığında harika olmasını istediğini söylerdi. "Daha geçen hafta boğulan bir kurt adam yavrusunu hayata döndürdü. Ve sahte bir meleğin doğum yaptıktan sonra kan kaybından ölmesini engelledi." Adanın üzerindeki kaseden bir soğan ve bir domates hazırlamaya başladı. "Biliyorum, bu

Yeterince. Asla yeterli olmayabilir. Ama ölmüş olsaydı hiçbir hayat kurtaramazdı."

Deja sessizce oturup onun duygularını anlamaya çalışıyordu ama ya duygularını kontrol ediyordu ya da hissettiği şey onun hissedebileceği kadar güçlü değildi.

Bundan hoşlanmadı. Onun cinayeti hakkında konuşuyorlardı. Onun katili olduğu hakkında. Ve onun duyguları bir boşluktu.

Ondan daha fazlasını, en azından bir teşekkür bekleyerek kahve fincanını yere bıraktı. jant. "Tavin?"

"Öyle mi?" Bakışları sebzeleri doğrarken onlara kilitlenmişti.

"O adam mı? Sensin, değil mi?"

Gözlerini kapatarak doğramayı bıraktı ve derin, tıkırıklı bir nefes aldı. Göz kapaklarını kaldırdığında, gözleri soğumuştı. Buz gibi. Ve eğer daha önce duygularında bir boşluk varsa, bu şimdi saf hiçlikten oluşan bir uçurumdu.

"Evet."

Onun sert tepkisi karşısında geri çekildi, dünyası ayaklarının altından kayıp gidiyordu. İlk kez, Suikastçı Tavin'le nihayet tanışmış gibi hissetti.

Çünkü onu öldürdüğünde bile, gözlerinin içine baktığında acı görmüştü. Artık bunu biliyordu. Tavin Suikastçı kaburgalarının arasına bir bıçak sokmamıştı. Aşık Tavin yapmıştı.

Ve şimdi hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu.

Bölüm 23

Tavin, Deja'nın ifadesindeki dehşete ve daha da kötüsü, bağdan gelen dehşete karşı kendini çelikleştirdi. Neden itiraf etme ihtiyacı hissettiğine dair hiçbir fikri yoktu. Her şeyini ona vermişti ve şimdi de bunu boşvermenin bedelini ödüyordu.

Belki de onun dehşetini görmek istemişti. Belki de aralarına bir duvar örmek istedi. Çünkü gerçek şuydu ki ona aşık oluyordu. Mümkün olduğunu hiç düşünmediği kadar sert ve hızlı. Bunu istiyordu. Onu istiyordu. Ama onu hak etmiyordu. Onu ne zaman kendi kendine uyguladığı kefarete sona erecekti, ama bunun bugün olmadığını biliyordu.

Bu konuşma için kahveden çok daha güçlü bir şey gerekir.

Döndü ve buzdolabını açtı. Bir içkiye ihtiyacı vardı. Sert bir tane, ashleech ile aşılanmış, böylece bok suratlı sarhoş olabilirdi.

Deja elini tezgâha vurdu. "Böyle bir bombayı patlatıp, sonra da tüm bu olanları görmezden gelemezsin. serpinti."

Kadının tiksintisi ve öfkesi adamın kendisine duyduğu öfkeyle birleşti ve adam içkiyi unutarak hırlayarak kadının üzerine yürüdü. "Ne istiyorsun Deja? Sana her şeyi anlatmamı mı istiyorsun?

Kirli detaylar mı? Gristlen'i hiç kimseyi sevmediğim kadar çok sevdiğimi söylememi mi istiyorsun? Onu öldürmenin hayatımda yaptığım en zor şey olduğunu mu? Sen-?"

"Saçmalık!" diye bağırdı ve adam onun öfkesinin şiddetinden geri adım attı. "Sevdiğin birini nasıl öldürebilirsin? Aslında bunu yapmak için kiralanmış olsaydın anlardım ama eğer onu seviyorsan-"

"Onu öldürmek için kiralandım!" diye bağırdı. "Onu öldürmem gerekiyordu ama ona aşık oldum."

Gözleri iliklerine kadar hissettiği şokla parlayarak sandalyesine ağır ağır oturdu. "İşe mi alındın?" Kadın başını salladı, gümüş rengi saçları solmuş yanaklarına çarpıyordu. "Kim tarafından?"

"Bize bunu hiç söylemiyorlar."

"Doğru," dedi, açıkça sarsılmıştı. Ne olduğunun gerçekliği Sonunda ona vuruyor gibiydi. Ve belki de bir canavarla çiftleştiği gerçeğini de. "Elbette.

Ama madem işe alındın, neden yapmadın? Yani, bana cezalar falan olduğunu söylediğini biliyorum ama onu gerçekten sevdiysen neden denemedin bile?"

Hayal kırıklığı içinde parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

Bunların hiçbirini yeniden yaşamak istemiyordu ama belki de her şeyi açığa çıkarmanın zamanı gelmişti. Onunla bir iblis gibi yüzleşmenin. Onlar

Ne de olsa çiftleşmişlerdi ve bavulundan çıkarması gereken bir sürü yük vardı.

"Bundan kurtulmaya çalıştım. Kontratı satın almayı denedim. Onu taşımayı bile denedim. Onu saklamayı."

Ona bir yolculuğa çıkacaklarını söylemişti ve o da buna inanıyordu. Onu Sheoul'daki en iyi tatil yerlerinin yanı sıra insan diyarındaki nüfusun az olduğu yerlere de götürmüştü. Bir Neethul olarak, görünür olmak istemediği sürece çoğu insan gözüne görünmezdi ama yine de Aegis'lerle dolu olan nüfus merkezlerinden uzak durmak istemişti.

İblisleri görebilen iblis avcıları.

Ama sonunda Deth'in destek suikastçıları yaklaştı ve başlarına gelecek korkunç olay son durağına onunla birlikte gitti.

"Neden ona gerçeği söylemedin?"

"Söylemediğimi nereden biliyorsun?"

Bağın içinde merak uyandıran, kısa süreli bir telaş hissetti. "Sen mi yaptın?"

Çırpılmış yumurta kasesine baktı.

Gristlen kadar ölü bir iştah. "Onu korkutmak istemedim. Korkutmamam gerektiğini biliyorum."

"Aynen öyle, yapmalıydın. Kendini kurtarmaya çalışmasına izin vermeliydin. Onu uyarmalıydın."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Adanın öbür ucundan ona baktı, gözlerindeki suçlamadan nefret ediyordu.

onunkini yansıtıyordu. Yaptığı şey için kendinden nefret ediyordu. "Yaptığım şeyi yeniden yaşamak için her lanet olası sessiz anı geçirdiğimi düşünmüyor musun? Kendime ne yapabilirdim diye sormadım mı?" Başını iki yana salladı. "Patronuma bahaneler uydurup durdum. Daha fazla zaman istedim. Ona kızın saklandığını söyledim ve onu bulamadı. Sadece daha fazla suikastçı gönderdi. Onu güvende tutmak için bir tanesini bile öldürdüm."

Ondan bir parça şaşkınlık ve belki de... hayranlık?.. geldi. "Bir suikastçıyı mı öldürdün? Kendi ininden mi?" Onun başını sallaması üzerine parmağıyla kahve fincanının kenarını boş boş yokladı. "Vay canına. Peki onu öldürmen nasıl oldu?"

Oraya gerçekten gitmek istemiyordu. Bu konuda kâbuslar görüyordu ve bu anıyı uyanık olduğu saatlere taşımak istemiyordu. Ama bu kadar ileri gitmişti, o yüzden şimdi Deja'ya tüm çirkin gerçeği anlatabilirdi.

"Geldiklerine dair bir mesaj aldım."

Mesaj, inindeki bir suikastçıdan, bir şekilde neler olup bittiğini bilen bir kaplan şekil değiştirenden gelmişti. Daha sonra Tavin, onlarca yıl önce erkeğin sevdiği birini öldürmek zorunda kalmıştı. Ve bundan kurtulmaya çalıştığı için, kurtarmaya çalıştığı kardeşi yavruları da dahil olmak üzere tüm ailesiyle birlikte işkence edilerek öldürülmüştü. Suikastçı da bedelini ödemişti.

Hadım edilme ve iğrenç görevler onu neredeyse yok ediyordu.

Tavin devam etmeden önce dilini ıslatmak için kahvesinden sağlıklı bir yudum aldı. "Ve bu sefer onu koruyamayacaktım. İkimizi de alacaklar ve gözümün önünde ona işkence edeceklerdi." Onun bakışlarını yakaladı ve tuttu,

Bunu anlamasını istiyorum. Belki bir kısmı

anlayış ona da geçecekti. "Ne yaptıklarını biliyorum Deja. Bu yüzden elimden geldiğince acısız bir şekilde kendim yaptım."

Telefonu cebinde biyledi ama duymazdan geldi. "Onu öldürdüğünü biliyor muydu? Ölürken, onu biliyor musun?"

"Evet," diye mırıldandı. "Gözlerindeki bakış..." Uzun, tıkırtılı bir nefes verdi. "Bu asla unutamayacağım bir şey."

Acı bağıın içinden aktı ve onu çekerken telefonunu cebinden çıkardığında, gözlerinin yaşlarla dolduğuna yemin etti. Bunu son derece kişisel algılamıştı.

O seninle çiftleştii, aptal. Ve az önce sevdiğin bir dişiyi öldürdüğünü itiraf ettin. Muhtemelen ne olduğunu merak ediyordur.

ona yapacaksın.

Tavin herhangi bir durumda ne yapacağını bilmekte her zaman oldukça iyiydi ama çiftleşmek yeni bir şeydi ve bunu nasıl aşacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Kızın acısı onu kendine çekmiş, onu rahatlatmak istemesine neden olmuştu ama kızıdan gelen nabız gibi atan ağrının yanı sıra derin- neredeyse nefret diyebileceğı bir öfke. Ve kafa karışıklığı. Ve ayıramadığı ya da ayıramadığı duyguların müzikal bir karmaşası.

anlamlandırmak. Çünkü nefret-öfke zaman zaman azaldığında, şefkat ortaya çıkıyordu.

Sanki kalbi bir anten gibiydi ve aynı anda hem country, hem pop, hem de heavy metal rock istasyonlarını çekiyordu.

Dostum, Shade, Eidolon, Wraith ve Lore'u bir şeyler içmeye götürüp tavsiye alması gerekecekti. Bağ meselesi karmaşıktı.

Telefonuna baktı ve gri teni birkaç ton daha açıldı. Göğsünün derinliklerinde, diğer duygular çalma listesinin en altına inerken onun paniklediğini hissetti. "Gitmem gerekiyor."

"Sorun nedir?" Adanın etrafına geldi ve... ve aptal gibi orada durdu. İçgüdüğü onu yakalamaktı. Onu tutmak. Onu üzen her neyse ondan uzak tutmak.

Ama ondan kaçarak geri adım attı. "Önemli bir şey değil. Hastane işleri. Gitmem gerek."

Başka bir şey söylemeden döndü ve kapıdan kaçtı.

Şimdi onun geri dönüp dönmeyeceğini merak etmek
zorundaydı. Çünkü dönmezse, ölecekti.
Ve bunu hak ederdi.

Bölüm 24

Eidolon'dan gelen mesaj acil değildi ama Deja ofisine doğru ilerlerken hâlâ panik içindeydi.

Deja oraya vardığında, adam masasında oturmuş Lore'un eşi Idess ile konuşuyordu. Deja içeri girdiğinde heykelsi esmer gülümsedi. Deja da gülümsedi ama az önce geçirdiği sabahtan sonra asıl yapmak istediği şey ağlamaktı.

Sonunda Tavin'den gerçeği öğrenmişti ve bu, düşündüğünden daha da yıkıcıydı.

Birisi Gristlen'le bir anlaşma yapmış. Ve Tavin onu bundan kurtarmaya çalışmıştı. Elbette, sonunda bir pislik gibi onu öldürmüştü ama Tavin onun pişmanlığını görmüş, hissetmişti. Onun

Acı çekiyordu. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla acı çekiyordu ve bu konuda olduğundan daha mutlu olması gerektiği aklına geldi.

Bu çok berbat bir şeydi. Peki onun ölmesini kim istemişti? Kraliyet ailesinden bir prenses olarak, herhangi biri olabilirdi. Sanki Neethullar sevilen bir ırktı. Neethul klanları ve evleri içinde bile savaşıyor gruplar vardı. Klanı, o ölmeden sadece bir yıl kadar önce başka bir klanı tamamen yok etmişti.

Yani, evet, bir prenses olarak hedefti ve suikastın arkasındaki sebep onun kadar önemsiz olabilirdi. annesinin birine yanlış bakması ya da savaş başlatma girişimi kadar önemli bir şeydi. Belki de ailesiyle ne kadar temas kurmak istemese de biraz hafiyelik yapmanın zamanı gelmişti.

Gerçek bir suç podcast'inde yaşıyor olacaktı. Ki bunun da havalı bir şey olduğunu düşünüyordu.

Eidolon onu oturmaya davet etti. "Idess'e aldırmayın," dedi. "Bilgisayarımdaki bir belgeyi kurtarmama yardım ediyor."

Ekrandan başını kaldıran Idess gözlerini devirdi. "Eidolon kırılmış bir vücudu bir süre sonra tekrar bir

araya getirebilir.

ama bilgisayar kullanamıyor."

"Anlıyorum," dedi Deja. "Benim de teknolojiyle aram hiç iyi olmadı." Yine de Ronnie'nin talimatları, Eileen'in video oyunları ve onların podcast gizem hobisi.

Eidolon Idess'e tamamen haklı olduğunu gösteren bir bakış attı ve sonra Deja'ya döndü. "Geldiğiniz için teşekkürler. Tavin nasıl?"

"Çok iyi iyileşiyor," dedi, sesinin yalancı gibi çıkmamasını umarak, özellikle de doktor ona öyle bir baktı ki Tavin'in evinden çıkmadan önce bir ceket aldığına memnun oldu. Yapmak istediği son şey kolundaki yeni dermoire'ı açıklamaktı. Zaten elini cebinde tutmak zorundaydı çünkü o sinir bozucu glifler parmaklarına doğru gidiyordu.

Verdiği cevaptan tatmin olmuş görünüyordu ve Onu çağırma sebebini. "Sizinle DNA örneğiniz hakkında konuşmak istedim."

Oh, kahretsin. "Bir sorun mu var?"

"Hayır, öyle bir şey yok. Elimizde Neethul DNA'sı örnekleri vardı ama size kadar bir Neebless'a ait DNA örneği yoktu."

Ve hala bilmiyorsun. Sanki bu konuşmanın gidişatından dehşete düşmemiş gibi başını salladı.

"Türlerinizin akraba olduğunu biliyorum ama nasıl olduğunu hiç anlamadım."

"Dürüst olmak gerekirse kimsenin bildiğini sanmıyorum," dedi. "Pek çok teori, efsane var... ama kimse kesin bir şey söyleyemiyor."

Başını salladı. "Elimde her ikisinden de örnekler olduğuna göre, laboratuarda bunları karşılaştırmak için çalışıyorum."

"Tamam..."

"Birbirinin aynısı."

Kalbi boğazına kaçtı. Elbette birbirlerinin aynısıydılar. O bir Neethul'du. Neden bir Neethul olduğunu bilmiyordu. Neebless gibi görünüyordu ama bir Neethul olarak ölmüştü. Sheoul-gra'daki herkes öldükleri bedenlere geri dönmüştü.

içinde. Herkesi. Rengi farklı olabilirdi ama diğer her şey tamamen aynıydı.

Eidolon'a gerçeği söylemek zorundaydı. "Ben, ah... bak. Bunun için üzgünüm-"

"Bir şey hariç."

Midesi düğümlendi. "Ne?"

"Neethul örneğinde henüz çözemediğimiz aktif olmayan bir gen var. Sende de aynı gen var, ama sizinki aktive edilmiş. Bu genin dialanın dağılımından sorumlu olduğunu belirledik.

çoğu insansı iblis türünde hücre üretir." Masasının üzerinde dumanı tüten çaydan bir yudum aldı. "Şimdi, işte gerçekten ilginç bir parça. Bu gen aynı zamanda Merhametten sorumlu olduğuna inandığım bir grup hücre. Yani, bir Neebless ya da Neethul olarak doğmanız bu genin aktive olup olmamasına bağlı. Hiç daha açık tenli doğan Neebless bebekler oldu mu?"

Hiçbir fikri yoktu ama Neethul bebeklerinin arada bir karanlık doğduğu söyleniyordu. Olduğu zaman, çocuk, kadının rahmi gibi lanetli kabul edildiğinden, kurban edilen bebeğin kanıyla kadını temizlemek için bir tören yapılırdı.

"Gerçekten bilmiyorum," dedi. Neebless'lar hakkında Neethul'un onlardan uzak durduğu, hatta bazen öldürdüğü dışında gerçekten hiçbir şey bilmiyordu.

"Hmm." Eidolon koltuğuna geri oturdu. "Herhangi bir Neethul'un daha koyu tenli doğup doğmadığını merak ediyorum. Olduğunu hayal edebiliyorum. Ve bahse girerim bebekler o gün hayatta kalmazlar. Onları gen havuzundan çıkarmak isteyeceklerdir."

Hiç şüphesiz. Belli ki empati hücreleriyle doğmuştu ama... bekleyin. Eğer bunlar bahsettiği gen tarafından kontrol ediliyorsa, neden koyu tenli olarak doğmamıştı? Dirilişi bu hatayı düzeltmiş miydi?

"Deja, gözlerin buğulu görünüyor," dedi Idess alaycı bir ses tonuyla. "Eidolon evcil hayvan araştırma projeleri hakkında konuşuyor.

insanlara."

Eidolon biraz utangaç görünüyordu. "Belki." Saati bipledi ve ona hızlıca bir göz attı. "Bir randevuya geç kaldım. Idess, bilgisayarım tekrar çalışmaya başladığında bana haber ver. Ve Deja, örnek için teşekkürler. Daha sonra sana başka sorularım olabilir."

Harika. Sadece harika.

O uzaklaştı ve Deja da gitmek için ayağa kalktığında Idess

ona baktı. "Daha çok sorusu olacak. Bana güvenin. Bir Neebless üzerinde çalışabileceği için heyecanlı. Adam gizeme karşı koyamıyor."

"Ve ben ekstra nadir bir gizemim." "Ne demek istiyorsun?"

Deja bunu söylememeliydi. Ama, kahretsin, o Yalanlardan bıktım. Neden o şekilde görüldüğünün gizeminden bıkmıştı. Düşündüğünden çok daha karmaşık ve yorucu olan bu intikam planından bıkmıştı.

Eğer Tavin sevdiği kadını öldürdüğünü itiraf edebilirse, o da aynısını yapabilir ve sonunda birine içini dökebilirdi.

Sadece Idess'in doğru kişi olduğunu umuyordu.

Idess'in ifadesi endişeli bir hal aldı. "Deja? Söylemek istediğin bir şey mi var? Bana güvenebilirsin."

Deja orada durmuş, elindeki küçük kapla oynuyordu. Ceketinin cebinde nane şekeri vardı. Sonunda ağzından kaçırdı. "Ben Dirilenlerden biriyim. Ama bu benim bedenim değil. öldü."

Idess güldü ama Deja katılmayınca diğer dişi ciddileşti. "Şaka yapmıyorsun, değil mi?" Idess bilgisayardan uzaklaşmış, dikkatini Tamamen. "Öldüğün bedende değilsin de ne demek? Öldüğünde bir Neebless değil miydin? Ya da farklı bir Neebless bedeninde misin?"

"Yani bir Neethul olarak öldüm. Bir Neebless olarak geri döndüm."

"Bu garip görünüyor." Idess bir an için bunu düşündü ve sonra cep telefonunu kapıp dokunmaya başladı bir mesaj attı. "Biliyor musun?" dedi yazarken. "Gizemini anlamlandırmama kimin yardımcı olabileceğini çok iyi biliyorum." O telefonunu cebine soktu, ayağa kalktı ve elini Deja'ya uzattı. "Benimle gel."

* * * *

Idess, Deja'yı hastanenin dışına ve yeraltı otoparkına götürdü.

Şaşkına dönen Deja etrafına, girişe yakın park etmiş arabalara ve siyah ambulanslara baktı. "Neden buradayız?"

Idess ona döndü. "Azagoth'un kim olduğunu biliyorsun, değil mi? Diriltildiğini bildiğine göre öyle olduğunu varsayıyorum."

Başını salladı. "Azagoth, eskiden Ruhların Koruyucusu, insanlar tarafından Azrail olarak da bilinirdi."

"Doğru. O benim babam," dedi Idess ve Deja'nın boğazı aşığılایıcı bir gıcırtilayla kapandı. "O yok ettikten sonra Sheoul-gra, ona yeni bir iş ve yeni bir diyar verildi. Ve birkaç ay öncesine kadar, diyarına erişmenin bir yolu yoktu. Ama Reaver bazı ipleri çekti ve Belki bazı tehditler savurdu, bu yüzden Azagoth'un çocukları sadece davetle içeri girebilir ve biz de Nether'den geçmek zorundayız." Deja'ya doğru baktı. "Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Nether'in ne olduğunu bilmediğini tahmin ediyorum. nedir?"

"Reaver'ın kim olduğunu ben de bilmiyorum. Adını duymuştum ama..."

"Reaver bir melek. Aslında o bir melek. Uzun hikâye. Tavin sana açıklasın." Idess'in sesi alçaldı. "Onunla çiftleştin, değil mi?"

Deja ürperdi. Yalan söylemeyi düşündü. Ama bunun bir anlamı yoktu. O ve diğer herkes eninde sonunda öğrenecekti. "Nereden biliyordun?"

"Ceketinizin fermuarı çenenize kadar çekilmiş."
Idess uzanarak yakasını aşağı çekti ve neredeyse çenesine kadar uzanan glifleri ortaya çıkardı.

"Sence Eidolon biliyor muydu?"

Idess ona şaka yapıyorsun der gibi baktı. "Yüzde yüz. Ama bunu daha sonra konuşuruz. Azagoth'un yerine varmak için zamanımız azalıyor. Azagoth'un eşinden çoktan izin aldım, bu yüzden yaşayanlar ve ölüler arasındaki bir varoluş düzlemi olan Nether'den geçeceğiz. ölüler," diye açıkladı. "İnsan ruhlarının cennette olmadıkları zamanlarda ikamet ettikleri yerdir."

Idess onun elini tuttu ve aniden hastanenin otoparkında aynı yerde duruyorlardı ama her şey farklıydı. Hiçbir şey hareket etmiyordu ve hiçbir ses yoktu. Ya da renk. Her şey siyah, beyaz ve grinin milyonlarca tonuydu.

Deja tam uyum sağlamıştı. Neredeyse kamufle olmuştu ama Idess hafif bir parıltıyla göze çarpıyordu.

Hâlâ el ele tutuşarak, sanki görünmez bir güç onları geri tutmaya çalışıyormuş gibi, Cehennem'de su gibi ilerlediler. Deja ağzını açıp Idess'e ne kadar zamandır Ama diğer kadın parmağını dudaklarına götürdü ve başını salladı.

Sessiz ol.

Doğru. Tamam, Deja bunu yapabilir.

Birdenbire daha hızlı hareket etmeye başladılar. Hızları etraflarındaki her şey bulanıklaşana kadar arttı ve Sonra bir anda, Deja'yı neredeyse kör edecek ve ayaklarının altındaki gevşek kumda tökezlemesine neden olacak kadar parlak bir güneş ışığına çıktılar.

Sonunda yönünü bulduğunda, hâlâ kördü ama bu kez güzelliğe kapılmıştı.

Çıplak ayaklı, kestane rengi saçlı bir kadın ve gök mavisi bir

Altın kelepçeli ayak bileklerine kadar uzanan kaftanı Dev kırmızı ve sarı tropik çiçekler ve yemyeşil, geniş yapraklı bitkiler. Mor ve maviden yeşile kadar canlı renklerde kuşlar

ve kızıl ağaçların etrafında uçuşuyor, şarkıları havayı dolduruyordu.

"Merhaba Deja," dedi dişi. "Ben Lilliana."

"Lilliana babamla evli," dedi Idess. "Bize saraya kadar eşlik edecek."

Deja ne diyeceğini bilemediği için sadece başını salladı ve onu takip etti. Ama dalgalar ve el değmemiş fildişi kumsallar boyunca ilerlediklerinde, "Vay canına, burası çok güzel," diye fısıldamaktan kendini alamadı.

Kollarını gökyüzüne kaldıran Lilliana, sanki uzun bir tatilden sonra döndüğü ilk günmüş gibi gülümsedi. Deja'nın dışının en iyi, en mutlu ve sevgi dolu hayatını yaşadığını bilmek için bir bağa ihtiyacı yoktu. "Şu anda en çok güzel bir yer. Günün on iki saati cennet gibi." "Peki ya diğer on iki saat?"

Kolları iki yanına düştü ve titredi. "Cehennem. Bu cehennem." Kötü olana katlanmanın buna değdiğini kendine hatırlatırcasına tekrar gökyüzüne gülümsedi. "Evren denge ister."

Neebless bu yüzden mi vardı? Dengeyi sağlamak için.

Neethul? Bir taşı takip ederken bunu düşündü patikadaki bir dönemeçte genişleyene kadar. İleride, antik Roma'dan koparılmış olabilecek saray gibi bir ev vardı, Canlı çiçeklerin ve hafifçe sallanan palmyelerin bulunduğu bir bahçeden yükseldi. Canlı, çok renkli kuşlar, havai fişekler gibi büyümenin içinden patlayarak gökyüzünü bir

Hayat kutlaması. Deja'nın söyleyebileceği tek şey buydu.

Hayat.

Yıllarının çoğunu acı ve ölümle çevrili olarak yaşamıştı ve bu... bir arınma gibiydi. Bir aydınlanma. Hayatını intikam duygusuyla ve içinde büyük bir nefretle yaşamak zorunda değildi. İsteddiği kişi olabilirdi, olmak için yetiştirildiği kişi değildi. Hemşirelik okuluyla bu konuda bir başlangıç yapmıştı ama Tavin'e olan nefreti de ağırlığını hissettiriyordu.

Bunca zaman nefretinin onu yönlendirdiğini düşünmüştü. Ancak şimdi bunun aslında onu geride tuttuğunu anladı.

Üzerinden bir yük kalkmış gibi hissederek kollarını Lilliana'nın yaptığı gibi kaldırdı ve güzelliği içine çekti.

"Burası nasıl bir cehennem olarak görülebilir ki?" Deja mırıldandı.

"Şey," dedi Lilliana, "bir kere, o on iki saatlik süre boyunca çivit kuşları piranha gibi et yiyen iğrenç, kösele gibi cehennem zebanilerine dönüşüyorlar. Ve bu kuşların yerine

Gün boyunca yaptıkları gibi tatlı nektar üreten pembe çay fincanı çiçekleri zehir salgılar. Bazıları etobur oluyor. Ağaçlara ve okyanus hayvanlarına ne olduğunu söylemeyeceğim bile."

"O saatlerde çok fazla yürüyüş yapmadığınızı tahmin ediyorum."

Lilliana pencerelerdeki metal panjurları işaret etti.

"Tüm ev kilit altına alınıyor. İyi bir sebep olmadan kimse ziyarete gelemesin."

Kapı kendiliğinden açıldı ve Lilliana onları içeri almak için kenara çekildi. "Evimize hoş geldiniz."

"Çok güzel," diye nefes aldı Deja, gümüş benekli mermer zeminden yükselen kristal sütunlar karşısında hayrete düşmüştü. Zemin tek ve pürüzsüz bir kavis çizerek girdap gibi dönen duvarlara dönüştü.

Yumuşak maviler ve canlı yeşiller. Çoğunlukla fantastik manzaralardan oluşan dekor, büyük odanın mistik havasına katkıda bulundu. "Kendimizi gökyüzünde bir bulutun üzerindeymişiz gibi hissediyorum."

Lilliana sırtıttı. "Yıllarca Sheoul'un karanlığında yaşadıktan sonra, Cennet'in ışığını tekrar hissetmek istedim."

"Yine mi?"

"Lilliana bir melek." Derin, gürleyen ses Azagoth'tan önce odaya girdi, ağır botları hareket ediyordu Yerde sessizce ilerliyordu. Yıpranmış, kapüşonlu bir deri pardösü, siyah deri pantolon ve dolu bir silahın etrafında sallanıyordu.

Koşum takımı. Karanlık, kötücül bir aura gibi kıvrılarak onu örtüyor ve onunla birlikte hareket ediyordu. Güzel ve ürkütücüydü.

Deja geri çekilmemek için kendini zor tuttu. "Dekor istediğim kadar kasvetli ve işkence odası şıklığında değil, ama eşim hatmi kabuğu içinde yaşamak istiyorsa, biz de hatmi kabuğu içinde yaşarız."

Lilliana gülerken yanaklarında pembe lekeler belirdi. "Onu dinleme. Evin tamamı böyle değil. Her odada farklı bir tema var. Ofisinde gotik Addams Ailesi korku-şık tarzı, gerçek işkence odasında ise işkence odası dekoru var."

Deja, Lilliana'nın şaka yapıp yapmadığından emin değildi. Azagoth, "Raika için bir Disney kreşiniz var," diye belirtti.

"Evet, ama o Malefiz." Lilliana ona gözlerini kırptırdı. "Sadece senin için. Nasıl uzlaşabildiğimi gördün mü?"

Şakacı bir kabullenişle homurdandı ve Deja'ya döndü. Bir anda, nazik, sevgi dolu koca gitmiş ve Yürüyen kâbus onun yerini aldı. Soğuk zümrüt gözler ve taştan bir yüz onu içine aldı.

"Kızım ile görüşmek için hangi sorunun bu kadar önemli olduğunu merak ediyorum."

"O bana yaklaşmadı, Peder," dedi Idess. "Bu benim fikrimdi. O artık Underworld General'ın ailesinin bir parçası ve Sem arkadaşı olarak, o benim yeni kız kardeşim."

Deja'nın gözleri acıdı. Kız kardeş. Aile. Hisler gelmeye devam etti.

Azagoth kızının sözlerini onaylamadı ama bir kaşı kalktı ve Deja'nın bir şey söylemesini beklediği hissine kapıldı.

Boğazını temizledi. "Ben tutulan ruhlardan biriydim Sheoul-gra'yı yok ettiğinizde içindeydim. Savaştan sonra kendime geldiğimde, kendimi bu bedende buldum. I nedenini bilmek istiyorum."

Milyonları neden terk ettiğini de bilmek istiyordu, Belki de milyarlarca Diriltilmiş ruh iblis ordularıyla büyük bir savaşa girecekti ama kendini koruma içgüdüğü onu bunu istememesi konusunda uyardı.

Azagoth bakakaldı, ifadesi tamamen düzdü. "En son öldüğünüz bedene geri gönderildiniz."

"Ben bu bedende ölmedim." Boğazını tekrar temizledi. "Efendim."

Gel buraya dercesine parmağını ona doğru kaldırdı. Emredileni yaptığında içinden bir tedirginlik geçti. Adam elini uzatıp göğüslerinin arasına bastırduğunda kadın kıpırdamadan durdu. Bir an sonra adam kolunu indirdi ve geri çekildi.

"Bu bedende ölmemiş olabilirsin ama son yaşamında içine doğduğun beden bu."

Bu doğru değildi. En eski anılarından beri süt tenliydi. Kafası karışmıştı, öylece durdu. Sonunda, iç çekti, muhtemelen onun noktaları birleştirmesini beklemekten yorulmuştu.

"Belli ki karanlık bir Neethul olarak doğmuşsun. Ailen seni terk edilmekten ya da katledilmekten kurtarmak için rengini değiştirmiş olmalı."

Başını iki yana salladı. "Bu doğru olamaz. Koyu tenli akrabalarımız olan Neebless'lar farklı bir tür."

Tabii Eidolon haklıysa ve bu sadece aktive olmuş bir gen meselesiyse.

Kara bir kaşını kaldırdı ve zümrüt gözleri kızgınlıkla parladı. "Bana cevaplar için geldin. Sana onları verdim ve sen bunu sorguluyor musun?"

"Hayır, tabii ki hayır," diye hemen ağzından kaçırdı. "Sadece... söylediğiniz şey... öğrendiğim şey bu değil."

"Çünkü sana yalan söylendi." Elini siyah saçlarının arasından geçirerek kapüşonunu kafasından aşağı doğru itti. "Neethullar son derece kötü bir türdür. Bir birey ne kadar kötüyse, o kadar solgun olur. Senin gibi bir çocuk doğduğunda, iyi bir ruha sahip nadir bir çocuk, nadiren ilk birkaç nefeslerinden sonra hayatta kalırlar. Bazı nedenlerden dolayı, ruhun onlarınkine uymasa da ailen seni korudu."

Başı dönerek geriye doğru sersemlemiş bir adım attı. "Yani... tüm Neebless'ların aslında sadece kötü olmayan Neethul'lar olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Evet. Tahmin edeyim, ailen seni diğerlerinden uzak tuttu. Belki de seni şeytani eylemlere maruz bırakmaya çalıştılar, Ama geri püskürtüldünüz, bu da sizi daha da izole etmelerine neden oldu."

Vay anasını. Sanki onun geçmişine bakıyor gibiydi. Biliyordu. Hayatının ne kadar cehennem gibi olduğunu biliyordu.

"Her zaman benden utandıklarını düşünmüşümdür."

"Olabilirlerdi." Azagoth Idess'e doğru baktı, ve ağzının bir köşesi şefkatli bir gülümsemeyle seğirdi. "Ya da seni korumaya çalışıyorlardı," dedi usulca.

Idess gülümsedi ve Deja bir kıskançlık duygusu yaşadı. Babası ona hiç böyle bakmamıştı, sanki gurur duyuyormuş ve o onun dünyasıymış gibi. Annesi daha da az şefkatliydi, eğer bu mümkünse.

"Deja," Azagoth'un alçak, gürleyen sesi içini titretti. "Her şeyin bir sebebi vardır."

"O zaman ruhum türümle uyuşmuyorsa hangi nedenle bir Neethul olarak doğdum?"

"Bazen her şey berbat olur." Omuz silkti. "Sheoul-gra'daki tüm reenkarnasyonlara izin verdim, ancak bir sürü aptalım vardı benim için çalışıyordu. Bektan bir şey oldu."

Bektan bir şey mi oldu? Yanlış bedende doğmuş iyi bir ruhtu ve onlarca yıl bunun sonuçlarına katlanmıştı, ama hey, önemli bir şey değildi çünkü bektan şeyler oluyordu.

Azagoth'un sesi derinleşti ve bir ciddiyet notası aldı. "Bazen belirli kişilerin ve olayların geleceğin çerçevesi için önemli olduğuna dair bildirimler alıyorum ve ruhları daha spesifik olarak yerleştiriyorum." Bir parmağını kaldırdı. "Onlardan biri olup olmadığını sorma. Sana söyleyemem."

Yapamaz mısın, yoksa yapmaz mısın? En iyisi sormamak.

Lilliana hem Idess'in hem de Deja'nın omuzlarına nazik bir el koydu. "Sizi acele ettirmek istemem ama tecrit altına girmemiz uzun sürmeyecek."

Sorun değildi. Deja aradığı cevapları ve daha fazlasını almıştı. Azagoth ona başka bir řey daha vermişti. Cevaplardan bile daha değerli bir řey: yeni bir bakış ačısı. İki yıldır ailesinden kaçıyordu. On iki yıldır onlar için ölüydü. Kırk yıl boyunca onun sırrını sakladılar. Nedenini öğrenmenin zamanı gelmişti.

Bölüm 25

"Oğlum! Çok uzun zaman oldu." Tavin, Sheoul'un Carnage bölgesinde büyüdüğü kulübeye girdiğinde üç kadın sesi mükemmel bir uyum içinde ona seslendi.

Anneleri Viscus, Vishis ve Vale, aynı siyah cübbeleriyle ona doğru koştular ve onu kucakladılar. "Seni çok özledik," dedi Viscus.

Vale başını salladı, dalgalı gri saçları dağınık yüzüne dökülüyordu. "Grim daha geçen yıl buradaydı. Kovucu iksirlerimiz için bize biraz çömelmiş kafa getirmişti."

"Grim tam bir ana kuzusu," dedi Tavin ve kıkırdadılar.

Üç Fury kardeşten en ciddi olan Vishis hiçbir şeyi kaçırmadı ve parmaklarını Tavin'in boğazına dayadı. "Ah, oğlum. Sembolün değişti. Ve sen çiftleştin!"

"Ne?" diye ciyakladı diğer ikisi. "Bir dişiyle mi bağ kurdun? Ne zaman? Nasıl? Kiminle?"

Gülme sırası ondaydı. Anneleri tavuk gibiydi, kürkler, kafatasları ve buharlı lav akıntıları arasında en rahat ettikleri yer olan kazan dairesine doğru götürüyorlardı.

taş zemin. İçeride bir televizyon ve buzdolabı bile vardı, bu yüzden nadiren oradan ayrılmak zorunda kalıyorlardı.

"Onun adı Deja. O bir Neebless." "Ooh, bir Lanetli. Mükemmel."

Kaşlarını çattı. "Ne? Lanetli mi? Ve bu mükemmel mi?"

Viscus, beyaz saçlarını sert bir topuz yapmıştı.

Kaçmaya cesaret edebilecek sapkın bir iplik, ona tercih ettikleri kan şarabından küçük bir bardak uzattı. Bunu kibarlık olarak algıladı, hatta

Yine de o şeyden nefret ederdi. "Neebless, Neethul tarafından lanetli kabul edilir."

"Neethul onları neden lanetli saysın ki?"

Vale dev bir kemik kaşığı fokurdayan üç kazandan birine daldırdı ve karıştırmaya başladı. "Bilmiyoruz. Ama

Neethul'lar bize Neebless bebekleri Neethul'a çevirecek büyüler için geliyorlar."

Siktiğimin Neeth'leri. "Bebekleri nereden buluyorlar? Onları Neebless'lardan mı alıyorlar?"

"Bilmiyoruz." Bu üçünden de geldi.

İlginç. Deja'ya bu konuda bir şey bilip bilmediğini sorması gerekecekti.

"Neden buradasın oğlumuz?" Yine hep bir ağızdan.

Deriden yapılmış şişman sandalyelerinden birine oturdu.

"Ben

Evimi davetsiz misafirlerden korumaya yardımcı olabilecek bir büyünüz, iksiriniz ya da başka bir şeyiniz olup olmadığını merak ediyordum. Görünmez yapmak gibi belki?"

"Sorun tam olarak nedir?" Vale başka bir fıçıya doğru ilerlerken sordu.

"Ah, sorun insanların beni bulup öldürmesi."

Vishis karıştırılan ilk kazanın içine bir avuç ot attı ve neon yeşili baloncuklar tısladı.

bitki parçalarını yuttu. "Bu senin eski işin sana musallat olmak için geri geliyor, değil mi? Bunun olacağını size söylemiştik."

Diğer iki annesi de başlarını sallayarak onayladılar ve "Uyardık. Seni uyarmıştık."

"Evet, evet. Size söylediklerimi başka bir zamana saklayın, Anneler. Eşimi güvende tutmam gerekiyor."

"Onu buraya getirin," dedi Viscus her zamanki gibi. "Bizimle yaşayabilirsin."

"Hayatta olmaz" demenin kibar bir yolunu bulmaya çalıştı.

Çünkü hayatta olmaz. Anneleri mahremiyetin tanımını bilmiyordu ve muhtemelen tuhaf şeyler yaparlardı, Yataklarını erotik büyülerle ya da aşk büyülerıyla kutsamak gibi müdahaleci şeyler. Deja'yla seks yaparken yatak odasına dalıp, Deja'ya aşk büyüğü yapmalarını aklının ucundan bile geçirmezdi. onlara tavsiye.

"Hiçbir yerde güvende olmayacağım," dedi.
yalan değildi ve cehennemde mümkün değil şeyinden kaçındı. "Uzun bir süre için değil. Biri beni takip etmek isterse, bunu yapacaktır. Bu yüzden olduğum yerde kalmayı ve elimden geldiğince iyi hazırlanmayı tercih ederim."

"Çok inatçı," dedi Vale. "Her zaman öyleydi," diye ekledi Vishis.

Viscus başını salladı. "O yavrunun tamamı ekstra zordu."

Vale, yağlı siyah bir maddeyle kaynayan üçüncü kazana geçti. "Onlar bizim yine bir iblisle çiftleşmedi. Bir dahaki sefere daha fazla Furies üretmeliyiz."

Fury yavruları üretmekten bahsederken her zaman yaptıkları gibi hepsi başlarını sallayarak onayladılar, ancak Gerçek şu ki bu seçimi yapmak onlara düşmüyordu. Var olan sadece üç erkek Fury vardı ve kimin onlarla üreyeceğini onlar seçiyordu. Bu yüzden çoğu Fury her yüzyılda bir ya da daha fazla uyumlu türden iblislerle üremekteydi.

Anneleri Tavin, Grim ve Noir'in iblis olarak bu kadar zor olmalarının nedenlerini tartışırken, o da kendini soğuk soğuk yanan ve lavların haşlayıcı sıcaklığını kovan ateşin alevlerine kaptırdı. Birkaç dakika sonra Viscus ve Vishis erzak odalarında kayboldular ve Vale gelip karşısındaki koltuğa oturdu.

Öne doğru eğildi, köşeli yüzü aralarındaki zeminde akan ince lav akıntısından gelen uğursuz bir parıltıyla aydınlandı. "Bana dışından bahset. Onunla ne zaman tanıştın?"

Annelerine yalan söylememesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Onlar her zaman biliyordu. Her zaman. "Birkaç gün önce."

Göz kapakları yukarı fırladı ve mavi-yeşil gözleri parladı. "Birkaç gün mü? Seni köleleştirdi mi? Kandırdı mı? Zorladı mı?"

Yumruklarını sıktı, keskin tırnakları avuçlarına kan çiziyordu. "Buna izin vermeyeceğiz-"

"Öyle bir şey değil," dedi hemen. "İkimiz de olanlara hazırlıklı değildik."

"Hmm." Ona şüpheyle baktı. "En azından ondan hoşlanıyor musun?"

Evet diyebilirdi ama ikisine de yalan söylemiş olacağından emindi, çünkü bundan daha fazlası vardı. "Sanırım onu seviyorum."

Vale kuşkuyla ofladı. "Eminim ki bir Bir çeşit etki." Elini karmaşık bir şekilde salladı, kaşlarını çattı ve tekrar yaptı. "Anlamıyorum. Etrafınızda büyü ağı ya da büyü aurası yok." "Çünkü büyü altında değilim. Ama bilmiyorum ona karşı neden bu kadar güçlü duygular beslediğimi."

Şu anda bile Deja'yı hissedebiliyordu, arka planda bir farkındalık karıncalanması. Aslında çoğunlukla arka plandaydı. Birkaç endişe sinyali ve onu gülümseten bir mutluluk dalgası almıştı, ama çoğunlukla, o uzaktaki bir hayaletti, ikinci bir kalp atışıydı.

Onu hissedip hissetmediğini merak etti. Mantıken, hissettiğini biliyordu. Ona olan ihtiyacının farkında olmalıydı. ısınmaya başlamıştı. Ama ikisi de bu işte yeniydi. Ya aldığı sinyalleri yanlış yorumladıysa?

Onu aramalı mıydı - en azından yeni bir cep telefonu aldıktan sonra?

Vishis ve Viscus erzak odasından ellerinde küçük bir çuvalla çıktılar. "İçinde rünler, tozlar ve bunların nasıl kullanılacağına dair talimatlar var. Eviniz Yirmi taşlık bir yarıçapın dışındaki iblis gözlerine görünmez. Ancak büyü kullanabilen iblislerin bir aura göreceğini ve ne olduğunu bilmeseler bile bir şeyin gizlendiğini anlayacaklarını unutmayın. Yine de almalısınız önlemler."

Güzelmış. Yani, temelde, bir kişi çitlere ulaşana kadar evi gizli kalacaktı. Bununla çalışabilir.

Viscus çantayı işaret etti. "Tohumları da ekledim. Onları ekin. Bir hafta içinde, saklanmak için çalılıklarınız olacak. ev ve aura. Ama tohumlara dikkat edin. Filizlenene kadar eti yakarlar."

Vale ayağa kalkarken o da ayağa kalktı ve çantayı aldı. "Eşini sadece birkaç gündür tanıdığını ve onu sevdiğini söylüyor."

Altı mavi ve yeşil göz, hedefe kilitlenmiş füzeler gibi ona kilitlendi.

"Sağ ol anne," diye mırıldandı Vale ve ona kendinden memnun bir gülümseme verdi.

"Büyülenmemiş mi?" Vishis sordu.

"Öyle değil," dedi Vale ve Viscus sırttı.

"Onlar ruh eşi," diye haykırdı. "Ruh eşini tanır."

"Belki de," diye düşündü Vishis. "Ya da başka bir hayatta sevgiliydiler."

Bunun üzerine hepsi başını salladı ve eğer şimdi buradan çıkmazsa önünde saatlerce sürecektir bir tartışma olduğunu şimdiden görebiliyordu.

"Teşekkürler, anneler. Gitmem gerek-"

Onu kucaklayarak yuttular. Vale, "Yakında eşini de bizimle buluşmaya getir," dedi.

"Onu doğurganlık ve beceriklilikle kutsayacağız."

"Evet, Tavin'e de erkeklik ve büyük bir-"

"Tamam," diye açıkladı kapıya doğru geri giderken.

"Arayı kapatmak harikaydı. Grim'e uğramasını söyleyeceğim. Eminim senden birkaç flört tavsiyesi almak ister. Ve belki de büyük bir şey için bir kutsama... her neyse."

Annesinin yüzü güldü ve o da kıkırdayarak en yakın Harrowgate'e doğru yola koyuldu. Kardeşi ona neyin çarptığını anlamayacaktı.

* * * *

Deja, görünüşünü değiştiren kolyesini cebine tıktırıp adama yaklaşırken içi çalkalanıyordu. Ahlaksızlık eylemleri onu Neethul halkı için bir kahraman haline getiren bir iblis olan Skell'in tapınağı.

Ailesine verdiği mesaj sadece hayatta olduğu yönündeydi. Yeni görünüşünden ya da neden hayatta olduğundan bahsetmemişti.

diğer Neethul gözlerinden uzakta buluşmak istedi.

Ya gelmedilerse?

Ya yaptılarsa? Basamakların tepesinde durdu ve taş tapınağa, yirmi metrelik sütunlarına baktı zonklayan, sümüksü, siyah sarmaşıklarla sarılmış. Kemerli Giriş yolu hiç de davetkâr değildi, keskin dişler aşağı sarkmış, kan kırmızısı bir sıvı damlatıyordu. Belki de bu bir hataydı. Bunu gerçekten yapmak istiyor muydu? Ya Azagoth yanılıyorsa?

"Gristlen?"

Deja annesinin sesine doğru döndü ve ses karşısında dondu kaldı.

Barajı Grue, merdivenlerin dibinde donmuş bir halde, ağzı hâlâ Gristlen'in ismine sarılı bir şekilde duruyordu.

"Senin... Gristlen olduğunu sanıyordum?" Solgun eli ağzına gitti. "Bu... bu mu? Hayır. Olamaz."

"Benim, anne." Babası annesinin omzunun üzerinden belirdiğinde Deja adımlarını aşağıya doğru attı, soğuk gri gözleri genişliyor. "Baba." Oh, ve mükemmel - kardeşini de getirmişlerdi. "Malifik."

Siyah zırhları Sheoul'un bu bölgesini aydınlatan ürkütücü kırmızı-turuncu ışığı emerken, hepsi bir an için sersemlemiş bir halde orada durdular.

"Bu...? Olabilir mi?" Babası ileri atıldı ve onu en alt basamakta karşıladı. "Gristlen." Onu hiç gülümserken görmemişti. Bu şekilde değil. Onu kendine doğru çekerken sıırttı. Bir an sonra annesi ikisini de kucakladı.

Malifik geri çekildi, ifadesi donuklaştı, eldivenli parmakları bir sıkılıp bir açılıyordu. Her zaman huzursuz elleriyle birini boğmaktan kalp atışı kadar uzaktaymış gibi görünürdü.

Ailesi geri çekildi, hâlâ gülümsüyorlardı. "Öldüğünü sanmıştık," dedi annesi. "O olaydan sonra umudumuz vardı.

Sheoul-gra'nın yok edilmesinden hemen sonra senden haber alamayınca seni kaybettiğimizi düşündük.

sonsuz dek." Uzandı ve arkadaşının ön koluna dokundu. "Pyre yine de bakmayı hiç bırakmadı."

Deja şaşkınlıkla babasına baktı. "İki yıldır beni mi arıyordun?"

Malifik'i işaret etti. "Kardeşin yardım ediyor."

Gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Ağabeyi muhtemelen onun ölmesini umuyordu. Hiç geçinememişlerdi ve onun ölmesinin yarı nedeni de oydu. Çocukluğum cehennem gibiydi.

Babası uzandı ve yüzünü buruşturarak saçlarına dokundu. "Seni gerçek rengine döndürecek bir büyü var ve eve gelebilirsin."

Böyle bir şey asla olmayacaktı. "Buraya bunun için gelmedim. Gerçeği öğrenmek için buradayım. Ben bu şekilde doğdum, değil mi?"

Malifik bu soruya şaşırmış gibi görünmüyordu. Muhtemelen onun doğumunda da oradaydı. Anne ve babası birbirlerine "bunu nasıl halledeceğiz" der gibi baktılar. Sonunda konuşan annesi oldu.

"Senin gibi doğan bebeklere ne olduğunu biliyorsun. Biz seni kurtarmayı seçtik." Eşine bir bakış attı. "Tıpkı onun kurtarıldığı gibi."

Şok Deja'nın dengesini bozdu. Malifik'e de aynı şeyi yaptığını fark etti. Deja ağzının açık kalmaması için çenesini kapatması gerektiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı.

"Sen mi? Baba mı?" Sanki temizlenmesine yardımcı olacakmış gibi başını salladı. Ama olmadı. "Bu olamaz. Azagoth bu renkle doğanların ruhlarının birbirlerine uymadığını söylemişti. Neethul ırkı. Ve sen..."

"Kötü niyetli mi? Kötü mü? Vahşi mi?" Babası elini kılıcının kabzasına koydu ve savunmaya geçtiğinde her zaman yaptığı gibi sertçe kavradı. "Ben böyle olmayı öğrendim. Annen bana hayatta kalabilmem için öğretti."

"Çanta," diye mırıldandı Deja. "Ne zaman bir şeye üzülsem, bana hep kötü şeyleri bir çantaya koymamı söyledin. ve asla açmayın."

"Çoğu Neethul'un kötü anılarını saklamak için kaplara ihtiyacı yoktur," demişti bir keresinde, özellikle korkunç bir olaydan sonra ona sarıldığı birkaç seferden birinde. "Ama bazılarının var. Her şeyi oraya koy, Gristlen. Her şeyini. Bu evin dışında zayıflık göstermemelisin. Anladın mı?"

Anlamıştı. Her gün bir ders olmuştu Sevgi ve şefkatin zayıflık olduğunu anlamak.

Annesine döndü, hâlâ duyduklarını tam olarak algılayamıyordu. "Biliyor muydun? Ben doğmadan önce babamın Neebless olduğunu biliyor muydun?"

Grue başını salladı. "Ben bizimkinden birkaç ton daha koyuyum.

toplum onaylıyor ve çocukken acımasızca dalga geçildim. Gençken tam anlamıyla işkence gördüm. Hayatta kalmamın tek sebebi soylu bir ailede doğmuş olmamdı. Bunun ne olduğunu öğrendim.

ve aynı zamanda nasıl zalim olunacağını da öğrendim. Baban ve ben

Gençken arkadaş olduk ve ben onun klanıyla yaşamaya gönderildim. Ailesinin konuşmalarını dinledikten sonra onun hakkındaki gerçeği öğrendim. Ve ona hayatta kalmayı öğrettim." Solgun, ince ellerini sıkarak bir adım daha yaklaştı. "Sevgilim, sana karşı sert davrandığımda, bunun nedeni senin de yakalandı ve öldürüldü."

"Bu yüzden seni diğerlerinden uzak tuttuk," diye açıkladı Pyre. "Çocukluk arkadaşını neden uzağa gönderdik. Senin hakkındaki gerçeği öğrendi."

"İntikam mı? Onu uzağa mı gönderdin? Güvenebileceğim tek kişiyi?"

Annesi alay etti. "Zaten istenmeyen bir evden geliyordu."

Deja annesine ters ters baktı ve ilk kez bunu yapmaktan korkmuyordu. "Onu nereye gönderdin?"

"Bu önemli değil," dedi babası ve Deja muhtemelen cevabı bilmek istemediğine karar verdi.

"Yani... benden utanmadın mı?" "Asla," dedi. "Senin için korktuk."

Bu vahiy onu nefes nefese bıraktı. Tüm hayatını ailesinin ondan nefret ettiğini düşünerek geçirmişti. Onlar onu hayal kırıklığına uğrattı. Ve tek istedikleri onun güvende olmasıydı.

"Gristlen, sana ne oldu?" Ağırlığını kaydırırken annesinin zırhı gıcırdadı. "Bir gün ortadan kayboldun. Ve aylar sonra, Carceris'ten öldüğüne dair bir mesaj aldık, cesedin Keder Ovaları'nda bulundu. Buna inanmak istemedik ama on iki yıldır yok."

"Suikaste uğradım," dedi ve annesi nefesini tuttu. "Kim tarafından?" Babasının sesi öfkeli bir hırıltıya dönüştü ve Kılıcı kınından yarıya kadar çıkmıştı, sanki şu anda onun katilini katletmeye hazırdı. Bu onun için yaptığı en tatlı şeydi.

"Tavin adında bir suikastçı." Sanki adını söylemek onu çağırdığında, bağın içinden onu tahrik eden bir çekim hissetti. Yakında ona ihtiyacı olacaktı ve o da kendi arzusuyla ürperdi. "Her şeyi itiraf etti."

"Seni öldürmeden önce mi?"

"Aslında bu sabah," diye mırıldandı.

"Onu buldun mu?" Başını sallayınca annesinin ağzı şeytani bir gülümsemeye dönüştü. "Ve şimdi öldü, sanırım?"

"Ah...tam olarak değil."

Annesi keskin bir nefes aldı. Heyecanla. "Bir zindanda kancalara asılmış, etleri sallanıyor mu? Şeritler?"

"Hayır. Ve bu rahatsız edici derecede spesifikti, Anne."

Bu erkek seni öldürdü," diye tersledi Grue. "Bunu ve daha fazlasını hak ediyor."

Tavin'in işkencesini hatırlayınca ürpermemek için kendimi zor tuttum. "Daha fazlasını aldı. İnan bana, çok daha fazlasını aldı."

"O zaman nerede?"

"Sanırım İrlanda'daki evinde, bağ kurduktan sonra onu bıraktığım yerde." İhtiyaç duymaya başlamıştı. Göğüsleri

Tavin'in arzusu daha acil hale geldikçe hassaslaşıyor ve külotu nemleniyordu.

Ona gitmesi gerekiyordu.

"Bağlanmak mı?" diye tekrarladı babası ve ceketinin kolunu yukarı iterek eşinin çekmecesini ortaya çıkardı.

"Sen

Bir Seminus iblisiyle mi bağlantılı? Seni öldüren iblis mi?"

Annesi babası kadar öfkeli görünmüyordu.

Hayır, Grue gerçekten güldü. "Bu harika, aşkım! Anlamıyor musun? Seminus iblislerinin sekse ihtiyacı var yoksa ölecekler, ve eğer

Çiftleştiklerinde sadece eşleriyle seks yapabilirler." Deja'ya şiddetli bir hayranlıkla bakarken güzel yüz hatları gururla aydınlandı. "Onu yavaş yavaş öldüreceksin.

Onu seks yapmaktan alıkoymak. Ah, kızım, sinsi zekan açıkça benden geliyor. Seninle gurur duyuyorum."

Malifik yaklaştı, gözleri zalim bir beklentiyle parlıyordu. "İzleyebilir miyiz?"

"Hayır!" Derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı, düşüncelerini toparlamak için bir saniyeye ihtiyacı vardı.

"Ben... Ben henüz ne yapacağıma karar vermedim."

Babası bir süre volta attı, botları binlerce yıldır tapınağa tapanlar tarafından pürüzsüz hale getirilmiş kaldırım taşlarının üzerinde sessizdi. "Bu Seminus iblisi senin kim olduğunu biliyorsa neden seninle bağ kursun ki?"

"O bilmiyor." Cebinden kolyesini çıkardı ve taktı. "Eskisi gibi görünmüyorum."

Annesi homurdandı. "Çıkar şunu. Bu senin yüzün değil."

Tavin'in arzusunun bir başka çekimi onu çağırdığında, annesinin istediğini -en azından emrettiğini- yaptı. "Bak, benim gidiyor."

"Ama bize nerede yaşadığını söylemedin." Babası onun önünde durdu. "Ne yapıyorsun?"

"Avustralya'da üç arkadaşım ile birlikte yaşıyorum-"

"İnsan diyarında mı yaşıyorsun?" dedi annesi telaşla, her türden skandalla.

"Sana harika olduğunu söylemiştim," diye araya girdi

Malifik. Deja'ya bir bakış attı. "Ben de Deja'da bir yer almayı düşünüyordum."

Melbourne. Gece hayatı çok güzel."

Melbourne en kötü iblisler tarafından ele geçirilmişti ve Deja oraya adım atmayı reddetti. Avustralya'nın büyük bir kısmı, iblis dünyası yok olduğundan beri kötülük tarafından ele geçirilmişti.

Ancak Sidney nispeten düzenli bir yer olarak göze çarpıyordu. Hatta bazı insanlar orada İblisler ve insanlar arasındaki ilişkiler kendi kendine çözüldü.

"Sydney'de yaşıyorum ama Underworld General Hospital'da çalışıyorum. Hemşireyim."

Hem Malifik hem de annesi yüzlerini buruşturdu. İnsanlara zarar vermek yerine onlara yardım etme fikri yabancı bir fikirdi.

kavram. Deja her zaman babasının da aynı şekilde hissettiğine inanmıştı ama babası ona hayranlıkla bakıyordu.

Duygudan gözleri doldu ve başını öne eğmek zorunda kaldı.

Annesi ve kardeşinin muhtemelen tahammül edebileceğinden daha fazla zayıflık göstermeden önce.

"Gerçekten gitmem gerekiyor. Tavin muhtemelen endişelenmeye başlamıştır ve kesinlikle-" ne söylediğini. Aslında Tavin'in endişelenmesinden endişeleniyordu. Ayrıca neredeyse ailesine eşinin azdığını fark etti.

Annesi dehşet içinde ona baktı. "Sen... sen... Bu suikastçıya karşı hislerin var mı? Seni öldüren erkeğe?" "Kulağa nasıl geldiğini biliyorum," dedi, hâlâ inanamıyordu.

adamı savunuyordu. "Ama o zamanlar beni öldürmek istemedi. Yapmak zorundaydı."

"Oh, yapmak zorundaydı."

"O beni sevdi, anne. Ben de onu sevdim." Bir an için alt dudağını yuvarladı. "Hâlâ seviyorum."

Annesi hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırdı.

"Bu çok saçma." Deja'nın babasının üzerine yürüdü.

"Bu senin hatan. Sen ve senin Neebless iyiliğin."

Babası hırladı, annesinin yüzüne karşı ayağa kalktı ve

homurdandı, "Yeter kraliçem. Yoksa seni doğu duvarına
çırılçıplak astırırım, herkes geçerken kırbaçlasın diye."

Baba mı? Annesi gülerken Deja dehşet içinde bakakaldı. "Beni böyle tehdit etmene bayılıyorum."

Pyre gülümsedi, Deja'nın buradan başka bir yerde olmayı dilemesine neden olan yavaş ve samimi bir ifadeydi bu. "Neden bunu yaptığımı düşünüyorsun? Bu mu?"

"Ew. Bu... senin ön sevişmen mi?" Ellerini salladı. "Boş ver. Bilmek istemiyorum."

Babası arkasını döndü, dişleri hâlâ açıktı. "Bu Tavin'le aranızda neler olduğunu bize anlatacak mısın?"

"Tabii ki. Ve eğer onu öldürmemeye karar verirsem, hepimiz bir araya gelmek zorunda kalacağız."

Ve bu eğlenceli olmaz mıydı...?

Bölüm 26

Deja'nın bu noktadan sonra tek bir şeyle nasıl başa çıkacağı konusunda gerçekten hiçbir fikri yoktu.

Bildiği tek şey artık Tavin'i öldürmek istemediğiydi. Onun daha fazla acı çekmesini de istemiyordu.

İkisi de yeterince acı çekmişti ve artık buna bir son vermenin zamanı gelmişti.

Ama ona kendisiyle ilgili gerçeği söylemeli miydi? Söylemezse, bu onun için yeni bir başlangıç olabilirdi. İkisi için de.

Ama ona Gristlen olduğunu ve onu öldürmeyi planladığını söylerse, bunu nasıl atlatacaklardı?

Ailesine söylediklerine rağmen doğrudan Tavin'e gitmek için çok fazla sorusu ve şüphesi vardı. Bağ Artan uyarılmışlığını ve endişesini kesinlikle aktarıyordu - muhtemelen biyolojik çağrısına kulak verip vermeyeceğini merak ediyordu. Ama henüz kötü bir durumda olduğu hissine kapılmamıştı ve gerçekten konuşacak birine ihtiyacı vardı.

Bu yüzden İrlanda'ya gitmek yerine Ronnie'den Sydney'deki bir kafede buluşmalarını istemişti.

Ronnie, harika bir arkadaş olduğu için, Deja'nın yaptığı şey karşısında yaşadığı şoku oldukça çabuk atlattı.

"Bu adamdan intikam almak için yaptığın şeylerden çok etkilendim," dedi, "ama bana uzun zaman önce söylemediğin için kırıldım."

"Biliyorum. Olmalıydım. Sadece arkadaş edinmeye alışık değilim. Protokolü bilmiyorum."

Ronnie anlamıştı ama ona verilen tek tavsiye Deja'ya verebileceği tek şey: "Kalbinin sesini dinle," bu onun insan filmlerinden ve kitaplarından öğrendiği bir şeydi.

Deja'nın öğrendiklerinin tam tersiydi. "Kan ve sefaletin izini sür. "Kan ve sefaletin izini takip et."

Ronnie ayrıca Deja Tavin'e gerçeği söylese de söylemese de onu kaybetmeyeceği gerçeğine dikkat çekmişti. Onlar birbirlerinden nefret etseler bile ömür boyu bağlanmışlardı.

Ne kadar rahatlatıcı bir düşünce.

İçinden bir arzu mızrağı fırladı ve onu sertçe vurdu. Harrowgate'den Tavin'in kulübesine giden patıkada yürürken onu durdurmaya yetecek kadar.

Bana ihtiyacı var.

Bazı nedenlerden dolayı, ona ihtiyacı olduğu fikri ona ihtiyacı vardı - ve sadece ona - onu garip bir g duygusuyla doldurdu. şu anda tüm kontrol ondaydı.

Eğer onun acı çekmesini istiyorsa, çekerdi. Ona bir cehennem aygırı almasını isteseydi, alırdı.

Eğer bir saatliğine ona oral seks yapmasını isteseydi, yapardı.

Oh, evet, bu tür bir güce alışabilirdi.

Başka bir ihtiyaç patlaması onu vurdu, bu sefer tenine yayıldı ve kaslarında eridi. Sızıyor gibiydi onu ısıtıyor, erojen bölgelerinin canlanmasını sağlıyordu.

Erotik farkındalık bir işaret haline geldi ve Bu hissin ardından, Gorm'un bulunduğu çitlerin arasında duran Tavin'i gördü, devasa omuzları yeşilliklerin arasındaki boşluğu dolduruyordu.

İçinden heyecan fışkırdı. Sıcak, ürpertici bir heyecan. Bugün olan her şeyi unutmasını sağlayan bir şey. Ve dn. Ve hemen hemen her şeyi.

Kot pantolon ve düz lacivert bir tişört giymiş olsa bile, erkek hayvanın, eşini isteyen ve ona sahip olacak bir erkeğin timsaliydi.

Adamın a bakışları kızı kavururken, kız onun tek odak noktası haline geldi. Elindeki anta fark edilmeden çimlere düştü ve yumruklarını iki yanında sıktı.

Kalp atışları düzensiz bir ritimle atıyor ve vücudu eşine tepki verirken göbeği ıslanıyordu.

Vay canına, aralarındaki bağ beklediğinden çok daha yoğunu. Sanki onun sadece ihtiyacını değil, duygularını da hissedebiliyordu. Karmakarışıklılar. Ama bu karmaşanın merkezinde, içini güvenle dolduran rahatlatıcı bir sıcaklık vardı.

Bu... doğruydu. Aralarındaki şeylerin böyle olması gerekiyordu.

Sanki bir mıknatıs tarafından çekiliyormuş gibi, ona doğru yürüdü ve yürürken kıyafetlerini fırlattı. Önce gömleği yere düştü.

Sonra sütyenini. Ayakkabılarını tekmeleyerek çıkarmayı başardı ama sıra pantolonuna geldiğinde işler biraz riskli bir hal aldı. Durmak zorunda kaldı ama kot pantolonunu çıkarmayı yavaş, şehvetli bir gösteriye dönüştürdü ve daha külotuna gelmeden adamın nefes nefese kalmasına neden oldu.

"Bırak kalsın," diye emretti, sesi alçak ve sertti. İtaatsizlik etmek aklının ucundan bile geçmedi. "Onları dişlerimle çıkarmak istiyorum."

Kalbi boğazına fırladı ve çıkabilecek tüm sözcükleri tıkadı.

Gözleri karardı, fırtınanın rengine dönüştü. İrlanda denizi ve akıntılar üzerinde yüzen altın parıltıları, onun uyarılmasını artırdı.

"Geri döndün."

Şaşkınlık boğazındaki tıkanıklığı açtı ve acı dolu bir nefes verdi. "Gerçekten yapmayacağımı mı düşündün?"

"Bilmiyordum." Göğsünde aç, erkeksi bir ses gürledi. "Ama şunu bil. Eğer kalmayı seçersen, bir daha gitmene izin vermeyeceğim."

İrisleri artık tamamen altın rengine bürünmüştü. Birden fazla kez hipnotize edildiği yoğun arzu. "Ne diyorsun sen?" diye fısıldadı.

Üç adımda ona doğru ilerledi ve omuzlarını acının hemen kıyısında duran acımasız bir kavrayışla kavradı. Bağ sayesinde onun kısıtlamasını hissedebiliyordu ama Ayrıca boynundaki gergin tendonlarda ve pazularındaki gergin, ip gibi kaslarda da bunu görebiliyordu.

"Ben seni hak etmiyorum. Ve sen de beni hak etmiyorsun. tamamen farklı nedenler. Şimdi sana bir seçim hakkı veriyorum. Bu sabahtan beri sana yapmak istediğim şeyi yaparsak, gitmene izin verecek kadar güçlü olamayacağım. Ama şimdi arkanı dönersen-"

"Öleceksin!" diye ağzından kaçırdı, bunu söylediğine inanamıyordu.

"Senin için," diye yemin etti, "yapacağım. Ama şimdi bilmem gerek.

Kendimi kontrol etmekte zorlanıyorum."

Kız şaşkınlıkla ona bakakaldı. Adam gerçekten de onun bağa hapsolmasını engellemek için ölmeyi göze almıştı.

Kısa bir süre önce olsa, zaferini ilan ederdi. Gülüp, kim olduğunu itiraf eder ve onu ölüme terk ederdi. Korkunç bir ölüm.

Gerçekten yapar mıydın?

Yapar mıydı? Eğer Azagoth haklıysa ve olmadığının düşünmesi için bir sebep yoktu, ruhu temizdi. Yani bunu yapmış olsa bile, daha sonra bununla yaşayabilir miydi?

Bunun cevabını biliyordu.

Toplayabildiği tüm hiddetle ona doğru adım attı ve onunla göz göze geldi. "Hiçbir yere gitmiyorum, Tavin. Yemin ederim."

Üzerindeki gerginlik hissedilir bir dalga halinde dağıldı. Hayır, bu tam olarak doğru değildi. Gitmedi. Daha az karanlık ama daha az yoğun olmayan bir şeye dönüştü.

Kalçalarını ona doğru salladı, kot pantolonunun fermuarının arkasındaki ereksiyon, tutabileceğini bildiği erotik sözler veriyordu.

"Göster bana," diye homurdandı.

Aşağı uzanarak adamın sikini serbest bıraktı ve onun sevdiği şekilde sertçe kavradı. Adam onu bir inlemeyle ödüllendirdi ve sonra parmakları külotunun ıslak kumaşı üzerinden göbeğini okşamaya başladı.

Göğsünden alçak, şehvetli bir gümbürtü yuvarlandı. uzak fırtına ve sonra onu öptü. Onu yere doğru çekerken dili sert bir şekilde onunla buluştu.

"Çok güzelsin." Dudaklarını ısırđı, hafifçe yaladı ve sonra onu sırt üstü çevirip Yüzünü ellerinin arasına aldı, o kadar şefkatliydi ki ağlamak istedi.

Onu tekrar öptü. Derinden. Yavaşça. Dili onunkiyle dans ediyor, emiyor ve okşuyordu. Duygular ağzından kadının kalbine doğru akıyor, her tempo değişiminde, her titreşen mırıltıda yoğunlaşıyordu. Göğsünün derinliklerinde, duyguları açığa çıktı, ona duyduğu takdir, ama daha da yoğun olarak, aşkı.

Ellerini sırtında gezdirdi, sert kas katmanlarının üstündeki yara izlerini haritaladı ve sonra aşağı inerken tırnaklarını derisinin üzerinde gezdirdi. Adam zevkle tısladı ve kadın onun kıcının gergin memelerini kavrarken başını geriye attı.

Muhteşemdi, bir sanat yaratığı, saf seksin bir varlığıydı. Ona doğru eğildi, külotunun ipeksi bariyerine karşı şaftının hissini sevdi.

Ona doğru sallandı, kalçalarını pompalayarak kaygan bir sürtünme yarattı ve onu orgazmın eşiğine getirdi. Vücudunda bir iz bırakmak için öpmek için ayrılıyordu. Bu konuda çok iyiydi, sabrı - ve onun sabrı - kırılmadan önce göğüsleriyle zaman geçiriyordu ve iç çamaşırını dişleriyle yırtacağına söz verdi.

İlk seferinde kumaşın yırtılma sesiyle boşaldı ve adam onun içine daldı, orgazmını diliyle tattı. Ağzıyla iki kez daha boşalmasını sağladı ve komşuları olmadığı için çok mutluydu.

Sonunda ona bindiğinde, bu arkadan oldu. O da başını nazikçe aşağı itti ve bir kolunu sahiplenici bir şekilde beline dolayarak onu iri bedeniyle sardı.

Kalçalarını kaldırarak tek ve yumuşak bir hamleyle içine girdi ve duvarları onun etrafında kenetlenirken bağırdı. Hareket etti

İlk başta yavaşça, uzun, yavaş vuruşlarla ona işkence ediyordu.

Kendini bıraktığında, onun ağırlığını ve kalçalarının bacaklarına çarpışını hissettiğinde zevk yükseldi. Onun orgazmı

Çok yakındı, çok yakındı ve bunu biliyor olmalıydı çünkü inledi ve daha hızlı hareket etmeye başladı.

Saf bir alevdi, onu içinden tutuşturuyordu. Yandı ve onun içine sıçradığını hissettiğinde, çılgınca bir coşku patlamasıyla kendinden geçti. İkisi de okyanus esintisine doğru bağırdı, sevişmelerinin seslerini yutmasına ya da bir sonraki ilçeye taşınmasına izin verdi, umurunda değildi.

O aşağı inerken, adam onu ters çevirdi ve o şekilde de aldı, doruklarının sayısını kaybedene kadar içine pompaladı.

Fırtına nihayet sona erdiğinde, çimenlere uzandılar, bitkin düşmüşlerdi ve zar zor nefes alabiliyorlardı. Birkaç orgazm daha boyunca ona sarıldı - biriyle seks yapmanın en büyük faydalarından biri Seminus iblisi onun kulağına tatlı şeyler mırıldanıyor ve bunun en sevdiği şey olduğunu söylüyordu.

"Sen ayrılırken seni tutmayı seviyorum," diye fısıldadı. "Ben de seni seviyorum."

Orgazm sonrası mutluluğundan sıyrılıp ona baktı. "Ne dedin sen?" Bağ sayesinde aşkı hissetmişti ama onun söylediğini duymak...

"Çok erken olduğunu biliyorum." Bir dirseğinin üzerinde doğruldu ve kızın bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü. "Annemler ruh eşi olduğumuzu ya da belki de geçmiş yaşamımızda sevgili olduğumuzu düşünüyor," dedi. Bir bakıma haklıydılar. O ve Tavin sevgiliydiler - geçmiş bir hayatta değil, farklı bir hayatta. "Hikâye ne olursa olsun, fark etmez. Seni seviyorum ve bunun aşk olduğunu biliyorum çünkü daha önce de buradaydım."

"Gristlen ile." Adam başını eğerek selam verdi ve kadın dirseğinin üzerinde doğrulup ona baktı. "Söyle bana," dedi parmağının ucuyla onun karın kaslarının tepelerini ve vadilerini boş boş izlerken. "Gristlen'i öldürdüğün gibi beni de öldürmeye zorlansaydın, bunu yapar mıydın? Başka kimse yapamasın diye yapar mıydın?"

"Asla." Yüzü karardı ve sesi ettiği yeminin ağırlığı altında alçaldı. "Artık seçeneklerim, arkadaşlarım ve kaynaklarım var. Seni gönderebileceğim en güvenli yere

gönderirdim,

Ares'in adasına, belki. Korku içinde yaşamak zorunda kalmayacağın bir yere."

"Ya sen?"

"Hayatımı seninkine değişirim." Onu kendine çekti ve vücuduna koruyucu bir şekilde sarıldı. "Benden korkmana gerek yok, Deja. Ve gitmek zorunda da değilsin."

"Oh, seni terk ediyor." Tanıdık ses ikisinin de ayağa fırlamasına neden oldu. Kıyafetlerini almak için çabaladı ama

Tavin silahları almaya gitti. "Öyle ya da böyle, seni terk edecek."

"Malifik!" Pantolonunun içine adım attı. "Ne yapıyorsun?"

Tavin bir elinde hançer, diğerinde fırlatma yıldızı olduğu halde giysi yığınının yanında dururken ona baktı.

Ceplerinde her zaman müstehcen sayıda silah bulundururdu. şimdi onun bir suikastçı olduğunu bildiğine göre nedenini de biliyordu. "Bu pisliği tanıyor musun?"

Kahretsin. Göğüslerini kapatarak Tavin'i görmezden geldi ve

bluzunu aradı. Ve anlamadı, kardeşinin arkasındaydı. Neyse ki Tavin onun durumunu fark etti ve gömleğini ona uzatırken onu korudu.

"Yapma bunu Malifik," dedi ona, tişörtün içine kayarak.

Keskin dişleriyle sırttı. "Ona söylemedin mi?"

"Bana ne söyledin?" Tavin bir eliyle silahları karıştırıp diğer eliyle pantolonunu çekiştirirken sordu.

"Söyle ona," dedi Malifik. "Kolyeni çıkar."

"Deja." Tavin ona doğru baktı. "Neden bahsediyor bu?"

Malifik bir hareket bulanıklığı içinde kolyesini kaptı. Parçalanmış halkalar çimlere düştü, büyü bozuldu ve gerçekte kimliğini gizleyen sihir bir anda yok oldu.

Cildine kum püskürttü.

"Hayır!" diye haykırdı. Ağabeyinin gülümsemesi acımasız bir keşiğe dönüşürken ellerini yüzüne kapattı.

"Onu şimdi tanıdın mı?"

"Tavin," diye fısıldadı parmaklarının arasından. "Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm." Onun şaşkınlığını hissedebiliyordu ve bunu uzatmanın bir anlamı olmadığını biliyordu.

Her şeyin bir sebebi vardır.

Azagoth'un sözlerini ciddiye alarak ellerini yüzünden indirdi.

Yüz ifadesi şaşkınlıktan daha az şaşkınlığa dönüştü... ve ona yalan söylediğinin tam olarak farkına vardığı anı gördü.

Bunu kalbine saplanan bir acı olarak hissetti.

Sert bir ses çıkardı ve bir adım geriye tökezledi, gözleri şoktan irileşmişti.

Malifik büyük, geniş bir jest yaptı. "Suikastçı, sanırım suikastçını tanıyorsun. Gristlen."

* * * *

Tavin daha önce de şok yaşamıştı. Kan dolaşımının yetersizliği nedeniyle vücudun durduğu hipovolemik türden ve bol miktarda üfleme nedeniyle zihninin durduğu sürpriz türden. Bu da diğer tıbbi şok türlerine yol açabilirdi.

Ama Tavin'in daha önce yaşadığı hiçbir şey bununla kıyaslanamazdı.

Deja... Gristlen'di.

Sevdiği aynı Gristlen. Ve öldürdüğü. Ve asla unutamadığı.

"Sen...sen yalan mı söyledin?"

Deja... Gristlen... her kimse... kolyenin olduğu yerde boğazını parmaklıyordu ve ona gerçeği ne zaman söylemeyi planladığını -ya da söyleyip söylemeyeceğini- merak etti.

Eğer

Neethul Creep ortaya çıkmasaydı, onun sırrını öğrenebilir miydi?

"Beni sen öldürdün," dedi, "yani düşünüyorum da senin yaptığın daha kötü bir şeydi."

Haksız değildi. Kızmaya hakkı yoktu ve bunu biliyordu. Ama öfke mantığı umursamıyordu.

"Ama neden? Neden tüm bu aldatmacalar?" Onu tepeden tırnağa taradı, onu yeni bir mercekten görüyordu. Onunla

Cazibesi gitmişti, Gristlen'e tıpatıp benziyordu ama artık yara izleriyle kaplı zengin gri bir cildi ve metalik gümüş saçları vardı

Omuzlarından ve sırtından aşağı erimiş metal gibi akıyordu. "Peki sen neden bir Neebless'sin? Bu bir Büyü de mi?" Parmağını yeni gelene doğru salladı. "Ve bu da kim?" Bir kavganın yaklaştığını hissetti ve neyle karşı karşıya olduğunu bilse iyi olur diye düşündü.

"O benim kardeşim." Sevgili kardeşine öyle bir bakış fırlattı ki, eğer bir Fury olsaydı adamı yakarak öldürebilirdi.

Zırhlı pisliğin kardeşi olmasına rağmen Tavin silahlarını hazır tuttu. "Ben bir Neebless'im çünkü, Görünüşe göre ben böyle doğmuşum ve ailem bunu örtbas etmiş. Sana neden söylemediğime gelince, bunun geldiğini görmeni istemediğim içindi." Son kısmı bütün bir Sesinde çok fazla "duh" var.

"Neyin geldiğini gördün mü?" Annesinin ona verdiği büyü malzemelerinin olduğu çantayı aldı ve doğrulurken anladı. Kesinlikle anladı. Tanrım, tam bir aptaldı.

"Bu tamamen intikamla ilgiliydi." Şimdi her şey anlam kazanmıştı. O büyük bir aptaldı. "Beni öldürmeyi planlıyordun, değil mi?

Sen?" İçini acı kapladı, Gristlen'i kaybettiği günden beri hissettiği hiçbir şeye benzemeyen bir acı. Nakavt Gerçekle, ihanetle dengesi bozulunca geriye doğru tökezledi, zihni tüm ilişkilerini yeniden canlandırdı.

"Hastanede tanıştık. Bu bir tuzak mıydı?" Başka bir grotesk,

akla hayale gelmeyecek bir düşünce aklına geldi. "Patlama. Mako'yla birlikte işin içinde miydin?" Bencilce intikam hırsıyla bu kadar çok masum insanı riske atmış olabileceği fikri karşısında incinmiş olan şey öfkeye dönüştü. "Cevap ver bana!" diye bağırdı. "İnsanlar öldü. Onlara zarar verdin

mi?

sırf bana ulaşmak için mi?"

"Hayır!" Kadın ona doğru uzandı ama adam şu anda onun dokunuşuna dayanamayarak geri döndü. Acı, bağın içinden onu pençeledi. Suçlamayla onu incitmişti. İyi etmişti. "Hayır. Yani, seninle tanışmak için oradaydım. Bu yüzden oraya gittim. hemşirelik okulu-"

"Sırf bana ulaşmak için mi hemşire oldun? Bütün zamanını

Underworld General'da işe girebilmek için okulda geçirdiğin onca saati geri alabilmek için mi harcadın?" Harcadığı zamana ve çabaya

Bu işe çok emek vermişti. "Bu bir tür psikoz değil mi?"

"Beni öldürdün çünkü biri seni tuttu," diye karşılık verdi. "Psikotik hakkında konuşmak ister misin?"

Tamam, bunu ona verebilirdi.

"Yani beni baştan çıkarmak için yola çıktın." Ve ne kadar kolay bir hedef olduğunu kanıtlamıştı. Kızın ona attığı her kırmızı bayrağı kaçırmıştı. Kahretsin, o bir suikastçı olmalıydı. "Beni ne zaman öldürmeyi planlıyordun? Neden Dar'grut sırasında yapmadın?"

Tanrım, on beş dakika boyunca onu dövdüğünde duyduğu öfke şimdi anlam kazanmıştı.

"Evet, o kaltağı bıçakladım. Tam kalbinden."

"Kişisel bir şey değildi bebeğim. Sen sadece bir sözleşmeydin."

"Sen de boktan bir yatıştın."

Buz sarkıtları göğsünü deldi. Bu sözleri ona söylemişti. O sırada onun kim olduğunu bilmiyordu ama bu sözler onu nasıl da derinden etkilemiş olmalıydı. Son birkaç günü düşündükçe, bazı şeyler çok daha anlamlı gelmeye başladı.

Onunla ilgilenmek için gönüllü olmuştu. Onun hakkında bilmemesi gereken şeyleri biliyordu, örneğin dokunulmaktan ne kadar hoşlandığını. Kahvesini bile Gristlen'in yaptığı gibi, şuruba dönüştürecek kadar şekerle içmişti.

Onun adı. Deja ven.

"Tekrar tekrar intikam almak anlamına gelir."

Kırmızı. Bayraklar. Her yerde.

"Seni bana aşık olmanı istediğim için öldürmedim," dedi usulca. "Senin bana yaptığını ben de sana yapacaktım.

Ben." Kadın bir adım daha yaklaşırken pişmanlık bağı içinde titreşti. Bu kez adam kıpırdamadı, pişmanlığı onu olduğu yerde tutuyordu. "Acı çekmeni, o duşta hissettiğim her şeyi ve geçirdiğim on yıl boyunca yaşadığım her şeyi hissetmeni istedim.

Sheoul-gra'da çürüyor." Nefes aldı ve nefesini bıraktığında omuzları düştü ve kendi üzerine kıvrıldı. "En azından ben kendime böyle söylüyordum. Şimdi biliyorum ki asla bunu başarabilirdi."

Utanç derisini büzüştürdü. "Bunu hak ederdim," dedi. "On kat fazlasını hak ederdim. Hâlâ da hak ediyorum."

"Hayır, yok. Yaptığın şeyin bedelini ödedin." Elini tuttu ve sanki bir devreyi tamamlamış gibiydi. Adam onun sevgisini, içtenliğini hissetti ve onun da kendisinininkini hissettiğini biliyordu. "Ve bunu fark ettiğimde, planımı uygulayamadım. Baktım

Hayatıma baktım ve gerçekten iyi olduğunu gördüm. Ben görmedim.

intikam alma ihtiyacı duydum. Ve seni nefret ettiğimden daha çok sevdiğimi fark ettim."

"Benden hâlâ nefret ediyor musun?" Onun elini sıktı. "İçinde hissedemiyorum ama-"

"Hayır," dedi şiddetle. "Seni seviyorum, Tavin."

Neethul piçi boğazını temizledi. "Ah, bu çok tatlı. Abla, buraya gelip onu seksten mahrum bırakmanı ve böylece yavaş yavaş ölmesini izlemeyi gerçekten umuyordum. Bir kez daha, sen bir hayal kırıklığı."

Bir küfür savurarak onun üzerine yürüdü. "Neden hâlâ buradasın? Kimse ölmeyecek, o yüzden git buradan."

Adamın dudakları sessiz bir hırıltıyla geri çekildi. "Yanılıyorsun." Tavin adamın hareket ettiğini bile görmedi. Sırtına astığı çantasından küçük Ramreel arbaletini çıkardı. "Birileri ölecek." Parmağını tetiğin etrafında kıvrıldı. "Sen zayıfsın kardeşim. Zayıf olmalıydın. beşikte boğulmuş ya da Neebless kolonisine bırakılmış.

Ama ailelerimiz duygusal aptallar. Sana bir aile bulmak istediler.

uygun bir eş, sana çok sert davranmayacak bir erkek."

Çimenlere tükürdü. "Senin türün bir iğrençlik." Onun tedirginliği arttıkça arbalet sarsıldı ve Tavin yavaşladı, Deja'ya kalkan olmak için vücudunun açısını değiştirdi. "Ve babamız! I

hepsini öldürmek yerine arkadaşını ve ailesini uzağa gönderdiğinde anlamalıydım." Sırıttı, parmağı Bir aşık gibi tetiği okşayarak. "Ama izlerini buldum ve kızı katlettim."

"Sen ne? Malifik-"

"Venge senin hakkındaki gerçeği biliyordu. O seni istedi yakıta batırılır ve ateşe verilir." Elindeki arbaletle ona işaret etti. "Seni koruyordum kardeşim. Onun bir yük olduğunu düşünmüştüm ama senin öyle olduğun ortaya çıktı."

"Ben bir yük müydüm?" diye sordu, ağırlığını hafif bir dövüş duruşuna kaydırarak. Dövüş hazırlanırken onu konuşturmaya devam ediyordu. Aferin kızıma. Adamım, Tavin savaşçısını seviyordu. "Nasıl?"

"İnsanlar konuşmaya başlamıştı. Arkadaşlarım, onların aileleri, kutlamalardan ve kasap etkinliklerinden kaçındığınızı fark ettiler.

Nasıl üzgün olduğunu fark ettiler. Yapmak zorundaydım. ailemizin adını mahvetmeden önce bir şeyler yapmalıydım. Kral olmak niyetindeyim ve bunu mahvetmene izin veremezdim."

Deja'nın şoku Tavin'in göğsünü titretti. "Sen mi?" diye tısladı. "Beni öldürmesi için bir suikastçı mı tuttun?"

"Sana verdiğim değerden daha zekiymişsin," dedi Malifik. "Bugün seni gördüğümde yaşadığım şoku düşünsene. Ama senin

İntikam istemekten bahsetmiştin... Seninle ilk kez gurur duydum. Belki de Sheoul-gra'da geçirdiğin süre boyunca sertleşmişindir diye düşündüm. Bu yüzden kendim görmeye geldim." Tavin'i işaret etti. "Onu ölüme terk etseydin, yaşamana izin verirdim." Deja'ya dişlerini gösterdi ve Tavin

O anda bu piçin buradan canlı çıkamayacağına karar verdi. "Şunu bil, seni zayıf aptal. Bu senin seni öldüren merhamet."

Tetiği çekti.

Deja ığlık attı ama acıdan değil. Bu bir savaş çığlığı ve bir savaşçının sözüydü. Eğer kardeşi onun zayıf olduğunu düşünüyorsa

aptal. Tavin merminin önüne atlarken, Neethul'un hız patlamasıyla dönerek merminin yolundan çekildi.

Mesafeyi zorlayarak havada döndü ve dartı çuval beziyle yakaladı. Ayağa kalktığında Deja yanındaydı. Sıçradı ve dönerek kardeşini yakaladı.

çıplak ayağıyla kafasına vurdu. Geriye doğru tökezledi ama göğüs kemiğine bir yumruk indirmek için tam zamanında dengesini yeniden sağladı.

Bir çitin içine uçtu ve yere sıçrayarak bir yığın halinde düştü.

Beyaz öfke Tavin'in görüşünü kırmızıya çevirdi. Bu adamın gözlerini platin saçlı kafasından çıkaracaktı. Bir kükremeyle onu yakaladı ama yuvarlanırken kolu arkasına sıkıştı ve lanet olsun, sağ eline ihtiyacı vardı _."

Keskin bir acı onu sırtından bıçakladı. Pislik onu bıçaklamıştı.

"Bundan daha iyisini yapman gerekecek," diye hırlayarak büyü dolu çantayı Malifik'in kafasına indirdi.

Kumaş yırtıldı ve yüzlerce küçük tohum İkisini de. Şeylerin değdiği her deri parçasından duman ve acı fişkırdı ve kutsal cehennem, acıttılar.

Ama en büyük darbeyi alan Malifik'ti ve bu şeyler ona çarptığında lanet olası bir ölüm perisi gibi çılgılık attı. başının, boynunun ve yüzünün etini eritti.

Tavin Malifik'in boğazına bir diz attı ve ayağa fırladı. Neethul nefes nefese kalıp öksürünce Tavin avantajı ele geçirdi. Piçi boğazından yakaladı ve yeteneğini ateşledi. Adamın önce gözlerini, sonra da şeytani kalbini patlattı.

"Hayır! Tavin!" Tavin odağını patlamaktan kapatmaya kaydırırken Deja koşarak yanına geldi. "Onu öldürme."

Ciddi olamazdı. Tavin'in yeteneğiyle yırttığı atardamarlardan kanı akarken Malifik Tavin'in pençesinde sarktı. Hipovolemik şokun en iyi örneği.

"Emin misin?"

Başını salladı. "Ben Neethul değilim. Bu tür bir intikam almaya ihtiyacım yok."

"Evet, şey," diye homurdandı, "değilim ve biliyorum."

"Lütfen." Elini onun omzuna koydu. "Onunla ailemin ilgilenmesini istiyorum. İçimden bir ses senden bile daha sert olacaklarını söylüyor."

Bundan şüpheliydi ama Deja onun eşiydi ve ne isterse alırdı. Gücünün yönünü tersine çevirdi ve açtığı tüm delikleri onardı. "Onu UG'ye götüreceğim. Ailen gelip onu alana kadar onu tutabilirler."

"Teşekkür ederim." Ona, döndüğünde pek çok şey vaat eden, uzun süreli, için için yanan bir öpücük verdi. "Onlarla temasa geçeceğim ve senin dönmeni bekleyeceğim."

"Anlaştık."

Bu şimdiye kadarki en hızlı teslimat olacaktı.

Bölüm 27

Tavin rekor sürede eve döndü. Deja Onu bıraktığı yerde bekliyordu ve üzerine fazladan bir şey giymemişti.

Bu gün gittikçe daha iyi olmaya devam etti.

Ona doğru yürürken parmağını kişisel glifine dokundurdu. "Bu şimdi mantıklı geliyor."

Parmağının ucuyla okşadı ama adam parmağını hissetti. çok, çok daha aşağıya dokundu. "Bu farklı," diye düşündü. "Bu ne anlama geliyor?"

"Sonsuz bir doğum, ölüm ve yeniden doğuş döngüsü kavramını somutlaştıran kadim bir sembol."

Bakışları onunkilere kaydı. "Yeniden doğuş mu?"

"Evet." Onun yanağını okşadı ve şansına hayran kaldı. Aynı kadını iki kez sevmişti ve kadın ikinci seferinde daha da şaşırtıcı ve güzeldi. "Bir bakıma ikimiz de yeniden doğduk, sanırım."

"Bu kadar mutlu olabileceğimi hiç bilmiyordum," dedi. "Sefil bir şekilde büyüdüm ve mutluluğu ve aşkı bulmama rağmen Gristlen olarak seninle, bunu gerçekten anlamak için ölmem gerekti. Ve ailenin ne olduğunu bilmek için. Hiçbir şeyi geri almazdım Tavin. Her şeyin bir nedeni vardır," diye fısıldadı.

"O da neydi?"

Sırıttı. "Yok bir şey. Sadece korkunç ama bilge bir adamın bana bir keresinde söylediği bir şeyi hatırlıyorum."

Ona bir kaşını kaldırdı. "Eidolon'dan mı bahsediyorsun? Çünkü korkutucu olduğunu söyleyemem, ama ona bulaşmazdım-" Parmağını dudaklarına götürerek onun sözünü kesti.

"Senden başka kimse hakkında konuşmak istemiyorum." Ona yavaşça, gel ve beni al şeklinde bir göz kırptı. "Ve beni nasıl omzuna atıp yatak odası."

Erotik bir enerji dalgasıyla eşini kucakladı ve eve doğru koşmaya başladı.

Yine de yatak odasına ulaşamadılar. Ön verandaya ulaştığında aklına bir şey geldi ve durdu, hala onu kollarında tutuyordu.

"Sana nasıl hitap edeceğimi bilemediğimi fark ettim. Gristlen mi Deja mı?"

Bir an için bunu düşündü ve sonra gülümsedi, onu ilk kez kendisine aşık eden şey.

"Deja bana daha çok uyuyor. Ama déjà ven değil. déjà vu." Elini kalbinin üzerine koydu ve adam aralarındaki bağdan ve avucundan geçen aşk nabzını hissetti. "Çünkü ben seni tekrar seviyorum."

Déjà vu mükemmeldi. Çünkü onu tekrar ve tekrar sevecekti.

Ve tekrar.

* * * *

Ayrıca 1001 Karanlık Gece ve Larissa Ione'dan [Bond of Destiny](#), [Reaper](#), [Cipher](#), [Dining With Angels](#), [Her Guardian Angel](#), [Hawkyn](#), [Razr](#), [Hades](#), [Z](#) ve [Azagoth](#)'u keşfedin.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

